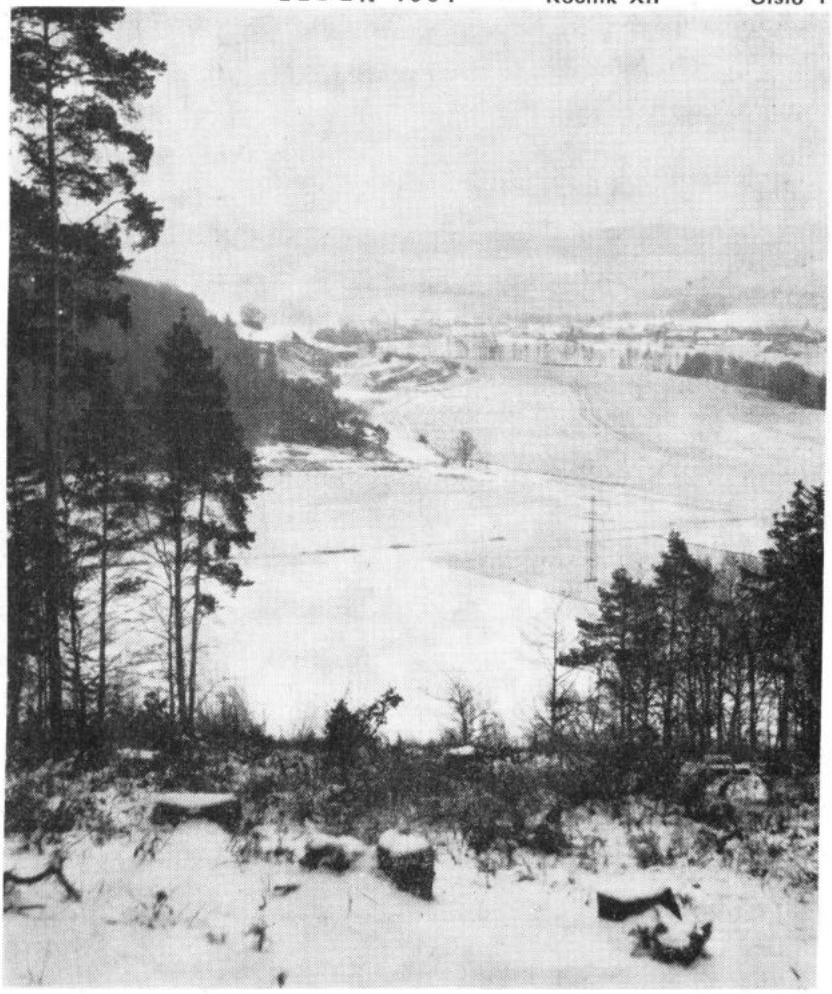
TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

LEDEN 1981 Ročník XII Číslo 1

ZAČÍNÁME SEDMOU PĚTILETKU

Stojíme na prahu roku 1981. Rok, který je vstupem do předposledního desetiletí dvacátého století, bude pro nás významný i několika společensko-politickými událostmi.

V dubnu 1981 se uskuteční XVI. sjezd Komunistické strany Československa, který vytyčí další úkoly rozvoje naší socialistické společnosti v 7. pětiletce v letech 1981—1985. Sjezdům KSČ vždy předchází jednání stranických organizací nižších stupňů. Po prosincových výročních členských schůzích základních a uličních organizací KSČ se 31. ledna sejdou i tišnovští komunisté na své městské konferenci. Zhodnotí výsledky dosažené v budování našeho města za období od poslední konference v r. 1978. Můžeme být právem hrdi na to, že při plnění úkolů 6. pětiletky bylo i v Tišnově dosaženo mnoho výrazných úspěchů.

V roce 1981 se budou konat v naší republice volby do všech stupňů zastupitelské soustavy. Tato významná politická akce bude pro nás též podnětem k zamyšlení nad formami práce při plnění vytyčených úkolů nového volebního programu pro léta 1981—1985. Zároveň však bude jistě i výrazem odhodlání širokých mas našich občanů kráčet vpřed po nastoupené cestě při další výstavbě socialistické společnosti v naší vlasti.

Iniciativa pracujících podnícená závěry nedávného 18. plenárního zasedání ÚV KSČ a věnovaná k poctě 60. výročí založení naší komunistické strany, jež oslavíme v květnových dnech, vychází z aktuálních potřeb celé společnosti a jejím cílem je co největší efektivnost při maximálním využití energetických, surovinových i pracovních zdrojů. Záleží tedy na nás všech jako celku, ale i všech nás jednotlivých pracujících v dílnách, na polích, v kancelářích atd., jak budou splněny úkoly vyplývající z významného stranického dokumentu, známého pod názvem Soubor opatření, jehož směrnice budeme od letošního roku zavádět do praxe.

Stojí před námi nový rok 1981. Slibme si, že uděláme vše pro to, abychom na jeho konci se mohli s čistým svědomím ohlédnout zpět, abychom si nezůstali nic dlužni ze svých plánů — plánů nás všech a pro nás všechny.

NOVÝ MÍSTOPŘEDSEDA MěstNV

V souvislosti s převedením funkce místopředsedy MěstNV mezi uvolněné funkcionáře došlo k změně v radě MěstNV v Tišnově. Plenární zasedání MěstNV dne 26. 11. 1980 uvolnilo z funkce dosavadního místopředsedu MěstNV s. ing. Václava Lipovského, který zůstává nadále členem rady, a zvolilo novým místopředsedou MěstNV s. Karla Kouřila.

S. Karel Kouřil se narodil v r. 1940, pochází z dělnické rodiny. Sám je také původním povoláním dělník. Vyučil se autoelektrikářem a naposledy pracoval v Okresním průmyslovém podniku v Tišnově. Členem KSČ je od roku 1961. Funkci poslance MěstNV vykonává od r. 1971. Několik let zároveň pracuje jako předseda občanského výboru č. 2 v Tišnově II — Předklášteří. Pod jeho vedením se tento OV již dvakrát umístil na druhém místě v soutěži OV v rámci našeho okresu. Tišnovské veřejnosti je s. Kouřil znám jako obětavý funkcionář s příkladným přístupem k plnění budovatelských úkolů vytyčených volebním programem NF.

Snímek na titulní straně, jehož autorem je Josef Ptáček, zachycuje pohled z Klucaniny směrem k Drásovu.

DĚTEM

V pátek 5. prosince 1980 se v Tišnově konala malá slavnost. Po měsících usilovné práce byla dětem předána nová moderní mateřská škola, vybavená tak, aby se v ní všichni cítili co nejlépe. Čtyřtřídní škola pro 140 dětí byla postavena v akci Z za poměrně krátkou dobu. Vlastní práce na stavbě započaly v dubnu 1978 a do předání uplynulo třicet měsíců.

Finanční náklady byly sdruženou investicí těchto národních podniků: TOS Kuřim, ZNZP Brno, ČSD Olomouc, Modeta Jihlava, ZSKN Krnov, Potraviny Brno, Brněnské papírny, Drukocel Rosice, ČSAD Rosice a Uranové doly Dolní Rožínka. Dosáhly výše celkem 3 683 000 Kčs, přičemž hodnota díla činí 4 614 000 Kčs.

Na plánované dokončení školy mají nemalou zásluhu brigádníci z řad rodičů předškolních dětí. Celkově bylo na stavbě odpracováno 20 600 brigádnických hodin.

Byl tak splněn jeden z významných úkolů volebního programu NF na léta 1976–1980 a vytvořené dílo opět ukazuje péči, kterou naše socialistická společnost vynakládá pro výchovu nejmladší generace.

SVAZARMOVCI HODNOTILI

V listopadu minulého roku se konala v Tišnově III. městská konference Svazarmu. Tišnovští svazarmovci na ní hodnotili svou činnost za přítomnosti předsedy OV Svazarmu Miroslava Pazdery, předsedy MěstNV Karla Součka, předsedy MěV NF Rudolfa Voleny a tajemníka MěstNV Ladislava Špačka. Hlavní referát o činnosti organizace, která sdružuje v současné době sedm základních organizací Svazarmu s různým odborně zájmovým zaměřením, přednesl předseda městského výboru Svazarmu Petr Otruba.

Městská organizace má v současné době 295 členů v těchto ZO: střelectví a branné sporty, automotoklub, radioamatérství a sportovní potápění, závodní organizace ZSKN, kynologie, modelářství a HI-FI klub, zaměřený na elektroakustiku a videotechniku. Všechny uvedené ZO se podílejí v Tišnově každoročně řadou akcí na prosazování branné politiky státu a na ukázkách odborné činnosti. Akce jsou pořádány u příležitosti významných výročí a jejich oslav v městě, např. májových oslav, výročí osvobození, MDD, apod. Např. o zdařilý průběh Dne armády se zasloužily všechny ZO, zejména členové letecko-modelářského klubu, kteří předvedli i přes nepříznivé počasí vrcholné ukázky. Vystoupení, které bylo uspořádáno ve spolupráci s VÚ Unín a s útvarem LM TOS Kuřim, zhlédlo přes tři sta občanů města. Bylo velmi kladně hodnoceno přítomnými zástupci KSČ, NF, Svazarmu a OVS. Členové MěstV Svazarmu hodnotí ve spolupráci s TKZ sportovní výsledky členů všech ZO a společně s TJ Baník vyhlašují nejlepší sportovce každoročně na plese sportovců, kde jsou odměňováni diplomy a věcnými cenami. Jednotlivé ZO udržují kontakty s ostatními složkami NF formou odborné spolupráce se závody, společenskými organizacemi a VÚ. Např. uveďme spolupráci Automotoklubu se ZDŠ Tišnov II, střelecký a letecko-modelářský klub se školami na Gottwaldově a Smíškově ulici, radisté s SPO a PO SSM na ZDŠ Gottwaldova.

Tišnovská organizace Svazarmu patří ve výcviku branců mezi nejlepší v Jihomoravském kraji a plní úspěšně úkoly v rámci civilní obrany. Velmi dobrých výsledků dosahuje také na úseku motorismu, modelářství, střelectví a radioklubu. Uveďme jako příklad za všechny automotoklub. Jeho členové odpracovali na úpravě vhodných prostor u koupaliště 5770 brigádnických hodin. V zimních měsících pořádá na tišnovských školách besedy s motoristickou tématikou a také doškolování řidičů amatérů z vyhlášky 100. Tradiční soutěže Rallye Vysočina se zúčastnilo více než 100 pasádek, soutěže

O hornický kahan se účastní každoročně na 60 posádek. Je třeba též vyzvednout aktivní účast jezdců I. výkonnostní třídy Pavla Vašíčka a Františka Valy na mistrovství ČSSR motocyklů. Ve dvěstěpadesátkách se umístil Vašíček na 3. místě a Vala v třistapadesátkách na 13. místě. Také další ZO v Tišnově dosahují dobrých výsledků ve své činnosti.

V průběhu konference bylo uděleno čestné uznání MěstV NF za aktivní činnost při rozvoji branné výchovy. Čestná uznání za aktivní činnost v základních organizacích obdrželi Jan Vlach, Petr Doležal, Jaroslav Oplt, Božetěch Zbožínek, Bohuslav Valíček a Oldřich Machatka.. Po diskusi, ve které vystoupili delegáti a hosté, byli zvoleni noví členové městského výboru.

(vb)

ZO SVAZARMU V KOSTCE

ZO 1 — střelectví: Má 28 členů, kteří se zúčastňují pravidelných soutěží, jako např. střelecké ligy v SP a LP. Spolupracuje dále při různých akcích s organizacemi NF, PO SSM a se školami.

ZO 2 — automotoklub: 106 členů, restaurovali v poslední době prostor u koupaliště a odpracovali zde 5770 brigádnických hodin. Členové provádějí na školách besedy, dále pro motoristy amatéry doškolování z vyhlášky 100. Tradiční jsou už soutěže „Rallye Vysočina" a „Hornický kahan", které klub každoročně pořádá.

ZO 3 — radioklub: 56 členů, činnost se soustřeďuje hlavně na vysílacím středisku na Veselí. Z tohoto stanoviště bylo v r. 1980 navázáno 3500 spojení. Z řady akcí bylo nejvýznamnější 20. mistrovství ČSSR v ROB v hotelu Ski. Člen klubu s. Jeřábek obsadil na mistrovství světa 2. místo, členové dále obsazují první místa na okresních i krajských přeborech. Letos odpracovali 4200 brigádnických hodin .

ZO 4 — ZSKN: jediná závodní organizace; má 12 členů, kteří provádějí střelbu z malorážky.

ZO 5 — letecko-modelářský klub: 32 členů; ve dvou kroužcích pracuje 17 pionýrů. Klub se zaměřuje především na létání rádiem řízených modelů. Uspořádali loni veřejnou soutěž „Pohár osvobození" a výkonní sportovci se zúčastnili celkem šesti soutěží s velmi pěknými výsledky. Členové nechybějí při žádném z veřejných vystoupení Svazarmu.

ZO 6 — kynologie: vyvíjí atraktivní činnost zejména pro mládež. Všech 26 členů se zúčastňuje četných vystoupení při veřejných oslavách i v pionýrských táborech, besed pro mládež apod.

ZO 7 — klub elektroakustiky a videotechniky (zkráceně Hi—Fi klub): má 18 členů, je to klub, který teprve začíná a svou práci soustřeďuje na organizátorskou práci a vytváření podmínek pro další činnost.

PIONÝŘI NA POČEST 60. VÝROČÍ VZNIKU KSČ

Naše pionýrská skupina začala pracovat ihned po zahájení školního roku. Po nesnázích, které každoročně přicházejí s vedoucími (je jich stále nedostatek), se nám podařilo s pomocí vedení školy a SRPŠ zajistit vedoucí pro všechny oddíly.

A tak práce v 26 oddílech mohla začít. Prvním úkolem bylo provést volby v oddílech, navrhnout kandidáty do skupinové rady, dokončit plán práce na pionýrský rok 1980 - 81 a přijmout závazek k 60. výročí založení KSČ.

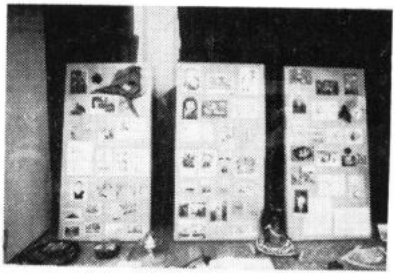
V našem plánu práce dominuje celostátně vyhlášená hra „Pochod za Rudým praporem — P - 60". Tato hra se skládá ze tří etap. První etapa směřuje do minulosti, všímá si slavné historie dělnického hnutí a Komunistické strany Československa. Je zde také zahrnutý výchovný systém pro jiskry a pionýry.

Z naší skupiny se k tomuto Pochodu přihlásilo 8 oddílů .Již mají z větší části ukončeno všech sedm úkolů první etapy.

Mimo P-60 plníme plán práce, také pořádáme akce, které si sami pionýři navrhnou.

Chtěli bychom vás seznámit s těmi, které se nám nejvíce líbily. Pionýři se zúčastnili branné hry Po stopách hrdinů v Šerkovicích. Starší i mladší pionýři si sami zorganizovali turnaj ve fotbale. Ke Dni ČSLA uspořádala pionýrská skupina pro jiskry, mladší a starší pionýry branný závod. Tento závod byl motivován bojem o Duklu. Velkým dnem pro celou skupinu bylo volební shromáždění, kterého se tentokrát zúčastnili pouze delegáti jednotlivých oddílů. Na toto shromáždění přišli mezi nás zástupci MěV NF, ODPM Brno-venkov, IPO ÚV SSM, zástupce ředitele školy a ZV ROH.

V dalších dnech následovalo hned několik akcí za sebou. Dne 22. 10. pomáhalo sto dvacet pionýrů v JZD Družba Čebín při sběru cukrovky. Dne 24. 10. jsme se zúčastnili vítání sovětských turistů a druhý den se členové pionýrské skupiny účastnili

turistického pochodu Tišnovská 50. Dále následoval turnaj v košíkové starších pionýrů a v oddílech jsme založili hlídky Paprsku. Na závěr první etapy – v předvečer zahájení Měsíce ČSP – jsme instalovali výstavku dárků a suvenýrů od sovětských přátel ve výloze spořitelny (na snímku).

Plány do příštích měsíců máme velké. Chtěli bychom se především zaměřit na kvalitu naší činnosti. Ale nebudeme předbíhat; opět se v závěru druhé etapy ozveme.

E. Flamichová

MÁTE DOMA OBRÁZEK?

A už jste někdy sháněli paspartu? Pokud ano, pak mi dáte jistě za pravdu, že to není dnes tak jednoduché. Řemeslníků, kteří vám odborně zhotoví paspartu , je v naší republice asi tak dvacet. Paspartářství je totiž velmi náročná profese: kdo nevzal do rukou nůž a nepokusil se prořízknout dvoumilimetrovou lepenku, ten určitě neví, že jde o fyzicky velmi náročnou práci, pro níž je třeba navíc ještě mít výtvarný cit. Pro zajímavost: název pasparta pochází z francouzského pasparte – volně přeloženo to znamená rámeček. A protože na tomto rámečku opravdu moc záleží, mnozí výtvarníci si ho zhotovují sami (výborní paspartáři byli např. malíři Goya a Daumiér).
Protože v tišnovské provozovně OPS na Brněnské ulici začali v polovině loňského roku s výrobou paspart, nemusí už Tišnováci za touto potřebnou věcí jezdit až do Brna. O novém provozu Oblastního podniku služeb nás informoval Miloslav Pluháček: „Když jsme v létě začínali s touto výrobou, ozvaly se skeptické hlasy, že se s touto prací neuživíme. Teď už je taková situace, že zákazník musí čekat tři měsíce. Prostě nestačí kapacita našeho provozu. Chodí k nám nejen z Tišnova, ale také z okolí. Např. kromě výtvarníků Tišnovska – Lukáška, Štěpána a dalších, přicházejí také brněnští renomovaní výtvarníci, jako např. Vláčil, Ondrová a Hartingerová. Zájem mají také amatéři, sběratelé a další, Na nedostatek práce se tedy nedá stěžovat. Je třeba dodat, že v jedné místnosti jsou tři pracovníci (knihařství a paspartářství je vlastně dohromady), a tak se stane, že není výrokeb kam položit. Aby se vyhovělo zákazníkům, pracuje se tu kolikrát v sobotu i v neděli. Jestliže se podaří tento nedostatek (malé prostory) řešit, pak bude možno pokrýt zájem zákazníků v přijatelné dodací lhůtě." Prozradíme ještě, že v novém provozu (za který je třeba OPS pochválit) si můžete nechat zhotovit nejen paspartu, ale také náročnou koženou vazbu či kazetu, ale také třeba výstavní panely. (vb)

ŽIVOTNÍ JUBILEUM MARIE PAVLÍKOVÉ

23. ledna se dožívá 75. narozenin tišnovská rodačka zasloužilá umělkyně Marie Pavlíková, dlouholetá členka činoherního souboru Státního divadla v Brně.

Celý život zasvětila Thálii a za svého více než padesátiletého působení na prknech, která znamenají svět, přinesla desítky rolí, jimiž obohatila divadelní umění. Začínala v roce 1927 v brněnské operetě, ale záhy přešla k činohře a zůstala jí i Brnu věrná po celý život.

M. Pavlíková se ráda vrací do rodného města pod Květnicí. V poslední době jsme ji mohli vidět při recitaci na vernisážích obou podzimních výstav KPVU; na jaře besedovala o svých divadelních počátcích s členkami MO ČSŽ.

HODNOTÍCÍ ČLENSKÁ SCHŮZE ČSČK v TIŠNOVĚ II

se konala ve čtvrtek 27. listopadu. Předsedkyně místní odbočky s. Jiřina NOVOTNÁ v úvodu přivítala přítomné, zvláště pak hosty s. J. Urbana, předsedu UO KSČ č. 2, s. K. Kouřila, místopředsedu MěstNV, s. R. Volenu, předsedu MV NF, s. A. Gottwaldovou, předsedkyni MO ČSŽ, a s. F. Vlasáka, předsedu MO SČSP č. 2.

Žáci zvláštní školy internátní pod vedením učitelky s. Boženy Dozbabové předvedli velmi pěkný kulturní pořad, který byl odměněn zaslouženým potleskem.

V politickovýchovné části přednesla s. Slaninová velmi zajímavý referát o významu lékařské péče a jejím vzniku od nejstarších dob.

Zprávu o činnosti za uplynulé období přednesla předsedkyně s. Novotná; z vlastní činnosti zaslouží si pozornost dvě lékařské přednášky Lék není jenom lék (přednesl Dr. Burian ve vztahu k problematice mládeže); Dr. Krejzová, dětská lékařka, hovořila na téma Nejčastější dětské infekční choroby a jejich prevence.

Velmi úspěšná byla beseda se s. Allou Boroličovou, která se jako zdravotnice zúčastnila bojů našeho 1. československého armádního sboru od Buzuluku do Prahy.

Členky ČSČK společně se Svazem ženy připravily výstavku ručních prací, která byla všemi návštěvníky vysoce hodnocena.

Mnohé členky navštěvují bývalé členky, které jsou nyní ubytovány v domě pečovatelské služby, a vyškolené sestry také poskytovaly první pomoc občanům, kteří ji potřebovali; stalo se tak v 75 případech!

Mimo jiné byl uskutečněn pro členky — důchodkyně vlastivědný zájezd do Slavkova, k Mohyle míru, Gottwaldova a Luhačovic.

Se žáky 4. tříd a ZŠI byl proveden kurs první pomoci 1. stupně ukončený terénním cvičením s brannými prvky; nechyběl táborák a pohoštění.

Plán na příští období je neméně bohatý; obsahuje propagaci ČSČK ve vývěsní skříňce, uspořádání 3 lékařských přednášek, besed, pořádání kursů pro

školní mládež, promítání filmů se zdravotnickou tematikou, zájezd pro členy, splečenský večírek, terénní cvičení, k MDD letní dětský karneval.

Pokladní zprávu podala s. L. Grossová, revizní zprávu s. A. Doubková.

Dalším bodem programu bylo schválení přijetí 29 nových členů a členek. Závěrečné usnesení pak obsahovalo schválení zprávy o činnosti za uplynulý rok a schválení plánu práce na rok 1981.

V diskusi pozdravili přítomné zástupci jednotlivých složek. Soudruh Rudolf Volena, předseda MěstV NF, vysoce vyzvedl obětavou práci členek místní skupiny ČSČK; řekl, že tato složka patří v celém Tišnově mezi nejaktivnější. Rovněž místopředseda MěstNV s. Karel Kouřil poděkoval členkám za jejich dobrou práci.

Lze si jen přát, aby se jim práce dařila tak jako doposud. D. S

Dvěma snímky se ještě vracíme k významné události tišnovského podzimu 1980 — oslavám 60. výročí založení našeho gymnázia. Jak jsme již psali, konaly se oslavy ve dvou částech. 18. října se uskutečnilo setkání profesorů a maturantů z let 1928—1965, kterého se účastnilo asi tisíc absolventů, a 1. listopadu se sešli studenti maturitních ročníků 1966—1980 v počtu asi osmi set osob. Na horní fotografii z 18. října zachytil objektiv profesory, kteří na škole působili zhruba do r. 1965, na dolním snímku profesory, kteří se zúčastnili oslavy 1. listopadu.

Autorem obou fotografií je Zdeněk Salajka.

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví spojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

4. 1. **Antonín Sláma,** Na zahrádkách 918
4. 1. **Josef Straka,** Kukýrna 896
13. 1. **Josef Fuka,** Jamborova 922
27. 1. **Růžena Jalová,** Hajánky 31

75 let se dožívají:

1. 1. **Milada Příbramská,** Halouzkova 99
2. 1. **Aloisie Šafaříková,** Porta coeli 1002
4. 1. **František Pokorný,** Hajánky 21
5. 1. **Marie Jeřábková,** Jamborova 1537
10. 1. **Terezie Růžičková,** Hradčany 72
14. 1. **Růžena Ptáčková,** Hradčany 33
30. 1. **Božena Danielová,** Brněnská 185

80. a vyšší narozeniny oslaví:

3. 1. **Marie Pavlíková,** Purkyňova 1685. Dožívá se 83 roků.
5. 1. **Ludmila Slámová,** Horova 947. Dožívá se 81 roků.
8. 1. **Marie Šťávová,** Janáčkova 333. Dožívá se 85 roků.
8. 1. **Marie Perátová,** Palackého 1047. Dožívá se 81 roků.
9. 1. **Anna Hájková,** Hradčany 51. Dožívá se 85 roků.
9. 1. **Anežka Šírková,** Hradčany 69. Dožívá se 80 roků.
10. 1. **Marie Horáčková,** Purkyňova 1685. Dožívá se 83 roků.
13. 1. **Božena Krejčí,** Alšova 670. Dožívá se 86 roků.
13. 1. **Marie Šebková,** Hornická 1530. Dožívá se 85 roků.
13. 1. **Marie Hlaváčková,** Hájek 6. Dožívá se 82 roků.
13. 1. **Antonín Šikula,** Lomnička 72. Dožívá se 81 roků.
18. 1. **Josef Jebavý,** Nerudova 787. Dožívá se 83 roků.
19. 1. **Alois Hlaváček,** Hájek 6. Dožívá se 87 roků.
20. 1. **Alois Kočka,** Šerkovice 54. Dožívá se 86 roků.
20. 1. **Marie Čechová,** Za mýnem 633. Dožívá se 83 roků.
22. 1. **Františka Opltová,** Polní 639. Dožívá se 94 roků.
23. 1. **Jan Hron,** Kukýrna 50. Dožívá se 82 roků.
25. 1. **František Koudelka,** Pod Květnicí 223. Dožívá se 84 roků.
25. 1. **Marie Fleischerová,** Rudé armády 292. Dožívá se 81 roků.
27. 1. **Marie Jedonová,** Drbalova 850. Dožívá se 85 roků.
29. 1. **Anna Ondráčková,** Hradčany 83. Dožívá se 80 roků.
30. 1. **Václav Mánek,** Na zahrádkách 402. Dožívá se 87 roků.

Narození

v říjnu 1980:

8. 10. Martin Vaněk, Železné 32
9. 10. Anna Matusiaková, Mrštíkova 804
11. 10. Jaroslava Tesárková, Králova 1673
13. 10. Tomáš Otmar, Leninova 1621
15. 10. Martin Kudláček, Králova 1672
17. 10. Alan Bajčorov, Husova 695
18. 10. Petr Jurnečka, Za mlýnem 713
23. 10. Gabriela Slováková, Nezvalova 1339
24. 10. Eliška Misarová, Leninova 1637
26. 10. Tomáš Dinga, Osvobození 1655
30. 10. Pavla Poulová, Osvobození 1660

Dodatečně uvádíme:

13. 6. Adam Orzech, Jamborova 1535

Starý Tišnov ve fotografiích Františka Wágnera

Po celý rok jsme v loňském ročníku uveřejňovali na prostřední dvoustraně panoramatické pohledy na Tišnov. Požádali jsme o fotografie také zmámého tišnovského fotografa Františka Wágnera, dlouholetého vedoucího tišnovské prodejny nár. podniku Kniha.

František Wágner se věnuje fotografování více než šest desítek let a asi nikdo nemá tak bohatý archív fotografií z Tišnova jako právě on. Vždyť celou tuto dobu zachycoval na svých fotografiích naše město a život v něm. A tak, když jsme přebírali snímky, které nám pan Wágner nabídl, rozhodli jsme se, že se jim budeme věnovat více, a chceme s nimi seznamovat také vás, čtenáře našeho zpravodaje. Fotografie mají dnes velký historický význam, poskytují pohledy, které již většinou patří minulosti, a jistě i mnozí znalci budou dlouho uvažovat o tom, než s určitostí mohou prohlásit, která část města je zachycena. Věříme, že ani tisk neubere nic na jejich vysoké kvalitě.

Na snímku z r. 1925 je pohled z Květnice směrem ke Klucanině. V současné době jsou všechny polní plochy již zastavěny. Gymnázium již stálo, ale ještě nebylo v takové podobě jako po pozdější přístavbě na místě bývalého chudobince. Všimněte si, že na náměstí ještě nestála budova ÚNZ (dnes v adaptaci). Na jejím místě stávaly dva menší domy č. 23 a 24. Dům č. 22 (Pecírek) byl tehdy těsně před zbouráním (dnes budova ZOU). —ok—

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Poděkování

Manželé Oldřich a Marie Sekorovi upřímně děkují sboru pro občanské záležitosti, představitelům MěstNV a všem, kteří jim blahopřáli k jejich výročí sňatku.

VZPOMÍNKA NA ANNU PAMMROVOU

Na uplynulý rok připadla obě kulatá výročí spisovatelky Anny Pammrové, svérázné filozofky a obhájkyně práv žen, která je známá především jako duchovní přítelkyně Otokara Březiny.

27. června 1980 uplynulo již 120 let od jejího narození; na 19. září připadlo 35. výročí jejího úmrtí.

Pammrová žila dlouhá léta na samotě poblíž Víckova, tam se s ní na jedné ze svých turistických cest a malířských toulek seznámil akad. malíř a grafik Karel Formánek, jehož vypravování nyní zveřejňujeme na počest jubileí této zajímavé myslitelky, spjaté svým životem s naším krajem.

Bylo to v roce 1933, když jsem na svých malířských putováních s batohem na zádech přišel také do žďáreckých končin. Zásadně jsem chodíval pěšky, i když autobusy obstojně jezdily. Byl jsem tak od útlého mládí veden svým tatínkem, který byl náruživým turistou a myslivcem. Vždycky říkával: „Když chodíš po svých, víc toho vidíš, více můžeš pozorovat a máš ze všeho větší zážitek, protože v přírodě si dokonale duševně odpočineš a můžeš vše v klidu promýšlet."

Šel jsem tenkrát přes Mezihoří, Dolní Loučky, Újezd a Tišnovskou Novou Ves zkratkou k Šafránkovu mlýnu a strží se vydrápal k Havlovu. Vyšel jsem na okraj lesa a uviděl krásný palouček s malým domečkem a zahrádkou, na které okopávala jahody drobná stařenka. Pozdravil jsem ji: „Pomož pán bůh!". Stařenka se vzpřímila, opřela o motyku a pravila: „I dejte pokoj s pánem bohem, takhle kdybyste sám pomohl". Neváhal jsem, i s batohem jsem přeskočil plat a stařence pomohl okopávat. A tak jsem se seznámil se spisovatelkou Annou Pammrovou.

Od té doby jsme navázali vzájemné přátelství a já ji velmi často navštěvoval a v době prázdnin i několikrát u ní bydlel v malé podkrovní světničce. Byla to žena velmi vzdělaná, ovládala němčinu, angličtinu, francouštinu a nechávala si posílat i časopisy v těchto jazycích. Byla velkou ctitelkou

Samota u Žďárce, kde žila A. Pammrová. Dřevoryt Karla Formánka.

indické filozofie a také způsobem života se částečně podle ní řídila. Byla střídmá v jídle, málo vařila, jedla různé suchary, hodně ovoce našeho i jižního a čokoládu.

Anna Pammrová

Anna Pammrová měla velmi citlivou duši, která byla trpkým, bolestným životem hodně zraněna. Byla též velkou ctitelkou Jeana Jacquesa Rousseaua, jemná, hluboce vnímavá, oporou i rádkyní a zpovědnicí velkého Mistra Otokara Březiny. Na dálku s ním byla velmi úzce duševně zpřízněna, což jsem poznal, když mi ukazovala a předčítala Mistrovy dopisy. Spolu se setkali pouze třikrát, a to poprvé na Vlčím kopci nad Oslavou nedaleko Jinošova u Kralic, kde se v roce 1860 narodila.

Mnoho četla, psala, překládala a hlavně přemýšlela. Byla ženou samotářkou, jejíž přátelství na básníkově pouti životem prolnulo jeho dílo, snad v dojemné citové reakci na vše, co bolestného jí život přinesl. Daný svět nepřijímala nikdy pro jeho nespravedlnost k ženám. Z vlastního života a zkušeností vytvořila si nový světový názor Antievy, který ji postavil na přední místo v ženském hnutí.

Napsala v roce 1917 Embryonální pokus o řešení ženské otázky, r. 1919 vyšla kniha O mateřství a pamateřství — sbírka úvah, r. 1925 Cestou k zářnému cíli, r. 1936 Zápisky nečitelné. V r. 1937 byla vydána alegorie Odezva z lůna stvoření, kterou jsem po vzájemné dohodě a konzultaci ilustroval linoleoryty a dřevoryty.

V r. 1936 jsme uvažovali, že bychom obnovili vydání Březinova díla Ruce, ke kterému by spisovatelka v závěru napsala vysvětlivky, poněvadž dílo samotné je těžké na pochopení. Ruce ilustroval mystik akad. sochař a grafik František Bílek, kterého vázala těsná souvislost s poezií a estetickými názory O. Březiny, s nímž měl Bílek společné zdroje tvorby v extázi a imaginaci. Zajel jsem tedy do Prahy na Belcrediho třídu, kde měl Mistr svou pověstnou vilu s krásným parkem vyzdobeným svými sochařskými díly. Přijal mě velmi pěkně, a když jsem sdělil, jaký záměr s paní Pammrovou chystáme, velmi ochotně souhlasil. Na dotaz, co by žádal za půjčení štočků, po krátkém zamyšlení řekl: „Deset tisíc". Proto pro finanční otázku z tohoto obnoveného vydání Březinovy knihy sešlo.

Ale jinak mám krásné nezapomenutelné vzpomínky na dlouhé rozhovory za nádherných dnů na zahrádce nebo v její skromné pracovně, kde stávala pěkná kachlová kamna; vytápěná dřevem vytvářela velmi příjemné a kouzelné prostředí.

Chodíval k ní také často na nvštěvu ze sousedního Havlova správce Baláš, příjemný a dobrosrdečný pán, velmi dobrý hospodář, který hovořival i o svých pánech. Často jsem se musel v duchu smát, když se rozhorlil a říkal: „Co starý pán (Havel, jemuž patřily filmové ateliéry v Barrandově, pražská Lucerna a jiné podniky) nahospodařil, to mladí synci málem stačí rozházet!"

Tam také za paní Pammrovou chodily na konvenční návštěvy tehdejší filmové hvězdy jako H. Vítová, A. Mandlová, Vl. Matulová. Li Bárová, Kahátová, Štěpničková a další, když je mladí Havlové pozvali na víkend, a tak jsem náhodně měl tu čest poznat je také. Ovšem jakkoli ráda Pammrová přijímala Baláše, tak naopak neměla, až na některé výjimky, tyto herečky v oblibě.

Na sklonku svého života byla Anna Pammrová při své velké skromnosti již docela slušně hmotně zabezpečena (dostávala finanční podporu od Březi-

Pohled do pokoje A. Pammrové.

Dřevoryt Karla Formánka.

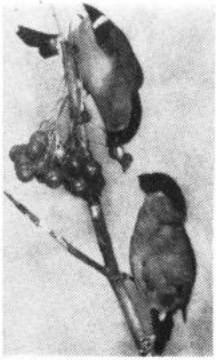
nova fondu a od Moravského kola spisovatelů), takže se mohla v klidu a bez starosti věnovat své překladatelské, spisovatelské a básnické práci. Ale vzpomínám si, že si také několikrát postěžovala: „Teď již pro svou potřebu mám všeho dost a dobrou pohodu pro práci, avšak co je to platné, když zase postrádám ten svůj elán, který jsem měla za mladých let."

V poslední době pracovala na románové práci Anti, která je její životní zpovědí děvčete do čtrnácti let, kdy byla v opatrovnictví svého strýce; ten jí byl kmotrem a zároveň pěstounem. Byly to světlé, krásné a milé vzpomínky na dobu mládí a na strýce, kterého měla velmi ráda, jak jsem vycítil z jejího vypravování. První díl dokončila, ale k druhému dílu, který měl být dalším pokračováním jejího ne zrovna šťastného životního údělu, se již nedostala. V r. 1945 zemřela na své samotě obklopená krásnou, dosud nepříliš dotčenou přírodou v požehnaném věku 85 let.

Chtěl bych, aby moje vzpomínka připomněla tuto vzácnou a ušlechtilou ženu, která si nezasluhuje brzkého zapomenutí. Také doufám, že poslední románová práce Anti a některé básně, jež mi darovala a svěřila do opatrovnictví, najdou pochopení a budou jednou vydány a tak její práce plně doceněna.

Karel Formánek

O HÝLOVI OBECNĚM

„Jé, vy máte na nose hýla", uvítala nás žena, když jsme se dcerkou vrátili ze zimní procházky. Spěchali jsme k zrcadlu dychtivi ho uvidět, ale neviděli jsme víc, než vlastní červené tváře a nosy. No samozřejmě, vždyť to byl jenom příměr. Hýl patří k zimě tak nerozlučně, že se stal jejím symbolem .Čím si toho zasloužil? Důvodů je hned několik. Tak předně sameček hýla má krásně červenorůžové bříško, tedy v barvě jakou nám na nose vykouzlí chladný dech zimy. Ono také oživuje studenou bělobu sněhu jen nedostatečně zpestřenou modrou barvou ve stínech. Nebo zase, a to vzhledem k našim zimám častěji, zpříjemňuje pohled na tu mokrou sychravou šeď. Je živoucím „mittelpunktem" zimní krajiny. Je prostě jedním z má-

la, kteří přistoupili na těžký úděl trávit u nás doby nepříznivého času. Jeho sice trochu posmutnělé, leč přece živoucí „fiu, fiu, fiu", zvedne náš pohled od bílého nekonečna ke koruně třeba jeřabiny. Pozorujeme pak, jak se hejnko hýlů živí bobulkami, rovněž červenými. Uždibují, polykají, v duchu je zdravíme: „Vydržte!" Jakoby rozuměli, popolétnou a pokračují. V té chvíli jim odpouštíme, že tu a tam uzobnou i pupenec jabloně, třešně nebo meruňky.

Nemusíme být ani moc pozornými pozorovateli, abychom si všimli nápadného rozdílu mezi zbarvením samičky a samečka. Oba mají sice šedý svrchník a černou baretku, ale bříško je jiné. Zatímco sameček je má, jak už vzpomenuto, červenorůžové, samička si vybrala nenápadnější světle šedohnědou.

Hýl dává při volbě své domoviny přednost pahorkatinám a předhůří, někdy si dokonce vybere hnízdiště v bezprostřední blízkosti lidských obydlí. Jde mu především o to, aby tam byl dostatek křovinatých houští, jedliček, smrčků i jalovců, kde si může uplést svoje umné hnízdečko a snést modrá červenohnědě stříkaná vajíčka, které máma 13—14 dní svědomitě zahřívá, krmena při tom, rovněž svědomitě, samečkem.

Další skoro dva týdny se pak rodiče o děti starají, než mohou sami vylétnout. Zatím se už přiblížil červen a hýli si hnízdění ještě jednou zopakují.

Tak tedy když vám někdo řekne, že máte na nose hýla, neděste se, rozhodně to neznamená, že by vám na této vyčnívající části obličeje vzniklo krmítko.

Josef Ptáček

SPORT

VICEMISTR SVĚTA A TRENÉR MISTRŮ SVĚTA JSOU Z TIŠNOVA

Koncem září minulého roku se v Polsku na pobřeží Baltického moře rozhodovalo o prvních mistrech světa v radiovém orientačním běhu. Z tohoto 1. mistrovství světa dovezli naši reprezentanti celkem devět medailí. Na tomto úspěchu má významný podíl i odchovanec tišnovského radioklubu ing. Zdeněk Jeřábek.

Zdeněk Jeřábek v tišnovském radioklubu s radiovým orientačním během (dříve byl tento sport nazýván hon na lišku) začínal a během studií na tišnovském gymnáziu i na Vysokém učení technickém v Brně reprezentoval naše město. Je třeba dodat, že s velkými úspěchy — byl několikrát mistrem republiky a dosáhl úspěchů i v zahraničí. V prvních dvou ročnících ankety našeho zpravodaje o nejlepšího svazarmovce byl hodnocen jako nejlepší. Před dvěma roky ukončil studia na elektrotechnické fakultě VUT a nastoupil do zaměstnání jako technik Tesly Orava. Stal se také členem místního radioklubu, ale duší zůstává nadále Tišnovákem a věří, že se jednou vrátí zpět. Z prvního mistrovství světa dovezl tři medaile — jednu stříbrnou ze soutěže jednotlivců, ze soutěže družstev pak ještě zlatou a stříbrnou za první a druhé místo. Tímto výkonem splnil normu pro udělení titulu mistra sportu.

Na úspěchu našich reprezentantů má bezesporu velký podíl jejich trenér mistr sportu Karel Souček. Na základě úspěšné dlouholeté práce a zvláště dosažených výsledků našich reprezentantů v Polsku byl Karlu Součkovi udělen titul zasloužilý mistr sportu a zasloužilý trenér.

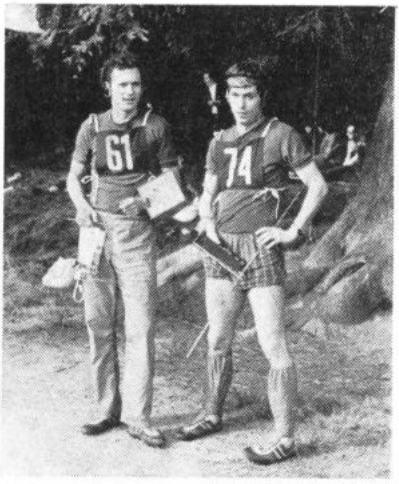
Týden po mistrovství světa se konala vrcholná soutěž u nás — jubilejní XX. mistrovství ČSSR v radiovém orientačním běhu. Pořadatelem tohoto mistrovství byl tišnovský radioklub. A ne náhodou — vždyť celá historie tohoto sportu u nás je úzce spjata právě s tišnovskými radioamatéry.

A Zdeněk Jeřábek si vedl opět úspěšně — stal se mistrem ČSSR v závodě na krátkých vlnách a oplatil tak porážku svému kolegovi z reprezentačního družstva z mistrovství světa.

Tradice úspěšných závodníků v radiovém orientačním běhu pokračuje. Z mladých úspěšných závodníků si nejlépe vede šestnáctiletá Ivana Jaskulková. V loňském roce již byla zařazena do výběru československých reprezentantů a velkého úspěchu dosáhla na vrcholné soutěži mládeže — obsadila 3. místo na přeboru ČSR. Úspěšně si v upylulém roce vedly i další mladé tišnovské závodnice L. Kohoutková a M. Křivánková.

Jistě tyto úspěchy Tišnováků přispějí k další popularizaci radioamatérského sportu v našem městě a získají hlavně z řad mládeže mnoho dalších zájemců, kteří budou důstojnými pokračovateli ve slavné tradici.

—ok—

Vícemistr světa ing. Zdeněk Jeřábek (vpravo) s novým mistrem světa ing. Mojmírem Sukeníkem, nejlepším svazarmovským sportovcem r. 1980.

Z HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

SILNICE BÍLÁ PŘEDE MNOU...

Klubovní fandovství se nedá žádným měřítkem změřit. Nedalo se kdysi změřit ani u našich dvou členů a hráčů Františka Müllera a Jindřicha Oplta, kteří nesmrtelně fandili Židenicím, které v tehdejším roce 1934 hrály v lize. Tito fandové nedali si ujít žádnou příležitost, aby se mohli podívat do Brna na své oblíbené mužstvo. Oba byli tehdy nezaměstnaní, to však pro ně nebylo překážkou. S cestováním do Brna a zpět si nedělali žádné velké starosti. Často se šlo pěšourem, někdy je svezlo náhodné vozidlo anebo cestovali na záchodku ve vagóně.

Korunu svému fandovství nasadili jednou koncem března r. 1934, kdy se oba rozhodli, že půjdou pěšky do Prahy na utkání Židenic, kde hráli jejich miláčkové proti Slávii. Nějaké dlouhé přípravy na cestu nedělali. Jeden si nabalil něco do aktovky, druhý do malého kufříku, proti smrti hladem se každý zajistil desetikorunou a šlo se. V pondělí ráno v 6 hodin vyrazili směr Praha. Zpěváci moc nebyli, ale přece si jen cestou pobrukovali tehdy novou píseň: „Silnice bílá přede mnou..."

První noc přespali u příbuzných Fr. Müllera v Nové Vsi u Nového Města, druhou noc v Havlíčkově Brodě, třetí noc spali na seně u jednoho sedláka před Čáslaví, čtvrtou noc v sokolské noclehárně v Kolíně a pátou již kdesi těsně před Prahou.

No a v sobotu již tito turisté s 230 kilometry v lýtkách prohlíželi matičku Prahu. To se tehdy málokomu podařilo, aby se mohl podívat až do Prahy. Při jejich bloumání Prahou najednou se ocitli v redakci Melantricha, kde si jich hleděl jeden z redaktorů. Vyzpovídal je, vyfotografoval (při tom jim dal do rukou noviny Moravské slovo) a druhý den již byli v novinách. Pak je tento redak-

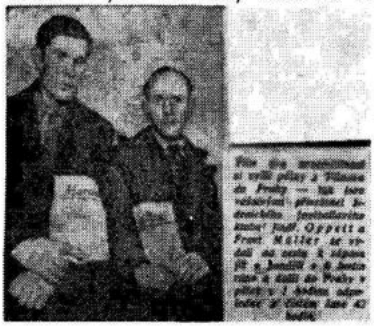
tor poslal za Vlastou Burianem do jeho divadla. Bylo to již navečer. Buriana však nezastihli, byl již v šatně a připravoval se na vystoupení. Oba mu však tlumočili přátelský pozdrav od hoteliéra Antonína Franke-ho z Tišnova, u kterého byl krátce předtím na návštěvě. (Burian se svou suitou zúčastnil se slavnostního otevření rozhledny na Klucanině a pak si zahrál tenis se svým přítelem Sí-bou proti Tišnovákům.)

Pro své návštěvníky neměl již čas, vzkázal tedy pěkné pozdravy do Tiš-nova, nařídil, aby oba hosté dostali po dvaceti korunách a dvě místa do hlediště na dnešní divadlo. Ti však nejdříve, když každý měl na-jednou tolik peněz, pelášili do bufe-tu honem se ještě najíst, aby neru-šili obecenstvo kručením v břiše, neboť žaludek byl opět přilepen až na páteři.

Pa nasycení spokojeně usedli do kře-sel a sledovali řádění Vlasty Buria-na ve hře Fajfka Petržel. Příjemná pohoda, nasycení, teplo a celková únava chvílemi některého uspávala. Když jeden usínal hlasitě, druhý ho musel budit. Zbytek noci pak pře-spali v jedné pražské noclehárně.

Druhý den v neděli už v poledne bě-hali kolem stadiónu a čekali na ži-denické hráče, aby se tam s nimi do-stali. To se jim také podařilo. Jejich miláčci jim však moc radosti ne-udělali, prohráli 1 : 4.

A cesta zpět? I ta měla své kouzlo. V Praze je hráči Židenic vzali mezi sebe do vagónu, že prý se mezi nimi ztratí. A jelo se. Brzy však za Pra-

Takto dělali tišnovští fandové rekla-mu Moravskému slovu.

hou přišel průvodčí a začal komisně hráče čítat (výpravčí Židenic měl jízdenku společnou pro všechnu hrá-če). Počítal již podruhé a pořád mu to nešlo o dva hráče. Když po vše-lijakém míchání a přebíhání hráčů měl opravdu pravdu, nezbylo našim turistům nic jiného, než schovávat se před průvodčím po celém vlaku a nakonec v Kolíně honem vystou-pit.

No a z Kolína — opět osvědčeným pěšourem směr Tišnov. Došli až do Hamrů na Havlíčkobrodsku ke zná-mému kamarádovi Tišnovákovi Fili-povi a ten jim zprostředkoval spás-nou jízdu nákladním autem tišnov-ské Vzájemnosti Včely s řidičem Františkem Ptáčkem až do Tišnova. Po příjezdu pěkně poděkovali za sve-zení a hned se jeden druhého ptal, s kým v neděli hrají Židenice...

Josef Kadlec

PIONÝŘI ZÁVODILI

Dne 18. listopadu se uskutečnil pod Klucaninou na počest 63. výročí VŘSR přespolní běh žáků ZDŠ na Smíškově ulici.

Na startu se sešlo 78 závodníků z 5.—9. tříd.

Před zahájením závodu byli rozdě-leni do 6 kategorií.

Na dosti náročné trati je mohutně povzbuzovali kamarádi. Nejlepší 3 z každé kategorie obdrželi diplomy a pěkné knihy o sportu. Dobrou ná-ladu neovlivnilo ani chladné počasí. Závod se všem zúčastněným líbil.

Romana Vlachová, 7. A

PLESY V LEDNU

sobota 10. ledna — sokolovna
PLES FOTBALISTŮ TJ BANÍK

sobota 17. ledna — sokolovna
SPOLEČENSKÝ PLES KSČ

pátek 23. ledna — sokolovna
PLES SVAZU ŽEN

sobota 24. ledna — sokolovna
HORNICKÝ PLES

KINO PANORAMA

1. čt — 17.30 a 20 hodin,
2. pá, 3. so, 4. ne — 17.30 hodin
ŠIMON A MATOUŠ (širokoúhlý)
Italský barevný film. Bláznivá parodie na muže, kteří, jestliže se rozzlobí, budou zlí.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

2. pá, 3. so, 4. ne — 20 hodin
●● **OKUPACE VE 26 OBRAZECH**
Jugoslávský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

6. út, 8. čt — 17.30 a 20 hodin
●● **MUŽ NA STŘEŠE**
Švédský film. Dramatický zápas se zločincem, který ohrožoval celé město.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

10. so, 11. ne — 17.30 a 20 hodin
PŘÍBĚH Z ALJAŠKY (širokoúhlý)
Japonský barevný film. Dobrodružné vyprávění o lovcích velryb a zlatokopech.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

13. út, 15. čt — 17.30 a 20 hodin
● **VELKÝ BALÍK PENĚZ**
Italský barevný film. Vzrušující boj o miliardy.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

17. so — 17.30 a 20 hodin,
18. ne — 20 hodin
ČERNÝ KORZÁR (širokoúhlý)
Italský barevný film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

18. ne — 17.30 hodin
ZA NEJVYŠŠÍ CENU „S"
Sovětský barevný film
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

20. út — 17.30 a 20 hodin
● **ROCKY**
Americký film. Pohled do zákulisí profesionálního sportu.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

22. čt — 17.30 a 20 hodin
VYZNÁNÍ LÁSKY „S"
Sovětský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

24. so, 26. po — 17.30 a 20 hodin
● **HISTORIE OSAMĚLÉ DÍVKY**
Španělský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

25. ne — 17.30 a 20 hodin
V HLAVNÍ ROLI OLDŘICH NOVÝ
Český barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

27. út — 17.30 a 20 hodin
ŠIFRA PRO ŠÉFA
Barevný špionážní film NDR. Příběh agenta tajné služby.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

29 .čt — 17.30 hodin
● **CNOSTNÝ METOD**
Slovenský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

31. so, 1. ne — 17.30 a 20 hodin
PÍSEŇ PRO RAFAELA
Španělský barevný film. Medailón nejlepšího zpěváka španělské populární hudby.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

3. so — 9.30 hodin
KRAKONOŠ A KUKAČKY
Český barevný film.

11. ne — 9.30 hodin
POHÁDKA O ČERVENÉ KARKULCE
Rumunský barevný film.

18. ne — 9.30 hodin
SKLENĚNÉ KORÁLKY
Sovětský barevný film.

25. ne — 9.30 hodin
KRAKONOŠ A ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY
Český barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 1 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice — 3107-80 — 456.12/80-Lá 245

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

ÚNOR 1981 Ročník XII Číslo 2

UDĚDOMĚLE, NOVĚ, EFEKTIVNĚ

Letos v únoru vzpomeneme 33. výročí vítězství československého pracujícího lidu nad reakcí a zahájení éry socialistické výstavby v naší vlasti. Poslední fázi této úspěšné etapy v dějinách našich národů — léta sedmdesátá — charakterizoval na loňském 18. plenárním zasedání ÚV KSČ s. Husák jako desetiletí plodné budovatelské práce, stabilního mírové rozvoje, šťastného, spokojeného života lidu.

Od poloviny sedmdesátých let však naše národní hospodářství ovlivňují změny, které zasáhly světovou ekonomiku v důsledku rozvoje vědeckotechnické revoluce. Projevují se především rostoucími náklady na získávání energie a surovin. Nová situace klade našemu národnímu hospodářství náročné úkoly, jejichž cílem je dosáhnout výrazné intenzifikace a efektivnosti. K tomu směřuje známý soubor opatření, přijatý federální vládou a předsednictvem ÚV KSČ. Skutečně záleží na každém, jak budou plněny jeho úkoly, a tím uspokojovány rostoucí hmotné i duchovní potřeby všech členů naší společnosti. Proto je třeba, aby každý pracující se s tímto významným dokumentem seznámil, aby mu rozuměl, aby jeho zásady uváděl v život.

Nikdo jistě nepochybuje o tom, že rozdělovat je možné jen z toho, co je. A aby bylo k rozdělování co nejvíc, musí se přičinit každý. Čím více budeme mít ve společné pokladně, tím víc dostane naše město, každý jednotlivec. A naopak, čím lépe bude pracovat jednotlivec, tím více budeme mít všichni dohromady. A o to nám všem jistě jde.

ZA DESETILETÍ 1970—1980
POČET OBYVATEL TIŠNOVA VZROSTL SKORO O 30 PROCENT

1 listopadu 1980 se konalo v naší republice sčítání obyvatel, domů a bytů. I když celostátní výsledky této náročné statistické akce budou známy až v druhé polovině letošního roku, můžeme vás již dnes seznámit s některými údaji, které se týkají našeho města.

Ke dni sčítání měla naše integrovaná obec celkem 12 143 obyvatel, z toho samotný Tišnov 10 222 obyvatel a místní části celkem 1921 obyvatel. Jednotlivé osady měly následující počet obyvatel: Hajánky 73, Hájek 41, Hradčany 428, Jamné 83, Lomnička 365, Šerkovice 206, Štěpánovice 422 a Železné 251. Ve srovnání se sčítáním k 1. 12. 1970 vzrostl počet obyvatel samotného Tišnova o 2340 osob, což je zvýšení o více než 29 % (Tišnov měl tehdy 7882 obyvatel.)

Z trvale bydlících je v integrovaném Tišnově celkem 5857 mužů a 6286 žen, žen je tedy o 429 více. Více než 50 % občanů se narodilo po r. 1945, mladých do 15 let je 3066.

Ekonomicky aktivních je 5955 osob, z toho 3206 mužů a 2749 žen. Je to 41 % z celkového počtu obyvatel. Z nich 3102 pracuje v místě bydliště, tj. 52 % pracujících.

Z hlediska národnostního žije v našem městě 11 828 obyv. národnosti české, 231 slovenské, 32 německé, 21 polské, 10 ukrajinské, 3 maďarské, 1 ruské a 17 osob uvedlo národnost jinou, eventuálně neuvedlo žádnou.

V integrovaném Tišnově je celkem 2036 domů, z toho 1903 trvale obydlených a 44 určených k rekreaci. Neobydlených je 88 domů.

Bytů je celkem 4199 obydlených, z toho trvale 4015. Od sčítání v r. 1970 se jejich počet zvýšil v samotném Tišnově o 1013. Proti původnímu stavu 2383 bytů je jich nyní 3396. V rodinných domcích je celkem 1873 bytů (tj. 47 % celkového počtu) a 2142 bytů ve státním a družstevním vlastnictví, z toho družstevních bytů je 876. Jejich obytná plocha činí cel-

---

Na titulní straně snímek Bohumila Kabeše.

kem 170 328 m², tj. 9939 obytných místností. Z bytů je nejvíce dvoupokojových 1600, třípokojových je 1186. 209 bytů má 5 a více pokojů. Koupelnu má 86 % bytů, plynovou přípojku 40 % bytů, ústřední topení nebo etážové topení 72 %.

Počet domácností v obvodu našeho města je 4090, z nichž 87 % je vybaveno chladničkou, 81 % pračkou (z 3329 praček je 1204 automatických). Barevné televizory jsou v 288 domácnostech a černobílé v 3249. 41 % domácností vlastní osobní automobil.

Uvedné údaje dokládají nejen stále se zvyšující životní úroveň našich občanů, ale též nepřímo ukazují i na to, že rozvoj služeb a občanské vybavenosti má zatím pomalejší tempo, než početní růst obyvatel.

Statistické výsledky z celostátního sčítání se stanou významným podkladem pro plánování dalšího rozvoje naší socialistické společnosti v následujících desetiletích. (i)

PADESÁT PĚT LET LADISLAVA ŠPAČKA

11. února 1981 oslaví padesáté páté narozeniny tajemník MěstNV v Tišnově soudruh Ladislav Špaček.

Narodil se v tehdy ještě samostatné obci Předklášteří. Absolvoval obchodní akademii v Brně a později tříleté vyšší odborné bankovní studium. S. Špaček pracoval jako bankovní úředník nejprve v tišnovské pobočce Moravské banky, poté od r. 1952 ve Státní bance v Bystřici nad Pernštejnem a od r. 1961 ve Žďáře nad Sázavou, kde působil až do svého zvolení do funkce tajemníka MěstNV v Tišnově.

Členem KSČ je od r. 1958. I když byl pracovně většinu dne mimo Tišnov, vykonával již v šedesátých letech řadu veřejných funkcí ve svém bydlišti. V r. 1964 byl zvolen poslancem MěstNV v Tišnově. Několik let byl členem komise místního hospodářství a na jaře 1971 se stal předsedou výboru lidové kontroly MěstNV. Po listopadových volbách 1971 byl pověřen funkcí předsedy finanční komise. V r. 1972 se stal členem rady MěstNV a od 1. května 1973 je tajemníkem MěstNV v Tišnově.

Za dlouholetou práci v národním výboru byl jubilant v r. 1975 u příležitosti oslav 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a vzniku národních výborů vyznamenán pamětní medailí.

S osobou s. Špačka jako předního funkcionáře MěstNV se pojí úspěšná činnost MěstNV při plnění náročných úkolů volebního programu Národní fronty v našem městě v 5. a 6. pětiletce.

Přejeme mu ze srdce pevné zdraví a hodně úspěchů při zodpovědné práci ve své funkci i do dalších let.

(i)

ZEMŘEL KAREL HANUŠ

8. ledna t. r. jsme se rozloučili v brněnském krematoriu se soudruhem Karlem Hanušem, který zesnul po delší nemoci ve věku 67 roků dne 29. prosince 1980.

Naši veřejnosti byl s. Hanuš znám z celé řady významných veřejných funkcí v bývalém tišnovském okrese i v Tišnově samém.

Původně pracoval jako mistr v Modeteě, ale již v padesátých letech byl stranou pověřen funkcí člena okresního národního výboru, do r. 1960 byl tajemníkem ONV v Tišnově. Po novém administrativním uspořádání naší republiky v r. 1960 odešel s. Hanuš jako vedoucí odboru školství a kultury na ONV Brno-venkov, kde působil do r. 1971.

Ve volbách v r. 1971 byl zvolen poslancem MěstNV v Tišnově a pověřen funkcí tajemníka MěstNV. Zdravotní stav mu dovolil vykonávat ji jen necelý rok. Na podzim 1972 vážně onemocněl a počátkem r. 1973 se s. Hanuš funkce vzdal. Jako poslanec se však aktivně podílel na práci MěstNV až do konce volebního období v r. 1976. Nějaký čas byl též předsedou místní organizace zahrádkářů.

Ve všech funkcích, které zastával, dovedl s. Hanuš svým soudružským vztahem k lidem získávat pro plnění vytyčených úkolů. Jistě si řada občanů vzpomíná např. na národní směnu na jaře 1972, kdy organizoval práci přímo „v terénu" v tišnovských ulicích.

V soudruhu Hanušovi odešel čestný komunista, obětavý funkcionář a dobrý člověk. Čest jeho světlé památce! (i)

PŘIPRAVENI K OCHRANĚ SOCIALISTICKÉHO MAJETKU

Koncem minulého roku na výroční členské schůzi hodnotili požárníci v Lomničce svoji celoroční práci. Slavnostní schůze probíhala v zaplněném sálónku pohostinství Besenék za účasti zástupců složek NF v Lomničce a zástupce OV SPO Brno-venkov. Z referátu předsedy základní organizace SPO vyplynulo, co vykonali pro zlepšení preventivní výchovné činnosti, pro zkvalitnění odborné přípravy členů, pro výchovu spoluobčanů k dodržování zásad požární bezpečnosti, k prohloubení znalosti členů při údržbě požární techniky, výzbroje, výstroje a dalšího zařízení, při plnění úkolů volebního programu. Také v pomoci zemědělství a při sběru železného šrotu bylo zřejmé, že veškeré závazky, které organizace měla vytyčeny, byly daleko překročeny.

Pro letošní rok na počest XVI. sjezdu KSČ a 36. výročí osvobození naší vlasti Rudou armádou odhlasovala členská schůze rovněž cenné pracovní závazky.

Požární sbor v Lomničce převzal před 4 léty od předsedy MěstNV v Tišnově s. Karla Součka novou autocisternu o obsahu 7000 litrů, kterou udržuje celoročně připravenou k okamžitému zásahu při lokalizaci požáru, a je platným pomocníkem Veřejného požárního útvaru v Tišnově.

Třemi snímky se vracíme ještě k slavnostnímu otevření nové mateřské školy pro 140 dětí, která byla vybudována v akci Z v ul. Na rybníčku. Na fotografiích Milana Loskota vidíme předsedu MěstNV s. Karla Součka, jak vítá vedoucího delegace MěV KSČ předsedu s. Vladimíra Černošku, který přestřižením pásky předal objekt do užívání ,a dva pohledy nám ukazují moderní vnitřní vybavení prostorné mateřské školy.

Požárníky z Lomničky můžeme např. vidět v našem městě jak v májovém průvodu, tak při vodovodní kalamitě při zásobování sídlišť pitnou vodou a jinde.

Požárníci z Lomničky mají rovněž bohatou kulturní činnost. Uspořádali v minulém roce jako jediná složka NF v Lomničce ples. V předminulém roce k 35. výročí Slovenského národního povstání uspořádali autokarový zájezd do Banské Bystrice, Svidníku a na Dukelský průsmyk. V minulém roce zájezd do NDR (Drážďany — Berlín — Rostock — Warnemünde — Rujana), nezapomínají ani na sportovní podniky jako Velkou cenu motocyklových závodů a podobně.

Svou činností odpracují tisíce brigádnických hodin a jsou stále připraveni při ochraně socialistického majetku proti požárům a živelným pohromám.

Úspěchů dosahují tím, že pracují s láskou pro prospěšnou věc, udržují velmi dobrý kamarádský kolektiv a dovedou navštívit všechny občany a místní provozovny nejen při preventivních prohlídkách domů, ale také s blahopřáním do nového roku a pozváním na společnou zábavu — tradiční požárnický ples.

Jsou tak příkladem ostatním požárním sborům v našem městě.

Miloslav Sáblík

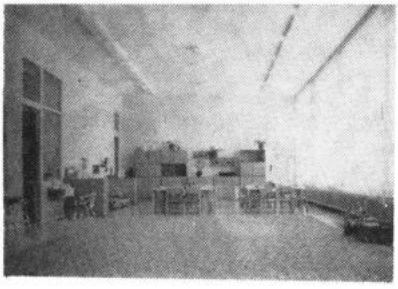
Z ČINNOSTI NAŠÍ INTERNÁTNÍ ŠKOLY

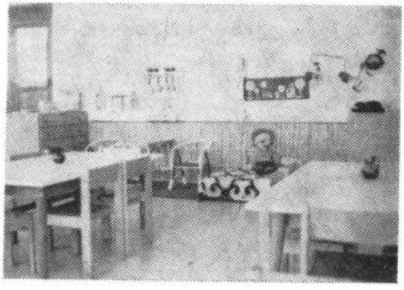
Pěvecký kroužek dětí zvláštní školy internátní v Tišnově II za vedení s. učitelky Dozbabové úspěšně vystoupil na schůzi ČSČK dne 27. 11. 1980 v Tišnově II a v neděli 30. 11. své vystoupení úspěšně opakoval na akademii SČSP v tišnovské sokolovně. Vystoupení souboru bylo hodnoceno velmi kladně. Naše veřejnost se přesvědčila, že práce s dětmi ve zvláštní škole má pěkné výsledky.

Pro naši práci nestačí teoretické zázemí, ale nejdůležitějším faktorem je krásný vztah a pochopení postiženého jedince. Jenom laskavá a obětavá práce může přinést výsledky. Pracujeme s přesvědčením, že naše práce není zbytečná, protože naše děti budou jednou zastávat skutečnou manuelní práci, bez které se lidská společnost neobejde.

Děti žijí v krásném prostředí, pomáhají je udržovat, pracují v parku i v zahradě. V letošním roce nasbíraly a odevzdaly do výkupny 29 kg sušeného jahodového listu, 1 kg heřmánku a 110 kg šípků. Žijí také kulturně. V posledních měsících roku dvakrát navštívily brněnská divadla a zhlédly pohádky Kašpárek, Honza a zakletá princezna a Ferda Mravenec.

Na vánoční besídku pozvaly děti své patrony — členky BSP n. p. Modeta v Tišnově vedené s. Baksovou a zástupce BSP z místní prodejny Potravin. Pro své patrony připravila děvčata malé dárky. Soudružky z Potravin podělily všechny děti sladkostmi a soudružky z Modety zase samy zhotovily velmi pěkné dárky. Děkujeme jim za velmi pěkný vztah k našim dětem, za to, že si ušetří čas, aby si s nimi popovídaly a vyslechly jejich problémy.

Prohlídka pracoviště v Modeté v dětech zanechala velký dojem. Jsou to zážitky, které zpříjemňují pobyt v kolektivu.

V našem pedagogickém optimismu je přesvědčení, že období pobytu dětí v našem krásném zařízení k nejpěknějším a nejjasnějším obdobím života.

M. Sáblíková

ZDAŘILÉ AKCE JEDNOTY VE ŠTĚPÁNOVICÍCH

Dohlížecí výbor JEDNOTY, lidového spotřebního družstva ve Štěpánovicích —Tišnově vyvíjí pod vedením předsedkyně s. Bohunky BAŠTOVÉ bohatou kulturní činnost.

Vedle své práce — starosti o dobrý chod prodejny — pořádá každoročně několik zájezdů do divadel i za poznáním vlasti. V listopadu to byl např. zájezd do Brna na operetu Johanna Strausse Netopýr, v sobotu 13. prosince se uskutečnil zájezd na Slovensko.

Účastníci měli možnost poznat Trenčín, prohlédnout si starobylý hrad, tyčící se hrdě nad Váhem, po případě zakoupit drobné dárky pro své nejbližší pod stromeček.

Hlavním bodem však byla návštěva lázní PIEŠŤAN s koupáním v thermálním bazénu EVA.

Na zpáteční cestě čekalo na Štěpánovické občerstvení ve vinném sklípku v Bzenci .

Že i toto zastavení mělo úspěch, svědčí skutečnost, že se žádnému odtud nechtělo.

Dohlížecí výbor Jednoty má na příští rok v plánu činnosti opět další akce, které přispějí k poznání naší krásné vlasti.

D. Š.

ABSOLUTNÍM VÍTĚZEM JOSEF BUČEK

Na závěr 8. ročníku výstavy fotoamatérů Tišnov 1980

Koncem prosince 1980 byly v sále SZK vystaveny úspěšné fotografie z tradiční tišnovské fotoamatérské soutěže Tišnov 1980. Našim občanům je jistě známo, že soutěž probíhá ve dvou kategoriích (Tišnov a Tišnováci a volný námět).

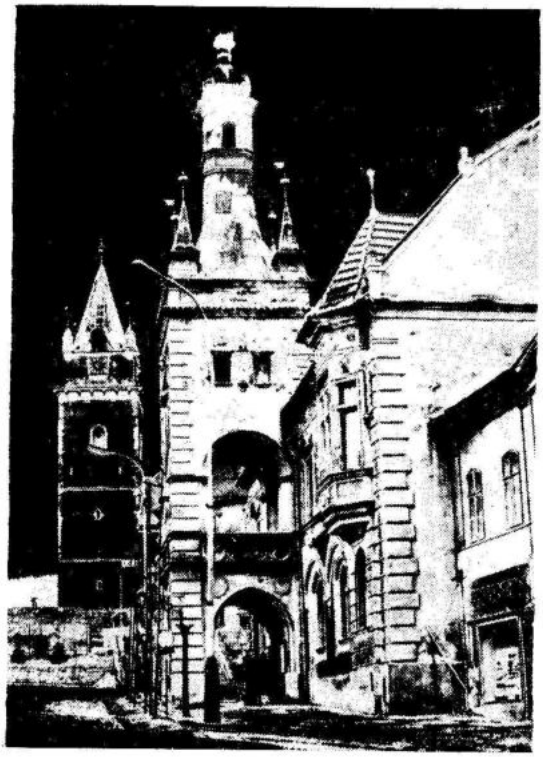
Poslední dva ročníky znamenaly jistou stagnaci této soutěže, především v 1. kategorii, která je víceméně určena místním fotoamatérům. Přesto s ohledem na celkovou historii soutěže lze s uspokojením pozorovat úspěšný vývoj tišnovské skupiny fotoamatérů, kteří pravidelně soutěž obesílají svými snímky (Josef Buček, Milan Ferov, Jaromír Palas, Josef Ptáček, Zdeněk Ptáček a Pavel Smékal).

S radostí můžeme konstatovat, že poslední ročník byl zatím nejúspěšnější, a to nejen kvalitou soutěžních snímků, ale i množstvím zaslaných fotografií. Potěšila i opětovná účast několika autorů z Gottwaldova a Josefa Hledíka z Pardubic.

Porota ve složení Jan Beran (AFIAP), Josef Tichý (AFIAP) za fotografickou sekci, Marcela Chutná a Miroslav Obrátil za krajské a okresní kulturní středisko neměla lehkou práci. Musela vybírat z 276 snímků od 28 autorů. Nakonec vybrala k vystavení v 1. kategorii 56 snímků od 12 autorů a ve 2. kategorii 55 snímků od 19 autorů.

První ceny v obou kategoriích získal jednoznačně Josef Buček z Tišnova, kterému byla též udělena cena MěstNV. (Ta je udělována od minulého ročníku výhradně městským národním výborem.) Josef Buček si takto zopakoval své vítězství z 5. ročníku, ale tehdy 1 cena v I. kategorii byla totožná s cenou MěstNV a ve všech případech se dělil o ceny s druhým fotografem. Cenu MěstNV získal za snímek Radnice (na snímku), v 1 .kategorii za seriál Zubní středisko a v 2. kategorii za snímek Čekání na východ slunce.

Druhou cenu v 1. kategorii získal Vladimír Bílý z Tišnova za seriál Svazarmovské letiště a v 2. kategorii Josef Hledík (ASČF) z Pardubic za seriál Varhany, který na výstavě

též představil svůj zdařilý seriál Dívky v detailech, oceněný na zahraniční výstavě.

Třetí cenu získal v 1. kategorii Zdeněk Ptáček za seriál Besének a v 2. kategorii jeho bratr Josef Ptáček, člen redakčního kolektivu TKZ, za snímky Let orla I, II. Čestná uznání obdrželi v 1. kategorii Zdeněk Nechvíla z Tišnova a Petr Šnédar z Malhostovic a v 2. kategorii Jaromír Palas z Přerova a Jaroslav Kubeš z Mokré.

Četným návštěvníkům se výstava líbila, ač se někdy ozvaly připomínky k jejímu uspořádání (nebyly od sebe odděleny snímky jednotlivých kategorií). Vcelku však byla hodnocena vysoce a věříme, že v příštím ročníku bude zase na co „koukat", jak se říká ve fotografické hantýrce.

— mi —

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví spojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

4. 2. **Zdenka Otoupalová,** Tyršova 595
9. 2. **Adéla Wágnerová,** Jiráskova 854
10. 2. **Marie Vráblíková,** Lomnička 92
11. 2. **Rudolf Pokorný,** Hornická 953
12. 2. **Miroslav Jízdný,** Cáhlovská 971
19. 2. **Josef Pavlíček,** Revoluční 591
25. 2. **Anežka Černá,** Janáčkova 769

75 let se dožívají:

3. 2. **Vladimír Bílý,** Gottwaldova 311
6. 2. **Irena Ondráčková,** Chodníček 1591
7. 2. **Vladimír Juránek,** Hradčany 88
17. 2. **František Ptáček,** Jamborova 937
20. 2. **Oldřich Leypold,** B. Němcové 1160
25. 2. **Anna Kolbeová,** Uhrova 1015

80. a vyšší narozeniny oslaví:

2. 2. **Marie Žemličková,** n. Komenského 124. Dožívá se 81 roků.
2. 2. **Františka Bílková,** Purkyňova 1685. Dožívá se 94 roků.
2. 2. **Josefa Dvořáková,** Komenského 1058. Dožívá se 80 roků.

3. 2. **Marie Odehnalová,** Jamné 13. Dožívá se 80 roků.
4. 2. **Anděla Moravcová,** Na loukách 393. Dožívá se 87 roků.
4. 2. **Milada Vácová,** Na rybníčku 684. Dožívá se 85 roků.
4. 2. **Marie Zelinková,** Procházkova 427. Dožívá se 80 roků.
6. 2. **Marie Pavlíčková,** Železné 61. Dožívá se 85 roků.
7. 2. **Amálie Beránková,** U Humpolky 1506. Dožívá se 80 roků.
7. 2. **Marie Hrbková,** Ve dvoře 1186. Dožívá se 80 roků.
8. 2. **Marie Staňková,** Riegrova 348. Dožívá se 86 roků.
9. 2. **Josef Dvořák,** Hanákova 424. Dožívá se 81 roků.
9. 2. **Terezie Peterková,** Hradčany 139. Dožívá se 80 roků.
12. 2. **Terezie Malcová,** Jungmannova 753. Dožívá se 85 roků.
16. 2. **Antonie Baláčová,** Jiráskova 609. Dožívá se 94 roků.
16. 2. **Antonín Mucha,** Palackého 1049. Dožívá se 84 roků.
17. 2. **Františka Borková,** Lomnička 6. Dožívá se 80 roků.
18. 2. **Pavla Pešková,** Rudé armády 721. Dožívá se 82 roků.
18. 2. **Anastázie Pochopová,** Štěpánovice 70. Dožívá se 82 roků.
19. 2. **Oldřich Sekora,** Černohorská 561. Dožívá se 80 roků.
21. 2. **Alois Fogl,** Hajánky 11. Dožívá se 80 roků.
24. 2. **Josef Hostěnský.** Kukýrna 40. Dožívá se 85 roků.
24. 2. **Růžena Pokorná,** Halouzkova 98. Dožívá se 84 roků.
24. 2. **Bedřich Novotný,** Na mlékárně 795. Dožívá se 83 roků.
24. 2. **Julie Oharková,** Za mlýnem 1155. Dožívá se 80 roků.
25. 2. **Božena Korotvičková,** Purkyňova 1685. Dožívá se 83 roků.
25. 2. **Františka Školná,** Jamborova 924. Dožívá se 81 roků.
26. 2. **Valerie Vlčková,** Jungmannova 84. Dožívá se 82 roků.
26. 2. **JUDr. Josef Zháněl,** Purkyňova 1685. Dožívá se 82 roků.
27. 2. **Růžena Pospíšilová,** Riegrova 285. Dožívá se 84 roků.
27. 2. **Jaromíra Pokorná,** Brněnská 10. Dožívá se 82 roků.
28. 2. **Františka Šimpachová,** Víska 1148. Dožívá se 81 roků.

K JUBILEU VLADIMÍRA BÍLÉHO

Když jsem připravoval únorovou Kytičku (jak nazýváme rubriku blahopřání našim občanům) a zapisoval jsem si také jubilanta Vladimíra Bílého, vzpomněl jsem si na dobu před téměř čtvrtstoletím, kdy jsem byl žákem tišnovské osmiletky a jedním z mých učitelů byl právě Vladimír Bílý.

Učil nás kreslení a v tomto předmětu jsem zrovna nevynikal. Trápil jsem se nad každým výkresem a výsledek zdaleka neodpovídal mým představám. Přesto jsem se na hodiny těšil. Často v hodinách bývaly besedy o umění. Vl. Bílý nás seznamoval s díly našich i světových umělců, pokud byla možnost, navštěvovali jsme společně i výstavy. Zájem, který vlastně tímto začal, vytrval ve mně dodnes. A jsou i takoví, kterým právě toto rozhodlo o životní dráze.

Spolupráce s tiskem – to byl další obor jeho působení. Zasílal příspěvky žáků do různých novin a také je vedl k tomu, aby pravidelně psali. Každý příspěvek se pak jeho zásluhou objevil na nástěnce u jídelny Noviny o nás píší... I toto působení má trvalé následky – a můžeme to potvrdit i v naší redakční radě.

A je třeba vzpomenout i leteckomodelářské kroužky, kterých byl Vl. Bílý vedoucím. Pod jeho vedením mnoho zájemců získalo první zkušenosti i koníčka pro celý život. Nejúspěšnějším byl nakonec jeho vnuk – který se již dostal mezi naše nejlepší modeláře.

A tak se všemi žáky, kteří často vzpomínají, přeji hodně zdraví a vše nejlepší k životnímu jubileu.

—ok—

Narození

v listopadu 1980:

2. 11. Martin Hlavička, Hornická 1528
3. 11. Veronika Malá, Víska 1202
4. 11. Lucie Krčková, Jamborova 937
5. 11. Pavel Richter, Nezvalova 1332
6. 11. Marie Osvaldová, Kostelní 910
13. 11. Lucie Opatrná, Fučíkova 1315
15. 11. Hana Wünschová, Kostelní 910

Dodatečně uvádíme:

1. 5. Milan Sedláček, Uhrova 1173
23. 10. Gabriela Slováková, Nezvalova 1339

MUDr. FRANTIŠEK KUTHAN A TIŠNOV

Je tomu 36 let, co stejně jako ostatní soukromá zdravotnická zařízení i vodoléčebný ústav dr. Kuthana v Tišnově přešel do státní správy. Připomeňme si něco z jeho historie.

Když dr. Kuthan vodoléčebný ústav v Tišnově budoval a roku 1899 uvedl do provozu, byl to tehdy za starého Rakouska revoluční čin. Poučen zkušenostmi ze své lékařské praxe a zkušenostmi ústavů stejného druhu v cizině — zejména Kneippova ve Wörishofenu v Rakousku — vyšel při svém záměru z potřeby sladit základní životní potřeby člověka s podmínkami prostředí, ve kterém žije. Proto základem a zaklínadlem jeho léčebných praktik měly být voda, vzduch, slunce, klid, tělocvik, pohyb a hlavně otužování (přírodní léčba).

Odborníci přijali tehdy jeho metody s pochybovačným úsměvem. Svoje názory, ale diametrálně změnili, když se dr. Kuthanovi podařilo chladnými vodními pololázněmi zachránit z těžkého zápalu plic brněnského biskupa Bauera.

Dr. Kuthan hledal nové léčebné cesty také proto, že zjistil, že dosavadní léčebné metody jsou jednostranné a nevedly dlouho k úspěchu v léčení jeho samého z houževnaté vleklé plicní choroby v mládí. Úspěchy v provozu jeho nového léčebného ústavu, který vybudoval pod Klucaninou, prokázaly správnost koncepce jeho léčení. Nešlo ale o zlatý důl. Výtěžky stěží stačily na nové investice pro dobrý provoz ústavu nutné. Proto první stavební dluhy splácel dr. Kuthan pomalu do dvacátých let. Vedle své odborné činnosti našel si ještě čas a pracoval bezplatně ve správě městské spořitelny a ve správě města. K jeho zásluhám možno také počítat, že dík dobré prosperitě jeho ústavu — na věhlasu stále získávajícím — se stal Tišnov brzy známým lázeňským místem, dík také své krásné poloze a příjemným klimatickým podmínkám.

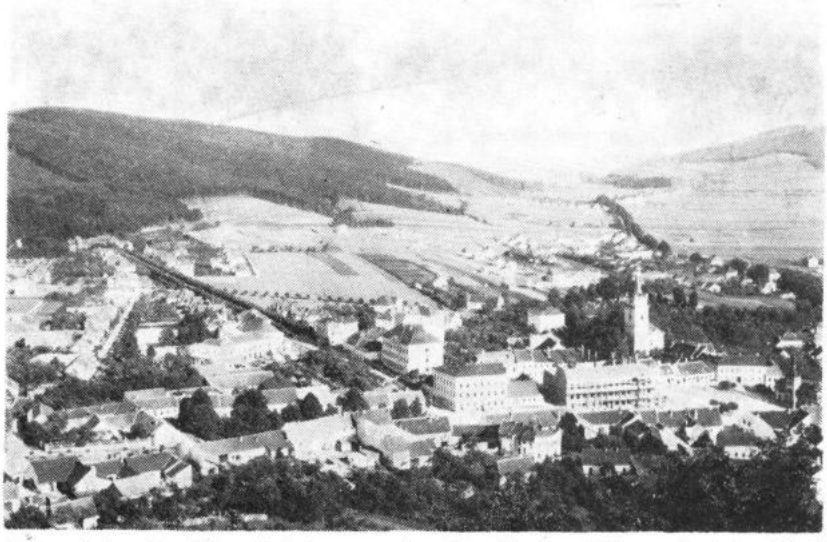
MUDr. František Kuthan se narodil 2. 3. 1862 v Krahulově. Potřebné lékařské zkušenosti a hluboké odborné znalosti získal jako žák tehdejších znamenitých odborníků Thomayera, Kukuly i Katholického.

Zemřel 15. 1. 1944 v Tišnově.

Od začátku činnosti Kuthanova léčebného ústavu uplynulo zatím drahně let. O duševní a tělesné zdraví našich lidí je dnes pečováno v případě nemoci v širokém měřítku. Proto byl tišnovský léčebný ústav přeměněn na nemocnici, kterou město potřebovalo.

Vladimír KOŽELUHA

Starý Tišnov ve fotografiích Františka Wágnera

Dva snímky, které tu otiskujeme zachycují pohled na Tišnov zhruba z téhož místa, z něhož byla pořízena fotografie města z r. 1925 v minulém čísle. Na horním snímku je zachycen Tišnov asi v r. 1929, ve výstavbě byla tehdy budova okresního soudu a pošty na náměstí. Spodní snímek je asi o necelých deset let mladší. Všimněte si, jak za tu dobu pokročila zástavba kolem dnešní ul. Na rybníčku.

28. březen, den narození Učitele národů Jana Ámose Komenského, je v naší vlasti Dnem učitelů. Snad není neprospěšné připomenout si přitom zároveň, jak vypadala česká škola v minulosti. Leccos o tom najdeme také v historických prózách J. F. Karase, od jehož smrti uplyne 19. února 50 let.

STARÁ ŠKOLA A JEJÍ KANTOŘI V DÍLE J. F. KARASE

Začneme obrázkem z doby Marie Terezie Pan Johanes (v knize Kainovo znamení) o tajném nekatolíkovi, podučiteli v Olešnici na Vysočině. Místo „spomocníka" dostal, když se vrátil se zmrzačenou nohou z pruské vojny. Spával ve třídě na otepi slámy a k platu víc než hubenému si přivydělával po dědinách hraním na vypůjčené housle, ač ho přitom noha tuze bolela. Nejvíce však zkusil od mladého fanatického kaplana, protože prý „slabě tahal při zvonění za provoz a že mu nerad líbal ruku"; a když ho pak někdo udal, že považuje zvonění na mračna za nesmysl, sotva se zachránil útěkem do Pruska...

Na Valašsko osmnáctého století nás vedou Karasovy Portášské historie. K našemu tématu je z tohoto souboru otřesnou ilustrací epizoda z povídky Ústa mi zpievajú. Nový portáš se dovídá o strastech učitele Martina Výskaly z Halenkova: lidé odmítají platit sobotáles, protože nechápou význam školy; vyučuje se na dvoře — jen v zimě ponechají učitele s dětmi v některé chalupě; a se svou vlastní početnou rodinou bydlí kantor ve farském chlévě, pohromadě s dobytkem...

Jak bylo možné získat učitelské místo začátkem století devatenáctého, o tom se dovídáme v povídce Poslední mohykáni (ve sbírce Z temných dob). Nedoučený krejčí Josef Šimů byl odveden na vojnu. Po bitvě „u Lajpciku", odkud se vrátil jako invalida, neměli lidé na nové šaty peníze; Josef se tedy ucházel o místo učitelské. Kandidáty zkoušel v kostele pan farář a náš krejčí zvítězil nad ševcem a nad kominíkem podle zásady o jednookém mezi slepými: věděl totiž, kteří jsou kůrové andělští, kterak jsou trápeny duše v očistci, a dovedl také říci, kde je Amerika...

A jaká pak byla jeho „pracovní náplň"? Jako spomocník pana školdirektora učil v koutě třídy „slabikanty", působil jako zvoník a „měchošlap" — a opil-li se kostelník, musil zastat i jeho práci. Vybíral také pro pana direktora sobotáles, vodil procesí, o Mikuláši dělal čerta — a krom toho byl druhou služkou na faře, a ovšem i první služkou u paní direktorky.

O učitelské stravě se zase dočítáme v povídce Na pusté výspě (z cyklu Ďáblova bařina): ráno to byla zapražená polévka s chlebem nebo brambory, v poledne kousek chleba se syrečkem, večer „zapražené" s chlebem nebo podmáslí s brambory — a jenom v neděli malý kousek masa, „tak jednou do úst..."

Společnost podle toho všeho také učitele oceňovala.

O něco lepší bylo jeho postavení až od poloviny minulého století. V románě Tounocí Hvězda mořská se v hostinci U mořské hvězdy odráží jako v zrcadle tehdejší kastovnictví. Hosté tam sedají u dvou přísně oddělených stolů: u prvního vévodí pan děkan — a je tam také trpěn pan regenschori (který úzkostlivě počítá krejcary a přichází vypít svůj denní džbánek jen proto, aby se panstvo neurazilo), duší druhého stolu, stolu „petrolejníků", je pokrokový mladý podučitel.

„Zapadlé vlastence" z Vysočiny z konce minulého století kreslí Karas s láskou např. v povídce Krásný život (ze stejnojmenného cyklu), ale zejména v jímavém vyprávění o industriální učitelce, „kočovné osobě mezi čtyřmi vesnicemi", a o jejím vítězství nad těžkým osudem v povídce O srdci, jež kvetlo napořád (ze sbírky Kozel zahradníkem).

Smutné byly také Karasovy vlastní vzpomínky na školní léta v rodném Tišnově, uložené v jeho pamětech. Autor tam ovšem uznává, že tehdy učitelé „jedli hořký chléb" a že jejich práce byla velmi svízelná.

Je tedy výsledný dojem z jeho školských obrázků především souzní s životem dávných kantorů i ocenění jejich snahy a práce.

Vlasta Šanderová

KE KARASOVU JUBILEU

K uctění památky 50. výročí úmrtí Josefa Františka Karase připravila dr. Vlasta Šanderová výběr z rukopisu spisovatelových pamětí, ve kterém, jak napovídá název **Tišnov mého dětství a mládí**, zachytil Karas své vzpomínky na Tišnov před téměř sto lety a mistrně zobrazil atmosféru tehdejšího maloměsta i výrazné postavičky té doby.

Karasovu práci vydává redakční kolektiv TKZ formou mimořádného čísla jako samostatnou brožuru. Je doplněna několika fotografiemi z Tišnova kolem r. 1900. Brožuru si můžeme zakoupit za 3,— Kčs na MěstNV (u s. Vavřinové) nebo v některých stáncích, kde je v prodeji náš zpravodaj.

CO DĚLAJÍ JESKYŇÁŘI NA KVĚTNICI?

Tohle je nejčastější otázka, kterou nám občané pokládají. Dříve však, než se rozpovídáme o Králově jeskyni na Květnici, řeknu vám něco o změnách, které prodělala naše organizace od svého založení. Po objevu jeskyně v roce 1972 byl na podzim ustaven speleologický kroužek při Podhorácké muzeu v Tišnově. V té době to byla parta nadšenců, kteří byli ochotni Květnici věnovat svůj volný čas. Některé přitahovala romantika a dobrodružství prožívané v podzemí, jiné složitost podzemního systému, další možná mineralogické zvláštnosti. Odborné práce tehdy vedl promovaný biolog Jan Himmel, předseda speleologické sekce Královopolské strojírny.

V roce 1975 po expedici Padiš do rumunských jeskyní dochází pro mnohé nezúčastněné k nepochopitelnému dělení obou organizací. Speleologická sekce a speleologický kroužek od tohoto okamžiku pracují odděleně. Kroužek prožívá silný speleologický rozvoj a věnuje se současně i jiným jeskyním v okolí. Členové se zabývají také tvrdým horolezeckým výcvikem a vzniká pevný patnáctičlenný kolektiv. Vyvrcholením činnosti je účast na další expedici do Rumunska organizované kroužkem ČKD Blansko, kde byly Tišnováky s úspěchem zdolány dvě povodňové jeskyně. V té době začínají pracovníci Uranových dolů realizovat projekt vstupní štoly do horního patra Královy jeskyně. Naši členové se podílejí na pomocných pracích. O rok později po proražení štoly (1977) opouštějí Květnici zaměstnanci Uranových dolů a ke slovu opět přicházejí jeskyňáři. Na podzim roku 1978 je povolena ministerstvem kultury výjimka z ochranných podmínek pro lokalitu Králova jeskyně tentokráte však udělená speleologickému kroužku Podhorácké muzea. Na konci roku je ustavena Česká speleologická společnost. Mění se struktura řízení, organizace začíná pracovat podle nových stanov a s novým názvem, jehož délka je nutná k zachování získané právní subjektivity. Dnešní název tedy zní Česká speleologická společnost, základní organizace 6—07 při Okresním muzeu Brno-venkov v Ivančicích, pracoviště Podhorácké muzeum Tišnov. V současné době má ZO dvacet členů a jejich věkový průměr je 29 let. Nejmladšímu je 14 a nejstaršímu 58 let.

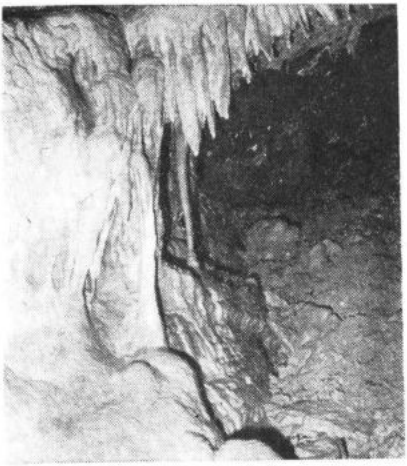
Nutno též podotknout, že jsme jedinou speleologickou organizací ustavenou na okrese Brno-venkov a měli bychom se zabývat nejenom Květnicí, ale všemi krasovými jevy na okrese mimo jižní část Moravského krasu. Zatím jsme se soustředili na jevy v okolí Tišnova, kde jsme prováděli nenáročné přípravné práce, ale o tom až jindy.

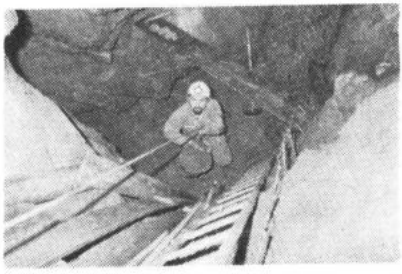
Vraťme se tedy na Květnici. Po převzetí jeskyně nám plán práce vytyčil Státní ústav památkové péče a ochrany přírody, který nám ukládá provést podrobné mapování celé jeskyně, vyčistění od zbytků staré výdřevy a všech

zdrojů plísní, pořízení podrobné dokumentace, vyklizení depónií z výkopů v jeskyni, prolongační práce ve spodním a svrchním patře a také úpravu výztuže přístupové štoly. Tato činnost je povolena za podmínek, že bude maximálně šetřen dochovalý stav jeskyně i povrchu. V této souvislosti budu hovořit například o mikroklima jeskyně. Co to znamená? Každá jeskyně má svůj režim, který se po tisíciletí zpravidla nemění, a dojde-li ke změně, může, ale nemusí to být v její prospěch. Králova jeskyně začala pomalu, ale pozvolna vysychat. Krápníky přestávají růst, ztrácejí svoje půvabné v září světel lesknoucí se barvy, v jezírkách ubývá vody a na některých místech se začíná prášit. Z našeho hlediska můžeme říci, že pozvolna odumírá. Do vyražené přístupové štoly byly zabudovány dvoje dveře, které při vyvážení materiálu za sebou neustále zavíráme, aby nedocházelo k proudění vzduchu. Přesto se očekávaný výsledek nedostavil. Z toho důvodu jsme do jeskyně instalovali termohydrografy, přístroje na měření teploty a vlhkosti vzduchu, které 1× týdně kontrolujeme a měníme pásky, na které se údaje za naší nepřítomnosti zaznamenávají. V jeskyni bylo v dřívější době provedeno mnoho otvírek s cílem dostat se do dalších prostor. Někde nás zastavily sintrovou hmotou zpevněné sedimenty, jinde skála, avšak na několika místech úzký volný profil. Možná, že nám vlhký vzduch uniká některým z těchto míst do jiných neznámých partií, které komunikují s povrchem. V letním období, kdy je teplota venku vyšší než v jeskyni, může se studený vzduch z jeskyně „vylévat" některým ze spodních otvorů. Naopak v zimě, kdy je vzduch venku oproti jeskyni zpravidla chladnější, může docházet k úniku relativně teplého vzduchu horním otvorem. Přes pečlivé hledání v terénu zvláště v zimě tak zvaných mastných fleků, jsme takové místo nenašli. Někdo by mohl namítnout, že by bylo jednoduché se do jeskyně zavřít a zjistit, jak a kudy vzduch proudí. Teoreticky ano, ale v praxi je to horší. Teplotní rozdíly jsou na různých místech až 5 °C, a tím dochází k vnitřnímu proudění. Sám člověk svým pohybem vzduch víří a nemůžeme přehlížet ani to, že vydechuje vzduch teplý. Několik zkoušek provedených kouřovými trubičkami nás jenom dezorientovalo.

Na základě průvanů byl učiněn jediný objev. Bylo to v roce 1974, kdy jsme zaregistrovali pohyb vzduchu v Říceném dómu. Podařilo se najít místo nasávání a po dokončení výkopu jsme se proplazili do prostory později nazvané Rotunda. Současně radost i zklamání, neboť odtud jsme viděli do partií nám již známých.

Poprvé jsme se mikroklimatem zabývali v r. 1975. Dvě vyschlá sintrová jezírka signalizovala kritický stav. Z tohoto důvodu vypracovalo sedm členů v čele s Janem Krejčím studii o devatenácti listech, tabulkách a grafech. Vyplynulá opatření respektujeme dodnes. Pochopitelně hraje roli srážková činnost, množství ve-

Snímky ze současného pracoviště v devítimetrové propástce.
Foto Pavel Smékal

getace na povrchu a mnoho dalších faktorů, které nelze přehlížet.

Není možné ani nemá smysl, abychom problematiku mikroklima rozebírali hlouběji, ale chtěl jsem poukázat na složitost jednoho, pro jeskyni „životně" důležitého problému, jehož úplné vyřešení můžeme dnes časově těžko určit. Jak vidíte, nezačali jsme ještě ani se samotným plánem činnosti a měli jsme na světě několikaletý program. Radostné je, že během roku 1980 jsme dalšími opatřeními stav natolik zlepšili, že vyschnutí jeskyně nehrozí.

V roce 1979 jsme podle plánu čistili jeskyni od zbytků staré výdřevy zabudované po roce 1972, která byla zdrojem šlahounovitých plísní. Mechanickým způsobem se nám je brzy podařilo zlikvidovat. Daleko větším problémem jsou plísně chomáčovité, proti kterým jsme byli nuceni zakročit chemikáliemi. Jejich zárodky jsou, jak se později ukázalo, nedopalky z cigaret. I po odstranění ložisek nám dnes po více jak dvou letech na některých místech bují. Zde je názorný příklad, jak svědomitě a citlivě je třeba přistupovat k naší práci z ochranářského hlediska. Jak se to mohlo vůbec stát? V době, kdy byla prováděna ražba štoly, bylo Báňským úřadem zakázáno v jeskyni pracovat. V letech 74—75 jsme zorganizovali několik brigád dobrovolníků. Pracovalo se v horním patře na koncových místech. Občas i dnes slýchám, že by se měly takové akce dělat, aby se urychlilo zpřístupnění. Nejen, že takový postup zavrhujeme, ale bezprostřední předpis nám jej zakazuje.

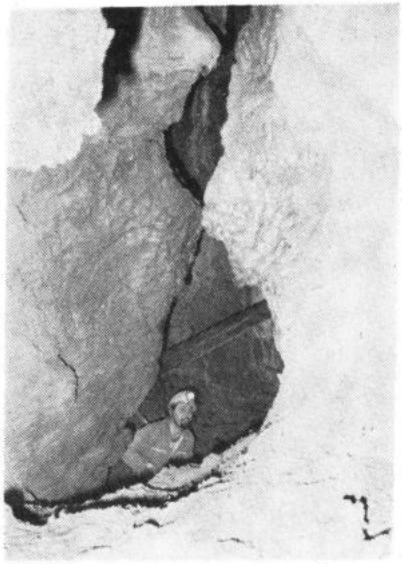

Foto Pavel Smékal.

Několikrát do roka se věnujeme mapování. V současné době pracujeme na zidealizovaném řezu celé jeskyně. Po mapování v podzemí přichází na řadu rýsovací prkno. Tato práce vykonávaná doma je však časově stejně náročná jako vlastní mapování. Právě na tyto a podobné povrchové práce se nám lidí nedostává.

Dalšími body plánu je vyklízení deponií a otvírkové práce. Od samého začátku byla touha po objevech tak velká, že se pracovalo na mnoha místech. Materiál se skladoval vždy na nějakém vhodnějším místě, ve většině případů v jeskyni. Tyto hlíny dnes transportujeme na skládku před vchod. Do přípravných prací spadá stavba skluzu, který slouží dopravě materiálu a zároveň chrání výzdobu před poškozením. Obtížnost prací si dovede představit snad každý. Největší možná nádoba je plechové vědro. Transport se provádí ze spodních částí pomocí lana a teprve z horního patra se vyváží na kolečku. Techniku nelze použít a když ano, tak s nežádoucími průvodními jevy. Mimo to by nám ušetřila jen fyzickou práci, ale rychlosti nepřidala. Pravidla jsou určena i zde dopředu jednak velikostí nádoby, která je daná profilem (nemůžeme jej z ochranářského hlediska rozšířit) a také rychlostí nakládání, kterou nemůžeme zvýšit počtem pro malé prostory. Zmíněné práce provádíme v propástce u jezírka. Určit, zda se dostaneme do dalších prostor, nelze. Můžeme jen teoretizovat. Je příliš mnoho pro a proti, ale to je již jeskyňaři-

na. Sama o sobě je tato práce pro nezapáleného člověka nelákavá, ale ani ti nejodhodlanější ji nemohou dělat po celý rok. Občas přijde někdo nový, ale brzy ho odradí prostředí. Tma, vlhko, bláto. Když stojíte, je vám zima, když děláte, potíte se. Spěchat se nedá. Vše vyžaduje určitý rytmus. Ideální jsou čtyři. Dva dole v propástce, z nichž jeden kope, druhý nakládá. Dva nahoře. Jeden pro transport nahoru, druhý pro vývoz vytěženého materiálu. Jen občas zazvoní z pracovní budky telefon, kdy se hlídka na povrchu ptá, zda je vše v pořádku. Za čtyři hodiny toho máte až nad hlavu. A výsledek? Vydobyli jste půl kubíku bláta. Odvedenou práci není ani moc vidět. Je mnohdy pozdě večer, kdy se rozcházíme do svých domovů. Teprve po řádné koupeli, kde po vás zůstane ve vaně hnědočervená voda můžete říci, že akce skončila.

Myslím, že mnoho mladších s námi přestalo pracovat právě pro onu červenou terra rossu, která rodičům způsobila nemálo starostí i když třeba jen na spodním prádle. Co je motorem těch zapálených, kteří vytrvali? Dělají to zřejmě proto, že znají problematiku tišnovského krasu, která je velice zajímavá. Dnes víme, že Králova jeskyně je jen zlomkem toho, co hora Květnice ve svém nitru ještě skrývá. Doufejme tedy, že se nám podaří najít její slabé místo a do plánované naučné stezky zařadit spolu s Královou jeskyní další přírodní klenoty.

Řekl jsem, že nemůžeme dělat v jeskyni brigády, ale na druhé straně apeluji na všechny, kteří mají o tuto práci trochu zájem, aby přišli a okusili. Neznám jinou zájmovou organizaci, kde by se vyskytovalo tolik samostatných i vědních oborů jako je tomu právě ve speleologii. Uplatní se geolog, hydrolog, biolog, mineralog, měřič, chemik, ale stejně tak tesař, zedník nebo fotograf. Ti, kteří pracují přímo v jeskyni musí být fyzicky zdatní, ovládat práci s lanem a také být trochu horolezci. Starostlivým rodičům bych chtěl říci, aby se nezalekli a to hned z několika důvodů. Provádíme-li nějaké práce například na Květnické propasti nebo jiné náročné akce, jsou nasazováni ti, kteří mají již řádnou rutinu. Výběr je pečlivý. Zde se riskovat nedá. Za dobu od založení po současnost nedošlo na Květnici či jinde k jedinému úrazu, byť sebemenšímu. V běžných sportech je úrazovost větší. Jednou z výhod jeskyňařiny je její finanční nenáročnost. Neváhejte tedy a přijďte mezi nás. Přihlásit se můžete v Podhorácké muzeu nebo na speleologické základně v Tišnově, Radniční ulice č. 12.

Pavel Vašík

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji srdečně sboru pro občanské záležitosti za blahopřání a milou pozornost při příležitosti mých 94. narozenin.

František Vrchlabský, Lomnička

Jménem celé rodiny děkuji všem přátelům a známým za účast při posledním rozloučení s **Karlem Hanušem** a za projevy soustrasti a květinové dary.

Vlastimila Hanušová

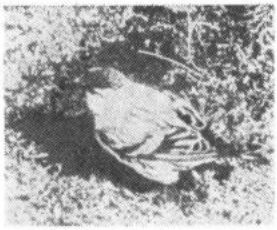
Děkujeme všem za účast při posledním rozloučení s **Pavlem Kosem** i za projevy soustrasti.

Květuše Kosová a rodiče

Za slova útěchy a za účast při posledním rozloučení s **Aloisem Veselým** děkuje jménem rodiny

Ludmila Veselá, manželka

O ČÍŽKOVI

Voda Besénku je přišlápnutá ledovým krunýřem a jen tu a tam se jí daří prorazit tu skleněnou nepřízeň. Je předpisová zima, mráz si hraje u vody na sochaře a pole jsou sílena bílým únorem, jak to o něm proklamuje pořekadlo. Oko najednou upoutá pohyb ve větvoví olše, pak je slyšet jemné zašvitoření a najednou se od stromu odlepí drobný šedozelený, vespod žlutavější ptáček s čárkovitými skvrnami po bocích, žlutobílými páskami ve křídlech a černou čepičkou a zpívá s roztaženými křídly. Štěbetavě uštěpačná, ale pěkná písnička letí nad bílou nicotou jako výzva. Za chvíli se k němu z toho hemžení ve větvích přidává další. Tak vida čížci i přes svou drobnost a venkovní chlad propadli kouzlu lásky. Vyzpěvují a nám přenechávají starostlivé úvahy o svém zmrznutí. Čížek lesní je jakýmsi klasikem mezi našimi zpěváčky chovanými dříve v klecích. Podle něj se také lovu zpěvného ptactva říkalo čižba. Snad to byl ten jeho zpěv, se kterým začíná tak záhy, nebo optimismus, kterým jakoby hýřil, snad ta skromnost požadavků k životu, kdo ví. Jedno však je jisté, býval oblíbeným obveselovatelem člověka, teď už se na něj zapomnělo. Asi je to tak pro něj lepší, protože ta role klecního zpěváčka mu asi moc neseděla. Má rád výšky, dálky, prostor. Nejčastěji se s ním totiž setkáme ve vyšších polohách, třebaže ani nížinám se nevyhýbá. Svou lásku k výšinám demonstruje i výběrem místa pro hnízdo, skoro vždy je to vysoko v koruně stromu, často 20—25 m. Zde koncem března až začátkem dubna staví samička sama z větviček, kůry a trávy hnízdo pro 4—6 vajíček, které opět sama za 12—14 dní vysedí. Krmí pak už oba rodiče. Dalších 13—15 dní a v počátečních fázích hlavně hmyzem, protože v dospělosti jsou hlavně semenožraví. Když přijde léto, poletují už po lese vesele party mladých čížků, zatímco jejich rodiče se starají o druhou generaci. Jakmile žloutnutí listí upozorní na to, že zima už je podzimu v patách, přestanou být hory pro čížky pohostinné a proto je opouštějí, aby se stáhli do údolí, kde je dostatek olší a bříz podél potoků a říček, ověnčených šištičkami plnými semínek, jejich hlavní potravou v zimě. Tu pak můžeme vidět hejnko veselých šedozelených čížků, neustále mezi sebou tiše rozprávějících. Podobni akrobatům hopsají po větvičce, aby se najednou, poslušni nějakého tajemného povelu, zvedli a poodlétli dále. Jen několik drobných šupinek a pár rozdrobených olšových šišek zůstává na sněhu jako vizitka čížčí návštěvy.

Josef Ptáček

SPORT

ANKETA 1980

POHÁR NEMĚNÍ MAJITELE

Už posedmé předkládáme sportovním příznivcům v únorovém čísle našeho zpravodaje výsledky ankety, kterou pořádáme ve spolupráci s TJ Baník Tišnov. V letošním roce byla volba nejlepšího sportovce svěřena dosud nejrozsáhlejší — 19členné — porotě, která rozhodla o tom, že putovní pohár pro vítěze zůstane v rukou Petra Sequense. Od roku 1974, kdy v anketě zvítězil Havlík zcela jednoznačně (tehdy ovšem hlasovalo jen 7 porotců), neměl vítěz nikdy tak přesvědčivou pozici jako letos Sequens: 15× byl zařazen na 1. místo a 4× na druhé. Pokud by se mu podařilo obhájit trofej i v roce 1981, získá pohár do trvalého držení. Nejen Sequensovo prvenství

však potvrdilo prioritu ligových házenkářů. Na 2. místo se vrátil vítěz z roku 1975 Novotný, který se ve všech sedmi ročnících ankety dostal mezi desítku nejlepších, poprvé pak budou odměněni další členové družstva Smejkal a Doubek. Čtveřici házenkářů doplňují tři tenisté a po jednom zástupci dodal stolní tenis, odbíjená a po dlouhé době opět i kopaná. Dnes vás seznámíme v podstatě pouze s výsledky a k anketě se vrátíme ještě v březnovém čísle. Z důležitých statistických údajů uveďme, že kromě Sequense se v jednotlivých tipech objevili na 1. místech ještě Novotný, Dospíšil, Winkler a Uryč — každý z nich ovšem pouze jednou. První čtyři z celkového pořadí byli zařazeni do desítky všemi porotci. Jejich jména v abecedním pořádku jsou následující: V. Cuma, dr. K. Fic, ing. Z. Jaskulka, S. Kokolia, Z. Kuča, A. Mareš, dr. M. Novotný, M. Ondráček, J. Ondroušek, J. Pilný, ing. V. Sendler, dr. K. Seyfert, ing. J. Strnad, B. Špaček, ing. V. Šrankota, J. Štulpa, B. Tesař, Z. Visingr a P. Wágner. A teď už k výsledkům:

1. PETR SEQUENS (házená a košíková) — 186 bodů. Nejlepší střelec svého družstva v obou sportech, jeden z tvůrců hry. Vyniká rychlostí, fyzickou zdatností, postřehem; mezi nejlepšími je vyhlášen potřetí z toho podruhé na 1. místě.

2. MILOSLAV NOVOTNÝ (házená) — 146 bodů. Klíčová postava házenkářského družstva, konstruktivní rozehrávač, dobrý střelec, hráč s výrazným smyslem pro kolektivní pojetí. V desítce je posedmé, jednou byl první, třikrát druhý.

3. VÁCLAV SEYFERT (tenis) — 129 bodů. První hráč tenisového družstva, přeborník okresu, v žebříčku kraje na 17 .místě. Čtvrtfinalista akademického mistrovství Moravy, reprezentoval kraj na utkání v Lipsku. Dvakrát byl v anketě první, celkem vyhodnocen pošesté.

4. JIŘÍ DOSPÍŠIL (stolní tenis) — 103 bodů. Opora družstva stolních tenistů, okresní přeborník ve dvouhře a pro rok 1981 ve čtyřhře, 1. hráč okresního žebříčku. Nejlépe se v anketě umístil na druhém místě, vyhlášen pošesté .

5. JIŘÍ KNOFLÍČEK (odbíjená) — 79 bodů. V posledních letech byl duší tišnovského volejbalu jako hráč i funkcionář, svými zkušenostmi z druholigové éry dokázal stmelit nové mladé družstvo. Našeho ocenění se již nedožil — v září minulého roku náhle zemřel.

6. JAN SMEJKAL (házená) — 68 bodů. Opora obrany házenkářského družstva, stálý hráč základní šestky s dobrou střelbou a stoprocentní tréninkovou kázní. V oddíle začíná pracovat i jako trenér. V anketě je vyhlášen poprvé.

7. JANA JAKUBCOVÁ (tenis) — 64 bodů. První hráčka družstva tenistů, okresní přebornice, čtvrtfinalistka tří celostátních turnajů dorostu. Spor-

Tři nejlepší z naší letošní ankety.

tovních úspěchů dosahuje i v lyžování. Mezi deseti nejlepšími je počtvrté, zatím byla třikrát čtvrtá.

8. JIŘÍ URYČ (kopaná) — 54 bodů. Brankář fotbalového týmu, dlouholetá opora tišnovského celku. Za celou jarní sezónu pustil 7 branek; poctivý a houževnatý sportovec, kdysi hráč ligového dorostu Zbrojovky. V naší desítce je letos nováčkem.

9. BENEDIKT WINKLER (tenis) — 53 bodů. Nejmladší ze všech vyhodnocených, rovněž nováček ankety. 28. hráč žebříčku ČSSR starších žáků, čtvrtý v kraji, finalista dvou celostátních turnajů, okresní přeborník. Uvažuje se již o jeho zařazení do družstva dospělých.

10. JOSEF DOUBEK (házená) — 39 bodů. Kapitán ligového celku házené, nesmírně vitální a bojovný sportovec, který dokáže vyburcovat celé družstvo k lepšímu výkonu. Platný zejména v obranné činnosti. Do ankety je zařazen poprvé.

Pořadí na dalších místech: 11. Kopáček (košíková) — 38 bodů, 12. Hanák (házená) — 37 bodů, 13. Schaller (kopaná) — 20 bodů, 14. Polák (kopaná) — 17 bodů, 15. Nováček (stolní tenis) — 12 bodů.

ANKETA 1980: VE ZNAMENÍ RYCHLÝCH STROJŮ

Také svazarmovci dodrželi vžitou tradici a pošesté vyhodnotili ze svých řad nejlepšího sportovce uplynulého roku. V minulých ročnících jsme si na špici zvykli vídat jména, která mají zvuk i v celostátním měřítku. Letos tomu není jinak — nový vítěz ankety, držitel bronzové medaile z mistrovství ČSSR motoristů Pavel Vašíček, patří mezi silničářskou elitu v kubatuře 250 ccm a dlouho měl naději dokonce na zisk titulu mistra republiky. Dvojnásobný vítěz Vala sekunduje svému kolegovi z druhé příčky a oba společně dokazují, že po někdejší nadvládě radistů přišly v anketě definitivně ke slovu rychlé stroje. Bližšího seznámení s nejlepšími se dočkáte za měsíc, kdy vám představíme vítěze i ve fotografii, nyní s ohledem na termín uzávěrky jen stručné výsledky:

1. PAVEL VAŠÍČEK (motorismus). Nejlepší svazarmovský sportovec okresu v uplynulém roce. Kromě 3. místa z mistrovství ČSSR ve třídě 250 ccm byl dále druhý na mezinárodních závodech v Banské Bystrici a třetí v Hořicích. Jezdí na stroji Yamaha.

2. FRANTIŠEK VALA (motorismus). V mistrovství ČSSR třídy 350 ccm obsadil se svou Yamahou 13. místo. Na mezinárodním závodě v Bánské Bystrici byl i s třistapadesátkou třetí nejlepší Čechoslovák v závodě motocyklů do 500 ccm.

3. JIŘÍ STRAKA (letecké modelářství) a IVANA JASKULKOVÁ (radiový orientační běh). Oba se stali přeborníky kraje. Straka byl dále druhý na závodech v Olomouci a Prostějově, Jaskulková tj. třetí na mistrovství ČSR.

4. LUDMILA KOHOUTKOVÁ (radiový orientační běh). Přebornice okresu, držitelka 2. a 3. místa z přeboru kraje, 11. místo na mistrovství republiky.

5. ZDENĚK ŽIVOTSKÝ (radioamatérský provoz). Účastník několika národních závodů, 4. místo ve spartakiádní soutěži. Držitel řady zahraničních diplomů. (vt)

PŘEDPLATITELŮM!

Prosíme mimotišnovské předplatitele, aby do konce února t. r. laskavě uhradili složenkou předplatné našeho zpravodaje na rok 1981.

Děkujeme za pochopení a usnadnění naší práce.

Red.

BUDE TO TAK VŽDYCKY,

aby sokolovna zela téměř prázdnotou, když se bude pořádat koncert klasického hudebního tělesa či pěveckého sboru? Např. při koncertu komorního orchestru Bohuslava Martinů byla návštěva asi 180 lidí, na koncertu brněnských Madrigalistů asi 120 (oba pořádal Klub přátel hudby při SZK) a na koncertu akademického pěveckého sboru Moravan (pořadatel ČSL) byla účast největší, kolem 220 posluchačů .Přitom kapacita sokolovny je minimálně 500 míst.

Všechny koncerty měly vysokou hudební úroveň, přesto si osobně myslím, že nejlepší byl koncert brněnských Madrigalistů. Koncert byl provázen zasvěceným odborným výkladem dr. Jindry Bártové a mimo jiné zde byla uvedena zajímavá skladba „4 nocturna" současného skladatele Petra Fialy z Brna. Ta zaujala většinu posluchačů a dala vyniknout rozmanitosti a jemnosti ženských a mužských hlasů od altů až po tenory.

Chtěl jsem se však zamyslet hlavně nad návštěvností uvedených koncertů. Jisté je, že shodou okolností byly koncerty pořádány v „nahuštěném termínu" — prakticky během jednoho měsíce (od 10. 11. do 12. 12.). Dalším důvodem je konkurence televize, rozhlasu, Hi-fi techniky, blízkost Brna, pak také asi doba začátků koncertů a rovněž propagace není zcela nejlepší. Vliv na to má jistý nezájem o klasickou a vážnější hudbu především u mladé generace.

Oběma organizátorům patří dík za uspořádání koncertů. Navazují tím na tradici abonentních koncertů z padesátých let. Přispívají také k oživení kulturního dění v Tišnově. Myslím si, že se v Tišnově a okolí najde daleko víc zájemců o poslech dobré hudby, a věřím, že návštěvy takových koncertů se časem zlepší.

(mi)

PLESY V ÚNORU A BŘEZNU

sobota 7. února — sokolovna
Společenský ples Národní fronty

sobota 14. února — sokolovna
Sportovní ples

neděle 15. února odpoledne — sokolovna
Velký dětský karneval

sobota 21. února — sokolovna
Zemědělský ples

sobota 28. února — sokolovna
Ples Modety

sobota 7. března — sokolovna
Ples gymnázia

JAZZ-KLUB při SZKP Tišnov pořádá ve středu 18. února 1981 v 19 hodin třetí poslechový pořad reprodukované hudby v budově SZKP na Mlýnské ulici. Zájemci srdečně zváni.

V pátek 20. února uskuteční se v sokolovně koncert populárního zpěváka Karla Zicha.
Sledujte plakáty!

ODDÍL KOPANĚ TJ Baník Tišnov hledá rozhodčího. Zájemci o tuto funkci získají bližší informace u jednatele oddílu V. Čumy,bytem Tišnov, U Humpolky 1505.

RESTAURACE BRNO-VENKOV
si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL
po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA
bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

KINO PANORAMA

2. po — 17.30 hodin
ZKOUŠKA PILOTA PIRXE
Polský barevný film. Záhadná posádka na palubě kosmické lodi směřující k Saturnu.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

3. út — 17.30 a 20 hodin,
5. čt — 17.30 a 20 hodin
● **VRCHNÍ, PRCHNI**
Česká filmová komedie o fantomu restaurací a jídelen.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

7. so, 9. po — 17.30 a 20 hodin
●● **VALACHIHO SVĚDECTVÍ**
Výpověď muže, který po letech ve službách mafie odhalil její zákulisí. Charles Bronson a Lino Ventura v hlavních rolích italsko-francouzského filmu.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

8. ne — 17.30 a 20 hodin
RALLYE (širokoúhlý) „S"
Kriminální příběh z prostředí mezinárodních automobilových závodů.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

10. út — 17.30 a 20 hodin
●● **DOTEK MEDUSY**
Anglický barevný film. Dramatický příběh muže, který dokázal nemožné.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

12. čt — 17.30 a 20 hodin
●● **SMRT STOPAŘEK**
Český barevný film. Kriminální drama inspirované skutečnou událostí.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

14. so — 17.30 a 20 hodin,
16. po — 17.30 hodin
● **ČÍNSKÁ ČTVRŤ (širokoúhlý)**
Americký barevný film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

15. ne — 17.30 a 20 hodin
RYTMUS 1934
Český barevný hudební film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

17. st — 17.30 hodin
LEDNOVÁ ROMANCE
Rumunský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

19. čt — 17.30 a 20 hodin
●● **HRA O JABLKO**
Český barevný film. Komedie zaujatá proti mužům.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

21. so — 17.30 a 20 hodin,
23. po — 17.30 hodin
● **LÁSKY MEZI KAPKAMI DEŠTĚ**
Český barevný film. Romance o žižkovské holce, dvou bratrech, ztraceném ševci a nedozrálých hroznech.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

22. ne — 17.30 a 20 hodin
AŤ ŽIJE MEXIKO! „S"
Sovětský film.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

24. út, 26. čt — 17.30 a 20 hodin
DOBŘE UTAJENÝ KÓD
Americký barevný film. O neobvyklém hrdinovi jedné špionážní aféry.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

28. so — 17.30 a 20 hodin
● **SKŘÍŇKA S JEDEM**
Barevný film NSR. Kriminální příběh se Sentou Bergerovou a Maria Adorfem v hlavních rolích.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

1. ne — 9.30 hodin
FILMOVÉ KUKÁTKO
Sovětský barevný film.

8. ne — 9.30 hodin
O MEDVĚDU ONDŘEJOVI
Český barevný film.

15. ne — 9.30 hodin
MICHAELA MEZI ZVÍŘÁTKY
Rumunský barevný film.

22. ne — 9.30 hodin
PODZIMNÍ ZVONY
Sovětský barevný širokoúhlý film.
Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODEJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice — 3241-81 — 456.12/81-Lá 7

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

BŘEZEN 1981 Ročník XII Číslo 3

PŘEDSJEZDOVA TRIBUNA

Pro naše komunisty i naprostou většinu ostatních pracujících je období příprav na vrcholné stranické sněmování podnětem k tomu, aby porovnali prožité roky s programem, jenž byl kolektivně vypracován na tomto nejvyšším fóru Komunistické strany Československa. Je to tak pokaždé, kdy nový sjezd přebírá štafetu toho předcházejícího.

Také v našem městě vyvrcholila jednání, na nichž se členové strany sešli v základních organizacích. Byla pro ně příznačná pracovní atmosféra — kritický pohled na situaci v okruhu politické působnosti ZO, snaha dopracovat se k hlubšímu poznání příčin nedostatků a přijmout účinná opatření, která by uspíšila jejich řešení.

Žádný komunista nemůže zůstat lhostejný„ jestliže se neplní úkoly na jeho pracovišti a jestliže se za souhrnnými přikrášlenými údaji skrývají podstatné nedostatky. Neměl by být klidný ani člen strany, ale také ani bezpartijní, když se v závodě řeší věci ze dne na den podle zásady bližší košile než kabát. A nejen v závodě, ale i v obchodě a ve službách, v kanceláří. Člověku nesmí být lhostejné, zda v kolektivu, jehož je členem, vládnou nesrovnalosti a rozladěnost. Zda občanu, jenž dodá náležité „všimné", jsou služby poskytovány ochotněji než tomu, kdo na podplácení jednoduše nemá.

Často poukazujeme na to, že značná část našich problémů, často zbytečných, má své kořeny v nedostatečné úrovni řídící práce. Jinými slovy práce těch z nás, kteří lajdáctvím a neodpovědností vytvářejí živnou půdu pro nepořádky a nešvary. Ne vždy ale dokážeme třeba jen naznačit, jakým způsobem budem postupovat proti takovým jedincům. A tak řešíme podobné problémy až tehdy, když už ze všech stran „teče do bot". Co přitom je zapotřebí uvědomit si především? — Chceme-li být napříště více spokojeni jako spotřebitelé, jako občané, musíme si vyhrnout rukávy a pro nás všechny udělat víc také jako výrobci, jako lidé.

Jaroslav Brácha

NOVÝ PŘEDSEDA MěV KSČ V TIŠNOVĚ

Na první schůzi nově zvoleného městského výboru KSČ v Tišnově, která se konala dne 31. ledna t. r., byl do čela tohoto stranického orgánu zvolen soudruh Jaroslav Košík. Soudruh Košík se narodil 17. srpna 1938. Původním povoláním je mechanik. V současné době zastává funkci ředitele Okresního průmyslového podniku Brno-venkov se sídlem v Tišnově. S. Košík má výborné organizační schopnosti, svědomitý a odpovědný přístup k plnění povinností. Své schopnosti dovede plně uplatnit nejen v řídící hospodářské práci, ale i jako funkcionář strany.

Členem KSČ je od roku 1958. Za tuto dobu prošel řadou stranických funkcí, ve kterých se plně osvědčil a získal bohaté zkušenosti, politický rozhled a uvědomění. od r. 1969 je nepřetržitě členem MěV KSČ, v minulém období byl místopředsedou a zároveň působil jako lektor střediskového lektorátu. Svou dosavadní činností prokázal s. Košík schopnost plnit náročné úkoly, které vyplývají z funkce, do níž byl zvolen. Přejeme mu k tomu hodně úspěchů a životního elánu.

—ol—

Fotografie Aloise Matysky na titulní straně zachycuje předsednictvo městské konference KSČ. Zprávu o činnosti přednáší s. Vladimír Černošek.

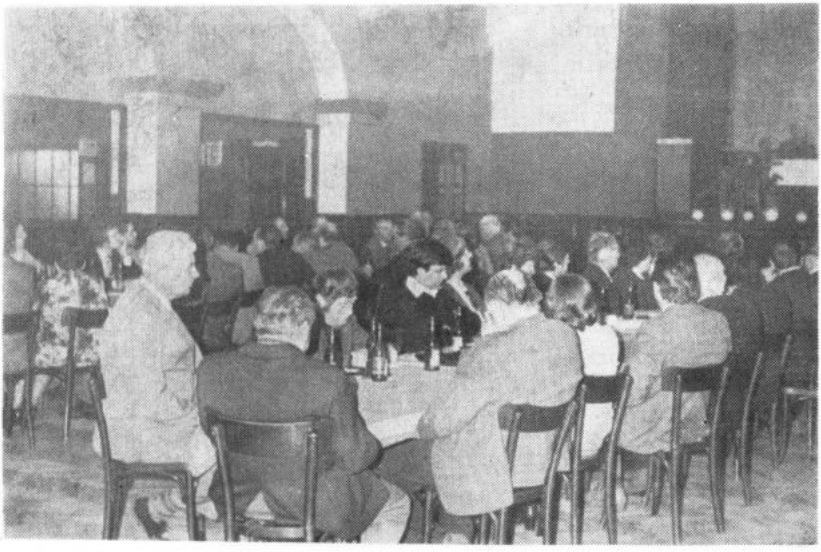
V pevné jednotě KSČ a lidu za další úspěchy v budování rozvinuté socialistické společnosti!

MĚSTSKÁ KONFERENCE KSČ VYTYČILA NOVÉ ÚKOLY

Sobota 31. ledna 1981. Po výročních schůzích, které v minulém roce a v lednu t. r. proběhly ve všech základních organizacích KSČ, se sešli delegáti všech patnácti uličních organizací spolu s delegáty ze závodů na jednání městské konference KSČ. Celkem sto volených delegátů zastupovalo tišnovské komunisty. Mezi nimi byli také zástupci ze základních organizací strany obcí, které byly v minulém roce do našeho města sloučeny. Jednání byla přítomna delegace OV KSČ Brno-venkov vedená členem jeho předsednictva a předsedou ONV soudruhem Vladimírem Paláskem.

Městská stranická konference uzavřela uplynulé funkční období, tj. od poslední stranické konference, která se konala 11. 2. 1978. Zhodnotila výsledky politického života města a jeho rozvoje při realizaci závěrů XV. sjezdu KSČ v podmínkách města. Z jednání, jehož průběh byl soudružský a pracovní, jednoznačně vyplynulo, že v minulém období bylo v Tišnově i ve sloučených obcích dosaženo dalších pozitivních úspěchů ve všech oblastech politického, budovatelského i společenského rozvoje a že závěry XV. sjezdu, krajské, okresní i poslední městské stranické konference, rozpracované na naše místní podmínky, byly ve všech hlavních směrech splněny. Jsou však ještě některé oblasti, kde se nám nedařilo tak, jak bychom si přáli. O těchto problémových úsecích se na konferenci hovořilo otevřeně, konkrétně a s vysokou kritickou náročností, která měla jediný cíl, a to je kvalitativní zlepšení.

O všech dobrých i méně dobrých výsledcích, ale i o nových úkolech a způsobech jejich dosažení hovořil předseda MěV KSČ soudruh Vladimír Černo-

Pohled do sálu tišnovské sokolovny při jednání konference.

šek, který přednesl hlavní zprávu. O nich hovořili i ostatní soudruzi v bohaté a plodné diskusi.

Z hlavní zprávy přinášíme výtah nejdůležitějších pasáží.

☆

Ideologické práci strany byla věnována maximální pozornost. Šlo především o další upevňování ideové jednoty strany, o úkol vést občany k pochopení a realizaci závěrů XV. sjezdu KSČ v podmínkách města. Byl to velmi důležitý úkol, při kterém bylo nutno vysvětlovat přednosti socialismu před kapitalismem, vést boj proti všem projevům buržoazní ideologie, antisovětismu a pravicového oportunismu, upevňovat morální a charakterové vlastnosti členů strany a všech občanů na akcích pořádaných MěV KSČ a MěV NF. Z těchto úkolů vycházela náplň ideologické práce. V ní stěžejní místo zaujímala masově politická činnost, kde šlo především o rozvíjení činnosti agitačního střediska s cílem získat co nejširší okruh spoluobčanů pro politiku KSČ a zaměřit všechny dostupné formy agitace na propagaci dosažených úspěchů v boji proti nepřátelské ideologii a pomluvám. Účinná snaha pro zkvalitnění aktivity na tomto úseku vedla k hledání nových cest v agitační práci. Jejím zvýrazněním bylo dosaženo dobré úrovně osobní agitace, důsledné plnění obsahu agitačních dnů, zvyšování počtu návštěv rodin a pohovorů s občany, zvýraznění práce kolektivu pro přednáškovou činnost, zkvalitnění názorné agitace, v pořádání kulturních pořadů a rozhlasových relací. I když v této oblasti se podařilo splnit hlavní úkoly, zůstávají pro nové období v platnosti opatření pro další zkvalitnění a zvýraznění práce agitačních dvojic, a to i mimo rámec agitačních dnů, především při každodenním styku s občany.

K novým formám, které vedly ke zvýraznění vlivu názorné agitace ve městě, patří tzv. fotonoviny, které se staly aktuální tribunou občanů města a právem se těší velkému zájmu veřejnosti. Takovýto způsob názorné agitace, která poukazuje na bezprostřední problémy města a jeho lidí kriticky, ale i pochvalně, je nutno ještě více rozšiřovat a podporovat. Fotonoviny by se měly objevovat i na ostatních místech města, zejména na sídlištích, kde by

Sněmování komunistů přišli pozdravit pionýři.

měly poukazovat na problémy těchto obvodů. Městský stranický orgán bude i nadále podporovat rozvoj velké názorné agitace, která se v posledních letech zaktivizovala na dobrou úroveň. I tato forma se musí ještě více prohloubit; zejména se očekává, že se k naplnění tohoto cíle připojí větším podílem než doposud většina závodů našeho města, zejména ty, které zatím zůstaly pozadu, a myslí si, že tento problém se jich netýká.

☆

Stranické vzdělávání se stalo důležitým nástrojem zvyšování politických znalostí a získávání základní orientace členů a kandidátů strany v otázkách vnitřní i mezinárodní politiky KSČ. Jsou do něho prakticky zapojeni všichni členové a kandidáti. Je prováděno v základních, středních a vyšších stupních. Organizací vyšší formy stranické výchovy byl pověřen střediskový lektorát. Ten zajišťoval výuku posluchačů z padesáti základních organizací, kteří jsou zařazeni do 14 tříd. Počet posluchačů po zřízení podobných lektorátů v JZD poklesl z počtu 600 na 400. I tento snížený počet posluchačů však klade zvýšené nároky jak na lektorskou radu, tak i na vedoucí jednotlivých tříd. SL je složen ze šesti lektorských skupin, kde zabezpečuje výuku 66 lektorů. Každým rokem bylo provedeno v průměru na 240 přednášek, seminářů a cvičení.

☆

Pro oblast politického systému uložil XV. sjezd KSČ velmi důležité a závažné úkoly. Tady šlo především o uplatnění vedoucí úlohy strany v celém politickém systému prostřednictvím komunistů—funkcionářů a stranických skupin ve společenských organizacích NF i poslanců MěstNV. Můžeme otevřeně říci, že tyto náročné úkoly byly v hlavních oblastech naplněny.

Na území našeho města vyvíjí svoji činnost 23 společenských a zájmových organizací, z nichž ve dvanácti jsou ustanoveny stranické skupiny. Tyto stranické skupiny jsou garanty při uplatňování vedoucí úlohy strany v těchto organizacích, tam, kde nejsou ustanoveny, plní tuto funkci MěV NF.

☆

Jednou z důležitých oblastí politické činnosti je práce s mládeží. V této oblasti se nám nedařilo tak, jak by si to zasluhovala. Mladá generace má v našem městě a v jeho životě i rozvoji trvalé místo. V příštím období se bude muset zaktivizovat k činnosti MěV SSM a v návaznosti i výbor ZO SSM, jejichž aktivita v minulém období značně poklesla. Na zabezpečování společensko-politických akcí mládeže ve městě se aktivně podílela komise pro mládež MěV KSČ. Pomáhala organizovat Dny dětí, setkání svazáků se sovětskými komsomolci, připravila hovory s mládeží, podílela se na přípravě městské spartakiády 1980, oslav 30. výročí založení PO, zabývala se účastí mládeže na oslavách významných výročí ve městě.

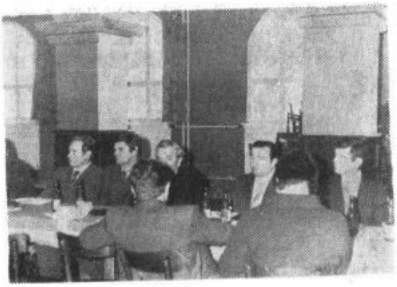
☆

Otázky životního prostředí se dostávají do popředí pozornosti stranických i státních orgánů, společenských organizací, ale i občanů. Chceme jistě všichni, aby naše město i jeho okolí bylo krásné se zdravou zelení a prostředím. Chceme, aby naše město bylo čisté, upravené a výstavné. V této oblasti bude stále ještě mnoho práce, než bude tohoto cíle plně dosaženo. V podmínkách našeho města jde především o koordinaci mezi závody ve městě, MěV NF a MěstNV při zajišťování úkolů volebního programu a v neposlední řadě na prohlubování agitační práce pro úsek zlepšování životního prostředí v obvodu města a sloučených obcí.

☆

V plnění volebního programu NF odvedl kus poctivé práce MěstNV, jeho poslanci i jednotlivé komise. Může se konstatovat, že tento volební program

Delegáti z integrovaných obcí. Na městské konferenci fotografoval Alois Matyska.

je v hlavních směrech splněn. Práce tohoto orgánu však byla, zejména v roce 1980, velmi náročná. Úspěšně proběhlo slučování obcí, které díky pochopení funkcionářů těchto obcí a za jejich spolupráce a podpory bylo provedeno od 1 .7. 1980. Včas byly ustanoveny občanské výbory v těchto obcích a byl zabezpečen jejich aktivní výkon.

V současné době má MěstNV v Tišnově 140 poslanců, 12 komisí, 2 správní komise a 15 občanských výborů.

☆

Bytová situace v Tišnově není stále ještě plně vyřešena, i když výstavba bytů v posledních letech je velká. MěstNV má v současné době 160 žádostí o přidělení bytů a Stavební bytové družstvo má více než 350 nebydlících. Této oblasti bude i v novém období věnovat MěV KSČ velkou pozornost, která bude směřovat ke zlepšení nepříznivého stavu.

Velké nedostatky máme na úseku školství, a to co do počtu tříd. Celkem dvět tříd žáků denně se převáží do okolních zrušených škol a odtud do různých jídelen na oběd. Sledujeme s napětím postup prací na nové ZDŠ se 27 třídami, která má být dokončena v roce 1982.

Občané i funkcionáři s nedůvěrou sledují postup prací na generální opravě budovy OÚNZ a hotelu Květnice. Prvá stavba trvá od roku 1979 a druhá od roku 1978 a konečné termíny dokončení jsou ještě otevřeny.

☆

Velká pozornost je věnována výstavbě a zvelebování města. Ne všechno je však možno zajišťovat dodavatelským způsobem; stejně jako zlepšování životního prostředí se tyto stavby provádějí v akci Z. Na příklad v roce 1979 byla v Tišnově tímto způsobem vybudována hodnota díla za více než pět miliónů korun. Dokončena byla sauna, prodejna masa, sociální zařízení u školy v Předklášteří. Byla též uvedena do provozu MŠ pro 120 dětí Na rybníčku v hodnotě díla 4 600 000 Kčs. V současné době je rozestavěna tělocvična u sokolovny za pět miliónů korun. Před dokončením je společenské středisko na sídlišti Pod Klucaninou. Rozestavěny jsou komunikace a kanalizace na Černohorské ulici. Aktivita většiny občanů je velká a pomáhá jak při investiční výstavbě, tak i při neinvestičních pracích.

☆

Usnesení, které městská konference přijala pro období, v němž se budou realizovat závěry XVI. sjezdu KSČ, plně odpovídá politickým, budovatelským a společenským potřebám rozvoje Tišnova. Na jeho realizaci se budou podílet nejenom komunisté, ale i ostatní občané. Je v našich silách tyto cíle čestně splnit.

—ol—

Městský výbor KSČ v Tišnově zvolený na konferenci 31. 1. 1981.

Členové:

Libuše Bojanovská, Jiří Dolníček, Ivan Dospíšil, Vlasta Fadingerová, Lydie Ferová, Vladimír Fritz, Miloslav Grmolec, Ivo Hobl, Jaroslav Košík, ing. Pavel Mátl, Vladimír Pavlíček, Miroslav Peška, Josef Prokeš, Ludomír Sígl, Karel Souček, Josef Štourač, Marie Vršková.

Kandidáti:

Josefa Bednářová, Pavel Běhounek, František Havlíček, Karel Mazánek, Karel Řehka, Miroslav Štecha.

Do kontrolní a revizní komise MěV KSČ byli zvoleni tito soudruzi:

Josef Dobeš, Josef Hrbotický, Jan Hýsek, František Klouba, Oldřich Koudelka, Josef Lukeš, Ladislav Neča, Ladislav Špaček, ing. František Válka, Karel Volný, Alfréd Willmann.

Předsedou MěV KSČ byl zvolen soudruh **Jaroslav Košík,** předsedou kontrolní a revizní komise soudruh **Josef Dobeš.**

ČTYŘI ZA VŠECHNY

8. březen — Mezinárodní den žen. V mnoha případech si až teprve v tento den uvědomíme, jaký kus práce ženy v naší společnosti dělají. Říká se, že většina žen má dvě směny denně — jednu v zaměstnání a druhou doma ve své vlastní domácnosti. Jsou však ještě i takové ženy, které dělají ještě více než musí a než je jejich povinnost. A se čtyřmi takovými ženami bychom vás chtěli dnes seznámit.

S. Emilii Harákovou zná tišnovská veřejnost dobře už mnoho let. V padesátých letech na tehdy populárních hovorech s občany často mluvívala za své spoluobčany k různým problémům ve městě.

Proto si ji — černovlasou dělnici v Zetoru Předklášteří — vybrali za svou kandidátku do národního výboru ve volbách v r. 1957 a od té doby ji volili vždy znovu.

S. Haráková měla dvě děti a přesto si dovedla najít pro veřejnou práci vždy čas. Pochopení našla u svého manžela, který pak na sebe bral i některé rodinné povinnosti. S. Haráková je optimistického založení. Jinak by těžko mohla tolik let dělat to, co dělá. Veřejná činnost si vyžaduje neustále se stýkat s lidmi, trpělivě naslouchat, vysvětlovat, pomáhat. Mnoho taktu si žádá zvláště práce ve funkci předsedkyně komise sociálně zdravotní. A to ještě vedle toho stojí od listopadu 1978 v čele tišnovského Českého svazu žen.

Dnes je s. Haráková již v důchodě, takže má na veřejnou činnost více času Pomáhá však vychovávat vnoučata; snad aby jim trochu nahradila i to, oč musela své dcery zkrátit.

S. Haráková byla za svou dlouholetou aktivní činnost v národním výboru několikrát odměněna medailemi a čestnými uznáními. Vyznamenání těší, ale není cílem .Těší vědomí, že všechny funkce jak ve straně, nebo v MěstNV dělala svědomitě a beze zbytku. Proto si jí lidé váží a mají ji rádi.

Dvakrát týdně přicházejí do tišnovské sokolovny do cvičení děti předškolního věku, mnohé z nich ještě neoslavily ani třetí narozeniny. Už třináct let je vede **Jaroslava Šefčíková.** Má sice ještě pomocnice, ale ta hlavní tíha je na ní. A „teta Šefčíková", jak ji malí cvičenci nazývají, to s dětmi umí. V hodině se jich pravidelně schází asi třicet, ale přihlášených je přes podesát a v loňském roce jich bylo dokonce 75. I náhodný divák si musí povšimnout, jak tyto děti cvičit baví, s jakou cvičí radostí, a na zkušenostech s vlastní dcerou mohu potvrdit, že se do cvičení i moc těší. Je to zásluhou právě Jar. Šefčíkové a jejich pomocnic, jejich obětavé a namáhavé práce.

Se s. Ševčíkovou se však můžeme také setkat v kuchyni tišnovské sokolovny, kde působí také mnoho let. Bylo to již mnoho hodin, vždyť například v období plesové sezóny je to nejméně jednou týdně, kdy prakticky celou noc se s dalšími členkami kuchyňského odboru Baníku stará o žaludky plesajících, a kdo to již vyzkoušel, musí mi dát za pravdu, že velice vzorně.

Jaroslava Šefčíková oslaví letos 72. narozeniny. Měla by tedy již plné právo na zasloužený odpočinek, ale zatím není náhrada, kdo by ji mohl plně zastoupit. Sama svoji práci dělá ráda, a tak jistě pod jejím vedením udělá první kroky v tělocvičně ještě mnoho malých cvičenců.

S. Marie Pešková je jednou z mála žen, které si jako svého koníčka oblíbily včelaření. Kdysi při náhodné návštěvě ve včelíně ji tato záliba „chytla" natolik, že sama se v r. 1955 stala aktivní včelařkou. Měla k tomu příhodné podmínky, bydlí v domku, u kterého byla velká zahrada. Přesto, že jí je už 72 roků, stále obhospodařuje devět včelstev. Už v r. 1960 byla zvolena do výboru ZO ČSV v Tišnově a od té doby až doposud vykonává funkci jednatelky. Dělat tuto funkci jí nepřipadá nijak těžké. Vždyť celý život se aktivně podílela na budování našeho společenského řádu.

Soudružka Pešková vzpomíná na těžké počátky tišnovské družstevní prádelny, kterou zakládaly ženy v čele se s. Chutnou v r. 1948. Sama byla její první vedoucí a půl roku nebrala za práci ani plat. Těžko se získávalo nějaké vybavení pro provoz prádelny; většinou si ženy pomáhaly tak, že dávaly potřebné věci darem. Družstevní prádelny vznikaly i na vesnicích a pomáhaly uvádět v život myšlenku družstevnictví vůbec. Bylo to v dobách, kdy začala etapa přeměn na naší vesnici. Po boku svého manžela — dnes již zesnulého — jezdila i s. Pešková do okolních vsí, kde agitovali pro zakládání JZD. Proto také podala s manželem mezi prvními přihlášku do tišnovského JZD.

Po únoru 1948 byla členkou prvního akčního výboru Národní fronty v Tišnově a později pracovala v jeho aparátu na ONV Tišnov. Byla řadu let též soudkyní z lidu i jako členka krajského soudu.

Komunistka Marie Pešková šla často tam, kam ji poslala strana. Vše však dělala s láskou a s vědomím, že je to potřeba. Nezůstává proto stranou ani dnes.

Naše branná organizace Svazarm je svým zaměřením určena spíše mužům. Z celkové členské základny jsou jen asi čtyři procenta žen, a tak svazarmovských funkcionářek je skutečně jako šafránu. Jednou z nich je **Sidonie Šírová,** civilním povoláním radistka tišnovského požárního útvaru.

Po vstupu do Svazarmu před více než dvaceti lety byla aktivně činná v oddíle branné turistiky. V tehdejší době byl v našem městě nejaktivnější automotoklub a všichni tišnovští svazarmovci pomáhali při jeho akcích. A když v roce 1957 získala Sida řidičský průkaz, začala se více zajímat o motorismus, až tomuto zájmu propadla úplně. Byla členkou výboru klubu, stala se i předsedkyní kontrolní a revizní komise při OV Svazarmu, tuto funkci vykonávala celkem 14 let, a mimo to ještě startovala při mnoha branných automobilových orientačních soutěžích. Jejím největším úspěchem bylo 3. místo v mezinárodní soutěži Continentál tour žen v roce 1973, vavříny přivezla i z mnoha dalších soutěží.

Náročné povolání ji nedovaluje se věnovat soutěžím, a tak aktivní soutěžní činnosti zanechala. Funkcionářské práci se však věnuje i nadále — v současné době je členkou předsednictva okresního výboru Svazarmu Brno-venkov a členkou Českého ústředního výboru Svazarmu. A když je to třeba, vždycky pomůže v tišnovském automotoklubu při organizaci různých akcí.

CIVILNÍ OBRANA V JUBILEJNÍM ROCE

13. července 1981 oslavíme 30. výročí vzniku civilní obrany. Za tuto dobu vykonaly její složky hodně prospěšné práce. Zejména příprava občanů k civilní obraně prošla řadou změn, které přinesly zvýšení znalostí i praktické dovednosti na tomto úseku. Důraz je kladen na to, aby si občané v případě nouze dovedli pomoci.

V Tišnově pracuje od r. 1951 středisko CO, které zajišťuje školení a výcvik ve svém obvodu. Svazarmovští lektoři kvalifikovaně plní své povinnosti. V lednu t. r. proběhlo třídenní školení velitelů útvarů, dvoudenní školení velitelů průzkumu a ve dnech 19.—21. 1. školení velitelů technických jednotek.

Úkoly, které jsou ukládány pro orgány CO v Tišnově, jsou plněny dobře. Příslušníci CO mají plnou podporu státních i stranických orgánů i bohaté zkušenosti z třicetileté práce.

Letošní rok — složitější z hlediska mezinárodní situace — bude náročný i pro práci v civilní obraně. Proto se musíme na všechny úkoly dobře připravit.

Ing. L. Bednář

CHOVATELÉ HODNOTILI UPLYNULÝ ROK

V téměř 75 leté historii tišnovské chovatelské organizace bude rok 1980 zapsán jako velmi úspěšný.

Bohatou činnost vyvíjely jeho všechny odbory. Např. odbor exotů a kanárů uspořádal úspěšnou výstavu ptactva z chovů členů za hojné účasti veřejnosti. Sdružují též skupinu mladých chovatelů, pro které byly uspořádány tři odborné přednášky doplněné diapozitivy. Starají se nejen o jejich školení, ale též pomáhají mladým s jejich chovy, poháhají opatřovat i krmivo. Tak loni rozdělili asi 10 000 kg ptačího zobu. Každou druhou neděli pořádají burzu prodeje a nákupu ptáků. Chovy, jaké mají Josef Horák, Antonín Mňačko, bratří Trtílkové, Jan Hýsek, má velmi málo základních organizací.

Také odbor králikářů pod vedením Antonína Chronce ml. byl úspěšný. Každému, kdo se v těchto dnech zamýšlí nad plynulostí v zásobování masem, vyvstane na mysli otázka, zda si vážíme všech zdrojů, které by mohly nabídku na trhu zpestřit a obohatit. Oceňuje se po zásluze úsilí drobných chovatelů. Také naše základní organizace splnila v tomto směru své závazky. Dodala na trh 1100 kg masa hovězího, 560 kg králičího, 125 kg husího a 250 živých králíků pro výzkumné účely.

Není to otázka nová. Stále se o ní píše téměř ve všem denním tisku, ve kterém se chovatelé vybízejí k rozšíření chovů, zvláště k zvýšení a rozšíření chovu jatečních králíků. Zájem o králičí maso se v poslední době zvlášť zvyšuje, poněvadž je dokázáno, že obsahuje 2,7krát méně cholesterolu než maso ostatních zvířat. Nejde jen o rozšíření chovu králíků, ale také o jejich udržení. Doposud značný počet chovů ničila a ničí myxomatóza u těch chovatelů, kteří zvířata proti ní neočkují. V naší ZO již několik let králíky proti této nakažlivé nemoci očkujeme. V roce 1980 dík veterinárnímu středisku jsme očkovali přes 1000 králíků. V rámci našeho svazu se zdárně rozvíjí smluvní výkrm králíků. Zástupce ČSCH a generální ředitelství Drůbežářského průmyslu hodnotili dohodu o spolupráci na úseku nákupu. Příznivě bylo možno hodnotit zejména výsledek nákupu. Nákupní cena je 18 Kčs za 1 kg živé hmotnosti a zpětná dodávka krmiva ve výši 2 kg za 1 kg masa. Živé králíky mohou dodat i nečlenové. Nákupní termín je oznámen vždy místním rozhlasem.

Také odbor drůbeže nezahálí ani v zimě. Chovatelé si na výstavách a aukčních trzích zajistili chovný materiál. Chovy dali očkovat a 2× prohlédnout veterinárními pracovníky. Násadová vejce, která chovatelé dodávají již od konce února, lze získat od skutečně zdravých slepic. Zájemci o kuřata si musí zavčas potřebný počet a druh objednat v líhni u s. Růžičky, Klášterská 1570.

Co dodat? Chovatele čistokrevných zvířat velmi rádi přivítáme mezi námi. Mladé zájemce proškolíme, poradíme jim, jak začít, a pomůžeme obstarat chovný materiál.

Julius Šnobl

MALÁ SLAVNOST NA PROVÁZKU

Životního jubilea herečky Státního divadla v Brně, zasloužilé umělkyně Marie Pavlíkové bylo vzpomenuto v pátek dne 30. ledna na závěr představení Kytice v nastudování souboru mladých Divadla Na provázku, v němž jubilantka hrála roli babičky.

Hlediště divadla patřilo tentokrát výlučně Tišnovákům, kteří díky iniciativě výboru KPVU měli možnost vyjádřit své sympatie rodačce ze svého města. Malá slavnost po představení byla pěknou chvilkou, na kterou bude umělkyně jistě ráda vzpomínat. Upřímně ji přišli blahopřát nejen ředitel a herci Divadla Na provázku a kolegové ze Státního divadla v Brně, ale i zástupce

KPVU z Tišnova. Slova, která tento večer zazněla, byla přáním všech přítomných, aby se mohli z umění paní Pavlíkové těšit ještě hodně dlouho.

(i)

Z BŘEZNOVÉHO KALENDÁŘE

Na 6. březen 1981 připadají nedožité osmdesátiny spisovatele Bedřicha Stožického. Od r. 1953 až do konce života (zemřel 12. ledna 1970) žil v Tišnově. Bývalý lodní důstojník se stal spisovatelem a moře a mořeplavba, jimž věnoval část svého života, byly také hlavním námětem jeho tvorby. Pro děti napsal knihy Námořník na Atlantiku (1956) a Putující horizonty (1958), posmrtně vyšlo autobiografické vyprávění S palubou pod nohama (1973).

Před 90 lety — 13. března 1981 — se v Roudnici n. Labem narodil akademický malíř Josef Zeithammel-Zahořanský. Podobně jako u Stožického je také poslední část jeho života spjata s naším městem, kde působil jako gymnazijní profesor od r. 1942 až do své smrti 13. ledna 1952. Zahořanského dílo malířské zůstává dosud pro širší veřejnost ne zcela známé, ačkoliv představuje velmi zdařilý celek v kontextu českého malířství 20. století. Díky daru rodiny podařilo se v Městském muzeu a galerii v Dačicích soustředit ucelenou kolekci z tvorby tohoto neprávem zapomínaného malíře.

(i)

V měsíčníku Program Státního divadla v Brně na prosinec 1979 vyšel článek Jana Racka Janáček v přírodě, ve kterém je zmínka o tom, že v r. 1909 se skladatel léčil u dr. Kuthana (viz příspěvek VI. Koželuhy v minulém čísle našeho zpravodaje) v Tišnově. Tehdy si Janáček odskočil také do blízké Lomnice, kde prožil několik krásných chvil v půvabném lesním zákoutí.

Starý Tišnov ve fotografiích Františka Wágnera

Už málokdo pozná, že tento dům stával před padesáti lety v ulici Na zahrádkách. Měl číslo 186 a narodil se v něm autor naší rubriky František Wágner. Nový dům téhož čísla byl postavený o několik metrů dále od vozovky. Zprava vidíme část tovární haly dnešního Drukocelu.

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

STARÉ RODOVÉ HISTORIE Z TIŠNOVSKA

Nedaleko Nedvědice pod Pernštejnem býval zemanský majetek Klečany. Z jeho majitelů zaujme Arkléb z Klečan, rytíř, miles, který se psal z Klečan a z Újezda. V pramenech se připomíná v letech 1357 až 1376. Prodal svůj blízký majetek v Černvíře i vzdálenější ve Svinošicích a koupil si jiný v Brťoví a v Újezdě u Černé Hory na Blanensku. Již roku 1373 se psal z Újezda.

Zajímavé vztahy jeví jeho tři sňatky. Jsme o nich informování ovšem jen kuse a neúplně. Jeho první manželka se jmenovala Uršula a měli spolu dcerku Kunku, která se provdala dokonce za Vojtěcha z Pernštejna ze sousedního bohatého panského rodu. Kunka se uvádí v pramenech r. 1364 a 1374. Druhá Arklébova manželka Klára se připomíná r. 1371, více neznámo. Zato třetí Arklébova manželka Anna se objevuje v pramenech častěji v letech 1376 až 1416 a měla také asi osudy nejpestřejší. Byla snad dcerkou Oldřicha z Heraltic u Brtnice a jeho manželky Evy. Oldřich zemřel již r. 1381, matka se provdala podruhé za nějakého Václava. Sourozenci Anny by mohli být Oneš, Jošt a Jan z Heraltic. Pro příbuzenský vztah svědčí vleklý spor o majetek, který byl ukončen až r. 1415. Anna asi brzy ovdověla a provdala se znovu za Markvarta z hrádku Trmačova u Hlubokých Dvorů, Újezd leží nedaleko za údolím říčky Lubě. Její druhý manžel se uvádí v letech 1374 až 1409. Z tohoto manželství byl syn Čeněk, připomínaný r. 1385, byl to generační vrstevník výše uvedené Kunky z Klečan.

Anna ovdověla podruhé v době, kdy byly na počátku 15. století na Moravě již velmi neklidné poměry .Jako vdova vedla obtížný spor o jistý majetek v Lednici a nedaleko ní ležící Uherské Vsi, která později zanikla. Rod jejího druhého manžela se vůbec poprvé vyskytuje právě v okolí Pavlovských vrchů v listině vlivného panského roku Sirotků, zvaných též Orphani, Waisen. Nejstarší známý člen Markvartova rodu Ondřej je jako svědek na listině Siegfrida Sirotka 18. července 1305, listina byla uváděna v lichtenštejnském archivu, ten je nyní uložen ve Vaduzu. Další zmínka o tomto vladyckém rodu z Tišnovska je až z r. 1342 v kroměřížském archivu a v dalších pramenech již častěji od r. 1349. Na moravském jihu se dočasně objevují jednotliví členové tohoto rodu nejen v Lednici a v zaniklé Uherské Vsi, je to r. 1409 Prechov a r. 1418 Všetrapy, obě osady zanikly; v letech 1412 až 1437 Nezdenice na vzdáleném Uherskobrodsku.

Záležitost zmíněného majetkové sporu byla svízelná a tak podruhé již ovdovělá Anna, která se naposledy připomíná r. 1416, se tohoto zboží vzdala ve prospěch Ješka ze Senice a jeho dědiců. Ve známém lichtenštejnském urbáři z r. 1414, který je jedním z nejstarších na Moravě a je dokonce pečlivě vydán tiskem, bychom tento majetek asi sotva mohli určit nebo hledat.

Do majetkových záležitostí rodiny byl později za ne zcela jasných okolností zapojen rod ze Senice na Hané na Litovelsku, který byl stejného erbu, což by svědčilo pro dávnou rodovou příbuznost. Když se po desítkách let jednalo r. 1466 o pozůstatek majetku kolem již zpustlé tvrze u Hlubokých Dvorů, vystupuje před právem pouze Jan Babka ze Senice, po původních majitelích hrádku již není v pramenech po všech těch bouřích 15. století na Tišnovsku ani stopy. A tak Jan Babka ze Senice nakonec postupuje pustou tvrz, zbytek ostatního majetku a práv r .1481 sousedním pánům z Lomnice.

Z celé složité historie jsou nápadné některé okolnosti. Ještě v druhé polovině 14. století se žení příslušník mocného panského rodu z Pernštejnů s rytířskou dcerkou z nevýznamných Klečan, na počátku 15. století vede vladycká vdova vleklý právní spor s mocným rodem Lichtenštejnů. To vše by se snad mohlo státi i později, ale přece se za sto let mnoho změnilo. Po ničivé válečné smršti mizí v průběhu několika desítek let řada příslušníků původ-

ní staročeské drobné venkovské šlechty v naprostém neznámu a jejich zbylý majeteček se pak často dostává do rukou silných, majetných a mocných sousedních panských rodů. Je však zajímavé, že se záhy vyskytuje nová, panovníkem nově povýšená novoštítná šlechta a také mocné a slavné panské rody pomalu odcházejí, dosahují svého majetkového i společenského vrcholu a nastává úpadek, prodávají svá rodová sídla a nakonec tyto rody vymírají. Na Tišnovsku máme hned dva sousední příklady u Pernštejnů o Lomnických. Navíc původní i novoštítní drobní šlechtici pro svou nemajetnost stále častěji vstupují do služeb bohatých a mocných panských rodů.

Jak je zřejmé, je mnoho složitých otázek kolem starších dějin našeho okolí, jen občas se podaří najít nové souvislosti a doplňovat tak mezery, které se jeví v dostupné starší historické literatuře. Nějaké převratné objevy ovšem sotva lze očekávat.

Literatura. Vlastivěda moravská: Tišnovský okres, Třebíčský okres. Od Horácka k Podyjí III, 1926, čís 8–9, str. 150–151. Vlastivědný sborník Břeclavska, 1929/II, str. 20–22. Břeclavsko, Brno1969, str. 87. J. Pilnáček, Staromoravští rodové. Mitteilungen des Instituts für österr. Geschichtsforschung, LXXIV, 3–4, 1966; Anna M. Drabek: Die Waisen, eine niederösterr.–mähr. Adlesfamilie unter Babenbergern und Přemysliden.

—mt—

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví spojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

6. 3. **Bohumila Mašková,** nám. Míru 116
11. 3. **Josef Darmopil,** Smetanova 969
12. 3. **Ludmila Nejezová,** Železné 58
19. 3. **Marie Bártová,** Halouzkova 99
20. 3. **Albína Bednářová,** Lomnička 11
29. 3. **František Juránek,** Hradčany 27
31. 3. **Vladimír Sedlák,** Tyršova 315

75 let se dožívají:

5. 3. **Antonín Leifer,** Šerkovice 58
6. 3. **Milada Bohatová,** Purkyňova 1685
14. 3. **Marie Dozbabová,** Králova 1674
16. 3. **Josefa Zacpalová,** Šerkovice 50
17. 3. **Jarmila Seyfertová,** Ráboňova 117
17. 3. **Lucie Vašinková,** Jamborova 939
23. 3. **Marie Kvasnicová,** Koráb 131
24. 3. **Marie Vlachová,** Jamné 31
25. 3. **Marie Fárníková,** Jungmannova 293
25. 3. **Anna Koumarová,** Dobrovského 501
25. 3. **Anna Mudrochová,** Hybešova 690
28. 3. **Anna Klobouková,** Komenského 1053

80. a vyšší narozeniny oslaví:

4. 3. **Marie Grambalová,** Riegrova 399. Dožívá se 84 roků.
6. 3. **Marie Kovářová,** Družstevní 539. Dožívá se 90 roků.
8. 3. **Anna Mašková,** Štěpánovice 61. Dožívá se 80 roků.
8. 3. **Antonie Zhánělová,** Purkyňova 1685. Dožívá se 80 roků.
13. 3. **Matylda Řezáčová,** Sv. Čecha 460. Dožívá se 82 roků.
14. 3. **Marie Vorlová,** Ráboňova 117. Dožívá se 80 roků.
15. 3. **Marie Vrchlabská,** Lomnička 25. Dožívá se 88 roků.
17. 3. **Marie Krejčová,** Jamborova 939. Dožívá se 87 roků.
18. 3. **Josef Jebáček,** Trmačova 679. Dožívá se 81 roků.

18. 3. **Eduard Matyska,** Hradčany 25. Dožívá se 81 roků.
19. 3. **Arnoštka Oharková,** Klášterská 357. Dožívá se 93 roků.
19. 3. **Josef Perát,** Palackého 1047. Dožívá se 81 roků.
23. 3. **Mariana Šebestová,** Porta coeli 1001, Dožívá se 88 roků.
25. 3. **Aloisie Šubertová,** Družstevní 688. Dožívá se 88 roků.
26. 3. **Emilie Macháčková,** Za mlýnem 634. Dožívá se 82 roků.
27. 3. **Ludmila Volná,** Brněnská 252. Dožívá se 85 roků.
29. 3. **Josef Adamec,** Erbenova 949. Dožívá se 81 roků.

Za projevená blahopřání k zlaté svatbě děkují

manželé Anežka a Jan Dlapovi
Tišnov, Komenského 1061

Narození

v listopadu a prosinci 1980:

11. 11. Petr Humpolec, Družstevní 621
12. 11. Roman Krejčiřík, Jamné 16
16. 11. Jaroslav Lněnička, Alšova 628
19. 11. Markéta Juránková, Nádražní 374
20. 11. Markéta Baláková, Kukýrna 903
27. 11. Petra Chocholová, Družstevní 525
2. 12. Kamil Zelený, Králova 1672
4. 12. Ivana Mahelová, Hornická 1524
5. 12. Eva Slouková, Na mlékárně 786

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Děkuji za účast při posledním rozloučení s mým manželem i za projevy soustrasti.

Marie Kvasnicová

Z našeho středu odešli...

Zemřelí v 4. čtvrtletí 1980

4. 10. Anna Vodičková (1906), Palackého 1190
9. 10. Milan Hakl (1980), Družstevní 672
13. 10. Josef Bauer (1946), Leninova 1629
17. 10. Karel Havlíček (1911), Hradčany 63
20. 10. Marie Svobodová (1901), Palackého 1030
21. 10. Františka Šikulová (1912), Jiráskova 829
23. 10. Rudolf Šťastný (1904), Šerkovice 24
24 10. Žofie Pánková (1886), Trnec 648
1. 11. Josefa Judlová (1913), Leninova 1626
7. 11. Pavel Šteruský (1928), Víska 1146
8. 11. Oldřich Šudák (1907), Brněnská 196
8. 11. František Matulka (1893), Lomnička 80
12. 11. Antonín Hulák (1925), Leninova 1638
16. 11. Antonín Ondráček (1897), Štěpánovice 35
21. 11. Anežka Huláková (1897), Kukýrna 243
25. 11. Věnceslava Tesařová (1919), Víska 1135
28. 11. Josefa Pešková (1905), Za Krétou 582
29. 11. Cecilie Jirkovcová (1919), Dvořákova 343
30. 11. Josefa Štveráčková (1914), Králova 1673
2. 12. Alois Musil (1895), Hradčany 81
3. 12. Ferdinand Buček (1897), Štěpánovice 17
8. 12. Kristina Jakoubková (1905), Hornická 1521
10. 12. Marie Odehnalová (1894), Nerudova 551
13. 12. Arnošt Šmarda (1909), Osvobození 1651
15. 12. Marie Perátová (1900), Palackého 1047
15. 12. Růžena Goppoltová (1903), Lieberzeitova 1101
18. 12. Marie Vašíková (1899), Jamné 27

21. 12. Antonie Muchová (1890), Boženy Němcové 1049
23. 12. Anna Veselá (1902), Hradčany 18
26. 12. Alois Veselý (1920), Palackého 1289
29. 12. Pavel Kos (1953), Kukýrna 38
29. 12. Karel Hanuš (1913), Hybešova 852
31. 12. František Koudelka (1897), Pod Květnicí 223

SPORT

VÍTĚZOVÉ MAJÍ SLOVO

TKZ: Jak se díváš na průběh soutěže podzimní části vaší soutěže — národní ligy házené?

PETR SEQUENS: Já jsem už před rokem při této příležitosti říkal, že současné mužstvo v lize asi těžko uspěje. Zatím to tomuto mému tvrzení odpovídá, i když šance na udržení jsou ještě otevřené pro nás stejně jako pro Prostějov a Telnici. Myslím si, že největším zaváháním byla ztráta bodů doma s Rožnovem — ty dva body se teď asi budou muset nějak zázračně získat zpátky.

Dávají vám rozhodčí najevo, že nováček to nikdy nemá lehké?

Pocítili jsme to dvakrát — bylo to v Kopřivnici, kde zápas byl sice prakticky jednoznačný, ale v prvním poločase rozhodčí přece jen „přitlačili". Stejně tak v Holešově.

Jaká je nálada v mužstvu?

Ty porážky venku o deset branek a víc jistě mužstvu na sebedůvěře nepřidaly. Nejvíc psychických stop ale přece jen zanechal ten Rožnov.

Troufl by sis tipavat, jak to nakonec na jaře dopadne?

Doma budeme muset udělat šest bodů, protože čtyři rozhodně stačit nebudou, a kromě toho se chceme pokusit uhrát nějaký bodík v Telnici nebo v Prostějově.

Co si myslíš o publiku, které chodí v Tišnově na házenou?

Já jsem takový typ, že když hraju, tak publikum moc nevnímám. Přesto si myslím, že nám diváci dost pomohli, a doufám, že zatímní desátá příčka je neodradí od toho, aby nám věřili i dále, protože možnost zachránit se není nereálná.

Hraješ kromě házené i košíkovou. Jak se ti daří oba sporty kombinovat dohromady?

V době, kdy končí sezóna házené a začíná košíková, se termíny zápasů obvykle prolínají a to bývá dost nepříjemné. Letos na podzim se například hrál v sobotu večer basket v Kyjově a v neděli jsem místo košíkové jel do Holešova na házenou.

Jaký je přístup ke sportu u tvých spoluhráčů?

V házené se kolektiv velice dobře přizpůsobil novému tréninkovému režimu — 3× týdně — což jsem ani nečekal, zejména u starších hráčů, kteří mají další povinnosti. V košíkové je v mužstvu hodně kluků, kteří studují vysokou školu. Já věřím, že toho učení je dost, ale hrál jsem už za ta léta s celou řadou vysokoškoláků a to, co se děje teď, jsem ještě nezažil. Hráč se omluví a nejede na zápas s odůvodněním, že se musí učit, a nakonec vyjde najevo, že svůj čas tráví poněkud jinak. Došlo to až tak daleko, že jsme museli přesvědčit Miloše Novotného a Mirka Bártu, aby se po létech vrátili ke košíkové, protože jsme absolvovali zápasy třeba jen v šesti lidech.

Pamatuješ si, kolik nastřílels nejvíc bodů, respektive branek za jeden zápas?
V basketu to bylo letos s Husovicemi — dal jsem 55 bodů, z toho 40 za první poločas. Ani jsem tomu o přestávce nechtěl věřit, myslel jsem si, že tam má Josef Bezeg v zápise nějaké zmatky. V házené kdysi s Královopolskou B asi 12 nebo 13 branek.

Kdy sis připadal při sportu nejspokojenější?

To se dá těžko říct. Vzpomínám si na jeden zápas košíkové ještě v družstvu mladšího dorostu. Trenér Pokorný s námi tehdy na Zbrojovku nemohl odcestovat a vedli nás Mirek Bárta a Robert Lamač. Teoreticky jsme tam vůbec neměli šance — nakonec jsme o bod vyhráli a já jsem dával poslední koš pár vteřin před koncem. Trenérovi jsme domu museli ukázat zápis, aby našemu vítězství vůbec uvěřil.

Kdyby neexistovala házená ani košíková, jaký sport bys zvolil?

Asi bych hrál tenis.

TKZ: Jak jste se vůbec dostal k motorismu, k závodění a proč jste si vybral právě dvěstěpadesátky?

PAVEL VAŠÍČEK: Jezdil jsem prakticky už od dvanácti let, kdy jsem si občas „vypůjčil" od táty auto nebo motorku. V patnácti jsem celé prázdniny dělal na brigádě, abych se dostal k penězům a koupil jsem si za ně půllitra. Bohužel hned po prvním setkání s policejní uniformou jsem byl nucen motorku prodat a vrátil se k pionýru. Tehdy jsem už ale uvažoval o tom, že budu závodit. Jakmile jsem měl v ruce řidičský průkaz, absolvoval jsem první závod. Bylo to na podzim 1970 v Brně a skončil jsem pátý. Proč děstěpadesátky? To vždycky byla a je nejzajímavější kubatura — je v ní nejlepší konkurence.

Co vás jako Brňáka přivedlo do tišnovského automotoklubu?

V Brně jsou pro náš sport neúnosné podmínky — nenajde se nikdo, kdo by byl ochoten přispět, třeba za reklamu, částkou, za níž by bylo možno koupit alespoň pneumatiku. Brněnští závodníci nedostanou od svých klubů prakticky ani řetěz. V Tišnově mně v tomto směru hodně pomohli.

V průběhu letošního mistrovství republiky jste zpočátku vedl. Co chybělo k tomu, abyste nakonec obsadil nejvyšší příčku?

Přispěl k tomu jistě pád na Velké ceně — v rychlosti 150 km/hod. jsem havaroval a zlomil jsem si levou ruku. Dojížděl mne zezadu Dekánek, nestačil to ubrzdit a narazil do mne. Po pádu se pak člověk už necítí tak fit. Kromě toho jsem taky zvolil chybnou taktiku. Při posledních závodech jsem například ve Velkém Meziříčí odstartoval s velkou ztrátou poslední a i když jsem pak zajel nejrychlejší časy na jeden okruh, stačilo to jen na čtvrté místo. Ve Znojmě se po oteplení zase choval motocykl jinak, než jsem po tréninku předpokládal.

Je start na Velké ceně pro závodníka něčím jiným než na ostatních závodech?

Pro někoho je to velká pocta. Já to jedu jako každý jiný závod. Pouze když jsem tady jel poprvé, zahleděl jsem se ve Farinově zatáčce na chvíli do davů, protože jsem tolik lidí nikdy neviděl, a málem jsem na to doplatil.

Stává se během závodu, že se riskuje víc, než by bylo zdrávo?

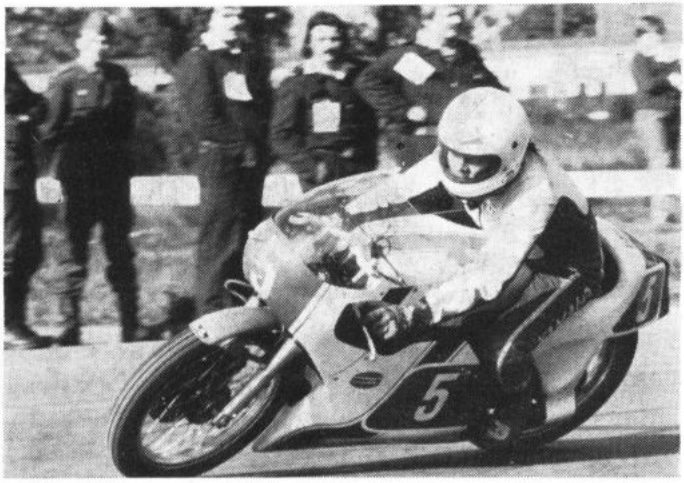
Na to člověk přijde až tehdy, kdy se něco stane. Když třeba v zatáčce zachytí výfukem nebo stupačkou. Když se to přežene jenom trošku, dá se ještě situace zvládnout. Já ale jezdím tím stylem, že mám vždycky určitou rezervu.

Prý jste neabsolvoval jeden ze závodů, protože jste neměl „po ruce" řidičský průkaz?

To bylo v Karviné. Rozšiřoval jsem si předtím kvalifikaci i na nákladní auta a neobhájil jsem při tom ani to, co jsem už měl, takže mně pochopitelně odebrali řidičský průkaz. Ředitel závodu mne znal, takže by mne pustil na start i bez něho, ale přišel striktní příkaz z VB, že jet nesmím.

Co v nejbližší budoucnosti?

Vyhlídky jsou mizerné — náklady na údržbu stoupají a možnost pořídit si nový stroj je nemyslitelná. Yamaha je opět skoro o 50 % dražší, než byla. Pokud bude spolupráce s Tišnovem zdárně pokračovat, chtěl bych pochopitelně obhájit některou z lepších příček, ale letos to asi nebude, protože můj motocykl už je přece jen moc starý. (vt)

Pavel Vašíček.

PODĚKOVÁNÍ. Za příspěvky do tomboly na reprezentačním plesu NF organizacím i jednotlivcům děkuje

za MěV NF Rudolf Volena

OPRAVA V KYTIČCE.

Omlouváme se Miladě Fleischerové za omyl v rodném jméně v lednovém TKZ a Aloisu Foglovi za uvedení nesprávného věku v únorovém TKZ (správně mělo být 86 roků).

ODDÍL KOPANÉ TJ Baník Tišnov hledá rozhodčího. Zájemci o tuto funkci získají bližší informace u jednatele oddílu V. Čumy, bytem Tišnov, U Humpolky 1505.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL

po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA

bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

O KONOPCE

Březen je měsíc, kdy se pesimisté snaží lézt za kamna, ale pro ptačí svět znamená radostný zlom. Ti, co se nabažili slunění na jihu,se začínají vracet a ti stateční, kteří překonali nepřízeň dlouhé zimy, propadnou milostnému opojení a dávají to všemožně najevo. A k těmto časným trubadúrům jara patří i konopka. A nejen patří, dokonce vyniká. Svým melodickým zpěvem, plným rozmanitých, libě znějících zvuků patří k nejlepším pěvcům mezi pěnkavovitými. Již dávno si jím získala srdce lidí a tak byla vedle čížka druhým nejčastěji chovaným zpěváčkem, asi jen k pramalé své radosti. Zůstaňme ještě chvíli u toho porovnání s čížkem. Jsou tu podobnosti i rozdíly .Podobni jsou si zálibou v požírání semínek a potom měli společný osud, takže mnohý z nich musel hopsat po bidýlku a zpěv filtrovat přes očka klece. Konopka rychle přilne k člověku, je bystrá a hlavně celý rok zpívá. Liší se ve způsobu života. Zatímco čížky přitahují výšky, konopky zůstávají u země. Jejich nejoblíbenějším prostředím jsou suchá až úhorovitá místa, hřbitovy, parky, městské sady, čemu se naopak vyhýbají, jsou souvislé lesy. Blízkost člověka jim tedy nevadí ,dokonce si často pro hnízdo volí kulovité větvoví okrasných javorů, vroubících silnice uprostřed měst. Výběr takovéhoto prostředí má svoje opodstatnění v tom, čím se konopka živí, a to jsou hlavně semena nízkých rostlin jako pampelišek, rozrazilů, jitrocele, čekanky, bodláků, řepky, konopí apod. Zvláštní je její záliba v ozobávání zdi a v návštěvě dobytčích lizů.

Samozřejmě svým šatem se od čížka odlišuje úplně. Zatímco čížkovo ošacení je v tónech zelenohnědých, konopka si zamilovala tóny hnědavé s šedohnědou náprsenkou vespod, která je navíc u samečka ozdobena krásnou skvrnou a ve stejné barvě je i jeho čepička.

Když se konopky stáhnou v dubnu na hnízdiště, zahájí stavbu hnízda. A dovedou sebou pěkně mrsknout a postavit si svůj nový domov už za dva dny. Ale teď to vypadá, že se stavbou se činí oba, ale ve skutečnosti se namáhá jen samička. Pak si tam, zase sama, snese 4–6 vajíček a opět sama je 12–14 dní zahřívá a za stejný počet dní hnízdo mláďata opouštějí. Pak si manželský párek hnízdění ještě jednou zopakuje

Když jsou rodinné povinnosti s úspěchem zakončeny, shlukují se konopky do hejn i s dalšími příbuznými z čeledi pěnkavovitých a navštěvují opuštěná, bylím zarostlá místa. Některé konopky nejsou ochotny snášet útrapy zimy a odlétají k jihu.

Josef Ptáček

CHRAŇME PŘÍRODU !

Vzhledem k jedinečnosti a nenahraditelnosti některých přírodních hodnot se různým oblastem dostává územní ochrany v podobě národních parků, chráněných krajinných oblastí, státních přírodních rezervací a chráněných nalezišť. Každá taková oblast patří k nenahraditelným složkám životního prostředí a je součástí celospolečenského kulturního bohatství. Velmi důležitou roli hraje výchova nejširší veřejnosti v duchu základních principů socialistického soužití. Po právní stránce je ochrana přírody zakořeněna v zákoně č. 40/ /1956 Sb. o státní ochraně přírody.

Také v těsné blízkosti města Tišnova byla již 8. 4. 1950 zřízena vyhláškou min. kultury a školství Státní rezervace Květnice. Je chráněna především pro svou vzácnou stepní květenu, která se vyskytuje na jižních svazích a pro mineralogická naleziště. Každý návštěvník je povinen

důsledně dodržovat návštěvní řád, který zakazuje:

- chodit mimo značené cesty – zkracovat chodníky;
- ničit a poškozovat informační tabule a značení;
- sbírat, trhat a vyrývat rostlinstvo;
- sbírat minerály, drobné kameny a poškozovat skály;
- kouřit a rozdělávat oheň.

Návštěva starých důlních děl, jeskyní, pořádání sportovních a branných akcí je možné pouze na písemné povolení příslušných orgánů. Návštěvníci Květnice se nesmějí toulat lesem mimo značené cesty ani v době houbařské sezóny. Každý by se měl chovat tiše a dbát na to, aby svou přítomností nerušil svoje okolí. Dodržování návštěvního řádu kontrolují orgány státní ochrany přírody, VB, MěstNV a ostatní.

Většina návštěvníků si však uvědomuje, že se nachází ve Státní přírodní rezervaci. Jsou informováni dostatečným množstvím informačních tabulí. Ti, kteří přestoupí zákon číslo 40/1956 Sb., budou stíháni podle zákona č. 60/1961 a vyhlášky 61/1961 Sb.. Za mladistvé, kteří se dopustí přestupku, zodpovídají rodiče.

Peněžitý trest však již nikdy nenahradí způsobenou škodu, a proto by nám nemělo být lhostejné, jak se SPR Květnice v posledních létech ničí. Stanete-li se svědkem vandalského řádění, nepřihlížejte nečinně, ale zakročte. Neřiďte se příslovím „Co tě nepálí, nehasl". Děti dostatečně poučte, jak se v přírodě chovat, abychom pro další generace uchránili přírodní skvosty vysokých, nenahraditelných hodnot.

Věříme, že tato výzva nalezne u nejširší veřejnosti pochopení a plnou podporu.

ROZKVETLÉ ULICE 1981

Tak jako v roce 1980 vyhlašuje ZO Českého zahrádkářského svazu v Tišnově na počest XVI. sjezdu KSČ v roce 1981 opět soutěž ROZKVETLÉ ULICE 1981. ZO ČZS, MěV NF, MěstNV v Tišnově vyzývají všechny občany města, aby celoroční úpravou předzahrádek, prostoru před rodinnými domky a vchody na sídlištích se aktivně zapojili do soutěže ještě ve větším počtu, než tomu bylo v roce 1980, a přispěli tak k trvale krásnému a příjemnějšímu prostředí našeho města .

Pravidla soutěže:

1. Soutěží se v jedné kategorii: Nejlépe upravená okrasná předzahrádka a kvetoucí okolí vchodu na sídlištích.
2. Soutěž je organizovaná pro pět částí města, v podstatě podle územního rozdělení působnosti jednotlivých občanských výborů.
3. V průběhu roku 1981 bude provedeno třikrát hodnocení (duben až květen, červen až červenec, srpen až září). Hodnocení celé jedné části města bude provedeno vždy v krátkém časovém údobí, které se nebude předem oznamovat. Při každém hodnocení lze získat 10 bodů, tj. za celé soutěžní období nejvíše 30 bodů.
4. V každé určené části města budou vyhodnocené první tři místa.
5. Vítězové budou zveřejnění na konci roku 1981 v TKZ a ve vyvěsních skříňkách MěstNV a ZO ČZS. Diplomy a ceny jim budou předány na výroční členské schůzi ZO ČZS začátkem roku 1982.

Organizační zajištění soutěže:

1. Soutěž bude řídit hlavní komise složená ze zástupců ZO ČZS, MěstNV a MěV NF. Hlavní komise jmenuje pro každou část města tříčlennou hodnotitelskou komisi.
2. Při úpravách a udržování veřejných prostranství je možné si vyžádat odbornou a technickou pomoc technických služeb města.

Přejeme všem občanům města radost z práce na okrasných předzahrádkách a u vchodů na sídlištích a i dobré umístění v soutěži.

Za ZO ČZS ing. Miroslav Drbal

DŽEZKLUB

Čtvrtý poslechový pořad reprodukované hudby se uskuteční ve středu 18. března v 19 hodin v sále SZKP. Zveme všechny zájemce.

KINO PANORAMA

1. ne — 17.30 hodin
RAGBYOVÝ HRÁČ
Rumunský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

1 ne — 20 hodin, 2. po — 17.30 hod.
● **SKŘÍŇKA S JEDEM**
Barevný film NSR.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

3. út — 17.30 a 20 hodin,
5. čt — 17.30 a 20 hodin
RŮŽOVÝ PANTER ZNOVU ZASAHUJE (širokoúhlý)
Konec věčné rivality vrchního komisaře Dreyfuse a komisaře Clouseaua.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

7 so — 17.30 a 20 hodin
● **MLADÝ MUŽ A BÍLÁ VELRYBA**
Český barevný film. Příběh o lásce a nelásce, o skepsi a naději.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

8. ne, 9. po — 17.30 hodin
KLEOPATRA (širokoúhlý)
Americký historický velkofilm.
Vstupné 8, 10, 12 Kčs

10. út, 12. čt — 17.30 a 20 hodin
SEDMÁ ROTA ZA ÚPLŇKU
Francouzský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

14. so — 17.30 a 20 hodin
● **POŽÁRY A SPÁLENIŠTĚ**
Český barevný film. O morálce současné mladé generace.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

15. ne — 17.30 a 20 hodin,
16. po — 17.30 hodin
VŮNĚ CIBULE
Italský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

17. út — 17.30 a 20 hodin
ROBIN HOOD NEUMÍRÁ
Španělský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

19. čt — 17.30 a 20 hodin z
● **VĚZEŇSKÉ BLUES**
Peter Fonda v hlavní roli amerického filmu.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

21. so, 22. ne — 17.30 a 20 hodin,
23. po — 17.30 hodin
CO JE DOMA TO SE POČÍTÁ, PÁNOVÉ
Česká barevná filmová komedie.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

24. út — 17.30 a 20 hodin
LÁSKO MOJE, SMUTKU MŮJ (širokoúhlý)
Lyrický příběh na motivy pohádky Nazima Hikmeta Legenda o lásce.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

26 čt — 17.30 a 20 hodin
● **SÓLO PRO SUNY**
Barevný film NDR
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

28. so, 29. ne — 17.30 a 20 hodin
30 po — 17.30 hodin
POMSTA RŮŽOVÉHO PANTERA (širokoúhlý)
Peter Sellers v hlavní úloze anglické filmové veselohry.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

31. út — 17.30 a 20 hodin
PŘÍBĚH Z TAJGY „S"
Sovětský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

1. ne — 9.30 hodin
REK ROBINSONEM
Sovětský barevný film.

8. ne — 9.30 hodin
HONZA MÁLEM KRÁLEM
Český barevný film.

15. ne — 9.30 hodin
LIŠTIČKA
Sovětský barevný film.

22. ne — 9.30 hodin
TECUMSEH
Barevný širokoúhlý film NDR.
Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs

29. ne — 9.30 hodin
O PARÁDIVÉ SALLY
Český barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODEJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově,

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

DUBEN 1981 Ročník XII Číslo 4

S OPTIMISMEM BUDOVATELŮ

Komunistická strana Československa, jednotná, semknutá, ideově a organizačně zocelená, obohacená novými cennými zkušenostmi dospěla na šedesátileté revoluční cestě ke svému XVI. sjezdu.

Předsjezdové dny výrazně poznamenala vysoká aktivita komunistů i ostatních pracujících také v našem městě; podnět k ní daly výroční členské schůze základních organizací a městská konference KSČ. Tato rokování podala seriozní, objektivní a sebekritickou analýzu dosažených úspěchů, ale i slabých míst, přesně formulovala praktická opatření k dalšímu rozvoji. Všestranně posoudily a zobecnily zkušenosti, získané základními organizacemi po XV. sjezdu v řízení hospodářského, sociálního a politického rozvoje, ve zvyšování účinnosti ideologické a organizátorské práce. Právě tyto bohaté poznatky projedná a shrne XVI. sjezd, najdou odezvu v přijatých sjezdových dokumentech a stanou se východiskem další činnosti.

Dosažené úspěchy — a není jich málo — hodnotí komunisté střízlivě. Neskrývají některé přetrvávající nedostatky, dosud otevřené problémy, které bude nyní zapotřebí dovádět společnými silami k řešení. Neztrácejí ze zřetele Leninova slova „za žádných okolností nepřivést naši stranu do postavení strany, která zpychla". Je přitom příznačné zaměření na dosud nevyužité možnosti, které existují na cestě k dalšímu úspěšnému postupu vpřed v podmínkách stále složitějších a rozsáhlejších úkolů.

Ideově politická jednota naší společnosti se plně projevuje nejenom v masové podpoře programu strany, ale také v četných pracovních činech. Vzorem v tvůrčím řešení problémů se staly například iniciativa pracujících Uranových dolů v Dolní Rožínce. Nově vyhlášené i zpevněné závazky na počest sjezdu jsou svědectvím pevného odhodlání lidí dále upevňovat příčinlivou prací hospodářskou sílu své země.

Jaroslav Brácha

6. PĚTILETKA BYLA ÚSPĚŠNÁ

HODNOCENÍ VOLEBNÍHO PROGRAMU NF V TIŠNOVĚ V LETECH 1976—1980

Při sestavování volebního programu na 6. pětiletku byla ze strany městských orgánů sledována nejen usnesení XV. sjezdu KSČ rozpracovaná okresní a městskou stranickou organizací na podmínky našeho okresu a města, ale též se vycházelo z analýzy potřeb obyvatel našeho města. Je možno bez nadsázky říci, že projednávání tohoto volebního programu se stalo celoměstskou záležitostí. Volební program byl předložen po schválení plenárním zasedáním MěstNV v listopadu 1976 všem závodům, společenským organizacím, UO KSČ a též byl zveřejněn v našem zpravodaji (v únoru 1977).

Plnění volebního programu bylo pozorně sledováno nejen poslanci MěstNV, MěV KSČ a NF, ale i na veřejných schůzích uličních organizací KSČ, v občanských výborech, při hovorech s mládeží aj. Průběžně byli naši čtenáři o plnění volebního programu informováni i na stránkách našeho zpravodaje.

V oblasti ideově výchovné byly úkoly volebního programu plněny na dobré úrovni. Pozornost byla věnována politické práci při příležitosti oslav významných výročí, která jsou svátky naší socialistické společnosti. Zvláště při oslavách 60. výročí VŘSR v listopadu 1977, 30. výročí vítězství československých pracujících nad reakcí v únoru 1978 a u příležitosti 35. výročí osvobození v r. 1980 byla v

---

Na titulní straně snímek Milana Loskota.

našem městě uskutečněna celá řada politickovýchovných akcí s velmi dobrou účastí veřejnosti.

Plnění volebního programu se stalo východiskem pro masově politickou práci MěstNV a MěV NF, avšak pozornost nebyla orientována jednostranně jen na plnění volebního programu, ale byla věnována i obecnějším otázkám (např. boji za mír, mírovému úsilí SSSR a socialistických zemí, odhalování cílů imperialistické politiky kapitalistických velmocí aj.). Na této masově politické práci se podíleli poslanci MěstNV, členové a aktivisté komisí, členové občanských výborů a ostatních aktivů. Také názorná agitace, prováděná ve spolupráci s místními závody, se v Tišnově v tomto období výrazně zlepšila. Do souboru prostředků ideově výchovné práce patří i kulturně výchovná práce, která je soustředěna do jednotného plánu kulturně výchovné činnosti v našem městě. Byl prohlouben rozvoj kulturního a společenského života, péče o mimoškolní výchovu atd.

V tomto směru vykonal kus práce i sbor pro občanské záležitosti, který po úspěších v soutěži SPOZ v rámci okresu získal v r. 1980 titul vzorný SPOZ.

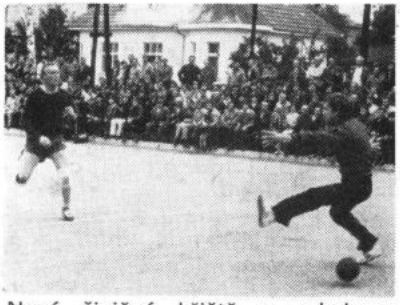
Také výchova obyvatel k obraně vlasti a školení civilní obrany se stala důležitou součástí ideologické práce v našem městě. Důraz byl kladen na hlubší porozumění idejím marxismu-leninismu a na výchovu socialistického vlastenectví.

Kladně lze hodnotit též úsek politicko – organizátorské práce. Nový MěstNV měl po volbách 1976 celkem 55 poslanců, z nichž 30 bylo do funkce zvoleno poprvé. V r. 1978 byl MěstNV doplňovacími volbami na sídlišti Pod Květnicí zvýšen o 5 poslanců. Po integraci v roce 1980 má 140 poslanců. Až na výjimky plnili poslanci, členové komisí a aktivisté své funkce dobře. Jejich činnost byla sledována pravidelně podle plánu MěstNV.

Svou řídící a koordinující úlohu plnila s úspěchem též rada MěstNV. Během volebního období vyřešila velké

Na sídlišti Pod Květnicí vzniklo 698 nových bytů. Foto Josef Ptáček

Nové živičné hřiště u sokolovny umožňuje tišnovským házenkářům kvalitně trénovat. Foto Milan Loskot

Tišnovská spartakiáda 1980 patřila k nejúspěšnějším akcím minulého roku. Foto Josef Ptáček

množství problémů a otázek ve spojitosti s plněním volebního programu i života obyvatel města. Kladně je třeba ocenit i práci občanských výborů, které se účastnily okresní soutěže OV. Zde několikrát dosáhl velmi dobrého umístění OV č. 2.

Splněn byl také významný politický úkol — sloučení obcí a vytvoření jednoho společného MěstNV. Celá akce byla po organizační stránce dobře připravena, zajištěna byla plynulá návaznost plnění úkolů komisí a dalších aktivů. Úkoly, které integrace přinesla, se plní. Při plnění úkolu volebního programu se významně podíleli i pracovníci aparátu MěstNV. Účinná metodická a organizátorská pomoc ze strany ONV a poslanců ONV je MěstNV hodnocena kladně, i když je všeobecný názor, že ONV Brno-venkov by měl více přihlížet k požadavkům města a jeho obyvatel.

Hlavní náplní volebního programu NF na léta 1976 — 1980 bylo řešit nedostatky ve městě, tj. bytovou situaci, potíže v občanské vybavenosti, ve školství, zdravotnictví atd.

V 6. pětiletce byl splněn jeden z hlavních úkolů programu — bylo vybudováno sídliště s 698 byty, z nichž MěstNV přímo přiděloval 158 a mohl tak vyřešit nutné asanace, zajistit pracovníky pro nezbytné služby a řešit nejnaléhavější bytové případy. Výstavbou sídliště Pod Květnicí vzrostl počet obyvatel o více než 2100 osob.

Na úseku občanské vybavenosti došlo k výstavbě nové samoobsluhy na sídlišti Pod Květnicí, kde byla též postavena nová mateřská škola pro 60 dětí. V sídlišti Pod Klucaninou byla postavena budova prodejny zeleniny a pošty a vedle stávající samoobsluhy přistavěna prodejna masa. Před dokončením je oprava a přístavba hotelu Květnice a ve výstavbě jsou tři distribuční jednotky na nám. Míru (Oděvy, Obuv, Textil).

Na úseku školství se nejdůležitějším úkolem volebního programu jevilo zahájení stavby nové školy Pod Květnicí. Úkol byl přes značné potíže splněn. Do provozu byla dána koncem r. 1978 mateřská škola Pod Květnicí, v r. 1980 nová mateřská škola Na rybníčku, postavená sdruženou investicí závodů v akci Z, a mateřská škola v budově gymnázia (býv. zemědělské školy).

Ve zdravotnictví a v sociální péči byly především zlepšeny podmínky pro práci na poliklinice vybudováním moderního zubního střediska v ul. Rudé armády. V současné době se provádí generální oprava budovy polikliniky s přístavbou. Připravují se podmínky pro uvolnění sousedního domu, v němž by byla poliklinika rozšířena o další potřebné prostory. Zatím se nepodařilo vyřešit problém jeslí ani stavebními úpravami jeslí na Gottwaldově ul., ani výstavbou nové budovy. Zlepšení nastalo v sociální péči o staré občany. V r. 1977 byl předán do užívání dům soustředěné pečovatelské služby, v němž bydlí 24 občanů, o které pečují dvě pečovatelky; další tři pečovatelky konají služby pro ostatní starší občany ve městě.

V 6. pětiletce bylo splněno větší množství úkolů v technické vybavenosti města. Byla vybudována víceúčelová vodní nádrž, vznikl nový most přes Svratku u benzínového čerpadla, byla upravena řada komunikací, rozšířena kanalizační síť atd. Nové stavby vznikaly i v rámci zlepšování pracovních podmínek v místních závodech. Pěkný areál tvoří prostory provozoven Okresního průmyslového podniku u Červeného mlýna nová provozní budova ČSAD a další.

Kladné výsledky volebního programu NF ovlivnila účinnější spolupráce MěstNV s městskými výbory NF, SSM a ČSŽ i dohody s některými závody .Výsledky jednotlivých dohod se projevily nejen na úseku veřejně prospěšné práce, ale i při vytváření podmínek pro práci mládeže, při organizaci brigád, při vytváření velké názorné agitace atd.

AKCE Z

Volební program pro 6. pětiletku vycházel z nutných požadavků občanské i technické vybavenosti jak celoměstského, tak i místního významu, ovšem s ohledem na technické realizační možnosti budování formou bri-

gádnické svépomoci. Za celé období se pracovalo celkem na 23 akcích různého zaměření a účelu. Dokončeno bylo 17 staveb, které již slouží široké veřejnosti.

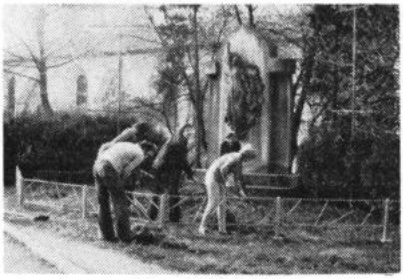
V roce 1976 bylo dokončeno živičné hřiště u sokolovny, kanalizace budovy SZKP, komunikace v ul. Máchově a mycí plocha veřejného požárního útvaru. Celkově byla na sedmi stavbách vytvořena hodnota díla 2 392 000 Kčs při skutečném finačním nákladu 1 673 000 Kčs. Evidováno bylo více než 4000 brigádnických hodin.

V roce 1977 byla dokončena kanalizace v ul. Za klášterem, komunikace v ul. Majorově, chodník na ul. Strmé, dům soustředěné pečovatelské služby, sauna, fasáda budovy požárního útvaru, budova pošty a prodejny zeleniny Pod Klucaninou a kabelová přípojka na středisko Svazarmu ve Veselí. Celkem byla na jedenácti stavbách vytvořena hodnota díla 1 778 000 Kčs při finančním nákladu 1 313 000 Kčs. Bylo odpracováno více než 10 000 brig. hodin.

V r. 1978 byly dokončeny stavby lisovny ovoce ZO ČSZO a víceúčelové vodní nádrže a celkově na šesti akcích bylo vytvořeno nové dílo v hodnotě 3 224 000 Kčs při nákladu 2 269 000 Kčs. Odpracováno bylo 20 500 bezplatných brigádnických hodin.

V r. 1979 byla dokončena prodejna masa na sídlišti Pod Klucaninou a sociální zařízení ZDŠ v Tišnově II. Na osmi akcích bylo celkem odpracováno 49 500 brigádnických hodin a vytvořeno nové dílo v hodnotě 5 038 000 Kčs při nákladu 3 483 000 Kčs.

V r. 1980 byla dokončena mateřská škola Na rybníčku a ostatní stavby přecházejí do 7. pětiletky. Jsou to: kanalizace v ul. Černohorské (zahájení v r.1979), vodovod v Hradčanech, komunikace v Družstevní ul. (zahájení v r .1979), městský hřbitov (zahájení v r. 1979), společenské středisko Pod Klucaninou (zahájení v r. 1979), tělocvična TJ Baník (zahájení v r. 1978) a areál Svazarmu (zahájení v r. 1980 — je ve fázi přípravy staveniště). V r. 1980 bylo vytvořeno nové dílo v hodnotě 4 301 000 Kčs při nákladu 2 961 000 Kčs. Odpracováno bylo celkem 44 700 bezplatných brig. hodin.

Jarní a podzimní úklid je pro tišnovské občany samozřejmostí. Na snímku Zdeňka Juránka upravují okolí pomníku padlých v Tišnově II tamější svazáci.

Nákladem téměř 2 miliónů Kčs byla koncem r. 1980 předána do užívání nová sociálně provozní budova tišnovského závodu ČSAD. Budova stojí poblíž benzínového čerpadla. Jsou v ní šatny, sociální zařízení s koupelnami, noclehárna, jídelna, společenská místnost a provozní kanceláře. Na snímku záběr na slavnostní okamžik předání.

Celkem bylo v 6. pětiletce vytvořeno v akci Z v našem městě nové dílo v hodnotě 16 733 000 Kčs při finančním nákladu 11 699 000 Kčs. Opracováno bylo téměř 129 000 bezplatných brig. hodin.

Také na úseku neinvestičních akcí bylo v letech 1976—1980 v Tišnově dosaženo pěkných úspěchů. Patří sem bezplatné práce občanů při úklidu města, při údržbě chodníků, komunikací, veřejných ploch, vlastního

bytového fondu, při udržování zeleně atd. 2× ročně se konaly organizované směny Národní fronty, při nichž bylo vykonáno hodně prospěšné práce na údržbě životního prostředí a vzhledu našeho města. Na národních směnách bylo v 6. pětiletce odpracováno téměř 170 000 brigádnických hodin.

Služby

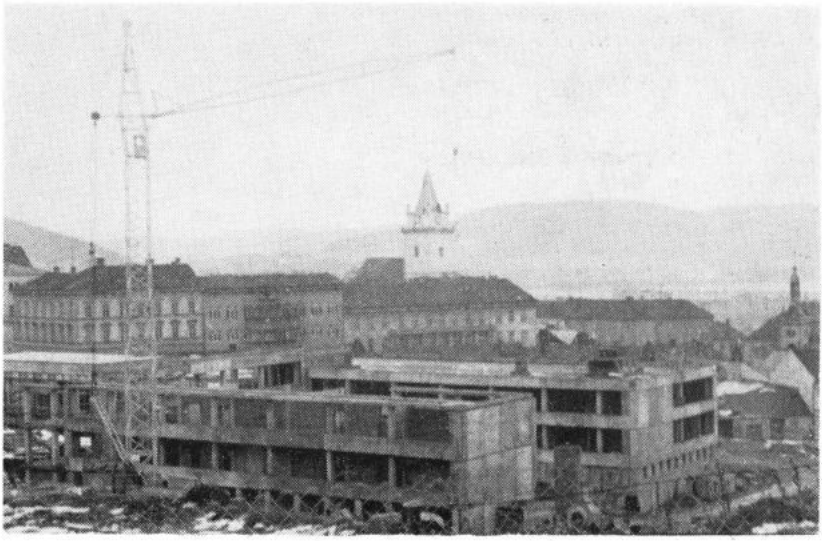
Placené služby obyvatelstvu zajišťují v Tišnově tři podniky (OPS, OPP a OSP). Opatření na úseku zkvalitňování služeb byla s přihlédnutím k daným možnostem rozpracována v souladu se závěry XV. sjezdu KSČ. Byly odhalovány rezervy nejen materiálové, ale i ve fondu pracovní doby. Oblastní podnik služeb vykazuje v 6. pětiletce vzrůstající trend jak objemu, tak i kvality. Plán pětiletky byl splněn již k 22. 9. 1980 a do konce roku 1980 bylo vyprodukováno víceprací a služeb ve výkonech o 11 300 tis. Kčs a ve službách obyvatelstvu o 4 690 000 Kčs

Výrobků do tržních fondů bylo více o 3 200 000 Kčs a zisku navíc o 800 tis. Kčs.

Také v investiční výstavbě podnik plán splnil. Byla postavena nová opravna akumulátorů nákladem 2 000 tis. Kčs a tři fóliové skleníky v hodnotě 240 000 Kčs.

Celkem má podnik v Tišnově 24 provozovny s 29 obory různých činností. V 6. pětiletce byly stávající služby rozšířeny o opravy autobaterií, zhotovování paspart, byl rozšířen sortiment půjčovny průmyslového zboží, na sídlišti Pod Klucaninou přibyly služby kosmetické. Přes všechny úspěchy v objemu a nárůstu služeb se nepodařilo prosadit výstavbu nových objektů služeb a tento úkol bude jeden z hlavních pro 7. pětiletku, protože většina z 24 provozoven je umístěna v nevyhovujících objektech v asanačním pásmu.

Okresní průmyslový podnik zajišťuje služby v deseti provozovnách. Jsou to radiotelevizní služba, opravna chladniček, opravna praček, opravna elektrických motorů, autoservis, krejčovství, prodejna NATEX a tři provozovny kovo. Úkoly v poskytovaných službách byly splněny. Plán zvýšení služeb obyvatelstvu o 25 % ve srovnání s 5. pětiletkou byl překročen.

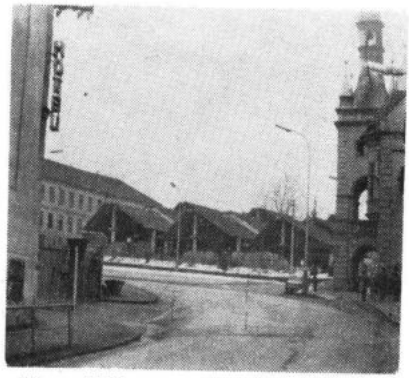

Pod Květnicí začala v r. 1980 vyrůstat nová škola, kterou město již netrpělivě čeká. Foto Milan Loskot.

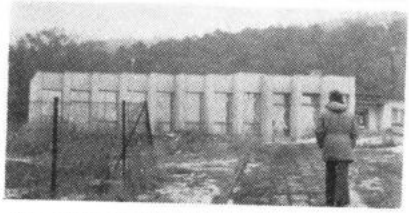
Skutečnost je vyšší o 44,7 % a v tržbách od obyvatelstva o 32,5 %. Tyto tržby činily v 6. pětiletce 17 147 000 korun. Pokud se týče kvality služeb, nebylo ze strany občanů závažnějších připomínek. OPP iniciativně řešii výstavbu nových provozních objektů zkvalitňováním pracovního prostředí zaměstnanců. Jeho činnost je bezesporu velkým přínosem městu.

Okresní stavební podnik provádí služby především na úseku stavebnictví. V 6. pětiletce bylo poskytnuto celkem 1660 služeb v hodnotě 4 060 000 Kčs, a to v oboru elektro a vodoinstalace, topenářské a plynoinstalační práce, klempířské, pokrývačské a tesařské práce. Požadované zakázky byly splněny bez připomínek jak ke kvalitě, tak i k objemu. Služby v oblasti práce zednické, fasádnické, obkladačské apod. podnik neposkytuje z důvodů nedostačující kapacity střediska a z důvodů plnění úkolů státního plánu oprav a investic podniků a institucí. Vzhledem k tomu, že požadavky na tomto úseku služeb ze strany občanů narůstají, bude třeba učinit v 7. pětiletce nezbytná opatření k jejich uspokojování. Celkově lze považovat stav služeb OSP za uspokojivý a má vzrůstající tendenci.

Úsek služeb společenské spotřeby zajišťují v rámci města Technické služby města Tišnova, a to hlavně poskytováním bezplatných služeb na úseku čistoty a pořádku města, údržby veřejných ploch, vozovek, chodníků, zeleně atd. Podnik vznikl teprve v průběhu 6. pětiletky jako zařízení MěstNV a pokračuje v plnění tzv. venkovního zařízení MěstNV. Dále zabezpečuje provoz koupaliště, sauny, pohřebnictví, zajišťuje veřejné osvětlení a odvoz odpadků. Je zřejmé, že v 7. pětiletce dojde k nárůstu služeb poskytovaných tímto podnikem. Předpokladem je nejen růst počtu zaměstnanců, ale i rozšiřování strojního a mechanizačního vybavení.

Již v příštím roce budeme nakupovat v moderních prodejnách obuv, textil a oděvy. Foto Milan Loskot

Na sídlišti Pod Klucaninou se staví v akci Z budova společenského střediska. Foto Milan Loskot

Úspory energie a surovin

MěstNV je majitelem a správcem veřejného osvětlení, jehož údržbu provádí Technická služba města Tišnova. V samotném Tišnově je celkem 993 světelných bodů. Celková spotřeba elektrického proudu byla následující: 1976 — 661 541 kWh, 1977 — 424 707 kwh, 1978 — 421 068 kWh, 1979 — 354 815 kWh, 1980 — 378 000 kWh. Z přehledu je zřejmé, že k podstatnému snížení spotřeby došlo v r. 1977, kdy vstoupila v platnost opatření na úseku úspor energie. V 6. pětiletce činila úspora elektrické energie 43 % instalovaného příkonu. Úspory se řeší jednak vyřazováním některých nepodstatných světelných

Celkový pohled na Železné, které je od 1. 7. 1980 místní částí Tišnova.
Foto Josef Ptáček

bodů a regulací zapínání elektrického osvětlení fotobuňkami podle přírodních světelných podmínek ve městě.

Sběr druhotných surovin (papíru, textilu, železa, barevných kovů atd.) je provozován v rámci samostatné iniciativy občanů, školní mládeže v rámci povinností a různými zájmovými organizacemi ve městě. MěstNV vždy 2× ročně v rámci jarního a podzimního úklidu se podílí na sběrové činnosti. Během 6. pětiletky bylo v Tišnově odevzdáno do sběru 1 005 538 kg starého papíru, 55 838 kilogramu textilu, 442 493 kg železa, 15 496 kg barevných kovů a 22 360 kilogramů akumulátorových baterií. Výkupní hodnota druhotných surovin sebraných v našem městě činí téměř 1 000 000 Kčs. V současné době se vytvářejí vhodné podmínky pro centrální sběrnu surovin širokého sortimentu (včetně výkupu skla).

Soutěž NV

Posouzení uplatňování nových forem soutěže a zhodnocení jejího významu je důležité pro rozvoj aktivity občanů. Soutěž NV v okrese Brno-venkov je organizována v souladu se směrnicemi, které ONV vydal v průběhu volebního období. Na základě propozic soutěže zpracoval MěstNV dílčí kritéria jednotlivých úseků činnosti NV. Podmínky soutěže byly oznámeny občanským výborům a všem organizacím NF s poukazem na hlavní kritéria, na která se činnost širokého aktivu ve městě zaměřovala. V průběhu 6. pětiletky dosahoval MěstNV v Tišnově v soutěži NV ve své velikostní kategorii v rámci okresu čelné místo.

Na závěr lze s potěšením konstatovat, že 6. pětiletka svými výsledky patří mezi nejúspěšnější údobí v dějinách města. I přes některé nedostatky a některé dosud neuskutečněné plány je možno říci, že rozvoj města se děje plánovitě a že se vytvářejí předpoklady k postupnému odstranění všech problémů, které nás zatím tíží. (i)

O plnění volebního programu ve sloučených obcích přineseme zprávu v příštím čísle.

TIŠNOVSKÉMU ZÁVODU VDUP JE DESET LET

Nechce se tomu věřit, ale závodu 04 koncernového podniku Výstavba dolů uranového průmyslu se sídlem v Tišnově je skutečně již deset let, a to je i důvodem k malému zamyšlení a poohlédnutí za cestou, kterou pracovní kolektiv tohoto nejmladšího tišnovského závodu zatím prošel.

Je to doba poměrně krátká, porovnámeli ji s trváním jiných stavebních organizací, navíc je tu nevýhoda, že prováděná podzemní díla nejsou tak srovnatelná a „rostou před očima" jen úzkému okruhu zainteresovaných pracovníků.

Tak jak šly roky za sebou, tak rostl i počet úspěšně zakončených a předaných akcí. V uplynulém desetiletí se kolektiv pracovníků tišnovského závodu podílel na výstavbě Dalešic, Březovského vodovodu pro Brno, Levobřežního i Líšenského kanalizačního sběrače v Brně, vodovodního přivaděče pro Chrudim a Pardubice, celé řady otevírkových děl pro potřeby Československého uranového průmyslu. Po neúspěšném pokusu jiných výstavbových organizacích dokázali vyzmáhat zával ve zvodnatělém písku v odvodňovací štole ve Zlatých horách, realizovali i řadu drobnějších staveb, pomáhali při stavbě inženýrských sítí v Praze.

Jedním z kladných rozhodnutí v posledních letech je skutečnost, že se závodu podařilo soustředit stavební kapacity do dvou základních oblastí a to do Brna, kde se pokračuje ve výstavbě tzv. „sdružených kolektorů", náročné to stavby,která se provádí pod městskou zástavbou ve velmi ztížených geologických podmínkách.

Zvláště velmi náročné, se zřetelem na charakteristiku zeminy je budování tzv. technických galerií v místě křížení tras kolektorů.

Dále to byla oblast Jeseníků, kde se závod podílí na výstavbě přečerpávající vodní elektrárny Dlouhé Stráně.

Největší chloubou závodu jsou nejen dokončená díla, ale též vytvořený pracovní kolektiv dělníků a technicko-hospodářských pracovníků. Vynikající výkony raziěských kolektivů jsou zabezpečovány spolehlivou prací celého zázemí závodu.

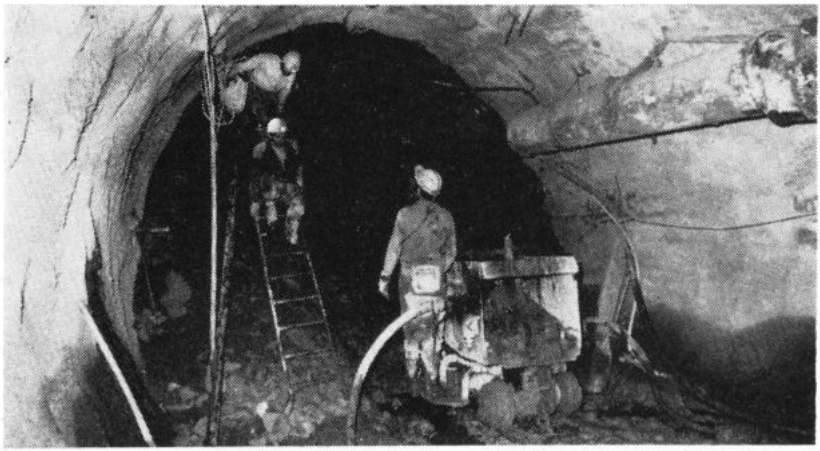
Závod Tišnov se v roce 1979 umístil v socialistické soutěži vyhlášené koncernovým podnikem na 1. místě a na základě docílených výsledků se předpokládá čestné umístění i za rok 1980.

Na všech stavbách se v loňském roce vyrovnali s úkoly plánu — patří za to uznání všem kolektivům brigád socialistické práce, všem poctivým pracovníkům. Nutno vyzvednouti práci raziěského kolektivu BSP, který vede předák s. Ondrej Uram na jámě Kubalov, okres Jindřichův Hradec. Tento kolektiv jen v loňském roce třikrát překonal postup na hloubení v termínu 23 pracovních dnů a posunul tak laťku rekordů na výkon 39,2 m při produktivitě 0,1177 — hl/sm. Současně je třeba ocenit pracovníky na stavbě přečerpávací vodní elektrárny Dlouhé Stráně, sice nikoliv zatím za rekordy v ražbě či betonáži, ale za rychlé zvládnutí a nasazení do provozu bezkolejové mechanizace, která ulehčuje raziěům práci a urychluje ražbu velkoprostorových důlních děl.

Oceňujeme činnost kolektivu brigády socialistické práce vedeného s. Karlem Šimkem za jeho pracovní iniciativu a politickou angažovanost, za výsledky, které jsou oceněny v soutěži kolektivů nesoucích čestný název kolektiv-československo — sovětského přátelství. Kolektiv byl již po dvakráte odměněn putovní standartou KV SČSP v Brně a jednou putovní standartou ČÚV SČSP.

Ve stejném duchu bychom mohli hovořit o ostatních BSP z dílen dopravy, z jiných úseků apod.

Mimo koncentraci pracovišť, konsolidaci ve výsledkové ekonomické části činnosti a rovnoměrnosti v plnění v posledních letech má mimořádný podíl

Na obtížné pracovní podmínky pod zemí jsou horníci z tišnovského závodu VDUP zvyklí. Foto Milan Loskot

na dobrých výsledcích i zavádění rozvoje vědy a techniky do praxe. Není to jen vyřešení dopravy betonovací směsi jámou pro obezdívku stříkaným betonem na jámě Kubalov, ale i realizací zlepšovacích návrhů, které řeší mimo jiné výrobu a montáž ocelových konstrukcí v kolektorech, výstroj průzkumné štoly Špilberk, spouštění obezdívky přes zvodnatělé horizonty a další. O přínosu zlepšovatelského hnutí svědčí i skutečnost, že jen za rok 1980 bylo podáno pracovníky závodu 46 zlepšovacích návrhů a že např. za období let 1977—1980 bylo závodu proplaceno 3,1 mil. Kčs racionalizačních faktur.

Závod nežije samozřejmě jen pracovním úsilím, ale angažuje se i v jiných oblastech, zlepšil péči o pracovníky, především jejich ubytování v blízkosti prováděných staveb, jako je např. ubytování v Brně na Tkalcovské, využití bytů v Loučné, postavených v rámci přípravy stavby PVE Dlouhé Stráně.

Tisíce brigádnických hodin odpracovaných především pracovníky brněnského úseku na stavbě vzdělávacího a rekreačního střediska na Černé Hoře se vrátilo v úsměvech a zdraví dětí našich zaměstnanců.

Jestliže v roce 1971 u Dalešic začínala malá stavební správa se 40 pracovníky, pak je dnes v Tišnově stabilizován závod se 400 pracovníky, jejichž odborná zdatnost a pracovní obětavost prvních deseti let organizačních a výrobních zkušeností je zárukou, že úkoly příštích období úspěšně splní.

— Ku —

VÍTĚZOVÉ DO KRAJSKÉHO KOLA

Poslední únorovou sobotu se do Šlapanic u Brna sjela z celého Brna-venkova vítězná družstva školních kol sedmého ročníku populární soutěže „O zemi, kde zítra znamená již včera". Žáci základních devítiletých škol, studenti středních škol a gymnázií a učni z řady míst okresu změřili své znalosti o životě a práci lidu Sovětského svazu, minulosti a přítomnosti této země, jejich hospodářských, sociálních i politických úspěších. Mezi četnými soutěžícími významný úspěch dosáhla naše tišnovská „reprezentace". Na stupni nejvyšším v oblasti kultura a umění stanuli žáci ZDŠ Gottwaldova (I. kategorie), v II. kategorii v oblasti kultura a umění i věda a technika nejlepší znalosti prokázali studenti tišnovského gymnázia. Ať se jim stejně dobře daří i v krajském kole. (bach)

ABY ČLOVĚK NEBYL NIKDY SÁM

Z ČINNOSTI SBORU PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Nedílnou součástí pjoliticko-výchovné práce národního výboru v Tišnově je důsledná práce sboru pro občanské záležitosti. Sbor napomáhá utvářet nový styl člověka, žijícího v socialistické společnosti. Je působivým a účinným nstrojem výchovy k vědeckému světovému názoru.

Veškerá činnost našeho sboru pro občanské záležitosti směřuje k tomu, aby se člověk žijící v obvodu našeho města nikdy necítil sám, ani opuštěn, jinými slovy řečeno — sbor má napomáhat morálně, mravně a esteticky působit na naše občany v důležitých životních okamžicích jejich života.

Ohlédnutí za činností sboru v roce 1980:

Vítání dětí do života

Tento obřad patří mezi nejvděčnější obřady konané na MěstNV Tišnov. Vžil se již natolik, že každá maminka si přeje, aby její dítě bylo k vítání pozváno a uvítáno do života. Obřad je také příležitostí k tomu, abychom rodičům připomněli jejich povinnosti, které je při výchově dětí čekají, vychovat zdravé, čestné, spravedlivé a pracujícímu lidu oddané občany naší republiky.

V roce 1980 se narodilo občanům Tišnova a okolních částí města celkem 175 dětí. Z toho 158 jich bylo uvítáno v roce 1980 a zbývajících 17 začátkem tohoto roku. Při této slavnosti byly předány novorozencům pamětní medaile, pamětní knížky a mamince květiny. Pionýři recitačním a pěveckým vystoupením zpříjemnili dětem pobyt v obřadní síni. Závěrem obřadu je nezbytné fotografování, aby každé dítě mělo památku na svůj slavnostní den — na uvítání do života.

Občanské sňatky jsou rovněž radostnými obřady, které zanechávají vzpomínky všech zúčastněných na celý život.

V roce 1980 jsme v naší obřadní síni, která je umístěna v prostorách neorenesanční radnice, uzavřeli 96 manželství. Svatební obřady jsou obřady náročními a proto je jim třeba věnovat mimořádnou péči. Jsou zpestřeny hudbou na elektrofonické varhany, housle a zpěvem, dále pak recitacemi.

Že jsou svatební obřady u nás oblíbené, svědčí skutečnost, že mnozí snoubenci, kteří nepatří do našeho matričního obvodu, chtějí uzavřít manželství v naší obřadní síni, která má skutečně zvláštní starobylý ráz, stejně jako celá radnice.

Úmrtí. V matričním obvodě Tišnov zemřelo loni celkem 214 osob. Většina jich zemřela v nemocnici a byli to občané z okresu Brno-venkov i Jihomoravského kraje. Místních občanů zemřelo v roce 1980 85. Mimo tišnovských občanů to byli i občané našich sousedních obcí či částí města, jako část Hradčany 4, část Jamné 1, část Lomnička 1, část Šerkovice 1, část Štěpánovice 2, část Železné 1, Heroltice 3 a v Senticích 2.

Téměř polovina všech našich zemřelých měla kremaci v Brně. Na 18 z nich se loučil zástupce našeho sboru. Počet kremací se rok od roku zvyšuje, počet smutečních řečníků je stále nedostačující. Na tomto úseku čeká sbor pro občanské záležitosti nejvíce práce. Budeme se snažit do těchto obřadů zapojit jak naše pracující v místních závodech, tak i členy stranických organizací. Je nutné, aby rozloučení se zemřelými bylo stejně důstojné, jako při jiných obřadech, aby z něho byla patrna naše péče o člověka od narození až do konce života.

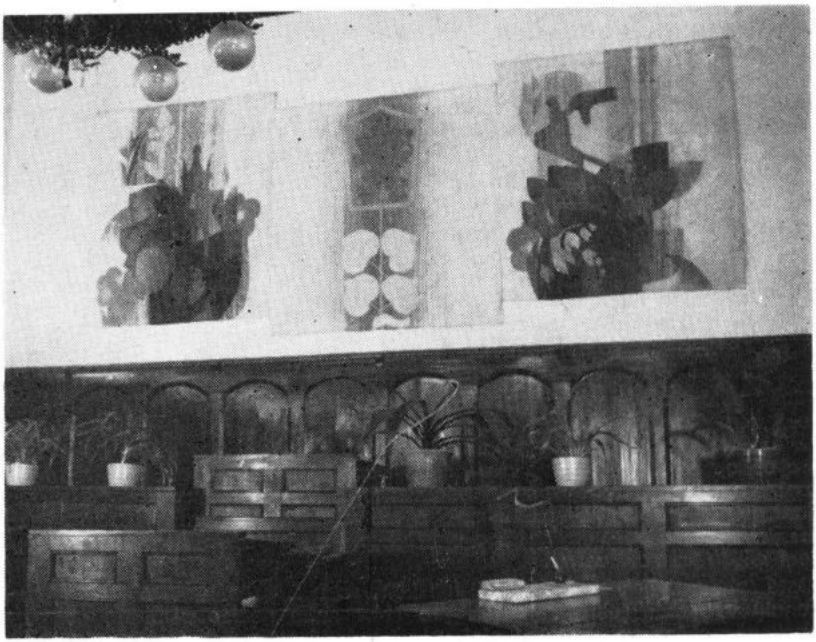
Zlaté svatby byly v našem městě loňského roku 4. Všechny tyto slavnosti se konaly v bytech jubilantů, kteří pro stáří nebo nemoc nechtěli, aby byl opakován obřad ve svatební síni. Ale i v bytě měly oslavy slavnostní ráz a potěšily naše jubilanty, které jsme mimo našich blahopřání potěšili květinami i dárkovými koši.

Srazy rodáků a tišnovských maturantů gymnázia mají již vžitou tradici. Každoročně se do našeho města sjíždějí jubilanti – maturanti, aby si prohlédli město, porovnali, jak povyrostlo, a aby zavzpomínali na svoje studentská léta. V roce 1980 to byl sraz všech maturantů zdejšího gymnázia při příležitosti 60. výročí založení gymnázia v Tišnově. Oslavy bývají obvykle spojeny s návštěvou a prohlídkou tišnovské radnice a besedou s představiteli města.

Životní jubilea našich občanů pravidelně zveřejňujeme v Tišnovském kulturním zpravodaji. Všem občanům starším 80 let posíláme písemná blahopřání a starším 90 let patří návštěva členů sboru s osobními blahopřáními, květinami a dárky. Loni jsme zaslali celkem 343 písemných blahopřání a 17 osobám starším 90 let jsme byli osobně gratulovat.

Všichni staří občané vítají naši pozornost k nim při jejich životním jubileu, protože se mnohdy stane, že jejich vlastní děti na ně zapomenou nebo přijdou opožděně. Svoji spokojenost vyjadřují staří občané mnohými děkovnými dopisy, Tyto dopisy, které jsou psané rozechvělou rukou, jsou členům našeho sboru a celého národního výboru tou nejlepší odměnou za práci na tomto úseku. Nejstarším občanem našeho města je pan František Kos, který má za sebou již 96 let, a z žen je nejstarší paní Josefa Kulíšková (nar. r. 1886).

Předávání občanských průkazů 15 letým občanům je již také vžitým obřadem. V obřadní síni MěstNV Tišnov jsou našim mladým předány jejich první občanské průkazy. V loňském roce jsme předali slavnostním způsobem 121 občanských průkazů. Celé akci jsou přítomni zástupci VB, ředitelství škol, členové NF a funkcionáři lidosprávy a členů sboru pro občanské záležitosti. Dovršením 15 let končí mladým lidem dětství, opouštějí základní školy a pokračují v přípravě na budoucí povolání.

Nově upravený interiér obřadní síně na radnici je důstojným rámcem slavnostních občanských obřadů.

Slavnostní předávání výučních listů absolventům zemědělského odborného učiliště. Loni jsme předali 39 výučních listů, které zařadily mladé do řad pracujících. Obřad se líbil a zanechal v mladých lidech dobrý dojem. Pamětní list, který od nás dostali, jim bude tento jejich slavnostní den připomínat.

Slavnostní předávání maturitních vysvědčení se zúčastnilo loni 79 maturantů, kteří z rukou ředitelky gymnázia, třídního učitele a zástupce MěstNV převzali doklad o úspěšně složené zkoušce daspělosti. Zástupci maturantů slíbili ,že jejich díky patří našemu zřízení, které jim umožnilo bezplatně studovat, a že učiní vše pro to, aby svojí prací po zakončení studií vrátili naší společnosti vše, co do jejich studia bylo vynaloženo.

Samozřejmě, že při žádné slavnostní akci nechybí ani hudba, která je nezbytnou součástí každého obřadu, každé slavnostní události.

Pracovní jubilea oslavuje sbor každoročně s řidiči ČSAD, kteří v soutěži o 1 000 000 ujetých kilometrů bez nehody splní všechna kritéria této náročné soutěže. Loni to bylo 7 řidičů ČSAD, kteří ujeli milión, ale i více kilometrů bez nehody. Řidiči v nazdobeném autobusu dojedou za zvuků hudby místního rozhlasu až před budovu radnice, kde je očekávají zástupci ředitelství ČSAD, závodních složek KSČ a ROH, orgány VB, NF a lidosprávy. Samozřejmě, že nechybějí ani rodinní příslušníci. Akce jsou hodnoceny kladně, protože se jimi prokazuje úcta k těžké a zodpovědné práci — šoférskému povolání.

O dalších akcích konaných sborem pro občanskáé záležitosti již jen telegraficky.

Loni to bylo mimořádně slavnostní uvítání do života Zuzanky Jakubíkové, která se stala 10 000. občanem města ještě před sloučením 7 obcí s Tišnovem; slavnostní akt vyřazení 60 letých vojáků z vojenské evidence; slavnostní zahájení výcviku branců; slavnostní uvítání hostů z NDR v rámci družby s místními požárníky; slavnostní uvítání sovětských turistů v naší obřadní síni; besedy s branci; besedy s důchodci — brigádníky v akcích „Z"; hudební blahopřání jubilantům v rozhlase Brno; besedy s mládeží v ZOU Tišnov aj.

V celookresní soutěži o nejlepší sbor okresu Brno-venkov jsme se umístili na II. místě a obdrželi titul vzorný sbor Jihomoravského krajského národního výboru za práci v roce 1979. Tč

RADÍ VÁM MATRIKÁŘ

V životě každého občana se stávají situace, kdy si v prvních chvílích skutečně neví rady, co a jak udělat, kam dříve skočit. Proto vám chceme poskytnout několik rad, jak se zachovat, když...

Čekáte rodinu? V klidu si maminka předem připraví tyto doklady: oddací list, občanský průkaz a rodné číslo manžela (otce dítěte) a všechny si vezme s průkazem z poradny pro matky a děti do porodnice, když nadejde čas.

Samozřejmě se předem dohodnete na jménu dítěte, počítáte samozřejmě s oběma možnostmi — děvčátkem i chlapečkem. Potom vás nic nepřekvapí. Rodný list a ostatní doklady dostanete z matriky toho místa, kde se dítě narodí.

Chcete se ženit či vdávat? K tomu je nutno mít v pořádku tyto doklady: rodný list, občanský průkaz (to svobodní) a rozhodnutí soudu u rozvedených a úmrtní list manžela(ky) u ovdovělých.

S těmito doklady přijdete na MNV v pondělí či ve středu, kde s vámi sepíší žádost o uzavření manželství a dohodnete se na podrobnostech. Oddací list a další doklady obdržíte ihned po svatebním obřadu.

Upozorňujeme zde, že sbor pro občanské záležitosti MěstNV Tišnov bude konat besedy se snoubenci a novomanželi, na které vás pozvou. Lékař nebo právník vám vysvětlí vše, co budete chtít vědět o manželském životě a o rodinném právu.

Proto budete-li pozváni na besedu, určitě přijďte, získáte poučení pro život.

Zemře-li někda z rodiny, — i to se často stává — a nevíme si často rady. V případě úmrtí v nemocnici stačí zajít na pohřební službu OPS Tišnov, kde předáte OP zemřelého, oddací list, resp. rodný list. Zde se dohodnete na způsobu pohřbu.

Zemře-li někdo doma, zavoláte lékaře a potom se obrátíte na pohřební službu OPS s uvedenými doklady.

Úmrtní list a žádost o pohřebné dostanete ihned po kremaci nebo pohřbu na matrice nebo pohřební službě.

Nemáte doklady a narodili jste se mimo Tišnov nebo se vdávaly (ženili) jinde? Není třeba pro doklady jezdit, stačí když si o ně napíšete národnímu výboru v místě narození, svatby atp., přiložíte kolkovou známku za 5 Kčs, sdělíte, o jaký doklad žádáte, kde jste se narodili.Příslušný NV vám doklad pošle domů.

Upozorňujeme, že žádné doklady nesmíte sami posílat do zahraničí. Je-li to třeba, musí se tak stát prostřednictvím ministerstva vnitra v Praze. Zde stačí navštívíte-li matriku, kde vám ochotně poradí. VT

Obraz Norberta Pokorného zachycující starou tišnovskou radnici je umístěn v obřadní síni MěstNV. Foto Vladimír Bílý.

ZO ČZS HODNOTILA ROK 1980

Výroční členská schůze ZO ČZS v Tišnově dne 4. 2. 1981 zhodnotila činnost organizace za rok 1980 a schválila naplánovanou činnost na rok 1981.

ZO ČZS sdružuje 304 členy z Tišnova a jeho okolí. Na počest 35. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou byla vyhlášena soutěž Rozkvetlé ulice 1980. Vítězům byly na schůzi předány diplomy a věcné odměny. Na úseku kulturně vzdělávacím byly uskutečněny dvě přednášky, dva večery odborných filmů s besedami a tři autobusové zájezdy. Na úseku služeb zajistila ZO pro členy i veřejnost výkup (bylo vykoupeno celkem 64 194 kg ovoce) a lisování (cca 13 000 kg jablek) ovoce. Pro členy byl hromadně zakoupen školkařský materiál a umělé hnojivo.

ZO zahájila přípravné práce na zřízení zahrádkové osady Besének. O zahrádky je mezi občany města Tišnova velký zájem. Vybudování zahrádkové osady, která by odpovídala platným zákonům, vyhláškám a směrnicím ČZS, zatím naráží na nepochopení pracovníků lomu n. p. Štěrkovny a pískovny Brno. Zahrádkáři však věří, že se najde řešení a zahrádková osada Besének se začne v roce 1981 budovat.

Byla zorganizována brigáda na sklizeň meruněk a broskví do JZD Kobylí. I přes některé organizační nedostatky ze strany JZD Kobylí byla brigáda hodnocena kladně. V roce 1980 odpracovali členové ZO na úpravě okolí domů, předzahrádek, parků a veřejné zeleně 5200 hodin.

Dobrá práce ZO ČZS pro občany a celé město Tišnov byla oceněna čestným uznáním MěstNV, které bylo ZO předáno v rámci oslav 35. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Na dobré činnosti ZO ČZS má hlavně zásluhu dobrá práce všech členů výboru; jim je třeba vyslovit poděkování.

I na rok 1981 si zahrádkáři naplánovali bohatou činnost. Přejeme jim, aby byl pro ně ještě úspěšnější než rok 1980. —DI—

SEPĚTÍ ŠKOLY SE ŽIVOTEM

Toto heslo není na ZDŠ v Tišnově, Gottwaldova ul. prázdnou frází. Dosvědčují to různé besely, které se podle nové koncepce československé vzdělávací soustavy konají ve vlastivědných předmětech, především pro žáky nižších tříd základní školy.

Žáci se dovídají mnoho zajímavého nejen o krajině, o své obci, ale i o činnosti, která s tím souvisí, poznávají přírodu, techniku, vztahy mezi lidmi, politický život a práci lidí. Seznamují se též s historií své obce, se životem lidí ve svém kraji v nedávné i dřívější minulosti. Poznávají úlohu člověka i techniky a příklady péče o socialistický rozkvět svého města, vesnice apod. Školní učivo doplnily žákům 3. tříd dvě besedy, které se v rámci vyučování uskutečnily. Beseda s kronikářem města Tišnova s. dr. Karlem Ficem zajímavým způsobem přiblížila dětem život v našem městě v minulých stoletích a beseda se s .Janem Bělušou, pracovníkem Uranových dolů Olší, osvětlila žákům přírodu jako celek, který se neustále mění. Žáci byli seznámeni s minerály a horninami nejbližšího okolí Tišnova. D. Š.

ČTĚTE SMĚR!

Okresní týdeník Směr neměl zatím v našem městě širší čtenářskou základnu. Bylo to také tím, že se na jeho stránkách zprávy o Tišnově objevovaly spíše řídce. Nyní však nastal díky aktivní dopisovatelské činnosti s. Kadlece obrat k lepšímu. Vedle rubriky Z Tišnova, která se objevila i se zvláštní hlavičkou, tu můžeme číst řadu zajímavých aktuálních zpráv ze života našeho města a jeho nejbližšího okolí. Chcete-li tedy být dobře informováni o dění v Tišnově, čtěte též Směr! (i)

BESEDA O UHROVI

KPVU ve spolupráci s ZO ČSŽ v Tišnově uspořádal ve středu 11. února v zasedací síni MěstNV besedu o životě a díle spisovatele Josefa Uhra, od jehož narození uplynulo nedávno 100 let.

Zajímavé vypravování zasvěceného znalce Uhrova díla prof. Josefa M. Weimanna bylo doplněno ukázkami z vlastní tvorby přednášejícího (který sám vstoupil do literatury v čtyřicátých letech čtyřmi básnickými sbírkami), přednesem básní inspirovaných Uhrem a jeho krajem. Návštěvníci viděli řadu zajímavých dokumentů, z nichž některé jsou unikátními doklady k Uhrovu životopisu.

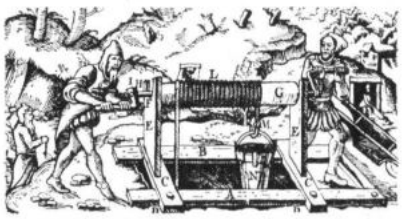
Škoda jen, že účast nebyla taková, jak si podobná akce zasluhuje. (i)

VI. ZASEDÁNÍ SBĚRATELŮ NEROSTŮ

Duben se již tradičně v našem městě stává dostaveníčkem sběratelů minerálů a zájemců o mineralogii nejenom z celé republiky, ale i z četných evropských zemí.

Ze skromné práce před pěti lety, kdy na prvním zasedání ve SZKP bylo přítomno okolo 150 sběratelů z naší republiky, se tišnovská mineralogická burza stala známou i mimo hranice Evropy. V minulém roce se V. zasedání sběratelů nerostů zúčastnilo okolo 400 sběratelů minerálů a zájemců o mineralogii. Přibližně 200 účastníků vystavovalo a měnilo nerosty.

Ze zahraničí byli přítomni sběratelé z 10 evropských států a je jen otázkou času, kdy se této akce zúčastní i hosté ze zámoří. Vždyť například ani vzdálenost 4000 km z uralského Sverdlovska (zeměpisně tedy již z Asie) nebyla nepřekonatelnou pro sovětského sběratele Viktora Petroviče Mirošnikova. Přičemž ani z Bruselu nebo ze Sofie to do Tišnova není zanedbatelná vzdálenost.

Takto to vypadalo na poslední mineralogické burze v listopadu 1980 v sále SZKP. Foto Jiří Kočka

Rovněž letos již organizační výbor obdržel celou řadu přihlášek ze zahraničí, takže vše nasvědčuje, že účast zahraničních sběratelů bude minimálně na úrovni loňského roku. O účasti československých sběratelů je zbytečné psát, vždyť žádný sběratel minerálů si nenechá ujít příležitost zúčastnit se největší akce svého druhu nejenom u nás, ale i v rámci socialistických států.

Letošní VI. zasedání sběratelů nerostů se koná v sále sokolovny v sobotu 11. dubna 1981, zahájení je v 10 hodin. Po zahájení bude přednáška doc. dr. Staňka, CSc., Pegmatity.

Od 11 hodin začíná výměnná burza minerálů, na které budou vyhodnoceny nejlepší kolekce vystavovaných minerálů. V minulém roce I. místo získala kolekce jugoslávských sběratelů z Mežice před italským sběratelem Massimem Galimbertim a Rogerem Leemansem z Bruselu. Kdo zvítězí v letošním roce, je těžko tipovat. Bude to však ten, kdo bude mít nejvzácnější a nejhezčí minerály.

Tišnovská mineralogická burza je výměnná. Novinkou letošní mineralogické burzy však bude prodej minerálů na Fond solidarity. Prodávat se budou minerály, které věnují zdarma členové odborné skupiny mineralogie. Bude se prodávat za symbolické ceny a čistý zisk z prodeje bude věnován na Fond solidarity ROH.

Rovněž se tak jako v uplynulých letech bude prodávat mineralogická literatura.

Věříme, že žádný z tišnovských zájemců o kamennou krásu si nenechá ujít příležitost zúčastnit se této významné akce. A. S.

MÁTE KVALITNÍ POSLECH NA VKV?

Jestli nikoliv, tak přijďte do Hi-Fi klubu, který má své dočasné sídlo v učebně místní autoškoly na Bezručově ulici. Tady se dovíte, jak získat kvalitní příjem na velmi krátných vlnách. jak správně obsluhovat přijímač VKV, ale také jak si nahrát kvalitně oblíbenou písničku. Navíc si můžete pod odborným dohledem postavit vlastní Hi-Fi přijímač. Bližší informace se můžete dovědět na besedách, které klub pořádá pro veřejnost — ta poslední se uskutečnila 28. února letošního roku. Prozradíme vám také, že Hi-Fi klub je nejmladší a zároveň sedmou organizací Svazarmu v Tišnově. Začal svou činnost právě před rokem, kdy sem chodilo osm zájemců. Pod vedením instruktora Pavla Augustýna se tu dnes schází už dvacet členů. Protože nemají dosud vlastní místnost, soustřeďují se především na propagaci a na získávání materiálové základny. Protože správný název je klub elektroakustiky a videotechniky, měl by se klub zabývat obojí činností, což však není v stávajících podmínkách možné. A tak věnují pozornost především elektroakustice, která je méně náročnější. Každý zájemce v Hi-Fi klubu je vítán a tak tedy využijte této možnosti a přijďte. (vb)

Starý Tišnov ve fotografiích Františka Wágnera

Pohled na část Tišnova z Výrovky je z roku 1945. Na snímku chybí samozřejmě budova školy na Smíškově ulici. Objektivem bylo dosaženo zajímavého zkrácení hloubky záběru. Hradisko u Železného je jakoby za tišnovskými humny.

Doškolování řidičů — amatérů se uskutečnilo v sobotu dne 21. února v tišnovském kinosále. Uspořádala je ZO automotoklubu Svazarmu v Tišnově ve spolupráci s MěstNV a s pracovníky autoškoly. Velmi zajímavou přednášku, jejímž obsahem byla vyhláška 100, doplněnou dvěma krátkými filmy, začal čtyřdílný cyklus doškolování, jehož účastníci obdrželi záznam o doškolování. Škoda, že přednáška pracovníka závodní školy práce ČSAD Brno s. Viktora Jakoubka neměla takovou návštěvnost našich řidičů — amatérů, jakou by si určitě zasluhovala. (vb)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Děkuji všem za účast při posledním rozloučení s paní Aloisií ŠIKOLOVOU, bývalou zdravotní pracovnicí protituberkulózní poradny, i za projevy soustrasti.

Drahoš Šikola, syn

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví spojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

2. 4. **Karel Babák,** Hájek 19
5. 4. **František Tichavský,** U pily 888
10. 4. **Ludmila Šuterová,** Leninova 1638
11. 4. **Adolf Filipi,** Palackého 1046
11. 4. **František Hrbotický,** Železné 29
13. 4. **Františka Pavlíčková,** Hradčany 96
14. 4. **P. Josef Vaněk,** Ondřejova 1062
16. 4. **Františka Hrstková,** Na mlékárně 795
16. 4. **Jaroslav Babák,** Lomnička 2
17. 4. **Valerie Fruhwirthová,** Dvořáčkova 65
18. 4. **Marie Valová,** Neumannova 188
22. 4. **Arnošta Richterová,** Švermova 1645
29. 4. **Marie Wünschová,** Havlíčkova 301

75 let se dožívají:

17. 4. **Rudolf Homolka,** Šafránice 1271
17. 4. **Antonie Horáková,** Rudé armády 292
23. 4. **Ludmila Svobodová,** nám. Komenského 123

80. a vyšší narozeniny oslaví:

3. 4. **Alois Musil,** Hradčany 81. Dožívá se 86 roků.
3. 4. **Anastázie Plachká,** Revoluční 760. Dožívá se 82 roků.
4. 4. **Štěpánka Škarvadová,** Erbenova 949. Dožívá se 83 roků.
5. 4. **Rudolf Kaláb,** Klášterská 283. Dožívá se 85 roků.
7. 4. **Anna Muricová,** Králova 1670. Dožívá se 81 roků.
11. 4. **Josefa Grossmanová,** Těsnohlídkova 664. Dožívá se 92 roků.
14. 4. **Ludmila Machová,** Štěpánovice 66. Dožívá se 89 roků.
19. 4. **Františka Flajšingrová,** Štěpánovice 45. Dožívá se 86 roků.
20. 4. **Jan Mašek,** Štěpánovice 60. Dožívá se 83 roků.
21. 4. **Anděla Sobotková,** Kukýrna 194. Dožívá se 80 roků.
24. 4. **Marie Roháčková,** Palackého 1033. Dožívá se 85 roků.
27. 4. **Julie Lamačová,** Polní 640. Dožívá se 82 roků.
28. 4. **JUDr. Vilém Kargr,** Rudé armády 800. Dožívá se 80 roků.
29. 4. **Josef Pivoňka,** nám Míru 115. Dožívá se 84 roků.
29. 4. **Jaroslav Karas,** Hájek 12. Dožívá se 86 roků.

Narození

v listopadu a prosinci 1980 a v lednu 1981:

24. 11. Lukáš Tousek, Štěpánovice 89
27. 11. Pavla Menšíková, Leninova 1611
29. 11. Martina Dušilová, Hradčany 110
3. 12. Zdeňka Levková, Kukýrna 42
8. 12. Martina Hovorková, Těsnohlídkova 915
13. 12. Michal Beneš, Družstevní 567
13. 12. Hana Zhořová, Šerkovice 13
20. 12. Petra Bučková, Osvobození 1664
21. 12. Jana Klímová, Nezvalova 1355
22. 12. Lucie Stejskalová, Palackého 1023
24. 12. Michal Kos, Nezvalova 1331
26. 12. Lenka Oblouková, U Humpolky 1510
27. 12. Alena Rašovská, Lomnička 14
29. 12. Milan Marvan, Hradčany 96
31. 12. David Klusák, Hradčany 33
8. 1. Jaroslava Klimešová, Leninova 1612
9. 1. Lucie Šebková, Halasova 992
12. 1. Iveta Vyšinková, Cihlářská 815
18. 1. Martina Bartáková, Jamborova 1536
18. 1. Eva Křišťálová, Štěpánovice 59
19. 1. Petr Ambrož, Švermova 1641
24. 1. Tomáš Pokorný, Osvobození 1650
25. 1. Tomáš Středula, Horova 945
25. 1. Zuzana Švaňhalová, Osvobození 1659
28. 1. Ilona Housková, Palackého 1290

Red. poznámka: Vzhledem k tomu, že zprávy o narození dětí z brněnské matriky docházejí na MěstNV v Tišnově nepravidelně, budeme je v našem zpravodaji uveřejňovat podle stavu ke dni uzávěrky čísla.

Na tváři lehký smích...

Když se najde chvilka, otevřeme skříň archívu našeho Karasova divadla a znovu probíráme doklady bohaté činnosti tišnovských divadelníků od minulého století dodnes. Kupa divadelních cedulí, programů, pozvánek se jmény hereček a herců, kteří už odešli „do zákulisí", tištěná v tehdejší tišnovské tiskárně pana Crhy písmeny, jakých se už dávno nepoužívá.

Ze starých fotografií — některé žloutnou už — hledí na nás postavy komedií, zpěvoher, dramat. A jakoby se pod líčidly a nalepenými kníry v dobových kostýmech ptaly: Vzpomenete si někdy na nás?

Vzpomínáme. Na mnohé významné inscenace, na výhry i prohry, i na to, že se v Tišnově koncem minulého století až téměř do poloviny století našeho hrála řada oper a operet: Prodaná nevěsta, Dalibor, V studni, Hubička, Starý ženich, U božích muk, Ogaři; Vinobraní, Polská krev, Pan profesor v pekle, Země úsměvů, Veselá vdova, Mamselle Nitouche, Nebe na zemi atd. Bývali u nás výborní pěvci. Kdeže loňské sněhy jsou! Ale o tom zase někdy jindy. Dnes si vzpomeňme aspoň na jednoho znamenitého herce, na Václava M a j o r a, který neodolatelně dokázal zahrát a zazpívat principála komendiantů v Prodané nevěstě.

Jeho usměvavá tvář se na nás dívá z desítek a desítek postav, které vytvořil na jevišti tišnovské sokolovny. Dnes už nežije mnoho těch, kteří již v prvních desítiletích tohoto století odcházeli s rozjasněnými tvářemi po představení, ve kterém vládl v masce veselé, často bujně veselé postavy. Ale také kupodivu někdy odcházeli v zadumání nad hereckými schopnostmi svého oblíbeného komika, který tentokrát ztvárnil charakter vážného hrdiny, do jehož rysů se s obdivuhodným vcítěním dovedl převtělit. Vzpomeňme na jeho starého hodináře z Pagodinovy hry Kremelský orloj. Lenin (hrál ho tehdy znamenitě letos jubilující osmdesátník O. Sekora) pozval hodináře k sobě, aby opravil hodiný stroj na Spasské věži, který se po revolučních dnech

zastavil, a naladil jeho zvony, aby zvonily Internacionálu. Starý řemeslník vzal tento úkol jako velké vyznamenání, Jeden jediný výstup! Ale utkvěl pamětníkům v mysli jako mistrovský herecký výkon. A můžeme vzpomínat dále na tragikomického mincepregéře z Paní mincmistrové i na Otce, plného rozporů, z Čapkovy Bílé nemoci a na monho jiných, ostře charakterizovaných rolí.

Snad se ale v poděkování Václav řídil vybídnutím moudrého Sokrata, že se vážné věci často snáze řeší humornou cestou a že dobrý humor je soli života. Proto také tvořil své komické role s takovým elánem a s jakýmsi hlubokým ponorem, že to diváci vycítili a velmi rádi a hojně přicházeli do divadla, když se na plakátech objevilo Majorovo jméno. Tušili, že zase uvidí některou z podařených, vždy opět v něčem odlišných figurek, které si Václav velmi svědomitě připravoval a již hodiny před představením se vžíval do charakteru postavy, snad po vzoru velkého komika Národního divadla Mošny. A nikdy se publiku nepodbízel, jeho humor, maska, celý projev nikdy nesklouzl do vulgárnosti.

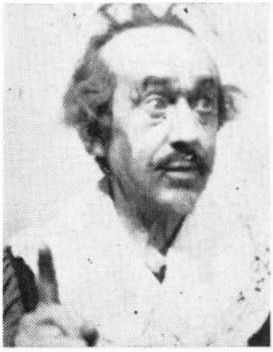
Velmi svéráznou částí Majorovy tvorby, pro něho zvláště typickou, byly jeho výstupy o silvestrovských večerech. Po dlouhá léta před oběma válkami nebyly tyto večery v Tišnově pouhou taneční zábavou. Až do půlnoci se rozvíjelo pásmo veselých skečů, tanečních čísel, šansonů a vždy také vtipných veršovaných popěvků o tišnovských lidičkách a jejich legračních slabostech i o aktuálních komických příhodách ve městě, které často jiskřily ostrými satirickými šlehy. Tyto popěvky si Major sám veršoval a na některou populární melodii zazpíval. Velký potlesk v sále a smích svědčily o tom, že se nikdo necítil Vaškovými štuchanci dotčen. Potom se tančilo do rána.

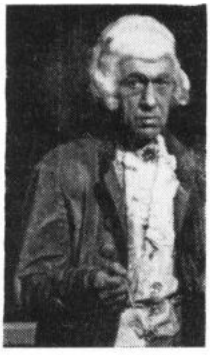
Václav Major se také uplatňoval jako režisér. Inscenoval Prodanou nevěstu, Gazdinu robu, V studni, Pana profesora v pekle, Paní mincmistrovou, celou řadu komedií a frašek, zpíval v pěveckém sboru, hrál v městské kapele.

Nebylo by dobré nezmínit se při této příležitosti, že na sokolském jevišti vystupovala neméně často v činohrách, operách i operetách jeho paní Marie v rolích vážných i komických. Vzpomeňme aspoň na krásnou paní kněžnu v Jiráskově Lucerně nebo na královnu vil Titanii v Shakespearově Snu noci svatojánské mezi mnoha jinými četnými rolemi. Manželů Majorových bylo zkrátka v tišnovském kulturním dění všude plno.

V kruté době nacistické okupace chyběla Václavovi možnost jevištního projevu a mysl jeho sužovala úzkostná obava, zda jeho syn Slávek přežije věznění v koncentračním táboře.

Na snímcích zleva: potrtét Václava Majora, V. Major v roli mincepregéře v Paní mincmistrové a v roli Denise Bayota v Rolandově Hře o lásce a smrti v r. 1947.

Václav Major byl znamenitý herec, úspěšný a publikem milovaný komik – se smutkem v srdci. Škoda, že mu nebylo dopřáno, aby ve zralém věku na vrcholu svých sil mohl tvořit ještě dál. Zemřel 3. dubna 1952. Bylo mu 68 let.

...je život jenom putující stín,
jen herec ubohý, jenž chvíli svou
si vykračuje, řádí na prknech,
a potom o něm neslyší se víc...

Věděl to. Proto také tyto verše ze Shakespearova Makbetha byly otištěny na jeho pohřební parte.

Zemřel po těžké nemoci a zůstala po něm v našem vzpomínání ozvěna salv smíchu za oponou smutku.

K. Cejnek

SPORT

LYŽAŘSKÉ ZÁVODY NA KLÍNKU

Dne 31. 1. 1981 se po více jak dvacetileté přestávce uskutečnily lyžařské závody v Tišnově. Závod v obřím slalomu připravil oddíl turistiky a lyžování (s. Jeřábek, Ing. Kostelecký, Ing. Balabán, s. Hort a s. Olbort) ve spolupráci s tišnovskými školami (s. Hořejš a s. Šudák), se Sokolem Předklášteří (s. Jakubec) a s komisí pro mládež, tělesnou výchovu a sport (s. Knecht). Závod, který byl uspořádán ve všech věkových kategoriích (tj. od ml. žáků a žákyň až po ženy a muže), se zúčastnilo 95 startujících. Dále na svahu přihlíželo obřímu slalomu asi 200 diváků. Vždyť mnozí byli na naší nové sjezdovce na Klínku poprvé a většina z nich upřímně obdivovala tento krásný svah, který může poskytovat všem tišnovským lyžařům spoustu vyžití.

Foto Vladimír Bílý.

Závod byl velmi dobře připraven a dává příslib pro další podobné závody na této nové sjezdovce, čímž se snad podaří v Tišnově opět obnovit kdysi velmi dobrou lyžařskou tradici.

Ing. J. Kostelecký

PŘÍRODU JE TŘEBA CHRÁNIT

Duben je měsíc lesů; na začátek dubna připadá i Den ptactva; duben je prostě měsícem, kdybychom si měli uvědomit, že se kolem nás vyskytuje také příroda. Jistě, existuje celá řada lidí, kteří to nejen chápou, ale přírodu milují, s ní cítí, litují ji a nemusí mít k tomu určeny ani den ani měsíc. K uvědomění si tohoto prostého faktu se vybízejí spíše ti, kteří jsou ochotni uvažovat o ptactvu pouze v souvislosti se španělskými ptáčky a příroda je pro ně jen prostředkem, jak dostat na stůl třeba nadívaná bažantí prsíčka. Jenže ouha, příroda přestala být pouhým prostředím pro zamilované nebo útočištěm romantických snílků, jak se na ni dívali naši dědové v počátku tohoto století, přerostla ohrádku, do které ji namačkal homo futurus svou technickou revolucí, stala se z ní nezbytnost. Předlouho jsme si namlouvali šálivá slova o jejím podmanění, přizpůsobení, až jsme jim uvěřili. Ke své škodě ovšem. Zapomněli jsme na jeden prostý fakt, že z ní jsme vzešli, k ní patříme a na ní jsme pořád závislí, třebaže sami sebe se snažíme přesvědčit o opaku. Ale je třeba vysvětlit, co si pod pojmem příroda vlastně představujeme. Není to jen

les, kde jsou stromečky a zvířátka, jak by to řeklo dítě školou povinné, ale vše to, co nás obklopuje, v čem žijeme, co tu bylo od věků, co dýcháme a patřičně transformované jíme a pijeme. Tedy základní lidská potřeba. Bez ní se neobejdeme, ať děláme co chceme, a chránit ji znamená chránit sami sebe. Zvláště dnes taková ochrana nabývá na důležitosti, protože člověk XX. století disponuje prostředky, které dokáží zničit nejen život jeho, ale život vůbec. Tím nenejsou myšleny jen zbraně nebo vojenská technika. Technický pokrok nás posunul do čela živých tvorů, druhotně nás však zaplavuje takovým znečistěním a dalšími problémy, že původní přínos se stává málem sporným. Dnes už se ví, že jeho možnosti jsou konečné, že náš přístup k přírodě a jejím zdrojům, mající někdy až charakter drancování, není dále možný, že je nezbytné provést radikální změnu. Chránit přírodu znamená chránit ji v její celistvosti a úplnosti. Nelze ochraňovat nějakého živočicha nebo rostlinu, aniž bychom chránili zároveň prostředí (biotop), v němž žije, protože pak je celé chránění k ničemu. Tak tedy celistvost a úplnost je krédem dnešního chápání ochrany přírody. Ale není to věc jednoduchá. Ten, kdo chce chránit přírodu, musí počítat, že se mu budou do cesty stavět nejrůznější protivenství. Ačkoliv má na své straně zákon, bude muset zápasit s nezájmem a nepochopením, bude trpět příkoří a posměch a prospěch z toho nebude mít nižádný; půjde hlavou proti zdi, třebaže v jejím zájmu. Chránit přírodu znamená i chránit vše živé kolem. Nekompromisně!

„Starejte se o sebe!" křičela oněhdy jedna obtloustlá pětatřicátnice na pána, který si „dovolil" napomenout její rozverné výrostky, aby nelyžovali přes keříky na travnatém svahu uprostřed sídliště Pod Květnicí, když kousek dál jsou k dispozici pole pod lesem. Bylo z toho hned jasné, kdo přiložil ruku k dílu při zvelebování prostředí a kdo jen pasivně přihlíží, či dokonce ničí. Ano, i to je ochrana přírody, říct takové „dámě", že tu zeleň sem někdo pracně vysázel, pracně se o ni staral, že je tu zapotřebí a že ona rozhodně nemá právo přispívat k jejímu ničení. A nejen ji. I těm tatíkům ,kteří se založenýma rukama, kouříc svou cigaretu, bez zájmu, z pohodlnosti, pozorují, jak jejich ratolesti vesele skotačí mezi stromky. „Nevadí ti, že takto se budeš za chvíli dívat jen do šedé zdi místo do zeleně?", otázal jsem se jednoho z nich. „Ne!" zněla lakonická odpověď. A já se sám sebe ptal, v čem by se asi lišila odpověď dobytčete.

Ano, ochrana přírody je práce sisyfolská. I když někde začíná, nikdy nekončí. Bůhví, co žene ty nadšence, aby jí znovu a znovu zastávali. Snad je to proto, že vidí dále, že jim není lhostejné, když je jejich děti budou proklínat.

Ochrana přírody dostává v současné době pevnou organizační strukturu, začíná vznikat nový Svaz pro ochranu přírody. V Tišnově jeho založení má z pověření kulturního odboru ONV a KSSPPOP v Brně na starosti s. Oldřich Zhoř.

„Co tě přivedlo k ochraně přírody?" zněl můj první dotaz.

„Strach!", odpověděl krátce. Otazník visící ve vzduchu s .Zhoř vzápětí rozptýlil: „Strach z toho, že nebude kam jít, že třeba místo Květnice bude bezútěšné odpadiště ,že zpěv ptactva bude nahrazen skřípěním brzd a hlukem motorů."

Zastřelená poštolka poblíž hnízda, kde uhynulo i mládě.

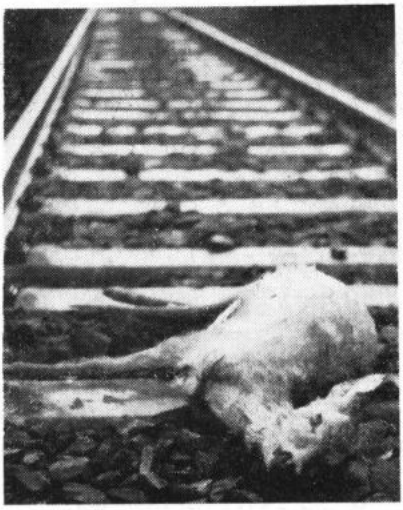
„Co je hlavním posláním nově vznikajícího svazu?"

„Organizačně podchytit všechny příznivce přírody, kteří mají chuť a zájem a chtějí něco pro ni udělat. Nový svaz má poskytnout pevnou základnu pro ochranu přírody u široké veřejnosti. V jeho náplni je nejen přímá ochrana přírody, ale i osvětová činnost, protože hlavním heslem ochranářů je „Poznej a chraň!" Je třeba přesvědčovat a poučovat mládež i ty dříve narozené o kráse a významu přírody a nezbytnosti ji chránit. Je až neuvěřitelné, jak je v tomto směru velká obecná zaostalost."

A ještě jednu otázku závěrem.

„Kde se mohou zájemci o členství v novém Svazu pro ochranu přírody přihlásit?"

„Pokud jde o školní mládež, tak ta se může přihlásit přímo ve škole, kam byly přihlášky předány a kde bychom rádi založili kroužky mladých ochránců přírody. Ti ostatní se mohou hlásit přímo u mě. Potřebné informace jsou uvedny ve vývěskách na Kukýrně a v sokolnické vývěsce vedle prodejny Klenotů."

Mladý srnec usmrcený vlakem.

Nezbývá než popřát nově vznikajícímu svazu dostatek života a síly v tom záslužném, třebaže nesnadném boji o zdravé prostředí nás všech.

Josef Ptáček

CO PŘIPRAVUJE MLADOST?

V březnu uvidí tišnovské děti premiéru Ferdy mravence od Ondřeje Sekory. Pohádku v režii Miloše Navary namluvili členové Karasova divadla, hudbu složil Jaroslav Dvořák z Večerního Brna; výprava je podle návrhu výtvarníka Karla Koudelky. V květnu uvidí děti Hirschovu pohádku Nejkrásnější holučka. V červnu se uskuteční v Tišnově poprvé loutkářské dny souborů okresu Brno-venkov, pro které má Mladost rovněž připraveno vystoupení. Tišnovští loutkaři se přihlásili rovněž na přehlídku loutkových divadel „Čechova Olomouc" se hrou O červeném autíčku, se kterou vystoupí v listopadu letošního roku.

(vb)

Děkujeme všem přátelům a známým za projevy soustrasti a účast při posledním rozloučení s naším drahým manželem a tatínkem.

Rodina Dvořáčkova

KPVU pořádá pro členy a ostatní zájemce dne 18. dubna 1981 prohlídku areálu Porta coeli. Sraz v 9 hodin před portálem.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL

po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA

bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

KINO PANORAMA

2. čt — 17.30 a 20 hodin
KDE ROSTE ČERVENĚ KAPRADÍ
Americký barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

4. so — 20 hodin,
6. po — 17.30 hodin
● **ŽENA PRO TŘI MUŽE**
Český barevný film. Komedie dlouhá 2200 metrů.
Vstupné 4, 5 ,6 Kčs

4. so — 17.30 hodin,
5. ne — 17.30 a 20 hodin
PODIVUHODNÁ DOBRODRUŽSTVÍ BARONA PRÁŠILA
Francouzský barevný film.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

7. út — 17.30 a 20 hodin
PODZIMNÍ MARATÓN „S"
Sovětský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

9. čt — 17.30 a 20 hodin
● **HRA NA LÁSKU**
Bulharský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

11. so, 12. ne — 17.30 hodin
DOBRODRUŽSTVÍ POSEIDONU (širokoúhlý)
Americký barevný širokoúhlý film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

11. so, 12. ne — 20 hodin,
13. po — 17.30 hodin
●**HOREČKA SOBOTNÍ NOCI**
John Travolta v hlavní roli amerického hudebního filmu.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

14. út — 17.30 a 20 hodin
AKVANAUTI (širokoúhlý) „S"
Sovětský barevný film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

16. čt — 17.30 hodin
KAMARÁDKY
Slovenský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

18. so, 19. ne — 17.30 hodin
BRONTOSAURUS
Český barevný film.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

18. so, 19. ne — 20 hodin
20. po — 17.30 hodin
● **MARATÓNEC**
Dustin Hoffman a Laurence Olivier v americkém dobrodružném filmu.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

21. út — 17.30 hodin
● **ROSNIČKA**
Slovenský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

23. čt — 17.30 hodin
SAPÉŘI
Italský barevný film.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

25. so, 26. ne — 20 hodin
● **ROMAN A MAGDA**
Polský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

25. so, 26. ne, 27. po — 17.30 hodin
BAŽANTI
Francouzská barevná filmová komedie se skupinou Les Charlots.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

28. út — 17.30 a 20 hodin
ROMANETO
Český barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

30. čt — 17.30 hodin
● **VELKÝ DŮM**
Španělský film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

5. ne — 9.30 hodin
BOLEK A LOLEK NA VSI
Sovětský barevný film.

12. ne — 9.30 hodin
APAČI
Barevný širokoúhlý film NDR.
Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs

19. ne — 9.30 hodin
FINIST — JASNÝ SOKOL
Sovětský barevný film.

26. ne — 9.30 hodin
POHÁDKA O KRÁLI ZMRZLÍKOVI
Český barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 66 619 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice — 3588-81 — 456.12/81-Lá 59

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

KVĚTEN 1981 Ročník XII Číslo 5

ZÁRUKA ROZKVĚTU NAŠÍ VLASTI

XVI. sjezd a blížící se 60. výročí vzniku patří letos k vrcholným událostem v životě nejen naší strany, nýbrž celé naší země. Ve výsledcích, které vrcholné rokování komunistů hodnotilo, v problémech, které rozebíralo, v perspektivách, které vytyčilo, se odrážejí hluboké proměny socialistického Československa. Přes všechny překážky a těžkosti, které v žádném případě nepodceňujeme, jsme přistoupili ke sjezdovému jednání s hrdostí na vybudované dílo — plody obětavé práce všeho lidu.

Na počest obou těchto událostí, jakož i připravovaných voleb do zastupitelských sborů všech stupňů, se rozproudila mohutná pracovní iniciativa občanů — projev životnosti, doklad souhlasu s politikou strany. Kdo chce a umí, našel již svoje místo mezi těmi, kteří uzavřeli konkrétní závazky a zvyšují své úsilí o růst produktivity práce, o odstranění nedostatků, o zvýšení kvality a efektivnosti. V prvních řadách budovatelů stojí komunisté. Účinnou masovou politickou prací se podařilo uvést do pohybu milióny lidí dobré vůle, rozvinout jejich iniciativu, zapojit do služeb rozvoje socialistické společnosti jejich talent, energii, schopnosti a vůli.

Vedoucí úloha strany, vzešlá z velkých revolučních zápasů a prověřená ve složitých zkouškách dějin, se osvědčuje jako základní činitel našeho společenského rozvoje i jako záruka jeho dalšího úspěšného pokračování. Proto také se těší strany hluboké důvěře a vysoké autoritě u lidu naší vlasti.

Ohlas na sjezdové jednání v široké veřejnosti svědčí o těsném spojení strany s lidem, o podpoře její politiky v nejširších vrstvách pracujících vesnic a měst. Naši lidé pozorně sledují a oceňují reálnou, střízlivou politiku KSČ, založenou na důsledném uplatňování marxismu—leninismu a proletářského internacionalismu. Tato zásadová, tvořivá politika i v obtížných podmínkách uplynulého pětiletí zabezpečila vzestupný rozvoj země a i do budoucna dává našemu lidu spolehlivé jistoty pro práci a život.

Milióny v naší zemi mají opravdový zájem a chtějí přispět k tomu, aby věci šly stále lépe kupředu. Jejich uvědomělost a aktivita jsou zdrojem síly našeho zřízení. Je tedy trvalým úkolem celé strany dbát o to, aby se účinně využíval a uplatňoval kolektivní rozum a zkušenosti pracujících na všech úsecích společenského života. Pracovní iniciativy je třeba si vážit, a to zdaleka nejenom pro její faktický ekonomický přínos, ale též pro politickou hodnotu. Ta sice se čísly vyjádřit nedá, ale její existence má velkou cenu pro každý náš čin, pro každý náš krok, pro každý náš záměr.

Komunistická strana Československa v předvečer 60. výročí svého založení kráčí v nerozborné jednotě s lidem po cestě nových velkých úspěchů při uskutečňování důležitého historického poslání — budování socialismu a komunismu. V sepětí velké minulosti, kterou toto výročí připomíná, s dneškem a s perspektivami dalšího socialistického rozvoje se odráží její slavná revoluční cesta, její věrná služba zájmům dělnické třídy, všeho československého lidu. Bezprostředně před touto nejvýznamnější vnitropolitickou událostí naší současnosti vyslovujeme poděkování komunistům a pracujícím i našeho města za péči o jeho všestranný rozvoj, o upevnění životních jistot občanů, zabezpečení mírových podmínek výstavby socialismu.

Nechť v 80. letech je ještě působivější bilance rozvoje naší společnosti.

Městský výbor KSČ

Tišnovské oslavy 1. máje tradičně vrcholí manifestací na nám. Míru. Foto na titulní straně Josef Buček.

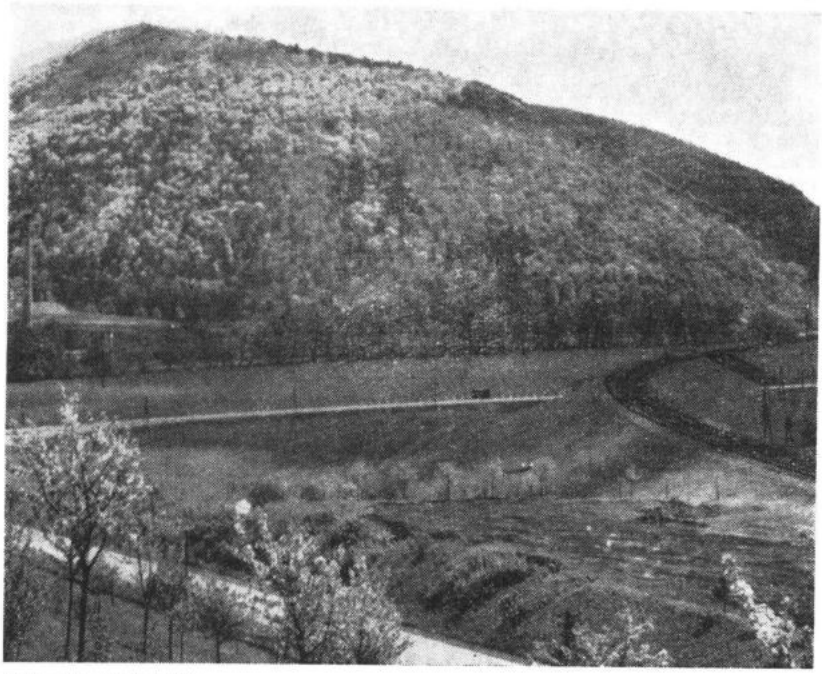

Foto Vladimír Bílý

VOLBY DO ZASTUPITELSKÝCH SBORŮ

Již za měsíc, přesnější 5. a 6. června 1981, budeme s důstojností a pocitem odpovědnosti přistupovat k volebním urnám, abychom využili jednoho z nejdemokratičtějších práv občana socialistické společnosti – právo volit. Volby se budou konat krátce po nejvýznamnější politické a společenské události roku, po jednání XVI. sjezdu KSČ a v roce 60. výročí založení Komunistické strany Československa. Volby jsou příležitostí k dalšímu upevnění svazku dělníků, rolníků a inteligence, jednoty našich národů a národností, komunistů s nestraníky a příslušníky ostatních politických stran. Jsou prostředkem k dalšímu prohloubení socialistické demokracie a společenskopolitické úlohy Národní fronty, posílení úlohy našeho socialistického státu a jistoty strany a lidu. S tímto přesvědčením budeme v červnu 1981 volit kandidáty na poslance Národní fronty do zastupitelských sborů všech stupňů. Dáme tak svůj hlas, který je projevem důvěry, úcty a vážnosti nejlepším z nás – voleným zástupcům lidu.

Volby se konají v prvý den od 14.00 hodin do 22.00 hodin a druhý den od 7.00 hodin do 14.00 hodin. Očekáváme, že již první den si splní svou občanskou povinnost převážná většina voličů. K dnešnímu dni jsou volby do zastupitelských sborů na území našeho města i sloučených obcí zcela politicky i organizačně zabezpečeny. Je to výsledek poctivé práce stranických orgánů, organizací i funkcionářů, státních orgánů a MěstNV, Národní fronty a společenských organizací a v neposlední řadě i občanů, kteří svou aktivitou ve volebních komisích NF, ostatních aktivech a agitačních kolektivech přispěli k zabezpečení voleb. Až do provedení voleb budou dále pracovat agitační stře-

diska v Tišnově — v SZKP, v Tišnově II, Hradčanech, Štěpánovicích a Lomničce. Samotné volby budou probíhat v těchto 15 volebních okrscích a volebních místnostech Tišnov — sídliště Klucanina ve společenské místnosti pro obvod občanského výboru č. 7, ZDŠ Gottwaldova pro obvod obč. výboru č. 8, gymnázium pro obvod obč. výboru č. 6, SZKP — agitační středisko pro obvod obč.výboru č. 4, MěstNV — zasedací místnost pro obvod obč. výboru č. 1, ZDŠ Smíškova pro obvod obč. výboru č. 3, TJ Sokol pro obvod obč. výboru č. 2, Trnec velkoobchod pro obvod obč. výboru 5, Štěpánovice — kulturní dům pro obvod občanského výboru 14 (Štěpánovice), Hradčany — kulturní dům pro obvod obč. výboru č. 10 (Hradčany), Lomnička — MNV pro obvod obč. výboru č. 12 (Lomnička), Šerkovice — škola pro obvod obč. výboru č. 13 (Šerkovice), Železné — MNV pro obvod obč. výboru č. 15 (Železné), Jamné — MNV pro obvod obč. výboru č. 11 (Jamné), Hájek — Hajánky — kulturní dům pro obvod obč. výboru č. 9 (Hájek — Hajánky).

V nejbližších dnech proběhnou předvolební schůze, na kterých budou voliči seznámeni s kandidáty NF na poslance a s volebním programem NF. Tyto schůze proběhnou v těchto místech: Železné 4. 5. v 19.00 hodin, Štěpánovice 8. 5. v 18.00 hodin, Hradčany 12. 5. v 19.00 hodin, Tišnov — sokolovna celoměstská předvolební schůze 13. 5. v 19.00 hodin, Jamné 14. 5. v 19.30 hodin, Šerkovice 14. 5. v 19.00 hodin, Hájek — Hajánky 15. 5. v 19.00 hodin. V Tišnově II a v Lomničce tyto schůze již proběhly 27. 4. 1981.

Na předvolebních schůzích by rozhodně neměl chybět žádný volič. Do MěNV budeme volit celkem 100 poslanců — 72 z Tišnova a 28 ze sloučených obcí. V ONV bude naše město zastupovat 8 poslanců. S novým volebním programem NF budou čtenáři TKZ seznámeni podrobně v červencovém—srpnovém čísle.

— ol —

NÁRODNÍ FRONTA V TIŠNOVĚ

Místní organizace Národní fronty tvoří v našem městě dvě politické strany a několik organizací společenských a zájmových. V nedávném období proběhly vesměs ve všech organizacích NF výroční schůze, které zhodnotily dosavadní činnost a postavily před členské základny další úkoly pro práci v novém období. V tomto směru nejdůležitější událostí byla městská konference KSČ, jejíž usnesení obsahuje i nejobecnější směrnice pro činnost ostatních organizací v Tišnově.

Současná struktura Národní fronty v Tišnově je následující:

KSČ — předseda MěV Jaroslav Košík
Čs. strana lidová — předseda ZO Rupert Harák
SČSP — předseda MěV Jan Vácha
SSM — předseda MěV (neobsazeno)
Svazarm — předseda MěV Petr Otruba
Svaz protifašistických bojovníků — předseda ZO Jan Pestr
Český svaz žen Tišnov I. — předsedkyně ZO Emilie Horáková
Český svaz žen Tišnov II. — předsedkyně ZO Arnoštka Gottwaldová
Svaz požární ochrany Tišnov I. — předseda ZO MVDr. Jiří Oharek
Svaz požární ochrany Tišnov II. — předseda ZO Oldřich Rolinek
TJ Baník — předseda JUDr. Karel Seyfert
TJ Sokol — předseda Ing. Jan Gross
ČSČK Tišnov I. — předseda ZO MUDr. Josef Dobrovolný
ČSČK Tišnov II. — předsedkyně ZO Jiřina Novotná
Český rybářský svaz — předseda ZO Karel Florián
Český svaz zahrádkářů — předseda ZO Ing. Miroslav Drbal
Český svaz chovatelů — předseda ZO Jan Hýsek
Český svaz chovatelů (kožešinového zvířectva) — předseda ZO Milan Dupal
Český svaz filatelistů — předseda ZO Stanislav Sláma

Český svaz včelařů — předseda ZO Vladimír Šimek
Český svaz invalidů — předseda ZO Michal Borolič
Klub přátel výtvarného umění — předseda Miroslav Pavlík
Stavební bytové družstvo — předseda Stanislav Bojanovský
Sdružený závodní klub pracujících ROH — vedoucí Anna Svadbíková

Činnost organizací NF v Tišnově koordinuje městský výbor NF řízený třináctičlenným předsednictvem. Jeho členy jsou: Miloslav Grmolec (předseda MěV NF), Zdeněk Dvořák, Ludvík Gross, Emilie Haráková, Jitka Holasová, Marie Jičínská, Miroslav Nečas, MVDr. Jiří Oharek, Petr Otruba, Anna Svadbíková, Antonín Vitula, Rudolf Volena, Růžena Vykypělová.

Místní výbory NF pracují v těchto sloučených obcích:

Štěpánovce — předseda Vladimír Štarha
Hradčany — předseda Josef Mojžíš
Lomnička — předseda Josef Prokeš

NOVÝ PŘEDSEDA MěV NF

Na schůzi městského výboru Národní fronty v Tišnově dne 19. února t. r. byl uveden do funkce nový předseda tohoto orgánu s. Miloslav Grmolec.

Soudruh Grmolec pochází z Hovoran, okr. Hodonín (narodil se 9. října 1940). V roce 1958 vystudoval průmyslovou školu dopravní ve Valticích a nastoupil jako zaměstnanec ČSD. Nejprve působil jako výpravčí v Moravském Písku, potom v Kuřimi, Tišnově a v Brně — Maloměřicích, kde se později stal přepravním náměstkem. 1. ledna 1974 nastoupil do své dosavadní funkce náčelníka železniční stanice Tišnov. Od téhož roku žije v našem městě.

Členem KSČ se stal v roce 1973. Na městské konferenci v roce 1978 byl zvolen členem MěV KSČ v Tišnově a pověřen vedením tiskové komise MěV KSČ. Letos byl znovu zvolen do MěV KSČ a navržen do funkce předsedy MěV NF.

ZÁVAZKY NF SPLNĚNY

Na počest 35. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou přijaly téměř všechny organizace Národní fronty v Tišnově hodnotné závazky. Na konci roku 1980 mohl MěV NF při hodnocení činosti v uplynulém roce s potěšením konstatovat, že přijaté závazky byly nejen splněny, ale mnohdy i vysoce překročeny. Celkem organizace NF v roce 1980 odpracovaly v akci Z 13 960 brigádnických hodin, na zvelebení města 59 230 hodin, v zemědělství na 3 700 hodin a 20 315 hodin věnovali členové organizací NF na vlastní činnost, tj. na zajišťování různých akcí, na opravu a údržbu svých zařízení apod. Do sběru bylo organizacemi NF odevzdáno celkem 30 252 kg železného šrotu, 10 547 kg starého papíru, 702 kg textilu a 2 870 ks různých kožek. Zahrádkáři dále vykoupili a odevzdali 4 624 kg drobného ovoce a 59 570 kg padaných jablek pro n. p. Fruta. Chovatelé obohatili náš trh o 125 kg husího masa, 11 000kg masa hovězího a 457 kg králičího a vykoupili též 18,7 kg angorské vlny a ve vlastní líhni vypěstovali 15 000 kuřat. Včelaři odevzdali do výkupu 389 kg medu, členové SČSP usušili 23 kg léčivých rostlin a pionýři nasbírali 650 kg kaštanů.

Také na úseku politickovýchovné práce byla aktivita většiny organizací NF dobrá. Při organizaci oslav 35. výročí osvobození se nejvíce podílely organizace SPB, SČSP, Svazarmu, TJ Baník a SPO Tišnov I. Velmi dobrou práci s mládeží mají ZO filatelistů, rybářů, chovatelů, zahrádkářů, ČSŽ a ČSČK

v Tišnově I. Mezi nejaktivnějšími organizacemi patří přední místo TJ Baník, která řídí stavbu sportovní haly a v roce 1980 připravila i místní spartakiádu.

Nové závazky, které uzavřely organizace NF na letošní rok, jsou věnovány významným akcím r. 1981 — XVI. sjezdu KSČ a 60. výročí založení KSČ. Věříme, že budou splněny s takovým úspěchem jako závazky na rok 1980.

VÝZNAMNÉ VÝROČÍ ŠKOLY

„Ředitelství střední školy chlapecké v Tišnově spolu s učitelským sborem podává radostnou zprávu, že se dne 28. března 1951 škola přestěhovala do nové budovy, kterou nám Místní národní výbor v Tišnově předal. Dne 29. března 1951 se začalo v nové budově vyučovat."

Tak zněla slova zaslaná okresnímu národnímu výboru, krajskému národnímu výboru a ministerstvu školství zároveň se slibem, že svou práci prokáží všichni, že si novou školní budovu zaslouží. Základní devítiletá škola na Smíškově ulici vzpomíná v tomto roce tedy 30. výročí svého otevření.

Za třicet let své existence vykonala škola nesmírně mnoho práce na poli výchovně vzdělávacího procesu. Můžeme se pochlubit výsledky práce našich učitelů a žáků jak ve vyučování, tak i ve volném čase. Na naší škole pracuje mnoho kroužků, které se zapojily do různých soutěží v okrese a kraji a dosáhly pěkných umístění.

Jednotliví žáci se zúčastnili mnoha olympiád a dokázali, jaké mají znalosti a dovednosti.

Naše škola také výborně spolupracuje s rodiči a s patronátním závodem UD Rudý říjen Olší, který škole všemožně pomáhá. I přes veškeré potíže s umístěním žáků na mnoha pracovištích (s dojížděním do okolních vesnic) se nám práce daří. Především chceme důsledně uplatňovat a prosazovat mezi žáky a rodiči školskou politiku tím, že se budeme ve zvýšené míře věnovat žákům talentovaným i těm, kteří vyžadují větší pozornost. Budeme prosazovat zájmovou činnost, práci v PO a nadále pokračovat ve výchově a vzdělání podle platných norem ČVVS. Půjde především o cílevědomý a systematický rozvoj výchovného a vzdělávacího základu z 1. stupně. Dále pak o jeden z klíčových úkolů nově koncipované školy — cílevědomě připravit žáky pro studium na některém ze tří typů středních škol.

Vlastním studiem doporučené odborné literatury, poslechem rozhlasu a televize a zapojením se do veřejně prospěšné práce věříme, že se nám podaří

Ranní ruch u školy.

Foto Milan Loskot

získat všestrannou přípravu, která je důležitá při plnění náročných cílů komunistické výchovy.

U příležitosti významného výročí otevření školy a zároveň na počest slavných májových dnů uspořádá naše škola 23. 5. 1981 žákovskou akademii, na kterou zveme tímto celou veřejnost.

B. Obdržálková

SLOVO MAJÍ PIONÝŘI ZDŠ Smíškova

Pochod P—60

2. etapa probíhala v prosinci, lednu a únoru. Činnost v tomto období byla zaměřena na poznávání cesty českého lidu k socialismu, zejména po Únoru 1948, budování socialismu v naší zemi a rozvíjení spolupráce v rámci RVHP.

V oddílech byly založeny hlídky Paprsku, které se starají o okolí naší školy, o pomník Klementa Gottwalda a důsledně sledují šetření elektrickou energií, potravinami teplou vodou a podávají zprávy oddílům.

10. úkol požaduje od pionýrů a jisker rozvíjení sportovní činnosti. Některé oddíly využily ledu před školou, jiné sáňkovaly na Sychráku, když v Tišnově nebyl ani sníh ani led, odjížděly vlakem do Nedvědice na stadión.

Pionýrská skupina uspořádala v rámci dalšího úkolu P—60 besedu na téma „Únorové události v Tišnově a 60. vyročí založení KSČ" se soudruhem Františkem Vodou. Na besedu přišli buď zástupci oddílu, nebo i celé oddíly, kterým se poutavé vyprávění líbilo.

Všechny oddíly nebo i třídy si daly závazek na počest 60. výročí založení KSČ, ve kterém je zahrnut sběr odpadových hmot, brigády a jiné společné akce.

Pěknou tradicí na naší škole se stala výroba dárků k MDŽ. Letos tento úkol dostal oddíl „Myšáci" z tř. 7. A. Pionýři vyrobili pěkná přáníčka pro babičky a maminky, které sice neznají, ale gratulace dělali i přesto rádi.

Pro okresní konferenci KSČ připravil oddíl 4. A. pěkné zdravice. K výrobě dárků se také připojil oddíl 7. B a 5.B.

Tyto oddíly patří na naší skupině k nejaktivnějším a dosahují také nejlepších výsledků v P—60.

Mimo dané úkoly 2. etapy proběhly na skupině tyto akce

Ke konci ledna byl jako každoročně uspořádán karneval. Všichni se těšili, přišli, zatancovali si pobavili se. Téhož dne se vybraní pionýři zúčastnili městské koference KSČ.

Byly uspořádány už tři mezitřídní turnaje v košíkové, dále proběhlo školní kolo v recitaci, kde žáci prokázali svůj pěkný vztah k poezii a k literatuře vůbec.

Druhá etapa je tedy již za námi a začínáme plnit tu třetí, nejnáročnější.

E. Sáblíková, členka skup. rady

ŽENÁM

ČSŽ v Tišnově II. připravil pro ženy v domácnosti a starší ženy v sobotu 7. 3. v kulturní místnosti v Tišnově II. zdařilou oslavu svásku MDŽ. Po úvodním slově předsedkyně ZO s. Gottwaldové vystoupily se svým programem děti z mateřské školy, které pod vedením svých učitelek s. Pavlíkové, Pohlové a Moravcové připravily pestré pásmo říkanek, písniček a tanečků. Všechny účastnice dostaly pěkné přání, vyrobené žáky ze školní družiny, a perníkové srdce, které upekly členky výboru pod vedením s. Pospíchalové.

Za veřejnost ženy pozdravil místopředseda MěstNV s. Kouřil a poděkoval jim za celoroční obětavou práci.

Dvanáct žen obdrželo za svou práci čestné uznání MěstNV.

V programu byla zahrnuta i malá módní přehlídka, na které se pochlubily svou prací účastnice kursu šití, který obětavě vedla s. Krupicová.

ÚV ČSŽ v Praze byla odeslána mírová rezoluce D. Š.

Ženy z předklášteří (na snímku vlevo) přihlížejí vystoupení dětí z mateřské školy (vpravo) na oslavě letošního MDŽ. Foto V. Macháček.

Z ČINNOSTI ČSČK

Odbočka ČSČK v Tišnově II pracuje podle celoročního plánu. Dne 25. února uspořádala zajímavou besedu s MUDr. Špottem, odborným ženským lékařem, který zodpověděl množství dotazů. 28. února byla v kulturní místnosti uspořádána taneční zábava, jejíž čistý výtěžek věnuje odbočka na zakoupení záclon do této místnosti.

D. Š.

ZE ŽELEZNÉHO

Místní organizace ČSŽ v Železném pracuje k plné spokojenosti občanů. Pořádá zájezdy do divadel, pro děti k svátku MDD organizuje tradiční dětský karneval a u prodejny Jednoty si děti mohou opéci špekáčky, které jim ženy darují. Ženy také pořádají každoročně ostatkovou zábavu a tradiční václavské hody.

15. března připravily pěkné odpoledne v rámci oslav MDŽ. Každá žena dostala pěkný balíček a veselá zábava pokračovala až do pozdních odpoledních hodin.

Františ ek Hrbotický st.

SOUTĚŽ POŽÁRNÍKŮ

U příležitosti 36. výročí osvobození naší vlasti a 105. výročí založení dobrovolného požárního sboru v Tišnově bude v sobotu 9. května v 8 hodin na hřišti na Ostrovci uspořádán již IV. ročník soutěže v požárním sportu o Putovní pohár rady MěstNV

v Tišnově. Soutěže se zúčastní nejlepší družstva okresů Brno-venkov, Blansko, Žďár n. S. a Třebíč.

Putovní pohár bude obhajovat družstvo VPS Lysice. Mezi účastníky dále přivítáme vítězná družstva z požárních soutěží v Rýmařově, Hodoníně, Brně, Židlochovicích a dalších.

Soutěž bude zahájena disciplínou běh na 100 m s překážkami, při níž závodník překonává 2 m vysokou bariéru, se dvěma hadicemi přeběhá kladinu a od rozdělovače vytváří útočné vedení. V další disciplíně — štafeta na 4×100 m — je divácky nejzajímavější zdolávání tzv „chaloupky" pomocí žebříku. V odpoledních hodinách vyvrcholí soutěž požárním útokem s použitím vody.
Srdečně zveme všechny občany na tuto soutěž požárníků.

O POŽÁRNÍM SBORU V LOMNIČCE

Počátky požární ochrany v Lomničce se datují rokem 1882, kdy přičiněním Josefa Novotného, tehdejšího starosty obce, byla založena cvičící četa při hasičském sboru v Tišnově, kam docházeli její členové na cvičení. V roce 1890 pak zásluhou učitele Jindřicha Kokty byla tato četa přeměněna v samostatný sbor v Lomničce. Na ustavující schůzi 27. dubna 1890 do sboru vstoupilo 19 činných a 5 přispívajících členů. Prvním starostou sboru byl zvolen Jan Antl, náčelníkem se stal K. Bisom, jednatelem učitel Kokta. Obec tehdy měla 408 obyvatel, kteří bydleli v 68 domech.

První stříkačka, kterou vlastnil sbor, byla čtyřkolová, dřevěná, do níž se voda nalévala putnami. Sbor ji koupil od tišnovských hasičů za 120 zlatých. Roku 1892 byl zakoupen stroj od fy Smékal se vším potřebným inventářem a v roce 1894 bylo za přispění obce a některých občanů postaveno hasičské skladiště.

Velké změny prodělal sbor po válce. Stará zbrojnice byla zbourána a na jejím místě byla postavena budova MNV, v jejímž přízemí je umístěna požární zbrojnice s moderní technikou a klubovna organizace. O tom, že si požárníci vybavení sboru váží, svědčí i jejich práce, kterou pro požární ochranu dělají. Také letošní akce „Březen — měsíc požární ochrany" proběhla úspěšně. V místním rozhlase byla vysílána relace věnovaná této tématice, uskutečnily se preventivní prohlídky všech budov v obci, konal se den otevřených dveří v požární zbrojnici a beseda s občany.

Práce požárníků je v dnešní době stále náročnější, protože přibývá zařízení, která nebezpečí požárů a různých nehod zvyšují. Stále více domácností je vybaveno množstvím elektrických spotřebičů, plynovými kamny, přibývá motorových vozidel a různých strojů. Koncem minulého roku např. vznikl požár od špatně instalovaných naftových kamen v JZD v Lomničce, kdy jen odvážným zákrokem dvou požárníků bylo zabráněno ohromné škodě. Velké nebezpečí hrozí při vypalování trávy, jen loni musela požární autocisterna z Lomničky vyjet třikrát k lesním požárům.

Proto je třeba neustále zvyšovat odbornou úroveň požárníků. Funkcionáři se zúčastňují internátních školení, která jsou pořádána k zvýšení kvalifikace.

Lomničský požární sbor je dobrý kolektiv, který vyvíjí bohatou kulturní činnost, ať už se jedná o různé zájezdy, nebo o tradiční pořádání požárnického plesu. Nezapomínají ani na své starší členy, kterým u příležitosti kulatých jubileí projevují uznání za dosavadní práci. Nejstarším členem základní organizace Svazu požární ochrany v Lomničce je Karel Bloudek, který se 19. května dožívá 80 let; členem sboru je od r. 1922. Dodnes pracuje jako strážný v tišnovské pekárně. OV SPO ČSSR Brno-venkov udělil K. Bloudkovi medaili za věrnost za 50leté členství v požární ochraně. Základní organizace mu při této příležitosti děkuje za dlouholetou práci a přeje hodně zdraví do dalších let.

Mimo svou práci v požární ochraně dělají lomničtí požárníci hodně při zvelebování své obce a při plnění volebního programu NF.

Miloslav Sáblík

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví spojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

3. 5. **Vilém Rašek,** Strmá 1265
4. 5. **Marie Dětřichová,** Alšova 759
4. 5. **Josef Binko,** Hornická 951
8. 5. **Kamila Šoupalová,** Leninova 1632
8. 5. **Marie Bílková,** Odřejova 1104
19. 5. **Josef Chládek,** B. Němcové 1196
20. 5. **Pavlína Kapounová,** Lomnička 60

75 let se dožívají:

3. 5. **Antonie Navrátilová,** Riegrova 707
4. 5. **Marie Adamcová,** Karasova 455
8. 5. **Aloisie Šupalová,** Štěpánovice 33
12. 5. **Josefa Pánková,** Šerkovice 29
17. 5. **Walburga Holcmanová,** Porta coeli 1001
22. 5. **Anastázie Vejrostová,** Fučíkova 1243

80. a vyšší narozeniny oslaví:

1. 5. **Eliška Vostálová,** Havlíčkova 345. Dožívá se 83 roků.
3. 5. **Marie Strouhalová,** Neumannova 259. Dožívá se 82 roků.
3. 5. **František Straka,** Purkyňova 1685. Dožívá se 80 roků.
3. 5. **Františka Loosová,** Janáčkova 336. Dožívá se 81 roků.
5. 5. **Marie Čížková,** Štěpánovice 110. Dožívá se 84 roků.
6. 5. **Karel Krejzek,** Šerkovice 23. Dožívá se 91 roků.
6. 5. **Božena Jedonová,** Železné 64. Dožívá se 82 roků.
9. 5. **Marie Bauerová,** Radniční 13. Dožívá se 88 roků.
9. 5. **Lída Kostelecká,** Černohorská 775. Dožívá se 80 roků.
10. 5. **Anežka Kubíčková,** Hlinka Bíma 826. Dožívá se 80 roků.
12. 5. **Emilie Tomanová,** Mahenova 808. Dožívá se 81 roků.
13. 5. **Marie Čápová.** U Humpolky 1512. Dožívá se 81 roků.
16. 5. **Jan Peška,** Rndé armády 721. Dožívá se 84 roků.
17. 5. **Anna Štěpáníková,** Štěpánovice 42. Dožívá se 80 roků.
18. 5. **Anna Ambrožová,** Komenského 1120. Dožívá se 82 roků.
18. 5. **Josef Müller,** Leninova 1626. Dožívá se 81 roků.
19. 5. **Karel Bloudek,** Lomnička 15. Dožívá se 80 roků.
20. 5. **Josef Palatka,** Železné 62. Dožívá se 80 roků.
23. 5. **Marie Macháčková,** Halasova 997. Dožívá se 85 roků.
27. 5. **Marie Ivánková,** Fučíkova 1230. Dožívá se 83 roků.
29. 5. **Pavlína Nečová,** Palackého 1201. Dožívá se 82 roků.

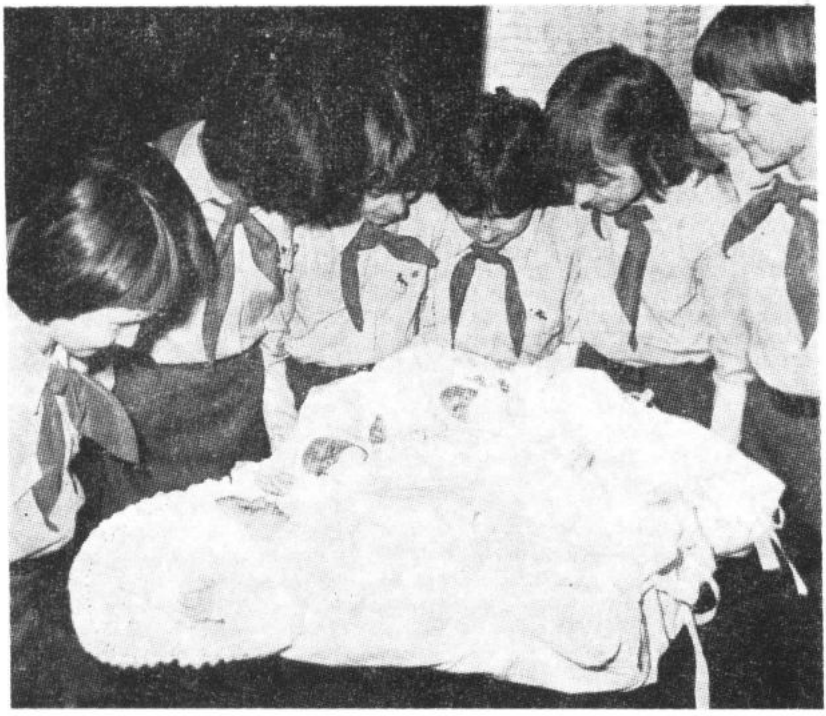
Narození

v lednu a únoru 1981:

24. 1. Tomáš Illek, U Humpolky 1510
31. 1. Josef Chutný, Štěpánovice 24
2. 2. Petra Moučková, U Humpolky 1506
8. 2. Vojtěch Skřivánek, Jamborova 937
10. 2. David Urbášek, Mánesova 1579
10. 2. Sabina Sotirová, Halasova 993
11. 2. František Topinka, Leninova 1610
13. 2. Zdeněk Máca, Leninova 1629
15. 2. Erik Trecha, Halasova 995
16. 2. Michal Macháček, Víska 1129
16. 2. Tomasz Zegota, Osvobození 1652

Dodatečně uvádíme:

19. 12. 1980 Ivana Šimková, Jungmannova 84

V programu slavnostního vítání dětí do života učinkují i pionýři.

ČESKÁ STÁTNÍ SPOŘITELNA V TIŠNOVĚ

Náročné úkoly, které byly na zaměstnance České státní spořitelny kladeny v roce 1980, byly podloženy socialistickými závazky.

Všechny úkoly kolektiv místní pobočky v Tišnově splnil a některé i překročil. Česká státní spořitelna místní pobočka v Tišnově poskytuje všechny druhy spořitelních služeb včetně směnárenské činnosti, která je již nyní poskytována po celý rok.

Rozsah činnosti je značný, což ukazuje i uvedený přehled:

Vkladní knížky počet	20 000
stav	170 500 tis. Kčs
Běžné účty	400
stav	3 800 tis. Kčs
Sporožirové účty	1600
stav	3 500 tis. Kčs

V roce 1980 bylo v místní pobočce poskytnuto kolem 1300 půjček. Počet spořících v organizovaných formách spoření stoupl na 3800.

Každý rok, vždy od 1. dubna začíná cyklus prémiového spoření mladých. V letošním roce začal již 13. cyklus PSM.

Vedle obchodních úkolů plní kolektiv úspěšně i úkoly poiltickovýchovné, využívá všech příležitostí k šíření myšlenky spořivosti a hospodárnosti mezi občany v celém našem městě i okolí.

Vzpomínáme...

Dne 15. května vzpomeneme pátého výročí dne, kdy nás opustil náš drahý syn a bratr **František Musil** z Tišnova II.

Kdož jste ho měli rádi, vzpomeňte s námi.

Matka a sestra s rodinou

ZŮSTALI JEN TI NEJPEVNĚJŠÍ

Vzpomíná předválečný člen a funkcionář KSČ s. Jan Pestr

Trvající a prohlubující se hospodářská krize v počátku třicátých let postihuje čím dál více rodiny dělníků. Nezaměstnanost se zvyšuje a tím se zvyšuje bída a hlad nezaměstnaných. Pro proletariát nastává doba těžkých zkoušek a strádání, ale současně je to doba jejich třídního uvědomování. Vina nezaměstnanosti neminula ani náš bývalý tišnovský okres, naopak hospodářská krize dopadala mnohdy krutěji na bedra pracujících. Nebylo málo případů, kdy nezaměstnaný zůstal se svojí rodinou bez jakékoliv podpory. Zvláště byli postiženi ti dělníci, kteří nebyli odborově organizováni anebo byli organizováni v Rudých odborech, kterým stát odmítl vyplácet příspěvek na podporu v nezaměstnanosti. Ale i ti dělníci, kteří měli to štěstí a zůstali pracovat, dostávali mnohdy tu nejnižší mzdu, zvlášť když šlo o ženy a mládež. Na našem okrese toto vykořisťování bylo velmi citelné, také z těch důvodů, že převládala roztříštěná malovýroba, a tím se dělníci nemohli proti vykořisťování účinně bránit.

Tato těžká doba nezůstala bez následků v řadách komunistické strany. Vždyť nezaměstnanost, bída a hlad postihovaly v prvé řadě komunisty a jejich rodiny, poněvadž zaměstnavatelé nechtěli komunisty zaměstnávat, protože se bránili vykořisťování a vedli dělníky do třdních bojů a stávek. Mnohdy komunista nedostal ani nejpodřadnější nádenickou práci. Pro ně měla tehdejší kapitalistická vláda jen policejní pendreky, četnické karabiny a žaláře.

Není proto divu, že řady komunistů se zmenšovaly. Byla to velmi tvrdá prověrka — zůstali jen ti nejpevnější, kteří vytrvali jsouce posilováni vírou v konečné vítězství proletariátu a vedeni příkladem Sovětského svazu. Tak na příklad v jedné dobré organizaci v Chudčicích, která vyvíjela neustále aktivitu, zůstalo v této těžké době jen 6 členů strany.

V druhé polovině třicátých let v důsledku válečných příprav začala pozvolna klesat hospodářská krize a počet nezaměstnaných se snižoval. Tato skutečnost kladně ovlivňovala politickou činnost okresní organizace KSČ. Rozhodující vliv na zvyšování aktivity komunistů mělo jednání a závěry VII. sjezdu KSČ, který se konal v dubnu 1936. Vytýčené heslo „Za lidovou frontu, pro obranu míru, proti Hitlerovi, za chléb a svobodu" zvyšovalo sebevědomí komunistů a pronikalo mezi pracující bez ohledu na jejich stranickou a národnostní příslušnost.

Zvláště velká odezva byla mezi dělníky ve straně sociálně demokratické i v národně socialistické a bezpartijními, kteří volali po jedné frontě s komunisty a na mnoha místech proti vedení těchto stran tvořily jednotnou frontu zespodu buď v místě bydliště, nebo na pracovišti.

Bylo znát i na našem okrese, jak se vliv KSČ mezi pracujícími zvyšuje a kladně ovlivňuje politické dění zejména pokud jde o obranu naší vlasti proti nebezpečí hitlerovského fašismu. Zvlášť aktivní byly organizace v Chudčicích, Maršově, Lažánkách, Bítýšce, v Tišnově, Lomnici a Čebíně.

Postupně dochází k oživení organizací i v dalších místech (jako v Uníně, Rohozci, Malhostovicích a dalších), zakládají se nové organizace v těch místech, kde dosud měla KSČ malý vliv (jako je tomu např. ve Štěpánovicích, Šerkovicích, a připravovalo se založení v dalších obcích. Upevňuje se i vedení okresního výboru KSČ, do kterého přicházejí noví soudruzi; jsou to s. Fr. Haluzka, Fr Martínek, s. Jan Špička, Jan Hloska, Kastl, Fr. Hanák, St. Janků, Fr. Štourač a Al. Pařil. Je třeba říci, že politická práce komunistů v tehdejší době nebyla snadná a úkoly, které strana v té době plnila nebyly lehké. Náročnost byla kladena především na osobní agitaci mezi lidmi, a měl-li

mít komunista úspěch, musel být příkladem ostatním i v osobním životě. Velká pozornost se věnovala kolportáži stranických materiálů a tisku. V neděli např. chodily dvojice komunistů k bezpartijním občanům a diskutovali s nimi o politické situaci, kdy upozorňovaly na nebezpečí fašismu, který byl za našimi hranicemi a jehož vyznavači zvedali hlavu i v naší zemi. Jako např. Gajda, Stříbrný, Henlein za pomoci tehdejší vládní agrární strany. Kolik úsilí museli komunisté vyvinout, aby bránili postupu rozmáhající se fašistické strany, která měl dobré pozice v samotném okresním městě Tišnově a v některých dalších obcích (Svatoslav, Kuř. Nová Ves, Hájek). Snahou komunistů bylo , aby se pokrokoví občané v hojném počtu zúčastnili schůzí fašistických organizací. Společně s nimi znemožnit fašistické řečníky a proměnit tuto veřejnou schůzi fašistů v tribunu komunistických myšlenek.

Zdařilé akce prováděla okresní organizace strany na pomoc bojujícímu Španělsku, ať se jednalo o propagační práci pomocí filmu a přednášek. Osvětlována byla politická situace ve Španělsku. Komunisté organizovali mezi lidem též peněžitou sbírku; dělo se tak přes zákaz okresního hejtmana a za pronásledování četníků. Na pomoc španělskému lidu proti fašistickému diktátoru Frankovi odcházeli ilegální cestou do Španělska někteří soudruzi. S. Žlebský z Předklášteří položil ve Španělsku život; nevrátil se ani s. Švehlík, též z Předklášteří. Tak se v praxi uskutečňovalo heslo naší strany —Kdo brání Madrid brání Prahu.

Činnost okresního výboru a celé organizace byla v té době zajišťována jen dobrovolnými funkcionáři, mnohdy za těžkých podmínek — když si uvědomíme jenom to, že většina jich byla celá léta bez trvalého zaměstnání a museli do Tišnova docházet pěšky ze vzdálených okrajových obcí jako např. z Bítýšky, Chudčic, Maršova, Lažánek atd. V Tišnově nebylo místností, kde by se komunisté scházeli. Menší porady a schůzky se konaly v malé dílničce okresního důvěrníka s. Fr. Halouzky v Jirchářské ulici (nyní Halouzkově). Tento prostor byl tak malý, že když přišli 3 nebo 4 soudruzi, neměli si kam sednout. Větší porady se odbývaly v místnosti u Ebnerů (nyní Klub důchodců). Schůze se konaly v malé místnosti za výčepem a někdy se porady konaly v bytě majitele v I. poschodí. Velkou pomocí pro činnost okresního výboru byli soudruzi, kteří docházeli z Brna, jako např. Hynek Konečný, funkcionář Rudých odborů s. Kapoun, poslanec a senátor s. Josef Juran a další. V době ilegality to byl redaktor Rovnosti s. Josef Leiberzeit, rodák z Předklášteří.

Přichází rok 1938. Nebezpečí ohrožení republiky se zvyšuje, zvláště když Hitler v r. 1938 zabírá Rakousko a připravuje útok na Československo. V květnu toho roku je provedena částečná mobilizace. Komunisté stojí v prvních řadách obránců republiky, protože si uvědomují, co znamená pro pracující lid fašismus. V okrese rozšiřují propagační materiál, týkající se řádění hitlerovců v Německu, zvlášť tomuto účelu slouží Šedá kniha, kde je ukázána bestialita a zrůdnost fašismu — fyzické ničení odpůrců. Do okresu přicházejí též němečtí emigranti, kteří prchají před Hitlerem, nacházejí útulek v rodinách soudruhů a zúčastňují se protifašistické činnosti. Strana nabádá k větší bdělosti a ostražitosti nejen proti Hitlerovi, ale současně i proti jeho domácím pomocníkům, přitom ukazuje na nerozhodnost a kolísavost vlády republiky i prezidenta Beneše. Přichází podzim a s ním mobilizace čsl. armády a na to katastrofa pro všechen československý lid. 30. září Mnichov.

Dobře vyzbrojená a připravená naše armáda vyklízí bez boje pohraniční pevnosti a Sudety přecházejí k Německé říši. Politická situace se zostřuje,především se stupňuje boj proti KSČ. V říjnu vydává vláda zákaz činnosti KSČ. Komunisté na to reagují vstupem do ilegality, na kteroužto činnost strana svoje lidi a především funkcionáře již dříve připravovala. V Tišnově se jedna

instruktážní schůze týkající se illegální činnosti konala na Trnci v soukromém bytě jednoho soudruha (jméno si nepamatuji). Tuto instruktáž prováděl s. Hynek Konečný. Ne náhodou se v této době hlavní činnost okresního ilegálního výboru přenáší na okraj Tišnova (na Trnec). Hlavním střediskem je Nová hospoda u hradčanské zastávky, která zároveň slouží jako čekárna, a proto z těchto důvodů je pro schůzky nejpřijatelnější a nejbezpečnější.

Strana začíná pracovat ilegálně, ale současně využívá všech dostupných légálních možností. Přesto, že komunisté byli zbaveni všech mandátů jak v obecních zastupitelstvech, tak v okresním zastupitelství, dále ovlivňují stávající členy těchto orgánů. Nejlépe tato legální činnost je zřejmá při tvoření Strany práce, kdy komunisté společně se soc. dem. napomáhají ustavení této strany a snaží se, aby do okresního přípravného výboru se dostali pevní antifašisté. Přichází však 15. březen 1939 a s ním fašistická okupace. Tím činnost této strany skončila. Začíná řádit gestapo. Zatýká všechny známé komunisty jako rukojmí s cílem ochromit a zabránit ilegální činnosti KSČ. I okresní výbor KSČ v Tišnově začíná pracovat za ztížených podmínek. Proto musí dělat další bezpečnostní opatření k provádění ilegální činosti. Zakládají se menší celky, tzv. trojky. Do ilegální práce byli zapojováni jenom ti nejspolehlivější soudruzi, neboť strana připravovala svoje kádry na dlouhý a těžký zápas, protože si byla vědoma, že je to zápas mezi dvěma nesmiřitelnými ideologiemi — fašismem a socialismem. Bylo tomu asi v první polovině roku 1939, kdy za přítomnosti krajského instruktora s. Josefa Lieberzeita byl v prostředí hradčanské zastávky ustaven užší ilegální výbor z přítomných soudruhů, a to z Jana Špičky z Chudčic, Fr. Martínka ze Šerkovic a Jana Pestra ze Štěpánovic—Zahrady. V tomto složení zajišťuje užší okresní výbor činnost okresní organizace a schází se pravidelně každou neděli se s. Lieberzeitem na hradčanské zastávce nebo v blízkém okolí, a když je větší nebezpečí ze slídění gestapa nebo jeho nohsledů, jsou schůzky dělány střídavě na Květnici nebo za Předklášteřím v povodí Svratky a Loučky. Koncem roku 1939 je zatčen s. Lieberzeit a nové spojení je navázáno v Brně prostřednictvím s. Pestra, který pracoval v Královopolské i se s. Martínkem, a rovněž s. Špička v té době pracuje v Brně, takže se scházeli denně na starém královopolském nádraží a někdy v nádražním hostinci u Urbanů za přítomnosti nového instruktora s. Pelikána (studenta medicíny). Hlavní činnost v této době spočívala v budování nové ilegální organizační sítě jak na vesnici, tak i v závodech ze spolehlivých soudruhů i bezpartijních. Rozšiřovaly jsme propagační agitační materiál (různé tiskoviny, letáky, ilegální noviny a podobně), který byl roznášen mezi občany, aby pomáhal udržovat jejich národní sebevědomí a bojovnost proti nenáviděným vetřelcům a víru v konečné vítězství.

Tuto činnost provádí okresní ilegální výbor až do mého zatčení v květnu 1941, kdy současně dochází k zatčení Špičky a s. Martínka. Před tím v dubnu byl zatčen okresní důvěrník s. Halouzka. Po odsouzení v Breslau byli jsme vězněni na různých místech v koncentračních táborech a věznicích až do konce války, kdy jsme byli svobozeni RA. Já jsem byl osvobozen 25. 4. 1945 v Berlíně ve věznici Plötzensee.

I když nám gestapo zatčením znemožnilo prováděl ilegální práci, nemohli nám uvězněním zabránit, abychom nadále ve stávajících podmínkách dle možnosti pracovali proti fašismu politicky a povzbuzovali spoluvězně k vytrvalosti a k pevné víře v naše konečné vítězství. Při pracích mimo věznici navazovali jsme styk jak s německými občany, tak i s lidem ostatních národů ať spoluvězni, tak s nasazenými zde na práci (Poláci, Jugoslávci), mezi kterými jsme prováděli agitační práci.

Oporou a posilou pro naši politickou činnost i v těchto ztížených podmínkách byl Sovětský svaz, první stát dělníků a rolníků a jeho mírová politika. Když byl SSSR 1941 věrolomně napaden hitlerovskými fašisty a před přesilou musel ustupovat, věřili jsme pevně, že je to dočasný stav a že nakonec to bude slavná Rudá armáda, která zvítězí nad nenáviděnými vetřelci a nás osvobodí.

KOMUNISTÉ MĚLI PRAVDU

Vzpomíná předválečný člen a funkcionář KSČ s. Jaroslav Komárek

Jestliže dnes vzpomínáme na založení naší komunistické strany, není to záležitostí jen komunistů ,ale všech pracujících. Je to proto, že naše KSČ na své šedesátileté cestě vždy hájila práva dělnické třídy a všech pracujících, že se svému revolučnímu programu nikdy nezpronevěřila.

Pocházím z chudé rodiny, otec byl ševcem a hospodařil přitom asi na jednom hektaru půdy. Měl se co ohánět, aby uživil osm dětí. Život pracujících byl tehdy velmi těžký. Pamatuji ještě staré Rakousko a mohu dosvědčit, že podmínky pracujících se nijak zvlášť nezlepšily ani za první republiky.

Chtěl jsem se zapojit do boje za lepší život dělníků a prostých rolníků, a proto jsem v roce 1919 vstoupil do tehdy jediné dělnické strany u nás — do sociální demokracie. Už tehdy jsme my prostí členové těžce nesli, že pravicoví vůdcové naší strany neplnily sliby, které nám dávali, a že se naše životní podmínky nezlepšovaly. Když se ve straně sociálně demokratické vytvořila levice, stal jsem se samozřejmě jejím členem i já. V roce 1921 po přijetí podmínek ke vstupu do Komunistické internacionály se tato levice přetvořila v Komunistickou stranu Československa a já jsem se stal jejím členem hned při založení.

Být komunistou nebylo za první republiky snadné. Když vznikla samostatná republika v r. 1918, hodně jsme si od toho slibovali. Očekávali jsme zlepšení svých životních podmínek a vážili jsme si osobnosti tehdejšího prezidenta Masaryka, od něhož jsme očekávali zastání pracujících. Brzy nás však zklamal, když jako prezident nezakročoval proti křivdám na pracujících a ani nebránil jejich opakování. Hodně se tehdy mluvilo o humanismu, ale nás jakoby se netýkal. Nejen prostí členové strany, ale i poslanci a senátoři za KSČ byli stále jednou nohou v kriminále. Často jsme si kladli otázku, jaký je to humanismus, když existuje bída, hlad a bezpráví. V první republice se střílelo do dělníků jen proto, že chtěli manifestovat, zavíralo se do kriminálu. Komunistům se nadávalo zrádců národa. Také já jsem na vlastní kůži poznal, co to je vězení.

V době ohrožení republiky jsem pracoval jako odborový tajemník v Praze. Sváděli jsme zápasy s vládou, organizovali manifestace pracujících v hlavním městě, na kterých jsme upozorňovali na to, co se stane, nepostavíme-li se proti růstu fašismu.

Komunistická strana svým otevřeným postojem získávala důvěru lidu, i když organizovaných komunistů nebylo mnoho. Ale protože jsme chodili mezi lid a říkali pravdu, získávali jsme pro politiku strany statisíce přívrženců. Věřili, že jen naše KSČ může národ vyvést z toho neštěstí. Vzpomínám si na jednu manifestaci, na které byl všemi přítomnými, a zdaleka ne všichni byli komunisté, srdečně a bouřlivě pozdravován s .Gottwald. Když potom žádal o slovo poslanec Němec za agrární stranu ,shromáždění ho odmítalo, až nakonec musel s. Gottwald odpor utišovat a nabádat lidi, aby Němce vyslechli. Gottwald tehdy referoval o situaci ve Španělsku, mezi jiným řekl, že boj

o Madrid je bojem o Prahu. Pozdější události ukázaly, jakou měli komunisté pravdu. Buržoazie republiku zaprodala, protože její třídní zájmy jí byly bližší než zájmy národa.

Nemohu nevzpomenout na to, že jedině Sovětský svaz nám tehdy jako jediný nabízel nezištnou vojenskou pomoc a nakonec to byl on, který nám přinesl svobodu. Sovětský svaz nám pomohl v době neúrody v r. 1947, pomohl i v době politické krize v r. 1968.

Měl jsem tu čest jít se stranou celých šedesát let. Chtěl bych na závěr jen připomenout, že komunisté si váží každého občana, který poctivě pracuje ve prospěch vlasti ve prospěch naší socialistické společnosti, protože cílem naší strany je klidný a šťastný život všech pracujících.

KSČ NA TIŠNOVSKU V DOBĚ NACISTICKÉ OKUPACE

Podle archívních materiálů

Na pozim roku 1938 byly v činnosti organizace KSČ v Tišnově, Lomničce, Štěpánovicích, Čebíně, Malhostovicích, Veverské Bítýšce, Chudčicích, Ležánkách, Deblíně, Maršově, Dolních Loučkách, Nedvědici, Doubravníku, Lomnici a Šerkovicích. Organizováno bylo přibližně 180 až 220 soudruhů.

Okresní vedení strany pracovalo ve složení: předseda s. František Halouzka, místopředseda s. Josef Hanák, jednatel s. František Martínek, zapisovatel Alois Navrátil, pokladník Josef Peňáz.

Dne 20. října 1938 byla rozhodnutím vlády zastavena činnost KSČ a v prosinci téhož roku byla KSČ rozpuštěna. Několik dní nato odvolává okresní úřad v Tišnově členy KSČ z funkcí v obecním zastupitelstvu a obecních radách.

V Tišnově byli z funkcí odvoláni s. Josef Hanák, člen obec. zastupitelstva, s. Karel Adamec, člen obec. zastupitelstva, s. Augusta Blažková, členka obecního zastupitelstva a soudruh Robert Adamec, člen finanční komise. Současně byli odvoláni jejich náhradníci.

Následovaly policejní prohlídky, které byly u soudruhů Halouzky, Martínka a dalších bezvýsledné.

Po mnichovské zradě přešla masa členstva a funkcionářský kádr do Národní strany práce, v jejímž okresním vedení byli soudruzi Josef Müller, František Martínek a Jan Pestr. Zároveň však bylo vytvořeno také ilegální vedení KSČ, s jehož ustavením bylo započato hlavně po 15. březnu 1939, kdy byla Národní strana práce rozpuštěna.

Byl sestaven širší okresní výbor, který tvořili soudruzi František Halouzka, Stanislav Janků, František Martínek, Jan Hloska, Jan Špička, Jan Pestr, Josef Hanák a další. Okresním instruktorem byl s .Hynek Konečný, po jeho odjezdu do ciziny s. Josef Lieberzeit, stranický redaktor, absolvent politické školy moskevské. Ten však byl zatčen gestapem jako první, hned na podzim r. 1939. Po něm tuto funkci převzal s. Rudolf Zbytek, kterého zastupoval s. MUC. Vladimír Pelikán, krycím jménem Kosťa, až do ledna r. 1940, kdy s. Pelikán odejel do Zlína. Spojku tvořil soudruh Pestr, „přepážka" byl s. Slavík z Královopolské strojírny, tehdy bezpartijní.

V roce 1941 došlo k zatýkání příslušníků této organizace, v dubnu s. Halouzka, v květnu s. Pestr, v červnu s. Martínek, v červenci s. Špička, Stanislav Janků a další.

Do Tišnova vedly vedle toho též nitky z právnické sekce Komunistické studentské frakce (Kostufra). Pokusy o ilegální organizaci mládeže vedly na

Brno. Jejich střediskem na tišnovském okrese byly Malhostovice. Soudruh Richard Janků a jeho spolužáci z tišnovského gymnázia spolupracovali se skupinou Marušky Kudeříkové a ušli po zatčení jejímu osudu na popravišti ve Vratislavi jen proto, že jim nebylo ještě osmnáct let.

Tišnovská studentka Boženka Škrabálková, zaměstnaná na pracovním úřadě, pomáhala tím, že potvrzovala partyzánům pracovní knížky. S velkou vděčností a láskou vzpomíná ji ve svých pamětech soudruh Jindřich Sedlák, zakládající člen KSČ na Tišnovsku a první předseda revolučního národního výboru. Boženka Škrabálková zemřela těsně před osvobozením v plynové komoře mauthausenské...

Úspěšná byla spolupráce komunistů v partyzánských skupinách na Tišnovsku. Bylo to zejména hmotné zajištění proviantem, šatstvem a výstrojí sovětských i jugoslávských partyzánů a uprchlých válečných zajatců. V roce 1944 a 1945 dochází k organizovanému boji jednotlivých skupin. Šlo hlavně o sabotážní akce — přeřezávání gumových hadic na brzdách železničních vagónů, přerušování telegrafních spojů, vyhledávání a soustředění sovětských, jugoslávských a jiných uprchlíků od firmy Diana—Werke, která měla své provozovny v tunelech nedostavěné dráhy, dále to byly přepady německých oddílů za účelem zmocnění se zbraní a munice, vozidel a výstroje.

Těžké nálety způsobily paniku mezi obyvatelstvem Tišnova, stejně tak nálet na Klöckner—Werke v Kuřimi a nálet na Veverskou Bítýšku.

Partyzánské skupiny okolo Tišnova byly početné, měly málo zbraní a munice a proto se nemohly postavit na odpor německé Panzer—SS divizi, která ustupovala od Kuřimi směrem na Tišnov. K otevřenému boji došlo jen ojediněle.

První přípravy k vytvoření ONV se datují z března 1945. Dne 7. května byl v bytě s. Jindřicha Sedláka vypracován manifest, který byl následujícího dne vytištěn a plakátován. K proklamaci revolučního národního výboru došlo na radnici. Byly vyvěšeny československé prapory. Německá armáda byla ještě v Tišnově, přesto však bylo na 180 občanů ozbrojeno. Vyhozením mostů dne 9. května rozloučili se Němci definitivně s Tišnovem a k večeru téhož dne přijel do Tišnova předvoj motorizovaných jednotek Rudé armády bouřlivě vítaný obyvatelstvem.

V následujících dnech prošlo Tišnovem na 300 000 německých zajatců, z nichž byly 3000 internovány na zámku v Lomnici.

A nyní nastala další kapitola těžké a odpovědné práce, při které stáli všude členové KSČ v prvních řadách, ať šlo o odstraňování nebezpečného munič-ního materiálu, zásek na silnicích, vraků aut a tanků, znovuvybudování mostů a obnovení zásobování obyvatelstva. Byl zkonfiskován lomnický a nedvědický velkostatek jako majetek německý, pod národní správu byly dány textilky v Lomnici a Nedvědici a zajištěna výroba. Vápenka v Čebíně zahájila provoz již dne 2. června jako první v republice. Co to bylo tehdy dobrovolných brigád, kolik návrhů do soutěže na výstavbu republiky. S velkým elánem se pustili staří členové strany do obnovování místních organizací. Již dne 17. května konal se první okresní aktiv KSČ na tišnovské radnici.

Ještě však nebylo dobojováno. Volby v r. 1946 ukázaly, že nejsilnější je na tišnovském okrese dosud strana lidová, i když KSČ následovala jako druhá v počtu hlasů těsně za ní. Ještě dalších bojů bylo třeba — a v nich také soudruzi tišnovského okresu splnili čestně svou povinnost.

Jan Hájek

NAŠE SPOLEČNOST POTŘEBUJE PRÁCI KAŽDÉHO

Zastihnout Miloše Ondráčka a zajistit půlhodinu na jeho vyprávění nebylo jednoduché — jednou právě začínala schůze výboru Baníku, které se účastnil, podruhé byl opět na svém pracovišti v tišnovské sokolovně, ale bylo těsně před představením hry Čapí mládě, kterou nastudovala LŠU a Miloš Ondráček zastupoval funkci osvětlovače, jevištního technika a ještě další, jindy se sešlo málo brigádníků na stavbě haly a tak nemohl odejít od práce, a tak nakonec ho bylo možné nechat vyprávět doma, i když právě doma ho zastihnete nejméně. Chystal se zrovna k práci na zahrádce.

Nevím, jestli zrovna já řeknu něco nového a zajímavého, vždyť jsem jen jeden z řadových členů strany. Do strany jsem vstoupil jako dvacetiletý v září roku 1945. Co mě k tomu dovedlo? Bylo to více důvodů a podnětů, ale musím říct, že hlavní zásluhu na tom má s. Stanislav Müller, který na naší ulici, na Družstevní bydlel. Byl výborný agitátor a pro stranu se mnou získal několik dalších mladých lidí — byli to na příklad bratři Dolníčkovi a Juříčkovi, Franta Opat a další. S. Müller nás seznamoval se základními stranickými principy a pomáhal nám získat první politické vědomosti.

Naše první politická práce byla při volbách v roce 1946, to bylo naše první zapojení do stranické práce. Vylepovali jsme agitační plakáty, kolportovali stranický tisk a letáky a podobně. V tomto roce jsem dostal také první stranickou funkci, stal jsem se desítkářem. Tento název byl jen symbolický, vždyť jsem měl na starost 50—60 členů a nebylo to jen vybírání příspěvků a roznášení pozvánek. Z funkce vyplývalo daleko více úkolů. To byla první stranická funkce, pak následovaly další, 10 roků jsem byl předsedou MěV KSČ v Tišnově, byl jsem i členem OV KSČ v Tišnově a potom i okresu Brno-venkov.

Byl jsem také členem Lidových milicí, to bylo ještě v době, kdy milice byly i v obcích a dva roky jsem byl ve funkci velitele osadní jednotky Tišnov.

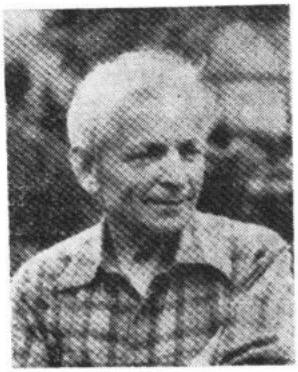
V rove 1955 jsem na výzvu strany a také na základě přesvědčování některých soudruhů vstoupil jako člen jednotného zemědělského družstva. Dnes si to asi těžko dovede představit, co znamenalo, a dnes to asi také nikdo nepochopí. Šel jsem do daleko horších podmínek, než jsem měl v předcházejícím zaměstnání, a když jsem se stal předsedou JZD Tišnov a po sloučení s Lomničkou místopředsedou tohoto sloučeného JZD, neexistovala pro mne žádná volná neděle — soboty byly ještě pracovní — od začátku jarních prací až do zámrzu. V JZD jsem byl celkem 12 let.

Nyní jsem již deset roků, od roku 1971, poslancem ONV Brno-venkov, pracuji ve finanční komisi.

Na nějaké vlastní zájmy mi nikdy mnoho času nezbylo, a tak jsem se vlastně věnoval pouze jednomu, a to je ochotnické divadlo. Již šestatřicet let se tomu věnuji, nezáleží mi na tom, co v divadle dělám, jestli hraji nějakou roli, nebo pomáhám při stavbě kulis, u opony nebo tam, kde je potřeba, prostě hlavně jsem při tom.

Když se nyní ohlédnu zpět, a mohu mluvit i za manželku, dali jsme společnosti, co jsme mohli, alespoň podle našeho názoru, a každý, kdo má poctivý a rozumný názor, to tak musí posoudit. Snad bude možné posoudit naši práci ještě lépe až s odstupem nějakého desetiletí. Na moji práci doplácela rodina, hlavně děti, měl jsem pro ně moc málo času. Chtěl bych to nyní vynahradit vnoučatům, ale zatím se mi to ještě nedaří. Úspěchy i nedostatky nejsou věcí jednotlivců, ale nás všech a naše společnost potřebuje práci každého.

ZA JAROSLAVEM KOTASEM

V Praze na Smíchově osiřel ateliér, ve kterém vznikaly obrazy plné svěžích barev a harmonie, obrazy, kterými jejich malíř rozdával radost lidem... Dne 27. února zemřel neočekávaně ve věku 71 let akad. malíř Jaroslav Kotas. Starší z bratrů Kotasových, jejichž cesta započala v rodné Skaličce, který žil po léta v Praze, zůstal srdcem věrný rodnému Tišnovsku, kam se rád často vracel. Umělcova cesta vedla v r. 1938 na Uměleckoprůmyslovou školu v Praze, kde studoval u prof. Kratochvíla a Kysely, v letech 1945—1948 pokračoval ve studiu profesury výtvarné výchovy při pedagogické fakultě Univerzity Karlovy u prof. Salcmana, Boudy a Lidického. Jedna z prvních samostatných výstav se uskutečnila už v r. 1944 v Tišnově, později následovala řada dalších výstav v našich městech i v zahraničí. Poslední velmi úspěšnou jsme mohli vidět loni v květnu v pražské galerii Platýz. Divák, který se zahledí do obrazů J. Kotase, cítí pulzující atmosféru měst, ale také ovzduší plné klidu i zadumání, jako např. v dílech Nové Město n. Metují, Havlíčkův Brod, Telč nebo Nerudova ulice u Pražského hradu, Malý rynk, Na Hradčanech. Plné kouzla jsou také oleje z cest do zahraničí, jako např. Kavárna v Marseilles, Katedrála v Remeši, Vítězný oblouk, nebo Náhrobek Fryderyka Copina na Père-Lachaise.

Obdivovatelé obrazů akad. malíře Jaroslava Kotase se těšili na jarní výstavu Mistrovu, která se měla uskutečnit v Adamově. Žel, již se nikdy neuskuteční. Umělec odešel, jeho dílo však zůstává. Dílo, kterým významným způsobem obohatil realistickou tvorbu naší soudobé výtvarné kultury, bude dál rozdávat radost.

(vb)

ODEŠEL MICHAL RANNÝ

Začátkem února nás zastihla smutná zpráva o tragické smrti malíře Michala Ranného. Přesmutná zpráva pro ty, kdož jsme ho znali osobně a měli možnost se s ním setkat loni na podzimní výstavě KPVU v Tišnově, kde vystavoval společně s výtvarnými umělci Podhorácka a Brněnska. Cesta M. Ranného vedla z rodných Štěpánovic na střední uměleckoprůmyslovou školu v Brně a poté na pražskou Akademii výtvarných umění, kde studoval v letech 1965—1971 u národního umělce prof. Frant. Jiroudka. Následují studijní cesty do SSSR, Jugoslávie a Francie. Píle, s jakou rozvíjí svůj velký talent, přináší ovoce. Samostatně vystavuje v r. 1972 v Brně, o tři roky později v Praze a v r. 1979 v Římě. Vr. 1980 jsou vybrány jeho dva oleje z fondu Galerie hlavního města Prahy pro výstavu v Kostnici. Kromě toho se zúčastňuje řady společných výstav doma i v zahraničí, např. loni v Brně na výstavě „Současná česká kresba". Jeho díla zakoupily Galerie hlavního města Prahy, Galerie v Ostrově n. Ohří, v Litoměřicích, v Olomouci a Alšova Jihočeská galerie. Po krátkém působení na LŠU v Brně se v poslední době vrací Michal do Prahy, aby zde pokračoval v další tvůrčí práci. Nešťastná náhoda tragicky ukončuje nadějný život čtyřiatřicetiletého umělce, který stál na počátku umělecké cesty. Michala jsme znali jako skromného a čestného člověka, který se dokázal vášnivě přít o své názory životní a umělecké, který se však nikdy nedokázal smířit s žádnou nespravedlností a křivdou. Zůstává řada nesplněných

přání a tužeb, započatá cesta končí předčasně. Cesta, jež zcela jistě byla předpokladem k vyzrání svébytného představitele moderního výtvarného umění.

(vb)

NEDOŽITÉ JUBILEUM

18. dubna t. r. uplynulo 90 let od narození akad. malíře prof. Oldřicha Rosenbauma, rodáka z Kořence na Drahanské vysočině. Po maturitě na jevíčské reálce studoval nejprve na pražské technice, avšak na podzim 1910 se stal žákem akademie umění, kde jeho učiteli byli prof. Vlaho Bukovac, prof. Jan Preisler a prof. Max Pirner. Jako student byl dvakrát vyznamenán školní cenou. Po ukončení vysoké školy působil jako asistent kreslení na reálce v Praze, Křemencové ul. V r. 1916 byl mobilizován a jako voják rakouské a později československé armády sloužil až do podzimu 1919. Byl jmenován profesorem kreslení a působil na reálkách nejprve v Brně a po roce v Oriové. V r. 1922 přišel na reformní reálné gymnázium do Tišnova, kde učil téměř dvacet let. Jako člen Klubu výtvarných umělců Aleš v Brně se občas účastnil klubových výstav a též několikrát vystavoval v Tišnově. Zemřel 25. července 1942 v Brně.

Stručné zhodnocení Rosenbaumova díla podal dr. Karel Krejčí v brožuře, kterou k 5. výročí malířova úmrtí v r. 1947 vydala výtvarná sekce Okresní osvětové rady v Tišnově.

SLIBNÝ ROZJEZD JAZZ-KLUBU

17. prosince loňského roku se velmi skromným prvním večerem rozběhla činnost tišnovského jazz-klubu, nové součásti SZKP. Tišnovu dosud organizace podobného typu zcela chyběla a protože si na nadbytek kultury rozhodně stěžovat nemůžeme, měla by být její existence přínosem. Několik dosavadních pořadů zatím dokázalo, že jazzová a rocková hudba své příznivce u nás najde — klub si i za krátkou dobu vytvořil pevný okruh skalních fanoušků, a přestože někteří návštěvníci jeho akcí — zejména ti nejmladší, odkojení diskotékami — podstatu a smysl hudebních večerů plně nepochopili, jsou vyhlídky do budoucna určitě slibné.

Smyslem těchto řádků ale není hodnotit, nýbrž pozvat zájemce na dvě lákavé akce připravované na květen. Zatímco všechny předchozí večery reprodukované hudby sestavili a uvedli — možno říci s úspěchem — členové klubu vlastními silami, ve středu 13. května bude mít tišnovskou premiéru jeden z hlavních protagonistů jazzu v Brně **Jan Beránek.** Povoláním houslista Státní filharmonie, ale jinak tělem i duší jazzman, člen brněnské skupiny Ornis a častý spolupracovník předního čs. pianisty Emila Viklického. Říká o něm, že má k dispozici snad nejrozsáhlejší jazzovou diskotéku v republice a z ní také čerpá při svých pořadech v brněnském Divadle hudby, kde již 10 let představuje slavné postavy světového jazzu. S neuvěřitelnou ochotou vyhověl naší žádosti o dlouhodobou spolupráci, jejíž start se uskuteční vzpomínanou středu. Přijďte si poslechnout pořad o černošském trupetistovi Milesu Davisovi, jeho legendární nahrávky pořízené do roku 1970 a zasvěcený výklad z úst skutečně jednoho z nejpovolanějších odborníků.

V pátek 29. května pak poprvé zazní v klubu živá muzika; přijede pražská skupina **Bluesberry,** jejíž vystoupení by mělo být po mnoha letech „rockového ticha" pro Tišnov malým svátkem. Říká se, že černošské blues vzniklo v deltě Mississippi a pražské na Hanspaulce. Odtud také pochází zmíněná skupina Bluesberry, která se orientuje na lidové formy blues. Původně hrála jako duo (Petr Introvič — foukací harmonika, kytara, zpěv, Jaromír Mário Císař — kytara, zpěv), později v triu s kontrabasistou Janem Špičkou, případně navíc s občasnými hosty. Ve zmíněném triu se poprvé představili návštěvníkům 6. Pražských jazzových dnů, kde se v amatérské přehlídce stali třetí nej-

úspěšnější skupinou. Následovaly další Pražské jazzové dny, vystoupení na festivalu ve Slaném a mimo jiné také několikrát v pražské Lucerně i v Brně.

Důležitým mužem v pozadí skupiny je Jaroslav Tluchoř Müller, který píše texty jak k vlastním, tak k převzatým skladbám a i když se Bluesberry snaží zachovat zvuk a styl starého blues, jeho texty jsou současné a zabývají se aktuální tématikou.

Kromě vlastních písniček tvoří osu jejich repertoáru skladby, které přebírají od vynikajících interpretů lidového blues: chromého kytaristy Brownie Mc Ghee, slepého harmonikáře Sonny Terryho a vůbec nejuznávanějšího lidového písničkáře Huddie Leadbettera-Leadbellyho.

Obě chystané akce se uskuteční v sále SZKP na Mlýnské ulici, dobu zahájení sledujte na plakátech.

SPORT

SPORTOVNÍ MINIATURY

Před časem jsme představili v našem zpravodaji tišnovské šachisty jako nově utvořený oddíl TJ Baník. Za velmi krátkou dobu se vyznavači královské hry zařadili mezi nejagilnější složky TJ a svůj všestranný rozmach korunovali vítězstvím v okresním přeboru družstev. Ziskem titulu přeborníka si vybojovali rovněž právo účasti v kvalifikaci o postup do vyšší třídy. Mimo to hrají čtyři hráči oddílu — ing. Plašil, Bytešník, Buček a Štursa — ve výběrovém okresním přeboru jednotlivců, nemluvě o další bohaté činosti na sportovním i mimosportovním poli.

●

Ze zcela opačného soudku je zpráva z oddílu odbíjené. Po úmrtí Jiřího Knoflíčka se nenašel nikdo, kdo by byl ochoten nadále vést družstvo mužů a celek se úplně rozpadl, takže byl odhlášen z probíhající soutěže. Zarážející je především skutečnost, že hráči pověření dočasným vedením místo snahy o konzolidaci družstva sami přispěli k jeho rozpadu tím, že ohlásili přestup z Tišnova do jiných oddílů. Někdejší úspěšný oddíl Baníku se tak dočkal poněkud trapné labutí písně.

●

Po loňském překvapivě úspěšném vystoupení našich košíkářů v krajském přeboru II. třídy se letos hrálo až do posledního kola o záchranu. Nakonec všechno dobře dopadlo a vítězstvím nad Žabovřeskami B se tišnovští muži usadili v podstatě ve středu konečné tabulky. Klíčovým okamžikem byla pravděpodobně vítězství v Husovicích a Prostějově těsně před závěrem soutěže a rozhodně i návrat bývalých opor — házenkářů Novotného a Bárty. Ženy obsadily ve své skupině předposlední místo. (vt)

BOHATÁ ČINNOST TJ SOKOL ŠTĚPÁNOVICE

je dokumentována nejen tím, že členové vybudovali krásné fotbalové hřiště u řeky Svratky spolu s hřištěm volejbalovým, ale i tím, že za spolupráce požárníků bylo v zimě zde připraveno kluziště, které používali i žáci ZDŠ Tišnov — Gottwaldova, jíž mají zde ve Štěpánovicích své „pracoviště".

Každoročně TJ Sokol pořádá výšlapy do okolí, jichž se zúčastňují nejen dospělí, ale i děti.

A když zimní počasí neodpovídá představám o zimních sportech, nezahálí se ani jednu neděli; pravidelně jsou pořádány mistrovské zápasy ve stolním tenise, které pak vrcholí „vánočním turnajem", jak tomu by-

lo i v loňském roce, kdy 26. prosince 1980 probíhal již IV. ročník. Zúčastnilo se ho 8 žáků a 12 mužů.

Pořadí žáků bylo následující:

1. VISINGR Leoš, 2. SÝS Petr, 3. MAZOUR Libor. Odměnou jim byly sportovní hry a školní potřeby.

Pořadí mužů:

1. SÝS Jiří, vítěz i předloňského turnaje, 2. ing. SEVERIN Božík, 3. SÝS Karel, 4. BAŠTA Zdeněk.

Vítěz získal putovní pohár a sportovní tašku, ostatní praktické věci do domácnosti.

Takto se tvářili vítězové po skončení turnaje 1980; již nyní pilně trénují na příští sportovní zápolení. D. Š.

JARO PATŘÍ TURISTŮM

Tradiční zahájení jarní turistické sezóny uspořádali letos turisté — členové TJ Baník Tišnov na netradičním místě — na Čepičce. Každoročně tyto jarní srazy bývaly na Květnici, ale v rámci ochrany této přírodní rezervace bylo zvoleno nové místo .

Na Čepičce se sešli nejen tišnovští turisté, ale přišli i vyznavači tohoto sportu z Kuřimi a z Veverské Bítýšky. K účastníkům promluvil předseda odboru turistiky a lyžování TJ Baník Alois Zeman, který mimo jiné seznámil s plánovanou činností tišnovských turistů v nastávající letošní sezóně. Jejím vyvrcholením bude již 11. ročník Tišnovské padesátky, který se uskuteční 25. září. Pro účastníky se připravují nové trasy na 25, 35, 50, 75 a tentokrát i 100 km, bude zachována nejkratší trasa na 15 km.

Na památku si z Čepičky každý účastník odnesl upomínkový list, který navrhl člen odboru Jiří Ondra. —ok—

O RÁKOSNÍKOVI

Uhodnout jaké prostředí si zvolil rákosník není nijak těžké, je to dovedně zašifrováno už v jeho jméně. Ano, je obyvatelem rákosinami, puškvorcem, orobincem, sítinou či jinou vodní vegetací zarostlých míst v blízkosti vody, ať už jí je řeka, rybník nebo jen močál. Hlavně, aby zde byla pořádná džungle, čím hustší, tím je spokojenější. Je to takový stydlivý samotář žijící skrytě v rákosovém houští. Hledí si pouze svého, na veřejnosti se ukazuje jen výjimečně. Den tráví hledáním housenek, pavouků, plžů a všech těch vodních živočichů, kteří si libují v nepříliš voňavých vodách bohem i lidmi zapomenutých míst. Přesto, že je dob-

rým letcem, pouť za potravou vykonává převážně pěšky dovedným šplháním po rákosových stvolech. Vybavil se za tím účelem silnými nožkami s dlouhými prsty. I v ošacení se drží své zásady zůstat pokud možno nenápadný. Svrchu je rezavohnědý, vespod světlejší a tyto odstíny mu umožňují výborně splynout s prostředím. Ale pořád mluvíme o rákosníkovi v jednotném čísle jakoby šlo o jeden druh, a zatím u nás žije druhů pět. Největším je rákosník velký s velikostí přibližně drozda. Oč ostatní převyšuje výškou, o to jim nestačí zpěvem. To už tak bývá v ptačím světě, že velikost není monopolem ani na chytrost, ani na krásu. Jeho píseň je drsná, skřípavá a hlučná. Ostatně většina tvorů žijících v tak nepřehledných místech, jako je rákosová džungle, je ve svých hlasových projevech hlučná (vezměme si kupříkladu takového bukače, kvakoše či lysku). Musí je přece slyšet ti, pro něž je zpěv určen družka, konkurence, vetřelci.

O něco menší je rákosník obecný a i jeho píseň už je přijatelnější, tedy přijatelnější pro lidské ucho; mezi rákosníky na to bude asi jiný názor.

Přibližně stejné velikosti jsou rákosníci proužkovaný a ostřicový, který je navíc poměrně vzácný a na Tišnovsku se s ním ztěží setkáme. Tihle dva však podlehli jisté rozmařilosti a oděli se do pestřejšího kabátku.

Nejdále se v dovednosti zpívat dostal rákosník zpěvný. Jeho melodie je mnohem libozvučnější a příjemnější, než u toho velkého. Připomíná zpěv sedmihláska s vlastními mezivlažkami. Je výborným imitátorem, a tak se v jeho skladbě objevuje napodobení i jiných zpěváčků. S ním a s rákosníkem obecným se můžeme v okolí Tišnova setkat nejčastěji. Samozřejmě ta častost je relativní, neznamená to, že kam se podíváme, tam je rákosník. Dává pouze naději, že zatoulámeli se do míst u vody a s rákosem (např. u Lomničky, u Březiny, u Štěpánovic apod.), mohli bychom jej uvidět.

Ze zimovišť v rovníkové Africe se rákosníci vracejí v dubnu. Tehdy uslyšíme také nejčastěji zpěváckou produkci, o níž byla řeč. Vlastně předvádí se jen sameček, jeho družka má už zcela prozaičtější starosti. Staví nový domov pro své ratolesti. Všichni rákosníci (rákosnice) jsou v tomto směru dovedné. Hnízdo je úhledná stavba, upletená ze stébel a listů vodních travin, které stavitelé (stavitelky) sbírají z hladiny nebo odloupnou ze stonků a v takovém případě ještě namočí ve vodě. Hrubou stavbu tvoří košíček, někdy až 20 cm vysoký, tak důkladně připevněný ke stéblům orobince, že se zdá jakoby hnízdem prorůstaly. Vevnitř je vystlán jemnými rostlinnými vlákny a peříčky. Do té hebkosti pak samička položí svých 5—6 vajíček a společně se svým manželem tento poklad pečlivě zahřívají 14—15 dní a rovněž pak drobotinu dalších 12 dní krmí. Tehdy už dovedou mladí rákosníčci obstojně létat a opouštějí hnízdo. V září se pak všichni, staří i mladí, odeberou do svých zimních sídel v Africe.

Josef Ptáček.

OZNÁMENÍ

OÚSS, hygienické středisko v Kuřimi každé pondělí zajišťuje služby pro staré občany.

Koupání	3 Kčs
pedikura	5 Kčs
mytí vlasů	2 Kčs
odvoz autem	2 Kčs

Pro důchodce, jejichž důchod nepřesahuje 780 Kčs, budou tyto služby zdarma. Občan, který bude chtít použít toto zařízení, musí mít s sebou potvrzení o výši důchodu a písemný souhlas lékaře, že se může koupat v teplé vodě.

Je třeba objednat se předem telefonicky na č. 85 550, nahlásit adresu a auto pro zájemce zajede domů a zase přiveze zpět.

Půjčovní doba v MěLK

pro dospělé: po, st 8-12; út, pá 13-18
pro děti: po, st 13-18
pobočka Tišnov II: út 15-18

KINO PANORAMA

1. pá — 17.30 a 20 hodin,
2. so — 17.30 hodin
HON NA KOČKU
Český barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

2. so — 20 hodin,
3. ne — 17.30 a 20 hodin
● **AŽ MĚSTO PROCITNE**
Francouzský barevný film. Nebezpečná hra s bandou zločinců.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

5. út — 17.30 a 20 hodin
● **SCHOVÁVANÁ PRO DVA**
Barevný film NDR. Psychologická studie dnešního manželství
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

7. čt — 17.30 a 20 hodin
● **KLADIVO NA ČARODĚJNICE (širokoúhlý)**
Český film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

9. so, 11 .po — 17.30 hodin
● **FRANCOUZSKÁ SPOJKA**
I. díl — ŠTVANICE
II. díl — DOPADENÍ
Americký barevný film.
Vstupné 8, 10, 12 Kčs

10. ne — 17.30 a 20 hodin
VŠECHNO CHCI MÍT „S"
Sovětský barevný film.
Vstupné 4, 5 ,6 Kčs

12. út — 17.30 hodin
TAM ZA LESEM
Český film o tužbách a snech vojáků vracejících se do vlasti.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

13. st — 17.30 hodin
ZBRANĚ PRO PRAHU (širokoúhlý)
Český barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

14. čt — 17.30 hodin
VLČIE DIERY
Slovenské národní povstání.
Vstupné 2, 3, 4 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ

1. pá — 10 hodin
O PRINCI SE ŽELEZNÝM SRDCEM
Sovětský film.

3. ne — 9.30 hodin
OTA MĚNÍ SVĚT
Barevný film NDR.

10. ne — 9.30 hodin
ÚNOS ČÍSLO TŘINÁCT
Sovětský barevný film.

17. ne — 9.30 hodin
JAK SE FRANTA NAUČIL BÁT
Český barevný film.

24. ne — 9.30 hodin
PAN TAU JDE DO ŠKOLY
Český barevný film.

31. ne — 9.30 hodin
HVĚZDNÉ LÉTO
Sovětský barevný širokoúhlý film.

Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs

LETNÍ KINO

15. pá, 16. so, 17. ne — 21 hodin
● **POSTŘIŽINY**
Český barevný film podle předlohy B. Hrabala
Vstupné 6 Kčs

18. po, 19 .út, 21. čt — 21 hodin
● **SMRT PODLE POSLEDNÍ VŮLE**
Anglický barevný film.
Vstupné 6 Kčs

22. pá, 23. so, 24. ne — 21 hodin
TRHÁK
Český barevný revuální film.
Vstupné 6 Kčs

25. po, 26. út, 28. č t— 21 hodin
JSEM NESMĚLÝ, ALE LÉČÍM SE
Francouzská filmová veselohra.
Vstupné 6 Kčs

29. pá, 30. so, 31. ne — 21 hodin
● **SLUŠNÁ RODINA**
Španělská veselohra.
Vstupné 6 Kčs

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 66 619 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice—3742-81 — 456.12/81-Lá 93

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

ČERVEN 1981 Ročník XII Číslo 6

CO CHCEME...

V rušném předsjezdovém a předvolebním období jsem hovořil s mnoha lidmi, komunisty i bezpartijními, neboť také je zajímalo, o čem se jedná na výročních členských schůzích stranických konferencích, které vyvrcholily XVI. sjezdem KSČ. Příznačné pro tato rokování vždy bylo — co chceme. Rozumějme — co chceme udělat, vybudovat, zlepšit ale také překonat, odstranit, aby nám nepřekáželo v další cestě vpřed.

A jestli na mnoha místech bylo slyšet ve větším počtu a hlasitěji o tom, co je nutné překonat a odstranit, neznamenalo to, že bychom šli nesprávným či dokonce špatným směrem. To se především ti, kteří niterně srostli s touto společností, hlouběji a v širších souvislostech dívali na nastávající období a do dalších dnů.

Není vyloučeno, že si naivní lidé, kteří slyšeli nebo četli o kritice nedostatků, o zdravé nespokojenosti nad vlastní prací, ekonomickými výsledky, jež mohly být lepší, položili takovouto otázku: jak je možné, že se socialistické zřízení potýká s problémy?

Jakou dát odpověď? — V první řadě: výstavba socialismu nebyla a není cesta po vyasfaltovaném chodníčku. Je neustálým bojem o vědomí lidí, o jejich ideový, politický a odborný růst, neboť neboť jenom takto vyzrálí lidé mohou úspěšně zvládnout úkoly nabývající rok od roku na náročnosti, z níž nelze nic ubírat.

Jakékoliv slevování či ustupování by totiž znamenalo zůstat stát, jít zpátky. Rozumní si domyslí, že důsledek by se projevil v ohrožení vysoké životní úrovně lidu. A to přece nikdo z nás nechce a nemíní vůbec připustit. Ovšem za podmínky, že všichni budeme mít na mysli jedno: pracovat co nejkvalitněji. nejefektivněji a nejhospodárněji.

To je to, co chceme a co všichni ve vlastním zájmu musíme.

(bach)

Kandidáti NF představeni voličům

Na předvolebních schůzích, které proběhly ve všech částech našeho města byli voličům představení kandidáti Národní fronty na poslance do všech stupňů naší zastupitelské soustavy.

Do federálního shromáždění jsou opět navrženi poslanci, kteří nás zastupovali již v minulém volebním období. Za poslance Sněmovny lidu je navrhován s. **Miloslav Urban** (55 roků), vedoucí veterinárního střediska v Blansku, na poslankyni Sněmovny národů kandiduje s. **Antonie Bajerová** (54 roků), dělnice z Letovic.

Do České národní rady je za náš obvod navrhován opět s. **Alois Beran** (57 let), pracovník n. p. TOS Kuřim.

Kandidátkou na poslankyni KNV Jihomoravského kraje je znovu navržena s. **Jitka Pokorná** (35 let), dělnice n. p. Rico Vev. Bítýška, bytem v Tišnově — — Hradčanech.

Pro volby do Okresního národního výboru Brno-venkov bylo naše město rozděleno do 8 volebních okrsků podle obvodů základních (dříve uličních) organizací KSČ.

Foto na titulní straně Josef Ptáček.

Kandidáty na poslance ONV v jednotlivých okrscích jsou:

1. **Ing. Václav Lipovský** (44 roků), samostatný referent organizace řízení — obvod občanského výboru č. 7.
2. **Miloslav Ondráček** (56), topič–údržbář — obvod ONV č. 6 a 8
3. **Jiří Mutl** (32), výpravčí ČSD — obvod OV č. 4
4. **PhDr. Milan Novotný** (42), místopředseda ONV — obvod OV č. 1 a 3
5. **Alena Ložeková** (31), dělnice ZSKN — obvod OV č. 2 a 14
6. **Ladislav Klusák** (42), opravář n. p. Silnice — obvod OV č. 5 a 10
7. **Jiří Kvíčala** (43), strojní zámečník — obvod OV č. 12 a 13
8. **Marie Pokorná** (22), skářka ZSKN — obvod OV č. 9 a 11

Pro volby poslanců MěstNV byl obvod našeho města spolu s integrovanými vesnicemi rozdělen do 100 volebních obvodů. Kandidáty Národní fronty v jednotlivých obvodech jsou:

1. **Karel Kouřil** (41 roků), uvolněný funkcionář
2. **Josef Brokl** (38), dělník
3. **František Sedláček** (31), řidič
4. **Ladislav Panáček** (52), technik
5. **Jiřina Novotná** (49), vychovatelka
6. **Josef Gergely** (43), technik
7. **Jarmila Fialová** (24), plánovačka
8. **Julius Jedlička** (36), horník
9. **Jaroslav Doubek** (43), úředník
10. **Sidonie Šírová** (45), zaměstnanec
11. **Jan Malý** (30), lamač
12. **Libor Musil** (30), horník
13. **Karel Souček** (50), předseda MěstNV
14. **Pavel Máca** (47), vedoucí provozu
15. **Oldřich Knébl (40)**, vedoucí těžebního střediska
16. **Blažena Čechová** (49), důchodkyně
17. **František Borkovec** (48), technik
18. **Jindřich Klimeš** (34), dělník
19. **Olga Dvořáčková** (44), dělnice
20. **Ing. Jiří Vejrosta** (40), výzkumný pracovník
21. **Antonín Novotný** (51), zámečník
22. **Jindřich Drábík** (36), mistr
23. **Soňa Čurdová** (31), dělnice
24. **Milan Hýsek** (32), dozorce vyhýbek
25. **Jaroslava Trtílková** (49), vedoucí pošty
26. **Anna Jelínková** (40), vedoucí účtárny
27. **Vladimír Lieberzeit** (36), řidič
28. **Zdeňka Brázdová** (33), pletařka
29. **Marie Hřebcová** (55), vedoucí jídelny
30. **Emilie Krčmová** (42), pokladní
31. **Ing. Ivan Setínský** (35), projektant
32. **Milan Kříž** (56), brusič
33. **Ing. Miroslav Zerák** (56), technik
34. **Marie Miovská** (29), dělnice

35. **Petr Medřík** (29), traťmistr
36. **Ludmila Krausová** (50), dělnice
37. **Miloslav Hamák** (38), horník
38. **Ing. Miloslav Jirkal** (47), technik
39. **František Pokorný** (51), předseda ZV ROH
40. **Jiří Kočka** (31), důlní operátor
41. **Stanislav Kuklík** (39), horník
42. **Rudolf Valla** (33), horník
43. **Milan Vysoudil** (37), technik
44. **Ladislav Špaček** (55), tajemník MěstNV
45. **Antonín Mičán** (55), člen JZD
46. **Ing. Josef Blaťák** (39), vedoucí útvaru
47. **Miroslava Šustrová** (31), účetní
48. **Jaroslav Schiller** (51), ekonom
49. **Ing. Milan Růžička** (34), vedoucí provozu
50. **Petr Vychodil** (31), mistr odborného výcviku
51. **František Trnčák** (34), důlní technik
52. **Miroslav Beneš** (31), zámečník
53. **Emilie Mazlíková** (45), propagační pracovnice
54. **Marie Bártová** (32), učitelka
55. **Tomáš Knecht** (47), technik
56. **Jaroslava Bělušová** (35), prodavačka
57. **Vladimír Vachovec** (26), státní zaměstnanec
58. **Jaroslav Merta** (29), zámečník
59. **František Navrátil** (34), mistr
60. **Marie Efenbergerová** (35), dělnice
61. **Zdeněk Melkes** (30), bezpečnostní technik
62. **Zdeněk Visingr** (35), seřizovač
63. **Milena Ševčíková** (31), elektromechanička
64. **Ing. František Bytešník** (50), hodinář
65. **Jiří Ondra** (31) výrobní dispečer
66. **Miroslav Nečas** (50), hodinář
67. **Vladimír Plucek** (40), technik
68. **Jaroslav Kopáček** (28), operátor
69. **Miloslav Mynář** (36), knihkupec
70. **Hana Buriánová** (32), účetní
71. **Emilie Horáková** (60), důchodkyně
72. **Eliška Turinská** (32), doručovatelka
73. **Ing. Bohuslav Volný** (40), technik
74. **Alois Malásek** (36), dělník
75. **Jan Lukas** (36), technik
76. **Stanislav Prokeš** (38), vrtač
77. **Josef Štourač** (28), televizní opravář
78. **Zdeněk Bárta** (46), technik
79. **Josef Jílek** (30), člen JZD – řidič
80. **Marie Vacová** (33), servírka
81. **Josef Pokorný** (23), řidič
82. **Pavel Běhounek** (29), naviječ
83. **Oldřich Bednář** (38), soustružník
84. **Miroslav Musil** (52), závodní mechanik

85. **Ing .Lubomír Janšta** (39), technik
86. **Marta Ondráčková** (29), zdravotní sestra
87. **Norbert Starý** (49), zedník
88. **Miroslav Matulka** (61), člen JZD
89. **Josef Prokeš** (40), člen JZD
90. **Marie Procházková** (44), úřednice
91. **Josef Králík** (37), úředník
92. **Jindřiška Špačková** (41), členka JZD
93. **Josef Neudecker** (52), dělník
94. **František Kočka** (37), člen JZD
95. **Jan Kašparec** (45), technik
96. **Jiří Dolníček** (38), státní zaměstnanec
97. **Hedvika Sýsová** (49), členka JZD
98. **Jiří Dvořák** (35), vedoucí výroby
99. **Jaroslav Svoboda** (29), vrtač
100. **Marie Mikešová** (28), navíječka

BESEDU NA TĚMA XXVI. SJEZD KSSS.

uspořádal MěstV SČSP a místní odbočky v Tišnově ve středu 22. dubna v 18 hodin v sále kina.
Přednášel sovětský lektor z generálního konzulátu v Brně. Přednáška byla doplněna sovětským filmem „Osvobození Československa". D. Š.

ZE ŠTĚPÁNOVIC

Na poslední veřejné schůzi ZO KSČ č. 14 ve Štěpánovicích promluvil k plnění volebního programu NF s. Ladislav Špaček, tajemník MěstNV. Diskuse se zaměřila na aktuální otázky této části města, především k opravě komunikací a stavidel u splavu.

Na veřejné schůzi dohlížejícího výboru Jednoty vystoupily děti z mateřské školy s pásmem k MDŽ a žáci 3. B s programem Vítáme jaro. O významu ženského hnutí promluvil předseda OV č. 14 s. Jan Kašparec.

DV Jednoty uspořádal letos — jako každoročně — karneval pro děti. Děti měly velkou radost. D. Š.

RODNÉ MORAVĚ

Dne 24. dubna t. r. uspořádalo Karasovo divadlo další večer poetické kavárny Na korábě, který byl věnován památce spisovatele Josefa Fr. Karase, od jehož smrti uplynulo nenedávno 50 let.

Literární pásmo z díla J. F. Karase nazvané Rodné Moravě připravila dr. Vlasta Šanderová a v režii Karla Cejnka učinkovali herci Karasova divadla V. Kostelecká, dr. D. Tirová, dr. J. Frýba, P. Máca, L. Kostelecký, K. Cejnek a V. Turinský. Na klavír doprovázel Aleš Smíšek.

Slavnostního večera byla přítomna i dcera spisovatelova známá národopisná pracovnice Vilma Volková z Hutiska—Solance s několika členy rodiny a přáteli.

Díky citlivému výběru Vlasty Šanderové podařilo se podat působivý průřez Mistrovou tvorbou. Nízká návštěvnost neubrala nic na důstojnosti vzpomínkové slavnosti.

ZDAŘILÁ EXKURSZE DO ÚPRAVNY VODY V LOMNIČCE

Byla uskutečněna třetími třídami základní devítileté školy v Tišnově, Gottaldova ul.

Vlastivědné učivo je seznamuje s životem města i jeho problémy. V mnohých městech je to právě starost s pitnou vodou.

V Tišnově přibyla nová sídliště, bydlí tu mnohem více obyvatel jako dřív, proto se spotřebuje i více vody. Všechny byty mají koupelnu, sprchy a splachovací záchody, voda se pou-

živá také na mytí aut a na zalévání zahrádek!

Každé město proto hledá nové zdroje pitné vody. Již po dobu osmi let spolehlivě připravuje vodu pro část města i čistička a úpravna vody v nedaleké Lomničce.

Vedoucí tohoto zařízení s. Karel Fiala seznámil žáky s činností „čerpačky"; voda se bere ze tří studní, hlubokých 50 m, protože vrchní vrstvy půdy neskýtají záruku kvalitní vody. Ta je znečišťována různými oleji. jedy na myši, přípravky, kterými se stříkají ovocné stromy, i přípravky na praní prádla a na mytí nádobí; také hnojení polí umělými hnojivy je nebezpečím pro vodu.

Ze studní se čerpá „surová" voda do zvláštních nádob, kde se provzdušňováním obohacuje o kyslík a sráží se tam i železo. Odtud se žene do filtrů, které jsou plné křemičitého písku, nastává filtrace, písek váže na sebe mangan i železo.

Nakonec je ochlorována, aby se zbavila choroboplodných zárodků.

Tři filtry které pracují v Lomničce, se také perou – 2 × týdně se přívod vody zastaví, dmychadlem se pustí tolik vzduchu, potom tlakem vody se písek propláchne a filtry jsou opět připraveny k činnosti

Po filtraci a chlorování přichází voda do akumulačních nádob, které jsou pod zemí; jsou dvě a každá pojme 250 kubíků vody.

Odtud se potom voda žene potrubím do vodojemu, který je na Květnici a samospádem ke spotřebiteli.

Veškerá práce je plně automatizována a v případě poruchy se přepnou jednotlivé přístroje na náhradní, takže plynulost zásobování vodou není narušena.

A že čistička pracuje již osm let bez vážnějších poruch, má zásluhu i vedoucí soudruh Karel Fiala, který školáky s nevšední ochotou provázel.

D. Š.

RADOSTNÁ BILANCE

V únoru letošního roku oslavili požárníci v našem městě vzácné výročí. Uplynulo již 105 let od založení organizované požární ochrany v Tišnově. Při vzpomínkovém večeru dne 20. února velmi pěkně všem účastníkům přiblížil dějiny organizace velitel požárního sboru npor. Melkes. Vzpomněl skromných začátků požárního sboru v dobách Rakouska–Uherska, postupné vybavování technikou v letech mezi světovými válkami i velmi rozsáhlou činnost záchranné služby, kterou včetně vozidel v roce 1952 převzal OÚNZ. Velkého rozmachu byli občané Tišnova svědky po roce 1948. Postupně se vozový park rozrostl na dvě automobilní stříkačky, autocisternu, osobní vozidlo, nákladní automobil a speciální pásový transportér.

Nové období v organizaci požární ochrany vzniklo založením tišnovské stanice VPÚ v roce 1970. Protože všichni příslušníci nově vzniklého útvaru byli a také dodnes zůstali členy dobrovolného veřejného požárního sboru, je možné s radostí konstatovat, že v Tišnově nikdy nedošlo k neshodám mezi profesionály a dobrovolnými požárníky a že naopak spolupracují v naprosté shodě a jak při požárech, tak i při jiných akcích není rozdílu mezi příslušníky VPÚ a VPS.

Požárníci z Tišnova I se vždy snažili, aby odborná úroveň byla na výši, aby výsledky zásahů i preventivní činnosti byly co nejlepší. A je možno říci, že se to daří. Svědčí o tom řada dobrých výsledků. Na příklad jen v roce 1980 se dobrovolní požárníci z Tišnova I. účastnili likvidace několika velkých požárů (obytné domy v Rožné, kulturní dům v Lažánkách, les u Hvozdce), celkem vyjeli k 49 požárům a technickým zásahům a odpracovali při nich 1 113 hodin.

Velká pozornost je věnována výcviku a soutěžím. V průběhu uplynulého roku se zúčastnili sedmi soutěží a dosáhli výborných výsledků, o čemž svědčí

pět 1. míst. Družstvo mužů se stalo také vítězem okresního kola soutěže požárních družstev. Již druhý rok pracuje s úspěchem také družstvo žen. Zúčastnilo se již několika soutěží a v okresním kole obsadilo 3. místo. Jsou předpoklady, že bude i nadále stejně aktivní.

Požárníci z Tišnova I jsou pořadateli každoročního Poháru rady MěNV v Tišnově v požárním sportu. Každý ročník je velice úspěšný, soutěž již má své jméno i trvalé účastníky.

Stejná aktivita je vyvíjena i při údržbě výstroje a výzbroje, opravách i údržbě budovy požární zbrojnice, velká pozornost je věnována sběru odpadových surovin. Za rok 1980 bylo členy SPO odpracováno celkem 8 835 brigadnických hodin,z toho na příklad při práci s mládeží 1 352 hodin, bylo odevzdáno 24,4 tun železného šrotu, 3 členové se stali dobrovolnými dárci krve. I v letošním roce je činnost stejně bohatá jako v předcházejících letech. Mimo likvidaci požárů, převážně lesních, a záchranných prací při povodních bylo za první čtvrtletí provedeno 225 prohlídek obytných domů a 46 preventivních protipožárních prohlídek malých provozů. 11. dubna uspořádali požárníci ve spolupráci se ZDŠ na Gottwaldově a Smíškově ulici již III. ročník branného závodu s požární technikou za účasti 144 dětí. Tato akce pro mládež však není jednorázová. Při organizaci trvale pracuje družstvo mladých požárníků, každoročně se zúčastní celostátní hry Plamen a dosahuje výborných výsledků. Požárníci pořádají také besedy se žáky škol, za 1. čtvrtletí letošního roku se těchto přednášek a besed zúčastnilo 282 žáků. Celkem v průběhu prvního letošního čtvrtletí bylo odpracováno 2 674 hodin, a to v době volna požárníků — dobrovolníků. A to je skutečně pěkný dar naší společnosti.

Dr. Jiří Oharek

VČELAŘSKÉ JUBILEUM

Dne 5. května 1981 dovršila 80. rok svého trvání základní organizace Českého svazu včelařů v Tišnově. V kronice ZO se o založení píše: „Dne 5. května 1901 se sešlo na pozvání p. učitele V. Oharka z Hvozdce 17 včelařů, aby utvořili včelařský spolek. Za starostu spolku byl zvolen Josef Mimra, ředitel zimní hospodářské školy v Tišnově, za jeho náměstka p. T. Weinzettel, lesní v Předklášteří, za pokladníka Antonín Dusík z Tišnova, jednatelem František Konečný, učitel v Předklášteří. Členy výboru se stali Osvald Pleský, nadučitel v Dolních Loučkách, Václav Oharek, správce školy v Hvozdci, Vincenc Joukal, správce školy v Uníně, náhradníkem Josef Stejskal, krejčovský mistr v Předklášteří. Revizory účtů se stali Jan Zelber v Drásově o Rudolf Klátil, tesařský mistr v Předklášteří. Do okresního včelařského spolku v Tišnově bylo zapsáno 20 členů s ročním příspěvkem 1 K".

Včelařský spolek pro Tišnov a okolí přežil obě války a hrstka starých včelařů obnovila po roce 1945 život spolku. V roce 1957 byl spolek včleněn do nově utvořeného Svazu českých včelařů; dnes nese název ZO Českého svazu včelařů v Tišnově. V současné době má 98 členů, z toho 8 žen. Členové se starají o 699 včelstev. V čele ZO stojí dvanácti členný výbor v čele s předsedou Vladimírem Šimkem.

Činnost ZO je pestrá. Jsou pořádány přednášky, kursy o chovu matek, zájezdy za poznáním včelínů význačných včelařů. Nemalé starosti působí včelařům ubývání pastvy pro včely, chemizace, roztoč Yaroa Jakobsoni a hlavně malý zájem o včelaření u mladých.

U příležitosti výročí spolku včelařů děkujeme vytrvalým a trpělivým včelařům za obětavost a přejeme jim hodně úspěchů do dalších let.

Karel Bednář. kronikář ZO ČSV

Chovatelé obohacují trh

Chov králíků má hospodářský význam především z hlediska produkce kvalitního králičího masa pro samozásobení rodin chovatelů, ale i pro potřeby trhu. Důležitým faktorem je i produkce kožek jako suroviny pro průmysl kloboučnický a kožešnický. Doporučuje se proto chovat plemena masných králíků. Jsou to plemena střední velikosti o živé hmotnosti 4—5 kg. Plně vyhovují požadavkům na brojlerového králíka, kde se požaduje především ranost a dobrá výtěžnost masa. Pro získávání králičího masa jsou vhodní i jejich kříženci. Nejdůležitějším úkolem je dosáhnout a upevnit užitkové vlastnosti masných plemen tak, jak jsou stanoveny ve vzorníku, a postupně závést do naprosté většiny chovů organizovaných i neorganizovaných chovatelů čistokrevná plemena. Na dobré výsledky v produkci masa má vliv krmení a složení krmné dávky. Maso králíka krmeného jen zelenou a šťavnatou pící je vodnaté, málo protučnělé a chybí mu požadovaná jemnost a křehkost. Proto musíme králíka na výrobu masa krmit vhodnými krmivy. Nejvhodnější je kompletní směs v granulích. Dobře však můžeme výrobu králičího masa zajistit i senem, bramborovou míchanicí a jadrnými krmivy za výdatného napájení.

Zájemci o členství v ZO ČSCh se mohou přihlásit u Ant. Chronce, nám. 28. října č. 26.

J. Šnobl

Hoří Klucanina!

Je sobotní odpoledne 11. dubna. Ručička hodinek se blíží k půl páté. Nad Tišnovem se ozývá zlověstný signál sirény, která svolává požárníky. Každý, kdo ji slyší, se v duchu táže, kam asi budou směřovat zásahové vozy. A mnozí již vidí zlověstný slop kouře nad Klucaninou. Hoří Klucanina!

A ještě před tím, než ke Klucanině zamíří požární vozy, směřují k tomuto tišnovskému lesu zástupy občanů — někteří ze zvědavosti, ale většina s odhodláním pomoci, v ruce lopaty, hráběmi a další domáci nářadí, prostě to, co kdo zrovna měl po ruce. Nejsou to jen dospělí, je zde i mnoho dětí. Klucanina je naše, a tak jí každý musíme pomoci!

Mezi tím však požár postupuje. Od místa na kraji lesa — na Sychráku — oheň postupuje směrem nahoru a postupně se rozšiřuje. Setkává se však s nezměrným úsilím požárníků, ale hlavně řadových občanů, kteří se snaží pomoci. Na pomoc přijíždějí i další sbory. Velitel zásahu je postupně posílá na místa, odkud mohou nejlépe zasáhnout a uplatnit i vodu z cisteren, které přivezly. Řidiči odvádějí skutečně kus svého umu, když s těžkými cisternami šplhají do lesa.

V ohroženém lese můžete potkat velitele tišnovských požárníků npor. Melkese, předsedu tišnovské organizace dr. Oharka, jeho ženu i náčelníka požárníků z Lomničky s. Neudeckera a další. Prostě všichni se spojili do jednoho úsilí — zachránit Klucaninu.

A podařilo se oheň je zdolán, a jak se říká v odborné terminologii, lokalizován. Ještě celý den hlídky sledují, aby se znovu nerozmohl.

Na začátku byla hra a neopatrnost dvou sedmiletých chlapců, jejichž počínání nevěnovali rodiče potřebnou pozornost. A na konci tři hektary spáleného lesa; to je škoda 8000 Kčs. Díky zásahu požárníků, ale především občanů, bylo zachráněno však nejméně 15 ha lesa.

MěstNV i VPÚ v Tišnově rozeslali děkovné dopisy na tišnovské školy, ve kterých děkují za účinnou pomoc žáků při likvidaci požáru. Stejný dík patří i všem občanům, kteří pomohli.

Jeden požár, ale dá se říct, že jeden z řady. Vždyť téměř většina požárů je zapříčiněna lidskou nepozorností, liknavostí a mnohdy i nevšímavostí. A to by si všichni měli uvědomit — vždyť škody, způsobené požáry jsou značné a většinou zbytečné.

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví spojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

1. 6. **Božena Prokešová,** Janáčkova 336
4. 6. **Marie Válková,** Palackého 1025
7. 6. **Jaromíra Zemánková,** Jiráskova 609
9. 6. **Božena Hermanová,** U Humpolky 1505
11. 6. **Antonín Vlasák,** Hornická 953
18. 6. **Eduard Spáčil,** Štěpánovice 115
25. 6. **Marie Jirková,** Jenerálka 1126
26. 6. **František Spurný,** B. Němcové 1159
27. 6. **Pavla Špačková,** Králova 1674
29. 6. **Eduard Fiala,** Strmá 1251

75 let se dožívají:

1. 6. **Božena Valíčková,** Lomnička 10
7. 6. **Jaroslav Mašek,** Za klášterem 1088
9. 6. **Augustin Mihula,** Hradčany 94
10. 6. **Marie Ciková,** Trmačov 166
17. 6. **Božena Strážnická,** Štěpánovice 4
23. 6. **Cyrila Halouzková,** Havlíčkova 825
25. 6. **Božena Kociánová,** Husova 448
26. 6. **Vladimír Zelinka,** nám. Komenského 106

80. a vyšší narozeniny oslaví:

1. 6. **Jan Nejez,** Železné 4. Dožívá se 84 roků.
5. 6. **Marie Vráblíková,** Hanákova 600. Dožívá se 82 roků.
5. 6. **Anna Opltová,** Jungmannova 81. Dožívá se 81 roků.
8. 6. **Antonie Hořejšová,** Železné 56. Dožívá se 92 roků.
8. 6. **Marie Ondrůjová,** Železné 60. Dožívá se 81 roků.
9. 6. **František Cik,** Trmačov 430. Dožívá se 83 roků.
11. 6. **Josef Procházka,** Lomnička 69. Dožívá se 80 roků.
18. 6. **Marie Babáková,** Cáhlovská 241. Dožívá se 83 roků.
19. 6. **František Filipi,** Hajánky 6. Dožívá se 81 roků.
20. 6. **Ladislav Volný,** Brněnská 153. Dožívá se 80 roků.
21. 6. **Aloisie Raclovská,** Jiráskova 828. Dožívá se 87 roků.
28. 6. **Petr Paleček,** Štěpánovice 32. Dožívá se 90 roků.
29. 6. **Matylda Vrzalová,** Hradčany 70. Dožívá se 80 roků.
30. 6. **Vilémína Šedová,** Erbenova 948. Dožívá se 80 roků.

Dodatečně uvádíme:

18. 4. **Žofie Dudáková,** Na rybníčku 636. Dožila se 80 roků.
21. 5. **Josef Běluša,** Jamné 20. Dožil se 82 roků.
25. 5. **Růžena Katolická,** Železné 45. Dožila se 85 roků.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 7. června oslaví 60. narozeniny s. **Emílie Haráková,** dlouholetá poslankyně MěstNV, předsedkyně zdravotně sociální komise MěstNV a předsedkyně ZO ČSŽ v Tišnově I.

U příležitosti životního jubilea jí děkujeme za vzornou práci ve veřejných funkcích a ze srdce jí přejeme hodně dalších úspěchů i do následujících let.

Rada MěstNV v Tišnově

Narození

v únoru a březnu 1981:

8. 2. Vojtěch Skřivánek, Jamborova 937
11. 2. František Topinka, Leninova 1610
13. 2. Zdeněk Máca, Leninova 1629
15. 2. Erich Trecha, Halasova 995
19. 2. Filip Leifer, Na zahrádkách 744
23. 2. Vojtěch Krásenský, Ve Dvoře 1119
24. 2. Radim Palko, Drbalova 1518
6. 3. Lucie Hýsková, U Humpolky 1511
6. 3. Lucie Nadrchalová, Jamborova 1536
10. 3. Martina Dolinková, U Humpolky 1511
11. 3. Rudolf Růža, Štěpánovice 14
12. 3. Šárka Balášová, Sv. Čecha 885
13. 3. Stanislav Kadlec, Leninova 1611
13. 3. Jaroslav Pochop, Brněnská 157
13. 3. Jiří Kubeš, Brněnská 231
17. 3. Marian Packo, nám. Komenského 146
17. 3. David Vodička, Halasova 997
20. 3. Zdeněk Mikula, Leninova 1633
21. 3. Vratislav Hložek, Leninova 1610
21. 3. Michal Urbánek, Halasova 995
22. 3. Petra Antonínová, Jamborova 1536
23. 3. Jitka Čížková, U Humpolky 1509
26. 3. Antonín Havránek, Leninova 1635
27. 3. Lubomír Vítkovič, Reigrova 212

Dodatečně uvádíme:

31. 1. Josef Chutný, Štěpánovice 24
31. 1. Igor Novohradský, Štěpánovice 129

Z našeho středu odešli...

Zesnulí v I. čtvrtletí 1981

3. 1. Aloisie Šupalová (1893), Štěpánovice 33
5. 1. Marie Kočková (1904), Železné 36
7. 1. Antonín Dvořáček (1916), Rudé armády 184
7. 1. Božena Krejčí (1895), Alšova 670
10. 1. Josefa Juránková (1899), Na Kukle 1214
16. 1. Karel Kvasnica (1903), Kořáb 131
18. 1. Antonín Mařák (1915), Hajánky 5
20. 1. Albína Skácelová (1897) Leninova 1625
21. 1. František Nakládal (1905), Sv. Čecha 23
26. 1. Milada Mašková (1895), Halouzkova 91
31. 1. Filoména Vyplašilová (1891), Polní 639
31. 1. Marie Pásková (1903), Kurýrna 48
31. 1. Věra Stará (1906), Dobrovodského 506
1. 2. Václav Mánek (1894), Na zahrádkách 402
3. 2. Drahomíra Vitulová (1920), Hradčany 50
4. 2. Božena Dvořáková (1901), Za mlýnem 229
5. 2. Marie Jedonová (1896), Drbalova 850
5. 2. Michal Ranný (1946), Štěpánovice 15
7. 2. Marie Ondráčková (1899), Brněnská 156
7. 2. Marie Hovorková (1901), Za Krétou 583
8. 2. Marie Novotná (1901), Mlýnská 666
10. 2. Ludmila Zvařičová (1898), Králova 1674

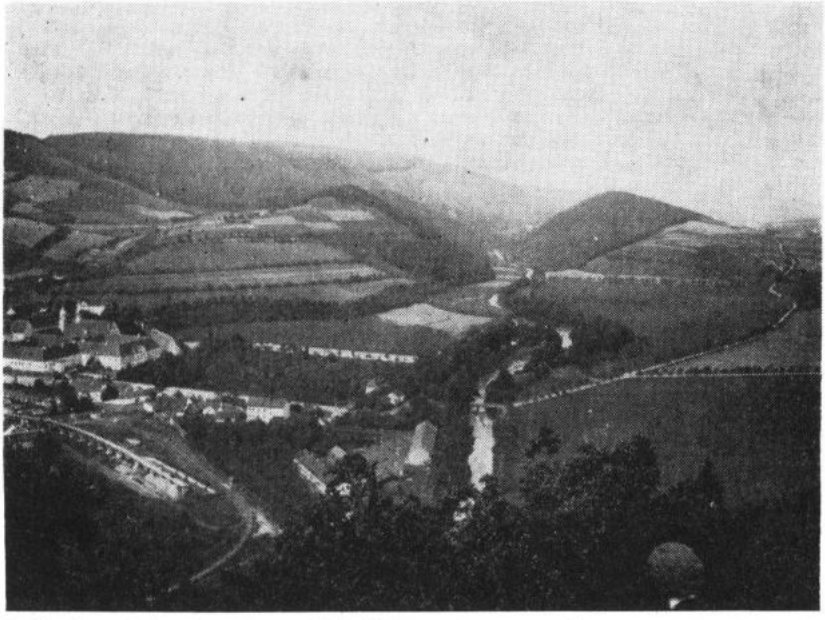
10. 2. Josef Pokorný (1904), Lomnička 82
15. 2. Aloisie Šikolová (1889), Komenského 1057
25. 2. Marie Bártová (1905), Lomnička 83
28. 2. Eva Pařízková (1901), Trávníky 1010
5. 3. Marie Klusáková (1904), Trmačov 138
7. 3. Antonín Mucha (1897), B. Němcové 1049
9. 3. Lubomír Ambroz (1948), Švermova 1641
10. 3. Arnošt Gottwald (1885), Cáhlovská 973
25. 3. Antonie Baláčová (1887), Jiráskova 609
26. 3. Aloisie Šubertová (1893), Družstevní 688

OBRAZY ALOISE LUKÁŠKA

Klub přátel výtvarného umění v Tišnově při OKS Brno-venkov a rada MěstNV Tišnově u příležitosti oslav 60. výročí založení KSČ pořádají výstavu obrazů zasloužilého umělce Aloise Lukáška, která se koná ve dnech 14.—21. června 1981 v nové společenské místnosti na sídlišti Pod Klucaninou. Slavnostní otevření výstavy se koná v neděli 14. června v 10 hodin, úvodní slovo prone-se zasvěcený znalec Lukáškovy tvorby doc. Leopold Pospíšil, DrSc.

Výstava je otevřena denně od 9 do 12 hodin a od 14 do 18 hodin.

Starý Tišnov ve fotografiích Františka Wágnera

Pohled na řeku Loučku poblíž kláštera Porta coeli je z doby, kdy ráz krajiny nezasáhla železniční trať do Havlíčkova Brodu. Silnice do Louček a na Kaly vedla Hlinkami, vlevo je vidět zčásti zařízení předklášterského pivovaru, zrušeného v době velké hospodářské krize počátkem třicátých let.

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Jan Hájek

DŮM ŠIMONŮV A NA SLOVANECH

Ještě koncem minulého století skýtal tišnovský Dolní ryneček obrázek rušného maloměsta s pěti velkými hostinci, lékárnou, poštou, dostavníky a poštovským panáčkem, jak nám je ve svých dílech líčí Jirásek a jiní spisovatelé.

Hostinec U Zelinků, Bílých či Křenků, Zlatý jelen, Panský dům a posléze Na Slovanech, to jest u Ebnerů. Tato starobylá hospoda byla již na rozhraní Rynečku a ulice Klášterské. V této ulici byly zájezdní hospody U hradu Perštejna, dále Peklo – krčma to pověstí neblahé –, U Zelinků pod javorem a konečně U Kače – nálev piva, vína a kořalek včetně rosolek všach druhů –, jak hlásal nápis na plechové tabuli na dveřích nálevny.

Není proto divu, že se k Rynečku přimykal veškerý společenský život hlavně v rušných dnech trhových a dnech trhů výročních, to je jarmarků, kdy byl Tišnov doslova přelidněn a přeplněn povozy z širokého okolí.

Zde na malém „plácku" vynikal výstavnostní pozdně barokní právovárečný dům Šimonův (č. 67) postavený na místě pustého požáru při takzvaném „Kopečku". Vystavěl jej v roce 1788 Max Šimon, původem kameník z Hořic. Dům má sklepení vytesané ve skále, což mělo jistě vliv na jakost uvařeného pivečka, uloženého sem k zaležení. Na obou rozích a v podstřešení domu bývala figurální plastická výzdoba, která však byla v padesátých letech minulého století za majitele Jana Vojtíška odstraněna.

Max Šimon byl v letech 1768–1777 primátorem tišnovským a jeho přičiněním byla na místě dřevěné radnice postavena roku 1771 radnice kamenná. Nesprávně bývá někdy uváděno, že se v tomto domě narodil Šimon z Tišnova, kdysi přítel a později odpůrce Husův. Dne 27. února 1808 se v domě narodil JUDr. Jan Dvořáček, neohrožený obhájce práv českého národa a slovanství. Byl advokátem ve Vídni a poslancem na sněmu českém a moravském. Roku 1842 uzavíral poštovní smlouvu mezi Rakouskem a Ruském. V roce 1848 byl místopředsedou české sekce slovanského sjezdu v Praze. Zemřel 31. března 1865. Pohřben je ve Vídni.

Socha Jana Nepomuckého, která je vezděna ve výklenku domu, stávala do let šedesátých před domem na klenutém můstku na silnici vedoucí k Předklášteří. Ulice Dvořáčkova byla tehdy příkopem svádějícím vodu z horní části města do strouhy, směrem k nynějšímu nádraží. Do let osmdesátých byla tato místa porostlá olšemi a vrbovím.

Sousední právovárečný dům č. 68, hostinec Anotnína Ebnera Na Slovanech, byl jakousi protiváhou pánům z německého kasina v hotelu U zlatého jelena. Příslušníci rodiny Ebnerovy měli jako poslední ve správě pivovar tišnovských právovárečníků, který si tito počátkem 18. století vystavěli u bývalého obecního mlýna (dnes garáže). Tehdy se přestalo vařit pivo ve všech 66 právovárečných domech a vařilo se „po střídě", to jest střídavě v tomto společném pivovaře. Aby várka spíše vychladla a mohla být stočena do bečeк a bylo tak umožněno vaření dalším právovárečníkům, bývaly várky ochlazovány velkými plechovými plováky naplněnými ledem, jímž se říkalo "švimry". Jsou dnes opatrovány starostlivým hospodářem domu.

Starobylý dům hostince Na Slovanech, po tišnovsku „U oltáříčka", kteréžto pojmenování dostal podle sochy sv. Jana vezděné ve výklenku sousedního domu, která sloužila i za oltáříček při průvodě o svátku Božího těla, hostil ve svých zdech nejednu zajímavou osobnost. Koncem století tu vyhlížel z okna v poschodí stařičký profesor Josef Skrzebni, kdysi počestný vychovatel korunního prince Rudolfa, kterého – jak víme z historie – vychoval vskutku náležitě. S každoroční apanáží tří set zlatých měsíčně za tyto služby přišel

v roce 1887 do Tišnova. zakoupil kutací právo na celou horu Květnici, kde chtěl nalézt stříbro, brodil se v kdysi zlatonosném potoku Besénku chtěje rýžovat zlato. Bohužel neuspěl. Truňku koštéř a velký žen ctitel koncem století v tomto domě zemřel téměř osmdesátiletý. Byl převezen a pohřben v rodné zemi.

Rodina hostinského Antonína Ebnera poskytovala ve svém starém domě letní pobyt a pohostinství. Na doporučení herecké rodiny Pechových, téměř každoročních návštěvníků Tišnova v době divadelních ferií, hostil Tišnov celou plejádu herců z brněnského Národního divadla. Přijížděl krasavec Antonín Strnad, všeumělec Josef Horňák, basista Alois Pivoňka, basista Čihák, komik Čepelák, věčný bohém Pulda a další.

Zatímco Pechovi bydleli u Hamingerů, či vzadu vlevo na Riegrovce, Pulda se zabydlel většinou u kominického mistra Zenottiho v Korábě, komik Čepelák u pekaře Jelínka v Brněnské ulici, Strnada hostila v poschodí Ebnerova domu tehdy známá tišnovská divadelní ochotnice a zpěvačka paní Heřma Smíšková, matka dvou synů Alše a Oldřicha. Aleš, ředitel hudební školy na odpočinku, je hospodářem na tomto domě dodnes a Oldřich, s nímž nynější národní umělec Lála Pešek v oněch letech dvacátých hrával stručně na klavír, se stal doktorem práv a posléze okresním soudcem v Novém Městě na Moravě. V době nesvobody, v roce 1942 umírá jako národní mučedník pod reliéfem sv. Václava v Kounicových kolejích.

Manželé Pechovi, jak je znají starší Tišnováci.

Bylo to tehdy v dvacátých letech, přiběhl starý herec Strnad celý udýchaný a jedním dechem vyráží „Paní Smíšková, je zde pan režisér Karel Čapek, přijel za mnou až z Prahy, mám hrát tuláka v jeho hře Ze života hmyzu." A překvapená paní Smíšková zmohla se na jedinou odpověď: „Berte to"! Toto vyprávění maminky, která zemřela téměř stoletá, zaznamenané na magnetofonovém pásku, je chováno v rodině jako vzácná památka.

Antonín Strnad, významný český herec, rodák z Brna — Králova Pole, bývalý člen národního divadla v Brně a Městských divadel pražských, nastupuje před deseti léty v srpnu roku 1970 poslední angažma — v tišnovské nemocnici, kde umírá ve stáří 85 let. Na odpočinku žil ve Šlapanicích. Zanechal v rukopise obsáhlé paměti.

Z historie tišnovské kopané

HRDINA UTKÁNÍ JINDRA

Jednou — byla to podzimní neděle v roce 1930 — odjíždělo naše I. mužstvo „deblínskými autokary" k mistrovskému utkání do Třebíče proti místnímu DSK (Dělnickému sportovnímu klubu).Věděli jsme , že hrají dobrý, ale tvrdý fotbal.

Přijeli jsme na hřiště. Bylo zataženo, vítr horácky vyfukoval, na hřišti téměř žádní diváci, prostředí bylo jakési smutné. Zdálo se, že jsou tam jen Tišnováci, kteří se právě vysypali z autobusů.

Naši hráči nastoupili k utkání a brzy se přesvědčili, že předpověď o našem soupeři se potvrzovala. Hned od začátku se do nás pustili jako divoši, zatlačili nás do naší půlky a bombardovali naši branku ze všech stran, zkrátka střelba jako u Solterina. Narychlo se zvolila jednoduchá taktika: všichni budou bránit, jen Jindra Sedlák, dosud náš nejlepší obránce, půjde co nejdál dopředu k soupeřově brance a každý, kdo bude mít možnost, ihned mu tam míč pošle.

Tak tedy Jindra stál na půlící čáře a lítostivě se díval, jak se zoufale bráníme. Také jejich obránci stáli až na půlce a občas některý z nich udělal výlet do naší půlky.

Netrvalo to však ani 15 minut a někomu z našich se podařil dlouhý odkop do soupeřovy půlky, ještě dál, než stál Jindra. Ten nějaký vypěstovaný lehkoatletický styl neměl, ale stáhl typicky hlavu mezi ramena, nahrbil se a hurá za míčem a s ním k soupeřově brance. Jejich obránce se za ním zoufale pustil, ale kdepak na dlouhonohého Jindru. Třebíčák, když viděl, že již Jindru nedohoní zůstal stát a zkoprněle pozoroval, jak to dopadne. S velkým napětím ztrnuli i tišnovští fandové, až se jim zatajil dech. Jindra se ocitl s míčem sám před brankářem, který se plně soustředil a pozorně reagoval na každý pohyb Jindrovy nohy. A to již Jindra nasadil k ráně na levou stranu brankáře, ale ta mrcha jedna brankářská, už tam padá. Ale pozor, Jindra střelu jen naznačil a míč kopl na druhou stranu k jeho nohám. Dal tak za vítězného jásotu tišnovských fandů první gól vedle bezmocně ležícího brankáře. Nesmírnou radost měl však Jindra, protože se mu podařilo po dlouhé době dát gól.

Před spořitelnou čekaly deblínské autokary. Na dolním snímku jsou zachyceny horké chvíle před tišnovskou brankou.

Tímto gólem se domácí opravdu rozčertili. Pustili se do nás tak, že kdyby se tento zápas hrál v noci, bylo by vidět, že lítají jiskry jak od brusky. Za malou chvíli také dali gól a vyrovnali na 1 : 1.

Za pár minut dostal Jindra opět míč, tentokrát jej pronásledovali oba jejich obránci, avšak Jindra se ocitl v téže situaci jako při prvním gólu. Byl navíc klidnější, opět si položil brankáře na druhou stranu. Z vedoucí branky jsme se však dlouho netěšili. Třebíčáci dali gól a bylo vyrovnáno 2 : 2.

Do druhého poločasu nastoupovali domácí plni elánu zápas každopádně vyhrát. Bylo od nich slyšet: „Vždyť oni nic nejsou"! Jenže co čert nechtěl. Druhý poločas byl kopií prvního. Jindra dvakrát utekl, dal vždy gól a oni v divokém náporu vždy vyrovnali. Stav tedy byl 4 : 4.

Závěr hry byl do posledání chvíle dramatický. Jindra ještě jednou utekl, naznačil střelu do prava, avšak brankář již Jindru prokoukl, nedal se oklamat, skočil na druhou stranu a míč mu chytil. Škoda, velká škoda a do konce utkání zbývalo jen několik málo minut. Mohli jsme vyhrát! Snad ale udržíme remizu. Co se ale ještě nestalo. Jindru nakonec ještě někdo „nakrmil" posledním dalekým míčem a Jindra poučen z poslední příležitosti, vypálil kam mířil, brankář ovšem zase v domění, že ho Jindra oklame, padl na druhou stranu a byl gól, vítězný gól!

Za ohromného jásotu našich fandů, kteří prožili tak dramatický zápas, vyhráli jsme 5 : 4. Jindrovi se již v životě tak šťastný zápas nepovedl. Byl hrdinou utkání, taktika se vyplatila.

Josef Kadlec

OBJEV JESKYNĚ U HEROLTIC

Před mnoha milióny lety, kdy se zemský povrch formoval mocnými tlaky, došlo laicky a zjednodušeně řečeno k rozlámání vápencové kry, jejíž části dnes můžeme najít nedaleko od sebe. Nyní se budem zabývat tou, která se nachází mezi obcemi Lažánky a Heroltice. Na povrch zde dévonské vápence vystupují v šířce asi od 100 do 500 m a celková délka je kolem 3,5 km. Geologický zlom asi v 1/3 od Lažánek tvoří současně i hranici mezi oběma sběrnými oblastmi vod. Ke vzniku jeskyní je zapotřebí, aby se k vápencům dostala voda, která si v nich z počátku chemicky vyhlodává cestu po mikroskopických puklinkách. Nejinak tomu bylo i zde a proto se začaly vyvíjet krasové jevy. Popsané území nazýváme Lažánecko-heroltický kras. Nemůžeme zde očekávat v podzemí velké dómy, ale na místní poměry dosti dlouhé

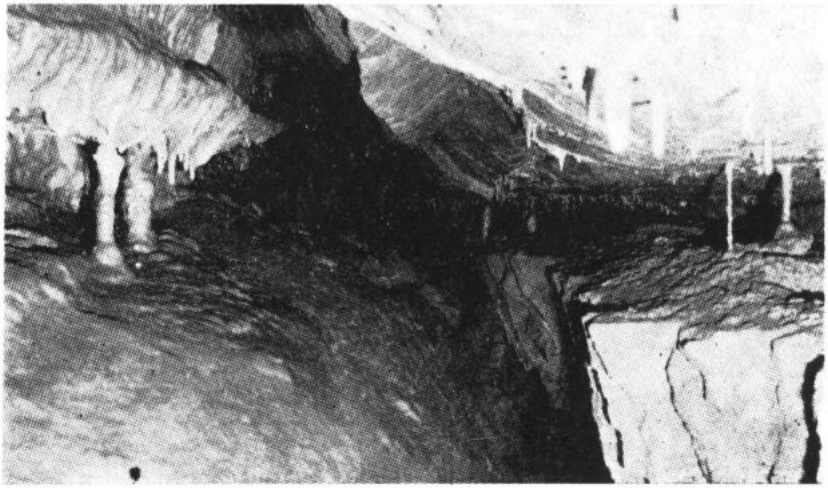
Závrt nedaleko Lažánek před dvaceti lety, dnes je téměř zasypán.
Foto Otto Ondroušek.

jeskyně. V jižnější části, kterou protékají nebo protékaly vody ze sběrné oblasti u Lažánek, najdeme několik jeskyní bez valného významu, avšak důležité dokreslení vývoje krasu. Jako příklad uvedu jeskyni Královou, Jezevčí a dnes již neexistující, objevené v lomu, Kašparcovu a Bagristovu. Prolongací dvou prvních mohou být odhaleny další přírodní krásy, které zde odpočívají tisíciletí. Nejdelší podzemní systém jižní části začíná u Lažánek nedaleko objektu JZD. Povrchové vody se zde ztrácejí v tzv. závrtu, který se nachází na geologické hranici a objevují se až v Maršovském žlebu. Vody vyvěrají 22 m nad údolní nivou téměř po celý rok i když dříve tomu tak nebylo. V minulosti pokračovaly dále podzemím a vyvěraly neznámo kde. Jen při velkých deštích a jarním tání se voda v podzemí zvedala o několik metrů a dnešní vyvěračka sloužila jako přepad. O tom, že takto fungovala od dávné minulosti, nás ujistí vymleté a poměrně čisté koryto pod vývěrem. Koncem 50 tých let se touto oblastí zabýval ing. Vladimír Vinš s několika heroltickými občany. Jiří Tuček, který je již několik roků naším členem, byl přítomen zahájeným pracím. Bylo to v roce 1959, kdy se pokusili odstřelem rozšířit vstup do vývěru. Po odpalu bylo v podzemní prostoře tolik zplodin, že se rozhodli přerušit práci. Když se po týdnu vrátili ,našli prostoru zatopenou. Další práce zde prováděny nebyly, protože je přerušila 28. dubna 1960 tragická smrt Vl. Vinše. Od těchto dob se podařilo do podzemí sestoupit pravděpodobně jen čtyřem lidem a to v roce 1964. Z jejich zprávy vyplývá, že byli v hloubce 14 m, avšak do pokračování se nedostali. Krasovým badatelem O. Ondrouškem bylo navrženo, aby se tento vývěr nazýval „Periodická vyvěračka in.g Vladimíra Vinše". Návrh se ujal, ale za tu dobu zkrátil. Běžně se užívá název „Vinšova vyvěračka".

Se sledováním hydrografické situace jsme začali v roce 1973 a od roku 1978 výtok vod měříme. Každoročně prováděné třídenní akce zatím nepřinesly objevy, ale přispívají k poznání a přípravám k útoku, který začneme pravděpodobně v létě letošního roku. Vzdálenost vzdušnou čarou od ponoru k vývěru je více než jeden kilometr, což představuje minimální délku systému.

V severní části, blíže Heroltícím, najdeme rovněž mnoho krasových jevů. Všimneme si však jednoho, který zaujal v poslední době jak speleology, tak i veřejnost.

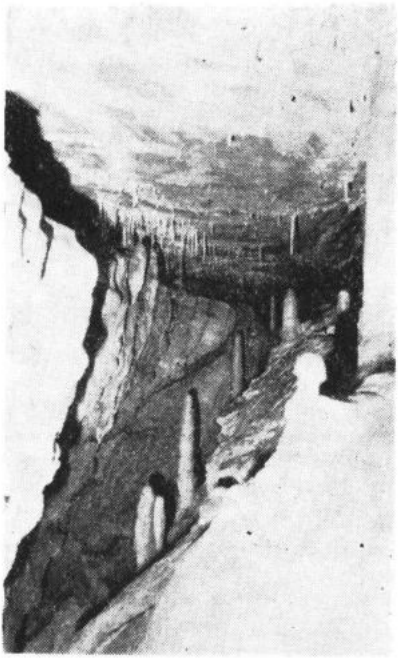
Ve vrchu zvaném „Na bílé" poblíž rozcestí Heroltice—Šárka—Lažánky znají místní obyvatelé odpradávna malou jeskyňku, v jejímž ústí je možné

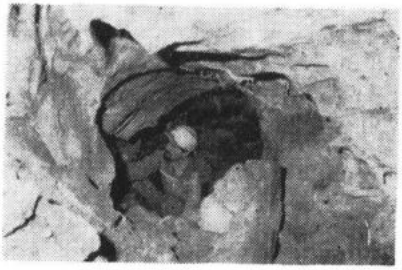

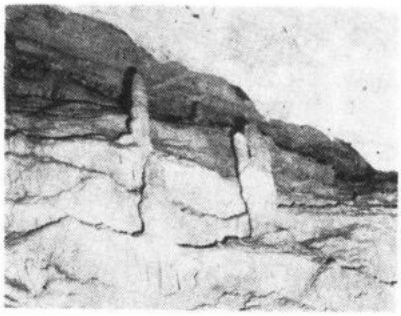
se schovat před déštěm. Nachází se asi 11 m nad údolní nivou a v poslední době se stávala útočištěm trempů, kteří zde pálívali oheň, jehož kouř byl nasáván jako do komína. Jeskynáři ji možná znali pod názvem „Úžinová" do délky maximálně 20 m. Uvedená jeskyňka se asi po pěti metrech zužuje a postup dále dovolí jen vybraným jedincům s malým hrudníkem. Překonáme-li tuto partii dostaneme se do kanálu o šířce asi 70 a výšce 30 centimetrů. Chodbička byla dále zalita sintrem a snižovala se natolik, že se stávala neprůleznou. Ve vzdálenosti několika metrů odtud byla jen několik centimetrů vysoká.

V roce 1977 začal v této jeskyni pracovat tehdy 26letý Karel Loprais. Přistoupil k prosekávání sintrové desky silné několik centimetrů a sedimentů pod ní. Tuto práci prováděl v leže za pomocí sekáče a kladiva. Místa zde bylo málo a tak musel být všechen materiál transportován ven. Naložit do nádoby, vycouvat po břiše do širšího místa (zpočátku asi 5, později 17 m) materiál přeložit a malým zařízením podobným lanovce vyvézt přes úžinu na kraj jeskyně. Tímto způsobem bylo prostoupeno pevným sintrem přibližně o 12 m. Po rozpočítání času nám vyjde malá rychlost postupu. Za jednu hodinu o dva a půl centimetru. V poslední fázi byl prosekán celý profil, neboť zůstával volný jen otvor o velikosti pěsti. Tudy se také do jeskyně dostávali zimující netopýři. Až sem přilétali a za hlasitého škrábání prolézali dovnitř .Hluk, který způsobovali, bylo slyšet až u vchodu (později při mapování jsme se několikrát domnívali, že za námi někdo leze). Skalní stěny se stále přibližovaly k sobě a práce byla již na hranici lidských možností. V létě 1979 se však otvor začal rozšiřovat a poté se podařilo Karlu Lopraisovi proniknout do dosud neznámé jeskyně.

Odbivuhodné je, s jakou obětavostí na této lokalitě pracoval. Nikdo jiný zde dělat nechtěl. Budiž mu za tuto práci odměnou, že tato jeskyně byla nazvána jeho jménem.

Snímky z Lopraisovy jeskyně.
Foto: Pavel Smékal.

Objevený systém, jehož celkovou délku zatím neznáme, může dosahovat několika set metrů. Dnes známá část měří 150 m. Jeskyně je tektonicko-krasového původu a byla vytvořena nepojmenovaným podzemním tokem, který dnes vyvěrá o několik metrů níže. Najdeme zde krápníkovou výzdobu, jakou můžeme spatřit ve známých zpřístupněných jeskyních. Jsou zde pěkné až 70 cm vysoké stalagmity světlých barev a velké množství nádherných záclonek. Některé dosahují délky jednoho metru. Nedaleko vstupní části tvoří boky jeskyně rozmanité sintrové náteky. Na některých místech, zvláště v koncové části visí ze stropu stovky brček. Největší útvar, který bohužel nelze celý pro malý odstup vyfotografovat, měří asi 3,5 m. V malém množství se vyskytuje i hrášková výzdoba a nalezneme i několik sintrových hrázek uspořádaných kaskádovitě nad sebou. V severní části jsme nalezli pod dvoumilimetrovým povlakem několikacentimetrovou vrstvu lubnitu. Sedimenty najdeme ve třech úrovních. Nejvýše usazené a také pravděpodobně nejstarší jsou usazeny v prohlubni vstupní plazivky. Obsahují velké množství pozůstatků netopýrů, které byly na toto místo s největší pravděpodobností splachnuty vodou. Střední úroveň se dochovala jen z části, neboť vodní tok se prořezal hlouběji. Další úroveň tvoří počva jeskyně a předpokládáme, že jedna existuje ještě hlouběji. Jeskyni protíná trhlina severovýchodního směru široká kolem 15 cm. Můžeme nahlédnout ještě asi 3 metry hluboko, ale pro ohyb níže nevidíme .Prolézt se pochopitelně nedá.

O tom, že zemská kůra stále pracuje, všichni víme. Přímo školskou ukázku můžeme shlédnout právě zde v Lopraisově jeskyni. Po vytvoření došlo k pohybu a celý masiv poklesl a posunul se o několik centimetrů. Později došlo k zasintrování a tak i zamaskování tohoto pohybu. Teprve nedávno, snad nejdříve před několika desítkami let, došlo opět k výraznějšímu projevu pohybu. Tentokráte však ne k tahu, jak tomu bylo poprvé, ale v tlaku. Svědčí o tom dosud čisté lomy rozdrceného vápence.

Kdy se stala jeskyně zimovištěm netopýrů, nevíme. Přesto, že jsme napočítali kolem 30 kusů, bylo guano nalezeno jen v malém množství. Rušivý vliv měly nepochybně návštěvy u vchodu i samotné pálení ohně ve večerních hodinách, to je v době, kdy vyletují za potravou. Zde bych chtěl připomenout, že každá jeskyně, čímž se rozumí otvor delší dvou metrů ,je chráněna zákonem č. 40/1956 Sb. o státní ochraně přírody. Je třeba chránit i zdánlivě bezvýznamné jevy, neboť nevědomost může mít dalekosáhlé následky.

Prolézt do jeskyně i v současné době vyžaduje maximální fyzické i psychické úsilí. Tuto cestu jsou schopni absolvovat jedině osoby drobnějších postav a musí se již předem smířit s otlačeninami loktů kolen a boků. Návštěvu této lokality nedoporučujeme mnohým jeskyňářům a laiky nutno varovat, aby se o to vůbec nepoukoušeli.

Jeskyně je stejně od začátku roku uzamčená a provádíme pravidelnou kontrolu. Případné zadržení v jeskyni bude stíháno podle zákona č. 61/ 1961 Sb. a zákona č. 60/1961 Sb. Přísnost tohoto opatření je nutná z hygienických důvodů, protože jeskyně se nachází nedaleko rezervoáru pitné vody.

V jeskyni již byla provedena základní fotodokumentace na barevný i černobílý materiál pro přednáškové a archivní účely. Podzemní prostory byly zmapovány a budou odebrány vzorky pozůstatků fauny, sedimentů a jiných naplavených materiálů. Celý popis dokumentací bude zpracován jako závěrečná výzkumná zpráva. Neprodleně potom bude jeskyně uvedena do konzervačního stavu, což rozumíme bezpečné uzavření, aby nemohla být nikým navštěvována.

Pavel Vašík

O BUDNÍČKOVI

Všimli jste si toho také? Platí to i o lidech: jsou prostě i tací, co žijí s námi kolem nás, ale nevíme o nich. Žijí skromně, nenápadně, třebaže s jejich činností se setkáváme a bereme ji jako věc samozřejmou, aniž bychom se příliš zabývali myšlením, kdo je jejím původcem. Podobnou roli hrá mezi ptáky budníček. Ač relativně hojný (důraz je kladen na slovo relativně, protože u všech ptáků snad kromě vrabců a hrdliček můžeme zaznamenat neustálé ubývání), prostě není mezi lidmi příliš znám. Je to ptáček nevelký, zbarvení šedozezeleného se šídlovitým zobáčkem, který je výborným nástrojem k lovu hmyzu, housenek, larev, pavouků a podobně. Hmyz je hlavní a vlastně výhradní součástí budníčkova jídelníčku a tím také důvodem, proč od nás v září a říjnu odlétá do zimovišť na jihu. Vrací se odsud při příznivém počasí někdy už v březnu. U nás žijí tři druhy budníčků – větší, menší a lesní. Od sebe je nejsnadněji rozeznáme podle jejich zpěvu. Nejdříve se objevuje ten nejmenší, a protože je březen a zpěvu v přírodě pramálo, můžeme se snadno s jeho písničkou seznámit. Není to nic světoborného, pěvci jako kos, drozd či sedmihlásek mohou zůstat bez obav, že by je budníček v kráse zpěvu ohrozil. Melodii, kterou by bylo možno popsat jako „cilp-calp", vyráží zřetelně a do daleka. Jeho bratranec budníček větší, si svou písničku složil z jemných trochu smutných tónů. Budníček lesní zařadil zase do zpěvu sykavé zvuky, neustále se zrychlující, aby se na konci strofy proměnili v trylkovité cvrčení.

Když je jaro v plném rozpuku, a to bývá obvykle v květnu, dá se samička do stávby svého umného kulovitého hnízda umístěného zpravidla v loňské hrávě, v trsu ostružin, nebo v hromadě listí. Jako materiál používá trávu, stonky, kořínky, mech, lišejník. To všechno důvedně proplete,

nahoře uzavře stříškou a dovnitř se může jen kruhovitým otvorem z boku. Zde kryta proti nepohodě a nežádoucím očím sedí, zase sama, po 13 dnů na 5–7 bílých, jemně červenohnědě a šedě kropenatých vajíčkách. S krmením vylíhnutých budníčků už pomáhá i otec po celých 14 dní než se mladí ošatí, vylétnou a osamostatní.

Josef Ptáček

KVPU v Tišnově pořádá ve dnech 26. – 28. 6. návštěvu Prahy. Ubytování v blízkosti Václavského náměstí. Na programu prohlídka výstavy Národní galerie v areálu Anežského kláštera, exkurze do nového Paláce kultury a do Zbraslavi.

Cena zájezdu je 160 Kčs (cesta a ubytování). Zájemci nechť se hlásí v prodejně n. p. Kniha v Tišnově.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL
po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA
bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

LETNÍ KINO

2. út — 21 hodin
SLUŽEBNÍ PES **„S"**
Napínavý příběh statečného ochránce z pohraniční oblasti.
Vstupné 4 Kčs

4. čt — 21 hodin
● **DÍVKA S MUŠLÍ**
Český barevný film. Příběh dítěte, které zachránilo ztracený domov.
Vstupné 6 Kčs

5. pá, 6. so, 7. ne — 21 hodin
● **SMRT VE VZDUCHU**
Kanadský barevný film. Drama novináře, který měl v ruce všechny trumfy a přesto prohrál.
Vstupné 6 Kčs

8. po, 9. út — 21 hodin
TENKRÁT NA ZÁPADĚ
Italský barevný film.
Vstupné 6 Kčs

11. čt. — 21 hodin
● **STEPUJÍCÍ STONOŽKA**
Francouzský barevný film. O venuši v bedně a třech mužích v nebezpečí.
Vstupné 6 Kčs

12. pá, 13. so, 14 ne — 21 hodin
PŮL DOMU BEZ ŽENICHA
Česká barevná filmová komedie s Vladimírem Menšíkem v hlavní roli.
Vstupné 6 Kčs

16. út — 21.30 hodin
NÁMOŘNÍK A PES
Rumunský barevný film podle povídky Jacka Londona.
Vstupné 5 Kčs

17. st, 18. čt — 21.30 hodin
BÍDNÍCI
Anglický barevný film. Nové zpracování slavného románu Victora Huga.
Vstupné 6 Kčs

19. pá, 20. so, 21. ne — 21.30
BLÁZNI, VODNÍCI A PODVODNÍCI
Český barevný film. Jde o příběh skupiny mladých šprýmařů, kteří se během jednoho víkendu nečekaně ocitnou mezi venkovským ochotnickým souborem.
Vstupné 6 Kčs

22. po, 23. út — 21.30 hodin
PŘES VELKÝ PŘEDĚL
Barevný film USA. Vzrušující, dobrodružná cesta divočinou a po srázech ledovců až k novému domovu.
Vstupné 5 Kčs

25 čt — 21.30 hodin
TA CHVÍLE, TEN OKAMŽIK
Český barevný film.
Vstupné 5 Kčs

26. pá, 27 so, 28 ne — 21,30 hodin
● **SMRT NA NILU**
Detektivní příběh podle románu Agathy Christie s Peterem Ustinovem, Davidem Nivenem a Miou Farrow v hlavních rolích anglického filmu.
Vstupné 6 Kčs

29. po, 30. út — 21.30 hodin
NĚCO JE VE VZDUCHU
Česká barevná filmová komedie o záhadném zmizení geniálního dědečka.
Vstupné 5 Kčs

KINO PANORAMA
DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

7. ne — 9.30 hodin
NEOHLÍŽEJ SE, JDE ZA NÁMI KŮŇ
Český barevný film.

14. ne — 9.30 hodin
KOŤÁTKO HAF
Sovětský barevný film.

21. ne — 9.30 hodin
LEV Z KONCE SVĚTA
Anglický barevný film.

28. ne — 9.30 hodin
ZAČAROVANÝ ZÁMEK
Sovětský barevný film.

Filmy označené ● jsou mládeži nepřístupné!

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 66 619 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice – 3742-81 — 456.12/81-Lá 93

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

ČERVENEC - SRPEN 1981 Ročník XII Číslo 7-8

PROMĚNY LÉTA

Léto nepotřebuje dlouhý úvod. Je tu a tento pouhý fakt je pro něj nejvýmluvnější. Často rozmarné roční období hovoří vlastními prostředky. A zve nás, s náručí otevřenou dokořán, mezi sebe. Všechny nás, lidi různých profesí a různých generací. Někteří už kladli základy pro tento život, jiní na nich tvoří současnost. Všichni ze svých osudů skládáme mozaiku, ze které roste obraz města, jeho všedních i svátečních dní. Pravda, jednotliví lidé se mihnou kolem nás v každodenním spěchu; těžko zachytíš výjimečnost jejich cesty, životních epizod. Ani jediné léto o tisíci proměnách nepostihne všechnu krásu, rozmanitost a pestrost proudících událostí. Buďme tedy my, zbaveni o dovolených obvyklých starostí, skutečnými dokumentátory života, jeho objeviteli: pokusme se sledovat proměny a nové obrazy, ze kterých se utváří dnešní historie. A také nová poezie, abychom nezapomněli na hledačství básníků.

Někdy nevědomky ve shonu přecházíme to, co vlastně je velmi zajímavé. Hodnoty všedního života se nám stávají všedností. Toho bychom se měli vyvarovat. Využijme tedy naplno léta: přibližme si nálady a zážitky, pocity slunné pohody, úsměvnost her, rozjásanost mládí. Ze střípků, zlomků, útržků těchto pocitů skládejme nové mozaiky abychom dosáhli onoho ovzduší, v němž se — až odpočati se vrátíme ze svých výletů — rodí nové nápady, tvoří výrobky, zkrátka, kde lidé naplňují svůj život. Složme z nich a oživme pracovní prostředí, kde se ozvěna lidských hlasů mísí s třeskotem a řinčením strojů. Z pablesků slunce na vodní hladině, z vůně schnoucí trávy a z něžných tónů dívčí pleti složme náladu podvečerní procházky. Akordem červánků doznívajícího dne zopakujme si vzpomínky na události, které nás kdysi tolik uchvátily. Vraťme se z dění hýřícího léta k soustředění kolem společné svobodné práce. Ke splněným plánům, obyčejným úkolům, všednímu životu. Kolik je v nich skryto nadšení, kolik dávají uspokojení.
Buďme hosty léta. Uskutečňovateli nových smělých plánů.

Jaroslav Brácha

ANO pro kandidáty NF

Ve volbách, které se uskutečnily ve dnech 5. a 6. června t. r., obdrželi všichni navržení kandidáti Národní fronty na poslance do národních výborů všech stupňů i do České národní rady a Federálního shromáždění plnou důvěru svých voličů.

V našem městě bylo ve voličských seznamech zapsáno celkem 8052 voličů a s voličskými průkazy v Tišnově volilo 191 občanů z jiných míst naší vlasti. Celkem se tedy voleb zúčastnilo 8243 voličů. Hlasovací lístky byly vydány 8207 voličům, platných odevzdaných hlasů bylo 8186. Pro kandidáty NF hlasovalo 8178 voličů, tj. 99,99 % hlasujících.

V našem městě bylo celkem 15 volebních místností, které tvořily 8 okrsků.

Všechny volební místnosti byly vhodně vyzdobeny a jejich prostředí tvořilo důstojný rámec závažnosti volebního aktu.

Výsledky voleb potvrdily jednotu naší společnosti, kterou vyjadřovalo i ústřední heslo voleb.

Také časový průběh voleb v našem městě odpovídal celostátnímu průměru. V 15 hodin odvolilo již 1907 občanů a do uzavření volebních místností první den v 22 hodin hlasovalo již 7085 voličů. Ráno 6. června v 9 hodin odvolilo již 8144 občanů.

Seznam kandidátů na poslance jsme zveřejnili v posledním čísle našeho zpravodaje. Složení orgánů nového MěstNV a nový volební program otiskneme v zářijovém Tišnovském kulturním zpravodaji.

Fotografie Milana Loskota zachycují slavnostní volební atmosféru. Na snímku na titulní straně volí manželé Boroličovi. S. Borolič bojoval za naše osvobození v Slovenském národním povstání, s. Boroličová v řadách Svobodovy armády. Horní záběr nám přibližuje volební místnost v SZKP ROH na Mlýnské ulici.

Srdečně blahopřejeme všem našim poslancům ke zvolení do svých funkcí a přejeme jim hodně úspěchů v jejich náročné práci při budování naší socialistické společnosti.

MěV NF, MěV KSČ a MěstNV děkují touto cestou všem občanům, kteří svým přístupem k volebnímu aktu se zasloužili o důstojný průběh voleb v našem městě, jakož i všem členům obvodních a okrskových komisí za přípravu voleb i za vzorné organizační zajištění volebních dnů. Srdečný dík patří též všem občanským výborům, podnikům a školám, které připravily výzdobu volebních místností.

Jako třináctá v okrese Brno-venkov vznikla v Tišnově základní organizace Svazu ochránců přírody ČSR. Ustavující schůze se uskutečnila 16. června 1981 v zasedací síni MěstNV na radnici za účasti místopředsedy ONV Brno-venkov s. Klementa Adama, pracovnice odboru kultury ONV ing. Lidmily Pečínkové a předsedy MěV NF v Tišnově s. Miloslava Grmolce. O poslání nové organizace přineseme informaci v příštím čísle.

ZDENĚK MELKES ŠEDESÁTILETÝ

Kdo zná osobně npor. Zdeňka Melkese, těžko uvěří, že je mu už šedesát roků. Stále usměvavá tvář nás totiž vede k nižšímu odhadu. Skutečností však zůstává, že se narodil dne 31. července 1921 v Náměšti nad Oslavou. Od dětských let žije v Tišnově. Krátce po vyučení jako příslušník ročníku 21 nastupuje na práci v říši. V Německu prožívá celé období druhé světové války, zažil tam i bombardování a bitvu o Berlín. Ihned po osvobození se Zdeněk Melkes vrací do Tišnova. Následuje vojenská služba a po několika kratších zaměstnáních si volí pro celý život práci v požární ochraně. Byl členem OIPO Tišnov, velitelem směny Závodního požárního útvaru Královopolských strojíren, požárním technikem CHEPOSu Brno a jedním ze zakládajících členů Veřejného požárního útvaru Brno-venkov, v letech 1974–79 ve funkci velitele, nyní jako velitel stanice Tišnov.

Tato profesionální dráha vychází z celoživotní práce v dobrovolné požární ochraně. Členem tišnovského Sboru dobrovolných hasičů se stává již v roce 1936 jako pokračovatel rodinné tradice. Po II. světové válce se podstatně podílí na obnovení mírové činnosti požárního sboru. V průběhu dalších let se stává vedoucí osobností požární ochrany v Tišnově a není jediné události, na jejímž řízení by se nepodílel. Prošel řadou dobrovolných funkcí a od roku 1960 je s krátkou přestávkou velitelem Veřejného požárního sboru do dneška. Je radostné konstatovat, že s působením npor. Zdeňka Melkese nastupuje technický i odborný rozvoj činnosti. Od přestavování válečných vraků na vozidla požární ochrany, přes získávání dalších zkušeností v družebním Berlíně až po nebývalou aktivitu všech členů, které dokázal svým nadšením k této práci strhnout. Tišnovský požární sbor se pod jeho vedením stává jednotkou schopnou zásahu za všech okolností, na vysoké odborné úrovni a s mimořádnou obětavostí. Zvláště šťastné se ukázalo spojení funkcí velitele profesionálních i dobrovolných požárníků, která vedla k výjimečně dobré spolupráci VPÚ s VPS. Není přehnané tvrzení, že málokdo i ze zasvěcených může poznat, kde je hranice mezi obojími požárníky.

Za celoživotní práci v požární ochraně byl Zdeněk Melkes odměněn pamětní medailí „Za 40 let činnosti", byl mu udělen čestný odznak „Za příkladnou práci" a celá řada dalších medailí a čestných uznání, ministerstvo vnitra mu udělilo odznak „Zasloužilý pracovník v PO" a KV Svazu požární ochrany mu k 60. narozeninám udělil čestný odznak „Za zásluhy".

Přejeme kamarádu a příteli Zdeňku Melkesovi, požárníku tělem i duší, bez kterého si činnost VPS i ZO SPO nedovedeme představit, hodně zdraví a tradičního nadšení do dalších let života a mnoho úspěchů v další práci.

Výbor ZO SPO Tišnov I

POZDRAV KRÁSNÉMU ŽIVOTU

Paní Anna Křičková, vdova po básníku Petru Křičkovi, má také v Tišnově mnoho přátel. Především ve Sdruženém závodním klubu pracujících ROH (hlavně v Karasově divadle) a v redakci TKZ; ale i četní další tišnovští občané si jí váží a mají ji upřímně rádi.

Vědí o ní, že zasvětila život úsilí o zachování tvůrčího odkazu sourozenců Křičkových, že stále shromažďuje doklady o jejich činnosti a pietně opatruje archív jejich rodu. Vědečtí pracovníci u nás i v Sovětském svazu, kteří studují dílo Petra Křičky, nacházejí u ní vždy vítanou pomoc.

Paní Anna Křičková je však známa též jako vynikající recitátorka: po léta přednášela se svým manželem na besedách a koncertech jeho básně i jeho překlady ruských klasiků, zejména A. S. Puškina; a že v této záslužné činnosti pokračuje dodnes, o tom jsme se mohli přesvědčit též v našem Karasově divadle.

Tím však nejsou její kulturní zájmy zdaleka vyčerpány. Paní Křičková pracuje v Praze ve Společnosti Boženy Němcové, v Muzeu Mikoláše Alše a Aloise Jiráska, Ve Svazu čs. žen a v dalších organizacích; avšak pravý obraz jejího vlastenectví i pracovního elánu nám dokreslí teprv zprávy o jejich četných uznáních za několik set hodin brigád v akcích Za krásu vlasti a Pražané svému městu

i skutečnost, že je čestnou dárkyní krve a že byla několikrát vyznamenána Čs. červeným křížem a Svazarmem. Ale uveďme ještě jeden důkaz její výkonnosti: že svým vozem jezdí – bez jakékoliv nehody – po celé republice. Je stále mladá a svěží.

Těžko je tedy uvěřitelné, že se 23. června dožila již pětasedmdesátin... Také my v Tišnově jí ze srdce přejeme, aby její krásný příkladný život zaznamenal ještě mnoho dalších šťastných červnových jubileí.

V. Š.

Narození

V DUBNU A KVĚTNU 1981:

29. 3. Dagmar Senohrábková, Štěpánovice 2
3. 4. Lucie Trčková, Hornická 1521
3. 4. David Jáchim, Hradčany 64
5. 4. Martin Zhoř, Kurýrna 258
8. 4. Michal Padalík, Leninova 1622
8. 4. Vladimíra Řezáčová, Mánesova 1580
8. 4. Pavla Rozkošná, Mánesova 1580
11. 4. Jiří Vystrčil, Hradčany 53
16. 4. Hana Permedlová, Sv. Čecha 1693
17. 4. Lenka Špačková, U Lubě 736
22. 4. Dita Hanusová, Králova 1682
22. 4. Petra Smíšková, Jungmannova 68
28. 4. Marian Kusmierczyk, Horova 943
28. 4. Petra Šujanová, Rudé armády 711
2. 5. Tomáš Dvořáček, Trmačov 205
11. 5. Jan Modrák, Na rybníčku 866

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

3. 7. **Ladislav Navrátil,** Halouzkova 94

17. 7. **Valerie Parolková,** Janáčkova 263

21. 7. **Antonín Habrovec,** Palackého 1018

29. 7. **František Mihola** Bezručova 187

30. 7. **Jan Ondráček,** Šerkovice 16

7. 8. **František Novák,** Trnec 660

10. 8. **Gustav Makovský,** Rudé armády 800

11. 8. **Marie Kratochvílová,** Nerudova 746

19. 8. **Ladislav Matějka,** Na zahrádkách 835

22. 8. **Josefa Čelechovská,** Na hrádku 750

75 let se dožívají:

5. 7. **Anna Sendlerová,** Kurýrna 819

9. 7. **František Jirka,** Jenerálka 1126

9. 7. **Marie Mušková,** Erbenova 766

3. 8. **Josef Souhrada,** Hradčany 65

7. 8. **Otakar Link,** Hornická 901

19. 8. **Jarmila Darmopilová,** U Humpolky 1506

24. 8. **Antonín Řehoř,** Těsnohlídkova 848

25. 8. **Terezie Špačková,** Lomnička 20

80. a vyšší narozeniny oslaví:

2. 7. **Marie Šikulová,** Jungmanova 79. Dožívá se 83 roků.

2. 7. **František Běluša,** Husova 749. Dožívá se 80 roků.

3. 7. **Ludmila Braunerová,** Porta coeli 1001. Dožívá se 81 roků.

4. 7. **Metoděj Mach,** Štěpánovice 34. Dožívá se 91 roků.

4.7. **Božena Musilová,** Hradčany 81. Dožívá se 82 roků.

4. 7. **Pavla Krolopová,** Jungmannova 70. Dožívá se 80 roků.

7. 7. **Marie Čermáková,** Husova 474. Dožívá se 88 roků.

7. 7. **Anna Závišková,** Mlýnská 337. Dožívá se 83 roků.

8. 7. **Emilie Maternová,** Dvořákova 698. Dožívá se 84 roků.

9. 7. **Antonín Nedvěd,** Leninova 1633. Dožívá se 83 roků.

10. 7. **Anna Valnohová,** Na rybníčku 586. Dožívá se 80 roků.

14. 7. **Jaroslav Kočka,** Družstevní 552. Dožívá se 84 roků.

15. 7. **Františka Járová,** Za klášterem 1194. Dožívá se 84 roků.

16. 7. **Josef Kos,** Kurýrna 41. Dožívá se 92 roků.

18. 7. **Marie Waldhansová,** Šerkovice 36. Dožívá se 85 roků.

18. 7. **Alois Vrchlabský,** nám. Komenského 124. Dožívá se 80 roků.

19. 7. **Marie Straková,** Za mlýnem 306. Dožívá se 84 roků.

20. 7. **František Dvořák,** Víska 1147. Dožívá se 87 roků.

21. 7. **Josef Ambrož,** Komenského 1120. Dožívá se 88 roků.

21. 7. **Miroslav Drbal,** Halasova 996. Dožívá se 81 roků.

22. 7. **Ondřej Voda,** Riegrova 302. Dožívá se 80 roků.

24. 7. **Alois Mašek,** Ondřejova 1093 Dožívá se 85 roků.

26. 7. **Marie Mrázková,** Komenského 1061. Dožívá se 85 roků.

26. 7. **Anna Komprsová,** Družstevní 532. Dožívá se 83 roků.

26. 7. **Antonín Pokorný,** Brněnská 157. Dožívá se 80 roků.

27. 7. **Helena Vančurová,** Rudé armády 800. Dožívá se 82 roků.

30. 7. **Marie Vraspirová,** Králova 1669. Dožívá se 83 roků.

1. 8. **Františka Dvořáková,** Štěpánovice 36. Dožívá se 85 roků.

3. 8. **Milada Pilavková,** Pod Květnicí 752. Dožívá se 84 roků.

4. 8. **Ludvík Nadrchal,** Na mlékárně 255. Dožívá se 82 roků.

4. 8. **Růžena Králíková,** Fučíkova 1239. Dožívá se 81 roků.

6. 8. **Karel Findejs,** Víska 1144. Dožívá se 86 roků.

7. 8. **Marie Adamcová,** Kukýrna 44. Dožívá se 88 roků.

7. 8. **Bohuslava Továrková,** Králova 1669. Dožívá se 83 roků.

8. 8. **Ludmila Křivanová,** Trnec 657. Dožívá se 82 roků.

10. 8. **Filoména Dozbabová,** Králova 1674. Dožívá se 81 roků.

13. 8. **Cyril Strašák,** Štěpánovice 12. Dožívá se 90 roků.

14. 8. **Jaroslav Šubert,** Družstevní 688. Dožívá se 87 roků.

14. 8. **Josef Křen,** Šerkovice 44. Dožívá se 85 roků.

14. 8. **Marie Habrovcová,** Jamborova 939. Dožívá se 85 roků.

14. 8. **Marie Němcová,** Koráb 139. Dožívá se 83 roků.

14. 8. **Helena Lieberzeitová,** Fučíkova 1225. Dožívá se 80 roků.

17. 8. **Helena Kopřivová,** Ve dvoře 1184. Dožívá se 90 roků.

18. 8. **Hermína Mašková,** Štěpánovice 22. Dožívá se 83 roků.

20. 8. **Marie Poljaková,** Leninova 1639. Dožívá se 87 roků.

21. 8. **Eugenie Marešová,** Halouzkova 34. Dožívá se 84 roků.

31. 8. **Raimund Urban,** Halouzkova 96. Dožívá se 80 roků.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

PODĚKOVÁNÍ

Upřímně děkuji SPOZ MěstNV, ZO SPO v Lomničce a všem přátelům, kteří mi blahopřáli k osmdesátým narozeninám.

Karel Bloudek

OPRAVA

V seznamu poslanců MěstNV v minulém čísle na str. (107–108) došlo k několika tiskovým omylům. Správně mělo být uvedeno:

34. **Marie Miovská** (40), dělnice

64. **Ing. František Bytešník** (34), vývojový pracovník

71. **Emilie Haráková** (60), důchodkyně.

Oznámení

Z technických důvodů neuvádíme program letního kina v srpnu.

Sledujte na plakátech.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NADRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně, svatební hostiny.

RESTAURACE GRILL

po dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA

bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Z ÚDOLÍ POD PASNÍKEM

Pasník dominuje kraji na jihozápad od Tišnova a poskytuje z několika míst nádherné výhledy do širokého kraje. Celý horský hřeben od Tišnova až k Deblínu býval dosti nepřístupný a poskytoval v minulosti nejednou útočiště za válek a válečných útrap, za jímavé je i pomístní jméno Spáleniska, které má osobitý vztah k Tišnovu. Vysoko na úbočí masivu Pasníku vyrostla prastará vesnička Nelepeč, původně snad zde byl jen zemanský dvorec. (Viz článek Nelepeč v Tišnovském kulturním zpravodaji, leden 1974, str. 6—7.) Blahobytu zde nikdy mnoho nebylo a osada byla vždy jen velmi malá, dnes se zde domky mění i v rekreační chalupy. Vedle dvořáka neznámého jména, který údajně zde měl hospodařit již v době zakládání kláštera Porta coeli, vystupuje ve starší době ještě jiná zajímavá postava. V 17. století se uvádí v lánové visitaci nelepečský osadník Jiřík Kavrda, který měl mlýnek v nedalekém hlubokém údolí pod Pasníkem na říčce Libochůvce. Na této říčce, která je napájena z celé řady rybníků ve své pramenné oblasti a poskytovala vždy dost vody, byla celá řada mlýnů. Jedním z nich byl Falsův mlýn, pozůstatek po zaniklé osadě Chvališovu, jejíž stopy lze ještě v krajině pozorovat a již svým způsobem nahradila osada Chytalky, která se ovšem nachází ve třech katastrech sousedních obcí; původně patřilo šest domků do Horních Louček, v minulém století připadly tyto domky k Újezdu, jeden domek patřil k Dolním Loučkám a jeden ke Kuřimskému Jestřabí, podle toho je nutno osadu sledovat u dvou panství a u dvou farností. (V. Oharek, Tišnovský okres, str. 270, 334, 409; o zaniklém Chvališově psal před časem Dr. R. Vermouzek ve Vlastivědném věstníku moravském.) Mlýnek Jiříka Kavrdy ležel o něco níže po proudu Libochůvky mezi Pasníkem a Mírovou. (Viz článek Kavrdův mlýn, Tišnovský kulturní zpravodaj, květen 1973, str. 55, kde je několik údajů o majitelích mlýna.) Rodina Kavrdova vystupuje ve starých deblínských matrikách v 17. a v 18. století. Zmíněný Jiřík Kavrda měl manželku Magdalenu, která zemřela 24. září 1677 ve věku 70 let. Jejich synem byl snad Urban Kavrda, který se výslovně uvádí jako syn Magdaleny, ten zemřel též roku 1677. Z jeho dětí známe synka Vojtu, který zemřel jako dítě roku 1672. V další generaci se objevuje Matěj Kavrda, jeho manželka Alžběta zemřela r. 1722, jiný byl Bartoloměj Kavrda, který zemřel ve věku 40 let r. 1738, jeho synek Jan zemřel ve věku 15 let již r.1738. Druhá manželka Bartoloměje Kavrdy byla dcerou Jiřího Kroutila z Jedova, jako vdova se znovu provdala za Jana Hackela, mlynáře z Lomnice, to bylo r. 1739 a historie Kavrdů kolem mlýna pod Pasníkem tu pro nás končí; uvedené údaje nikterak nesledují celou minulost rodiny; příslušné matriky jsou nyní v Brně.

Mlýn střídal majitele a během doby měnil i svou podobu, v poslední době to bylo pevné stavení, které bylo nejistého stáří. Změny majitelů jsou v pozemkové knize v Archívu města Brna. K důležité změně došlo až před 200 lety. R. 1781 koupil mlynář Havel Svoboda, majitel mlýna ve Veverské Bítýšce, bývalý Kavrdův mlýn od Ignáce Kvokala; rodinu Kvokalovu můžeme sledovat již v nejstarších matrikách v Deblíně a později i v Předklášteří. (Viz pozemkovou kniku č. 8055 v Archívu města Brna.) Avšak mlynáře Svobodu poškodil ve Veverské Bítýšce požár ještě téhož roku a tak mu nezbylo, než nově zakoupený mlýn na Libochůvce prodat. Kupce našel v Petru Tomkovi, mlynářskému synu ze Štěpánovic. Za zmínku ještě stojí, že Havel

Svoboda si vypůjčil peníze od Jana Homoláče, který patřil do rozvětvené rodiny z Novoměstska, prapředek byl asi vrchnostenským úředníkem v Novém Městě na Moravě, další generace se uplatnila v železářství v Kadově na Českomoravské vrchovině, na dvoře ve Zhoři u Rosic, na hamrech na Bílém potoce (Rovnost, 10. prosince 1977, str. 8) a jeden z Homoláčů měl dočasně dvůr v Lomničce (V. Oharek, Tišnovský okres, str. 328); jde tu opět jen o náznak rodiny, která žila i na Tišnovsku.

K dlouhodobé změně majitelů Kavrdova mlýna došlo až 1. ledna 1787, kdy mlýn koupil Václav Moučka, mlynář ze Zvole na Novoměstsku, pro svého syna Jiříka. Zmíněný Václav Moučka měl druhou manželku z rodiny Homoláčů, snad to byla cesta ke koupení mlýna. Prostředí ve mlýně asi nebylo dobré, snad zdravotně závadné, členové rodu umírali v nevysokém věku. Jiří Moučka zemřel r. 1812 ve věku 48 let, jeho manželka Veronika r. 1819 ve věku 51 let. Dědic Matěj se dožil jen 41 let, měl za manželku Annu Drábíkovu ze mlýna vDolních Loučkách, zemřel r. 1839. Jeho bratr, který se vyučil sklenářem, se přiženil na čtvrtlán č. 49 v Deblíně, ostatní sourozenci dostali podíly, vystrojení svatby apod. Dědic mlýna Jan Moučka zemřel již v 37 letech na tyfus roku 1862, jeho ovdovělá manželka se provdala za mlynáře Fr. Pařízka, který ji pomáhal na mlýně hospodařit a vychovat děti. Pro jejího syna z prvního manželství zakoupili Spálený mlýn na Bílém potoce pod Radoškovem; Pařízek zemřel v 55 letech. Mlýn dědil Jan Moučka, jeho první manželka byla z Hradčan, druhá z Předklášteří.

Z šesti dětí zůstal na Kavrdově mlýně Antonín, ten tu žil do r. 1937. — Tvrdá konkurence přivodila poznenáhlu zánik mlýnů, přišla druhá světová válka a v jejím průběhu zanikaly další mlýny. Bývalého mlynáře Antonína Moučku jsme potkávali dlouhá léta v Tišnově. Zemřel jako vdovec daleko od domova, až na moravském jihu: v domově důchodců na Emině zámku u Hrušovan nad Jevišovkou a odpočívá na malém hřbitůvku v nedalekých Hraběticích.

Kavrdův mlýn, který se původně uváděl jako majetek Jiříka Kavrdy z Nelepče, byl později počítán jako č. p. 6 k Úsuší, v poslední době jako č. p. 175 k Deblínu. To vše již je jen minulost, dnes zde zbyla jen trocha kamení, hospodářské budovy a vilka, kterou si před časem zbudoval nový majitel pozemku.

Zanikla celá řada mlýnů, nejstarších průmyslových závodů v našich zemích, rozpadla se stará mlýnská kola, zrezivěly modernější již turbíny, zanesly se náplavami dlouhé strouhy, které po staletí přiváděly vodu na mlýnská kola. Život se nezastavil ani v těchto krásných samotách, šel dále, malé mlýnky nemohou dnes soutěžit s moderními velkomlýny. Doklapala mlýnská kola, doputovali krajánci a rodiny mlynářů, které mnohdy hospodařily na mlýnech po celá staletí, jsou rozváty do světa. Ale krása a malebnost prostředí zůstala, často ta místa oživují na konci týdne jako rekreační objekty, jako chalupy... A turista, který dnes prochází tichým údolím podél potoka, již ani neví, kolik zde bývalo mlýnů, kolik zde bylo rušného života. —mt—

Když se v říjnu minulého roku oslavovalo 60 let založení tišnovského gymnázia, málokdo tušil, že je to zhruba 40 let, kdy na tomto gymnáziu došlo k události, která tehdy povážlivě zahýbala jinak poklidnou hladinou profesorského sboru.

Stalo se to koncem školního roku, v červnu, právě tak pěkném jako byl ten letošní.

V KVARTĚ SE ZTRATILA TŘÍDNÍ KNIHA

A my jsme byli tři. Chodili jsme do tišnovského gymnázia a shodou okolností právě do této kvarty. Zde jsme byli obklopeni někdy až dotěrnou péčí příslušníků profesorského sboru, kteří ale opravdu dělali, co mohli, aby z nás něco bylo. Vyrůstali jsme ale také obklopeni krásami Tišnovska. Kouzelně půvabná je naše hora Květnice, čarovně krásná je řeka Svratka. Jen ten, kdo poznal, jak nádherná jsou tišnovská letní rána, jak rozpačitě a s jakým jemným půvabem se do nového dne všechno probouzí, jistě pochopí, proč jsme často dávali přednost této nádheře před školními škamny, kdy uneseni takovou přemírou krás jsme se uchylovali právě k nim, abychom se v lůně jejich zelené náruče obdivovali dílu přírody.

Jednoduše řečeno sem tam jsme chodili za školu. Bohužel naše přírodovědné exkurze byly zaznámenávány v třídní knize a tak i tehdy šlo jen o to, aby se počet zameškaných hodin neobjevil na vysvědčení. Tentokrát se ale naše obavy ukázaly zbytečné, protože jednoho dne se třídní kniha ztratila. Nic se nevyšetřilo, nikdo o ničem nevěděl. Tajemství se sice ještě před koncem roku odhalilo, ale protože zůstalo jen mezi delikventem a tím, kdo jej odhalil, zůstalo tajemstvím celých 40 let. I když se dnes již všechno ví, bude lépe, když se bude i nadále pošuškávat, jak se pošuškávalo tehdy před 40 lety. Tehdy si jeden mladý profesor zajel na kole ve volné dvouhodině ke splavu vykoupat se. Když se tak lenivě převaloval v prohřátých vlnách řeky Svratky, najednou mu cvrnkla o nos papírová lodička. Obyčejná papírová lodička. A hned za ní druhá. Tu vidí, že klidná hladina nad splavem je těchto lodiček plná. Jat neblahým tušením jednu z nich rozbalil — a držel v ruce list z třídní knihy. A potom se mu už jenom kmitaly paty, jak uháněl proti proudu řeky, protože správně tušil, že odhalí přístav, ze kterého vyplouvají. Nemýlil se. Tam, kde dovádivý Besének mísí svoje vody s vodami Svratky, seděl na plochém kameni jeden z naší trojice a právě vytrhával z třídní knihy list, z kterého s přemírou pečlivosti složil lodičku. Když ji potom svěřil hravým vlnkám, dlouho ji provázel snivým pohledem, ve kterém sice nebylo volání dálek, ale přemíra spokojenosti nad tím, že všechno dobře dopadlo a budou klidné prázdniny. Nezpozoroval ani profesora, který drahnou chvíli udiveně sledoval technologický postup výroby této svratecké flotily. Pak se mu ale najednou vzdor prosluněnému červnovému dopoledni zatmělo před očima tak důrazně, že v té hluboké tmě na něj zablikaly všechny hvězdy, které se za jiných okolností objevují nad Květnicí až v pozdním večeru. To všechno byl závěr příšerného pohlavku, který přišel tak znenadání, jako ostatně přichází všechno po čem nic. Když se tma rozestoupila, zahlédl už jen odcházejícího profesora, který slovo nepromluvil, nenadával, nevyčítal, nevyhrožoval — jen ten příšerný pohlavek. Mladý pedagog správně vytušil, že pro danou chvíli bude nejvhodnější zvolit výchovnou metodu v kombinaci Komenský—Frištenský. Po pravdě řečeno dosáhl tím více, než kdyby delikventa předhodil na pospas profesorskému sboru. I dnes otevřeně přiznáváme, že naše jednání nebylo vždy v souladu s platnými školními řády a regulemi. Všichni jsme ale absolvovali nejen

gymnázium, ale i vysokou školu, čili tišnovskému gymnáziu jsme hanbu neudělali. Dnes po letech mu chceme znovu poděkovat za to, jak nás připravilo pro naši cestu do života. Díky ještě jednou za všechno, naše milé gymnázium, díky Vám za všechnu péči a trpělivost, naši drazí profesoři.

—BBB—

DOBRODRUŽNÉ CESTOVÁNÍ JINDRY OPLTA

Od r. 1925 patřil Jindra Oplt k těm spolehlivým fotbalovým hráčům, kteří nedovedli vynechat ani jeden zápas. Kopaná mu učarovala, byla jeho druhým životem. Mohli bychom ukázat na řadu případů, kdy Jindra ukázal svou nesmrtelnou příslušnost ke kopané, a na jeho věrnost ke spolupráčům.

Na jeden takový případ přece jen vzpomeneme.

V menší skupině hráčů, když jsme šli jednou v neděli na hřiště k zápasu, šel s námi i Jindra se svojí milou. Když jsme byli před hřištěm na mostku, najednou se jeho milá zastavila a rezolutně dala Jindrovi ultimátum: „Tak už se jednou rozhodni, buď já, nebo kopaná!" Všichni jsme zůstali překvapeně stát a naše oči byly upřeny na Jindru. Ten však nebyl touto otázkou nikterak překvapen a hned vyhrkl: „Kopaná!". Otočil se a pokračoval cestou na hřiště, zatímco jeho milá zůstala ztrnule stát a hluboce oddychovala. Sotva jsme odešli pár kroků, povídá Jindra zkušeně: „Jest-li mě má ráda, tak stejně přijde, no ne?". A opravdu tomu tak bylo. Zůstala mu věrná až dodnes.

Jindra se narodil v r. 1907 a vyrůstal v chudobných podmínkách u své přízně ve Vídni. Když mu bylo asi 12 let, bylo to v r. 1919 (měl již asi dost rozumu), rozhodl se společně se stejně starým kamarádem, že se oba pustí do světa. Nějaké velké plány neměli, stačilo, co jim den přinese. A tak všelijakými způsoby cestování objevili se za pár dní v Budapešti a potom si to pustili dolů do Segedína. Tam na nádraží upoutal jejich pozornost velký transport vojáků, který měl právě zastávku. Byli to Francouzi, bílí a černí, s číslem 210 na límečku. Napolo oblečení pobíhali po nádraží sem tam, někteří postávali před svými vagóny. Měli právě po obědě. Kluci byli ihned mezi nimi, a že Jindra uměl pár slov francouzsky, dostali trochu najíst a hned se s nimi spřátelili. Netrvalo dlouho a kluci je požádali, zda by je vzali sebou. Vojáci byli nejprve překvapeni, ale hned ochotně kývali, že jo. Kluci byli nesmírně šťastni.

Asi za hodinu dostal transport pokyn k odjezdu. Vojáci pomalu nastupovali a klučiska se stále míchali mezi nimi. Rozčílení železničáři se proto za nimi rozběhli a násilím je odvedli až za dřevěný plot nádraží. Pak přišlo zahvízdání a transport se dal do pohybu. Vojáci z nákladáků na kluky kývali a volali na ně, aby se za nimi rozběhli, a ti se dlouho pobízet nedali. Přeskočili plot a jako střely letí k rozjíždějícímu vlaku. Za nimi však i železničáři, hrozí, křičí, ale kdepak takoví páprdové na kluky jako jiskry. Vojáci

z ostatních vagónů tuto situaci sledují a mohutně fandí. Silné ruce vojáků je už drží za límce a za ruky a šup — jsou ve vagóně. Mají vyhráno, stanice je již bůh ví jak daleko. Vojáci je mají rádi, pořád se na cosi vyptávají, o jídlo se s nimi dělí, jsou prostě jejich. Největší pozornost jim věnují černoši. Nejprve se jich kluci báli, ale brzy poznali, jak jsou k nim milí, jak je hladí po vlasech, dávají jim čokoládu a jídla.

Za nějakou hodinu přišla opět zastávka. Před vagónem se najednou objevil nějaký důstojník a energicky vykazuje kluky ven. Dopadlo to nakonec dobře. Vojáci jej umluvili a on je nechal jako „siroty" mezi mužstvem. Tak se dostali do kasáren jugoslávského Záhřebu a pak na to do přístavu Rjeky. Ze Rjeky měl být odjezd lodí do Benátek, došlo tam však k přísné kontrole a při nástupu na loď byli oba kluci kontrolním důstojníkem za límec vyhozeni. Byl to ale zase „náš" důstojník, který dokázal kontrolora umluvit, a kluci celí šťastní objevili se opět mezi svými na palubě.

Z Benátek dopluli do francouzského přístavu Marseille a odtud byla již poslední cesta vlakem do Paříže. Tam se na nádraží vojáci s malými cestovateli srdečně a otcovsky rozloučili a najednou se všichni rozutekli, spěchali honem domů, bylo konec válčení. Kluci zůstali na nádraží sami, opuštění...

Než se kloudně rozhlédli, všimla si jich policie. Po krátkém domlouvání je „sbalila" a zavedla do učňovského domova, kde je převzala vedoucí madamme Cada. Tam je zaregistrovali, dostali modráky a vykonávali různé pomocné práce. Uklízeli ubikace, chodby, čistili příbory. Život se jim tam líbil. Jednoho dne také jeli s vozíkem pro uhlí. Daleko však ešáci nedojeli. Vozík nechali kdesi stát, a jak se říká, „vzali roha". Toulali se po Paříži, neopamenuli si prohlédnout Eiffelovku, Notre Dame a další zajímavosti. Za celý den byli nachození jako listonoši a blížil se večer. Mudrovali, co by měli dělat. Nakonec se přece rozhodli, že se zase vrátí do domova.

A tak se vrátili. Tam je dokonce překvapili. Místo toho, co čekali, začali je objímat a líbat, celí šťastní, že se jim v Paříži neztratili.

Krátce na to přišel do domova francouzský voják, který mluvil česky. Donesl jim nějaké jídlo a za tři dny balili (pokud měli co). Pak odešli na konzulát, tam dostali 20 franků, zavedli je na nádraží a koupili jim jízdenky do Cognacu. Nebyli ani moc překvapeni, když je v Cognacu zavedli opět do kasáren a oblékli je do uniforem. Byli zařazeni do jakési česko-francouzské legie, kde prováděli vojenský výcvik. Dostávali měsíčně 25 franků. (Po roce 1918 byl náš čsl. vojenský systém veden podle francouzského způsobu a možná, že i tato legie byla s tím nějak v souvislosti.)

Po dobu 9 měsíců žili si moc dobře. Byli spokojeni, nemohli si na nic stěžovat. Pak ale s ostatními legionáři odjeli do Prahy a hned na to na Slovensko, kde se měli zúčastnit bojů proti pokrokové maďarské republice rad, proti Bélovi Kunovi. Boje se však již chýlily ke konci a Jindřich byl přeložen k vojenskému útvaru do Jičína.

Za nějaký čas dostal se do Tišnova ke svým a tady to jeho toulání po světě skončilo. Nezapomněl se ještě podívat ve své legionářské uniformě s baretem na hlavě k příbuzným do Vídně, kterou tak zrádně opustil. Tam bylo nesmírné překvapení, protože ho už dávno oplakávali.

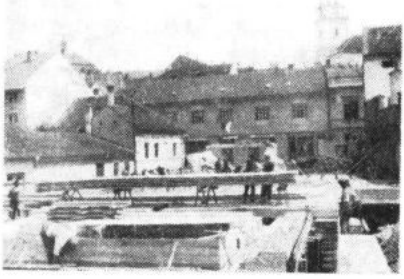
V roce 1924 se natrvalo usídlil v Tišnově, získal si brzy kamarády, s kterými byl většinou na hřišti. Ti, když uslyšeli jeho toulavé vyprávění, co a kde všechno prožil, začali mu říkat „bratr legionář" a to už mu zůstalo natrvalo.

Josef Kadlec

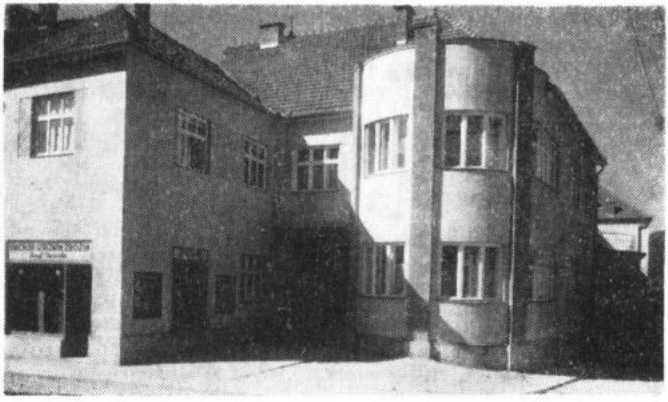
Starý Tišnov ve fotografiích Františka Wágnera

Na horním snímku vidíme starý katolický dům asi před 50 lety, na středním levém záběru je pohled ze dvora, na pravém je zachycen ruch při stavbě. Dolní fotografie je z r. 1938. Od dnešního stavu se budova liší jen úpravou původní prodejny na pokladny kina a vnitřními změnami.

SPORT

HOLD JEDNOMU NEDĚLNÍMU DOPOLEDNÍ

Nebývá zvykem, aby se na stránkách „Tišnovska" objevovaly referáty ze sportovních utkání, protože uzávěrka nám nedovoluje uchovat zprávám aktuálnost. Zážitek z neděle 3. května však není možné nechat stranou, což mi jistě rádi potvrdí všichni ti, kteří stejně jako já provolávali ovace hrstce statečných házenkářů v modrých dresech, a kterým bylo v ten moment jakýmsi zvláštním způsobem krásně, i když dávno pozbyli hlas a vzrušením jim ještě běhal mráz po zádech.

Už během prvního poločasu ligového zápasu proti Olomouci početné publikum cítí, že tentokrát nebude Baník poražen už úvodními minutami, tak jako v prvních dvou jarních střetnutích s Gottwaldovem a Zubřím. Domácí vedou prakticky celou první půli, a i když se do kabin odchází za stavu 13 : 15 pro hosty, naděje žije.

Tribuny vytvářejí horoucí kotel a živý maskot domácího celku Vašek Kupský, vybavený modrožlutou vlajkou, neúnavně skanduje „dáme gól, klucíí!" Branky padají bohužel převážně do naší sítě, přestože hrajeme dvouminutovou přesilovku. Za stavu 15 : 20 zůstává na vlastním brankovišti po nevinně vyhlížející akci ležet Honza Smejkal a končí nakonec s nohou v sádře. Po distancovaném Doubkovi je to druhý hráč ze základního kádru, bez něhož se musíme obejít. Místo kapitaluce ale přicházejí velké chvíle tišnovského celku — Miloš Novotný se jako tank probíjí soupeřovou obranou, do tempa se začíná dostávat na křídle Sequens a na scénu pomalu vstupuje pozdější hrdina utkání Tonda Hanák. V divácké kulise není slyšet slova, náskok Olomouce se tenčí. Napětí se stupňuje, po obloučku Miloše Novotného do tyče prázdné branky snad nikdo ani nedýchá. Hosté přicházejí s osobní obranou a věčný vtipálek Tonda Hanák v pravou chvíli pomáhá uvolnit napjatou atmosféru, když s předstíraným zoufalstvím v hlase volá na trenéra „Bobe, už na mne hrají osobku — co mám dělat?"

Je vyrovnáno 23 : 23. Při útoku soupeře inkasuje Mirek Bárta rafinovaný úder pěstí do břicha, neovládne se a knockautuje jednoho z Olomouckých. Zkřížené paže rozhodčího znamenají vyloučení do konce zápasu a zbývajících 12 minut v pěti lidech. V sekundě se veškeré úsilí z předcházejících okamžiků zdá být nenávratně pryč.

Na hřišti je Červinka v brance a pětice Sequens—Novotný—Lamač—Hanák—Mareš v poli čelí přesilovce soupeře, která potrvá až do závěrečného hvizdu. Naši jsou v tranzu a vypínají se k neuvěřitelnému závěru. Sequens dává z obtížných pozic nesmírně důležité góly, Tonda Hanák skóruje z trháků, mimo jiné po lišáckém vypíchnutí míče při rozehrávce soupeře („musel jsem těm mladým ukázat, co je to sledování míče!"). Šokovaní hráči Olomouce nemají sílu kontrovat.

Je dobojováno — zvítězili jsme 30 : 26! Ochraptělí diváci zdraví hráče, na jejichž tvářích se mísí únava se štěstím. Kapitán Doubek, který nemohl nastoupit, sedí na lavičce s hlavou v dlaních, jako by tomu nevěřil, ostatní se smějí.

Poznal jsem podobné okamžiky i při vlastních sportovních zápasech a také jako divák jsem dokázal „vychutnávat" mnohé úspěchy našich barev. Viděl jsem nedávno v Praze na vlastní oči vítězství československých tenistů v Davisově poháru. Možná tomu nebudete věřit, ale to nedělní dopoledne se těmto zážitkům plně vyrovnalo . . .

Teď ještě nikdo neví, zda se Tišnovákům podaří setrvat v národní lize. Chtěl bych právě na tomto místě zdůraznit, že i kdyby to nevyšlo, musí každý milovník sportu a správný příznivec barev Baníku našim klukům poděkovat. Dokázali připravit chvíle, na které se nezapomíná.

V. Seyfert

Překoná Schaller Viktora?

Ten titulek rozhodně není tak nesmyslný, jak se na první pohled zdá. V neděli 12. července letošního roku totiž útočníci místního Baníku budou opravdu stát tváří v tvář jednomu z nejlepších našich brankářů všech dob. V 10 hodin dopoledne nastoupí na Ostrovci tišnovští fotbalisté proti internacionálům Dukly Praha, kteří k nám zavítají v rámci svého zájezdu k sehrání přátelského utkání. Milovníci fotbalu si jistě nenechají ujít příležitost vidět opět na vlastní oči hráče, kteří před několika lety tvořili ligový kolektiv pražské Dukly — v té době mužstva nejen naší špičky, ale věhlasného i na evropském kontinentě a především v Americe. Jména fotbalistů, kteří by měli vyběhnout na trávník u Svratky, jsou jistě všem skalním fandům notoricky známá, ale neuškodí si osvěžit paměť a probrat si stručně seznam jmen, která už přece jen poněkud zavál prach uplynulých let.

Největší pozornost bude jistě upřena na **Ivo Viktora,** hrdinu bělehradského mistrovství Evropy, brankáře s 63 reprezentačními starty, jehož při debutu v dresu se lvíčkem „křtil" prvním gólem na Maracaná v Rio de Janeiru sám Pelé .S ním by se měl v brance střídat **Václav Pavlis,** dlouholetá nenápadná opora pražského celku. Z hráčů v poli by měl být největším trhákem start **Rudolfa Kučery,** jehož před dvaceti lety milovala divácká obec asi tak, jako dnes obdivujeme Panenku. Ani se nechce věřit, že tomuto skvělému driblérovi, jehož očekávanou závratnou kariéru přerušily záhy těžké zranění, bude letos už jedenačtyřicet let. Na levé křídlo se postaví stejně jako v Chile v roce 1962 **Josef Jelínek,** účastník finále MS a držitel stříbrné medaile. Pravou stranu útočné formace zaujme **Jan Brumovský,** ještě nedávno asistent trenéra Vengloše u našeho národního týmu. Z útočníků je dále na-

Na snímku je Dukla z roku 1963 — sedm hráčů z této jedenáctky bychom měli uvítat v Tišnově. V horní řadě zleva Čadek, Pluskal, Dvořák, Šafránek, Kouba a Kučera, v podřepu Brumovský, Vacenovský, Geleta, Jelínek a Masopust.

hlášena účast **Františka Kneborta**, populárního především z dresu Bohemians, **Josefa Nedorosta** a dalšího z pozdějších „klokanů" **Františka Jílka**. Ve středu pole je bezpochyby nejslavnější jméno **Jána Gelety**, který v roce 1967 získal titul fotbalisty roku. Chybět by neměl ani **Milan Dvořák**, schopný zaskočit na kterémkoliv postu sestavy, účastník MS v roce 1958. A protože se předpokládaným složením Dukly probíráme opačným směrem, končíme u obrany. Jejím pilířem bude uprostřed věčný smolař **Jiří Čadek** společně s **Ivo Novákem**, napravo jim bude sekundovat nedostižný houslista **František Šafránek**. Kromě jmenovaných by se na hřišti měli dále objevit **Ječný, Růžička, Mandlík, Svoboda, Smolík** a snad i někteří další.

Nebýt trenérských povinností doma či v zahraničí, zřejmě bychom uvítali i Masopusta, Ladislava Nováka, Pluskala a Vacenovského.

Není pochyb o tom, že někdejší ligoví kozáci si uchovali dodnes notnou dávku fotbalové dovednosti, i když jim kromě věku určitě přibylo i nějaké to kilo nad váhu. Nebudou se chtít rozhodně nechat zahanbit ani v Tišnově, takže o sportovní zážitek je předem postaráno. Lze očekávat, že Humpolka si bude mít delší dobu o čem vyprávět, zvláště pokud se za Viktorovými zády zavlní síť po střele některého z domácích kanonýrů. (vt)

O tišnovských střelcích

Až na samém okraji našeho města, nad bývalou cihelnou, se nalézá svazarmovská střelnice. Málokdo o tom ví a stejně tak málo kdo ví o výsledcích a úspěších tišnovských střelců.

A je to škoda, vždyť tišnovští svazarmovští střelci se mají s čím pochlubit. Již druhý rok jsou účastníky krajské střelecké ligy pistolářů. V loňské sezóně byli nováčky a hned z deseti účastníků obsadili 5. místo. Byl to velký úspěch — vždyť mezi jejich soupeři byli i střelci z Brna, Kuřimi, Uherského Hradiště, Dubňan a Rudé hvězdy Vyškov. Do letošní sezóny však nastupovali s obavami, protože nejlepší tišnovský střelec MUDr. Igor Tejkal nastoupil vojenskou prezenční službu a tím bylo družstvo citelně oslabeno; byly dokonce i obavy, jestli se Tišnov v krajské lize udrží. Ale oslabené družstvo ve složení Valíček, Koudelka, Němec a Havlíček obsadilo nakonec 8. místo a tím se udrželo mezi krajskou elitou. A je třeba ještě uvést, že se ztrátou na prvního 120 bodů, ale s náskokem před dalším téměř 600 bodů. V krajské lize se střílí střídavě disciplína libovolná pistole 15 + 60 ran a sportovní pistole 30 + 30 ran. První disciplína se střílí na kruhový terč, druhá na otočné figury — terč se vždy po 7 sekundách otevře na 3 sekundy.

Tišnov má také zástupce v okresní lize pistolářů, kde startují vlastně junioři, kteří tak získávají ostruhy pro další soutěže. Je třeba také uvést úspěchy jednotlivců — k těm největším patří 4. místo V. Němce v okresním přeboru a 4. místo B. Valíčka ve Velké ceně Kuřimi.

Svazarmovská organizace tišnovských střelců má nyní 28 členů, ale jsou v ní vítáni všichni zájemci o sportovní střelbu. Trénuje se každou neděli dopoledne na střelnici u cihelny, kam mohou zájemci přijít. —ok—

Díky vám, turisté!

Poslední květnový den, byla to neděle, mě dcera ráno budila: „Půjdeme na ten pochod, co jsme měli ve školce plakát, start je v devět u nemocnice." Teprve v tu chvíli jsem si vzpomněl, že tišnovští turisté budou pro děti pořádat na počest Mezinárodního dne dětí po Klucanině Tišnovskou dvojku. Jsem jedním z těch, kteří čas od času absolvují nějaký ten dálkový pochod.

Počítám se tedy k těm, kteří měří ujítou vzdálenost spíš v desítkách absolvovaných kilometrů. Jen proto, abych splnil přání dcery, jsem se vydal ke startu u nemocnice.

Ale již na startu to bylo trochu neobvyklé. Nedostali jsme žádnou mapku trasy, ani startovné se nevybíralo, ale dcera dostala startovní číslo, až nahlásila svoje jméno a byla zapsána. Postavili jsme se na konec řady, která byla před startérem. V minutových intervalech se účastníci postupně vydávali na trasu, až jsme se konečně vydali i my. Cestu nám přesně ukazovala natažená šňůra, a tak s orientací nebyly problémy. Chtěl jsem dceři vyprávět o Klucanině, snažil jsem se vystupovat jako znalec, ale brzy jsem kapituloval. Vždyť Klucanina byla mým rájem v dětských dobách a to je již nějaká řádka let. A dcera mi naopak ukazovala, kde byli se soudružkou Alenkou a se soudružkou Táňou — to jsou učitelky z mateřské školky — a kudy šli se soudružkou ředitelkou Trudou. A tak jsme se v pohodě dostali na první kontrolní bod — úkolem dcery bylo přejít určený úsek po kládě; za úspěšné absolvování dostala bonbon. Za druhou kontrolou, kde bylo úkolem zazpívat nebo zarecitovat, jsme trochu odbočili z trasy — využil jsem příležitosti a zašli jsme až k rozhledně — už jsem zde nebyl několik roků. A opět se vrátily vzpomínky na dětská léta. Zase mě dcera přesvědčila, že už zná Klucaninu daleko lépe.

Potom následovala třetí kontrola s absolvováním úseku v pytli. Čtvrtá — tam bylo nutné projít určený úsek se lžičkou v ústech, na které byl míček, jenž nesměl spadnout. Potom jsme opět trochu odbočili a ze Sychráku se chvíli dívali na Tišnov, jak se za ta léta změnil. Musel jsem ukazovat, co zde před léty nebylo. Odtud to bylo jen kousek k páté, poslední kontrole, a za trefení šiškou do stromu putoval pátý bonbon do mé kapsy, všechny jsme je museli donést až domů, aby se dcera mohla pochlubit mamince se svým výkonem.

V cíli u nemocnice hrdě převzala diplom, který byl nachystán pro každého z dětských účastníků — bylo jich celkem 41 — a k obědu jsme byli již doma a včas. Nikdo si nedovede ani představit, co taková vycházka po Klucanině znamená, kolik je v ní zážitků, vzpomínek a také nostalgie. Škoda jen, že dětských účastníků nebylo více, možná to byla chyba propagace, ale vždycky 1. ročník bývá, pokud jde o účast, slabší. Za rok bude účastníků jistě více.

A tak díky vám, turisté, za dceru — i za sebe. —ok—

O LINDUŠCE

Podivnými cestami se ubírá české názvosloví rostlin a živočichů. Původ je často nevyzpytatelný, záhadný a název sám zní někdy spíše jako nadávka. Vezměme si třeba takový zblochanec oddálený, hnědenec zvrhlý, žlutuchu smrdutou, škardu a našla by se celá řada dalších postižených rostlin. Člověk si až říká, že být takovou kytkou a dostat takové jméno, tak by za trest aspoň smrděl. Nebo u živočichů, třeba takový blboun nejapný. Může za to, že byl vybaven až nekritickou důvěřivostí? Však se mu nakonec stala osudnou a hlavně kvůli ní byl vyhuben. Snad je to tím, že jak pro celou přírodu, tak i pro názvy, bere člověk jako základní kriterium sám sebe, své postoje a názory, žel přečasto scestné a pravdě na hony vzdálené. S tím se však ve vztahu člověk kontra příroda setkáváme na každém kroku. Ale abychom neodbíhali. V zájmu objektivity je nutno říci, že jsou tu i příklady obrácené. Protipólem těm až hanlivým názvům jsou jména mírná a zdrobnělá.

Takové cti se dostalo i ptáčku, o němž bude dnes řeč. Je jím linduška lesní. Jak něžně a mazlivě to jméno zní. A přitom jde o zpěváčka svým skvrnitjým zbarvením úplně nenápadného. Výskytem patří mezi hojnější druhy, můžeme se s ním setkat v listnatých i jehličnatých lesích od nížin až po horské pásmo. Jenomže je ve způsobu života tak nenápadný, že jeho přítomnost snadno přehlédneme. Snad jenom na jaře, kdy sameček svým typickým zpěvem označuje revír, se s ním můžeme setkat. Tehdy po lesích zaznívá jeho flétnový zpěv, tolik příbuzný zpěvu kanára, jen to ukončení strofy protáhlým „ciá-ciá-ciá" je linduščí. Na rozdíl od kanára linduška doprovází svůj zpěv i charakteristickými prostocviky. Vzlétne z vrcholu stromu nebo jiného vyvýšeného místa (například na Ostravsku v místech bez lesů, slouží jako vrcholky stromů telegrafní sloupy) několik metrů do výše a pak zcela roztažena, klesá spirálovitě k zemi, což je i ukončením jedné sloky.

Ale mimo tyto hlasové projevy upadá linduška lesní zase do své nenápadnosti. Najít kupříkladu její hnízdo je věcí čiré náhody. I když je to úhledná stavbička z propletených trav, mechů a lišejníků, uvnitř vystlaná peřím a chlupy, naleznout ji, ukrytou někde pod drnem, je věc velmi obtížná i přesto, že nám její místo naznačila těsně před námi vylétnuvší samička. Pro tuhle důkladnou skrytost není dodnes známo, zda hnízdí jednou nebo víckrát do roka. Zdá se, že i přes červencové nálezy obsazeného hnízda (šlo pravděpodobně o náhradní snůšky), vyvádí potomky jen jednou ročně. Než je ale může vyvést musí samozřejmě nejprve snést vajíčka, bývá jich 5–6, pak na nich 12–13 dní sedět (to se týká jen samičky) a ještě dalších 12 dní krmit na hnízdě a jednou tolik mimo ně, protože mláďata je opouštějí ještě neschopna letu (to už pracují oba rodiče).

Když je hnízdění zdárně dokonáno, shromažďují se rodinky lindušek v bramborištích a řepných lánech. Dávali-li v době krmení potomstva přednost hmyzu, nyní se spokojí i semeny. V září až říjnu se uchylují do svých zimovišť ve Středozemí a v Africe.

Pro úplnost je nutno dodat, že kromě lindušky lesní se na území naší republiky vyskytují ještě další druhy. Je to linduška horská, luční a úhorní. Ale všechny tyto druhy si oblíbili zcela jiné prostředí, než je naše předhůří Vysočiny, a setkat se s nimi bychom se mohli snad jen na jejich tahu.

Josef Ptáček

Knižní novinky:

pro dospělé:

ARTOM, G.: **Zmizelí soudcové.**
Kriminální román o krádeži uměleckého díla.

BONHARDOVÁ, N.: **Tanec rabů.**
Historický román líčí dobu posledních Rožmberků.

ROTTEROVÁ, B: **Za sluncem třeba pěšky.**
Společenský román zavádí čtenáře do západočeského pohraničí šedesátých let.

pro mládež:

GOSCINNY: **Mikulášovy prázdniny.**
Nové příběhy Mikuláše a jeho kamarádů u moře.

RANSOME, A.: **Záhadné vody.**
Vyprávění o prázdninových dobrodružství londýnských dětí na venkově.

Půjčovní doba o prázdninách:

pro dospělé	středa 14–18
	pátek 14–18
pro mládež:	středa 14–18

TIŠNOV - BRNO

V	4.10	- 4.53	
A	4.25	- 5.20	Dx
A	4.45	- 5.30	x
V	4.53	- 5.30	
V	5.13	- 5.50	x
A	5.17	- 6.05	x●
A	5.25	- 6.15	D
A	5.27	- 6.10	S
A	5.50	- 6.35	x
V	5.50	- 6.32	
A	6.35	- 7.30	Dx
A	6.35	- 7.20	x
A	6.46	- 7.30	x●
A	6.55	- 7.30	●
A	6.56	- 7.40	S●
V	6.57	- 7.34	
A	7.00	- 7.55	Da
A	7.06	- 7.50	x●
V	7.35	- 8.13	x
V	7.35	- 8.17	a
A	7.35	- 8.30	Dx
V	8.28	- 9.05	
A	8.28	- 9.00	●
A	9.00	- 9.55	D
A	10.00	-10.45	x
A	11.00	-11.50	Dx
A	11.10	-11.50	x●v
V	11.42	-12.25	
A	12.05	-13.00	Dx
A	12.18	-13.00	x●
V	12.26	-12.53	R
A	12.30	-13.25	Da
A	12.50	-13.35	x
A	13.10	-14.05	Dx
V	13.22	-13.58	
A	14.03	-14.35	●
A	14.48	-15.30	x●
A	14.55	-15.40	x
A	15.01	-15.40	x●
V	15.03	-15.40	
A	15.10	-16.05	D+
A	15.15	-16.05	Dx
A	15.55	-16.40	x
A	15.55	-16.50	Dx
V	16.02	-16.38	
A	16.33	-17.15	Nx●
V	16.35	-17.07	w
V	16.35	-17.18	aZ
V	16.49	-17.26	L,Zx
A	17.00	-17.45	x
A	17.10	-17.55	+
A	17.10	-18.05	Da
A	17.45	-18.40	Dx
V	18.08	-18.28	KL+
V	18.10	-18.47	
A	18.18	-19.00	+
V	18.56	-19.36	
A	19.00	-19.50	Dg
A	20.10	-20.45	N●
A	20.18	-21.00	Nw●
A	20.45	-21.30	x
V	20.50	-21.10	KL+
V	20.57	-21.34	
A	20.58	-21.30	N●
V	21.37	-22.03	R
A	22.40	-23.20	x●
A	23.02	-23.40	x●

Vysvětlivky:

A	autobus
V	vlak
x	jezdí v pracovní dny
+	jezdí v dny prac.klidu
S	jezdí v sobotu,není-li svátkem
a	jezdí v S a +
N	jezdí v den prac. klidu před x
b	jezdí v x a S
P	jezdí v prac.den no +
D	jede přes Drásov
●	jede od čerpadla nebo k čerpadlu
K	jede jen do Králova Pole
w	jezdí v prac.den před + či S
g	jezdí mimo S
R	rychlík
L	letní čas
Z	zimní čas
v	od vyhlášení

BRNO - TIŠNOV

V	1.10	- 1.50	
V	3.40	- 4.16	
A	4.15	- 4.49	b●
A	4.35	- 5.10	x●
V	5.24	- 6.03	
A	5.30	- 6.00	P●
A	5.40	- 6.25	x
V	5.53	- 6.19	R
A	6.10	- 6.52	x●
A	6.20	- 7.10	Da
A	6.25	- 7.15	Dx
A	6.35	- 7.15	S
V	6.44	- 7.25	x
V	6.50	- 7.36	a
A	7.00	- 7.50	x
A	7.30	- 8.20	x
A	7.40	- 8.10	a
A	8.05	- 8.55	D
V	8.15	- 8.52	
V	8.35	- 9.18	a
A	9.00	- 9.55	Dx
A	9.30	-10.00	x●
A	9.30	-10.25	Dx
V	10.52	-11.35	
A	11.00	-11.50	Dx
A	11.25	-12.20	D
V	12.00	-12.40	
A	12.05	-12.39	x●
A	12.20	-12.50	a●
A	12.25	-12.59	x●
A	13.00	-13.42	●
A	13.05	-13.50	x
A	13.50	-14.45	Da
A	14.00	-14.50	x
A	14.15	-15.06	x●
A	14.15	-15.00	x●
V	14.20	-14.57	
A	14.45	-15.15	x●
A	14.45	-15.35	Dx
V	14.51	-15.29	x
A	15.00	-15.55	Dx
A	15.00	-15.50	x
V	15.34	-16.12	w
A	15.45	-16.35	Dx
V	15.50	-16.27	
A	16.15	-17.05	D+
A	16.20	-17.15	Dx
A	16.40	-17.10	●
V	16.54	-17.20	R
V	16.59	-17.36	w
A	17.00	-17.45	x
A	17.00	-17.55	Dx
V	17.20	-17.58	
A	18.00	-18.45	x
A	18.05	-18.50	+
A	18.10	-19.00	DS
A	18.30	-19.25	D+
A	19.00	-19.50	Dx
V	19.10	-19.49	
A	19.10	-19.50	+
A	20.00	-20.50	Dx
A	20.10	-20.45	x●
A	20.20	-20.55	x●
A	20.30	-21.20	D+
A	21.15	-21.48	Nw●
A	21.15	-21.46	N●
A	22.15	-22.45	N●
A	22.30	-23.15	Dx
V	22,50	-23.27	

LETNÍ KINO

1. st. 2. čt. — 21.30 hodin
DVA VÝTEČNÍCI
Komedie o nerozlučných přátelích, kteří se nezalekli žádné přesily. Terence Hill a Bud Spencer v hlavních rolích italské filmové veselohry.
Vstupné 6 Kčs

3. pá — 21.30 hodin
BAŽANTI JDOU DO BOJE (širokoúhlý)
Les Charlots ve francouzské filmové komedii. Veselé vyprávění o tom, jak si čtyři muzikanti prodloužili vojnu.
Vstupné 8 Kčs

4. so. — 21.30 hodin
MALÝ UNAVENÝ JOE (širokoúhlý)
Terence Hill a Bud Spencer v komediálním westernu z Divokého západu.
Vstupné 8 Kčs

5. ne. 6. po. — 21.30 hodin
KŘIDÝLKO NEBO STEHÝNKO? (širokoúhlý)
Lois de Funes v roli gastronomického krále.
Vstupné 8 Kčs

7. út. — 21.30 hodin
NEVĚSTA K ZULÍBÁNÍ
Český barevný film. o jedné neopakovatelné lásce.
Vstupné 5 Kčs

8. st. 9. čt. — 21.30 hodin
ČTYŘI SLUHOVÉ A ČTYŘI MUŠKETÝŘI
Francouzský barevný film.
Vstupné 6 Kčs

10. pá. 11. so. 12. ne. — 21.30 hodin
● **NEBEZPEČNÝ CESTUJÍCÍ**
Francouzský barevný film. Případ šílence, který vraždil pro ztracenou lásku.
Vstupné 6 Kčs

14. út. — 21.30 hodin
● **PROMIŇTE, BIJE SE TADY?**
Polský barevný film.
Vstupné 5 Kčs

15. st. 16. čt. — 21.30 hodin
● **ŘIDIČ**
Anglický barevný film. Dobrodružný příběh o chladnokrevném muži za volantem .
Vstupné 6 Kčs

17. pá. 18. so. 19. ne. — 21.30 hodin
PIRÁT SEDMI MOŘÍ
Gérard Barray v hlavní roli francouzského dobrodružného filmu
Vstupné 6 Kčs

21. út. — 21.30 hodin
KLUCI Z BROZNU
Český barevný film o starostech i úsměvech vojenského života, o láskách a také o spartakiádě.
Vstupné 5 Kčs

23. čt. — 21.30 hodin
LIDÉ V OCEÁNU „S"
Vzrušující konflikt s posádkou lodi plující v sovětských teritoriálních vodách.
Vstupné 6 Kčs

24. pá. 25. so. 26. ne. — 21.30 hodin
● **P E S**
Španělský barevný film. Drama vězně, který dnem i nocí prchal před pronásledováním.
Vstupné 6 Kčs

27. po. 28. út. — 21.30 hodin
ZLATÁ SLEPICE
Česká filmová skorobajka. Byla jedna slepička, ta snášela vajíčka (jedno vejce 1500 Kčs).
Vstupné 6 Kčs

30. čt. 21.30 hodin
● **DOCELA BYČEJNÝ PŘÍBĚH**
Francouzský barevný film. Pychologický pohled do života ženy, která měla brát život takový, jaký je.
Vstupné 6 Kčs

31. pá. — 21.30 hodin
PRÁZDNINY PRO PSA
Český barevný film. . . . hlavně, že se nikomu nic nestalo!
Vstupné 5 Kčs

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 66 619 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice – 3959-81 – 456.12/81-Lá 150

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

ZÁŘÍ 1981 Ročník XII Číslo 9

V ZÁŘÍ ZAČÍNÁ NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

na všech školách i ve všech soustavách mimoškolního vzdělávání. Zahajuje svou činnost i systém stranického vzdělávání komunistů.

Osvojování si základů marxismu-leninismu, jejich postupné prohlubování patří mezi základní povinnosti každého člena KSČ, které vyplývají i ze stanov.

Stranické vzdělávání slouží členům k tomu, aby uvědoměle a s přesvědčením vysvětlovali a prosazovali politiku strany a pro plnění úkolů, které strana vytyčuje, získávali i široké masy bezpartijních.

Stranické vzdělávání napomáhá členům čelit i různým šeptandám, rozsévaným našimi vnějšími a vnitřními nepřáteli.

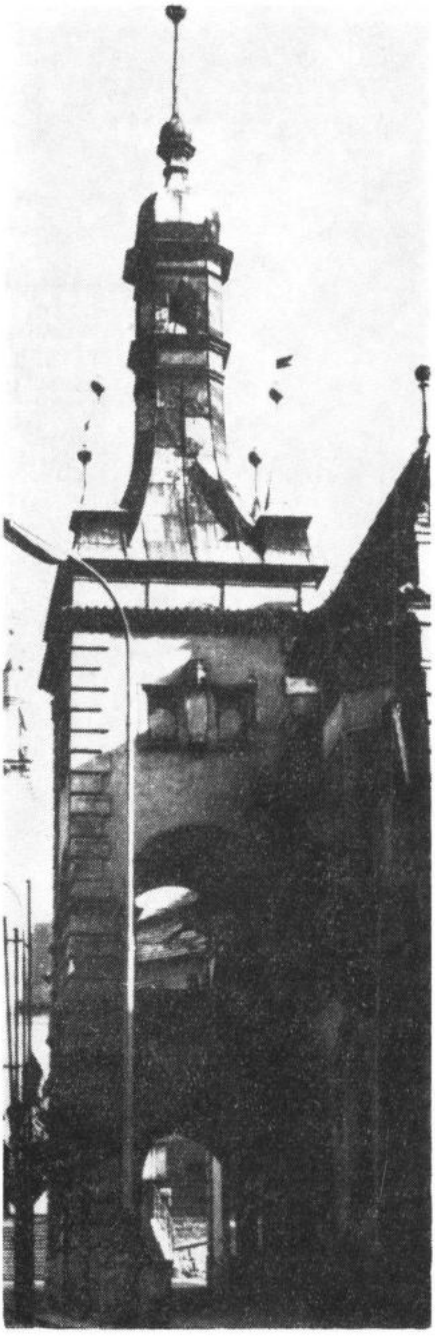
Z toho vyplývá, že stranické vzdělávání je nezbytným prostředkem k osvojení a prohlubování ideologické práce v celé její šíři, od které nelze oddělit masově politickou práci, politickou agitaci, zejména pak agitaci osobní.

Zkušenosti z obsahového vyhodnocení výročních členských schůzí základních organizací KSČ ukazují, že někdy dochází k zjednodušenému pohledu na ideologickou práci organizací, která je ztotožňována pouze se stranickým vzděláváním.

Je důležité, abychom si význam stranického vzdělávání a jeho postavení v soustavě ideologické práce uvědomili zvláště v této době, kdy zostřená mezinárodní situace klade náročné úkoly i v této oblasti stranické činnosti.

Drahoš Šikola

Snímek Milana Loskota na titulní straně zachycuje pohled na Černohorskou ul. při vstupu do města směrem od Železného. Autorem fotografie vpravo je Josef Ptáček.

NOVÉ ORGÁNY MěstNV V TIŠNOVĚ

Dne 29. června 1981 se uskutečnilo první zasedání nového Městského národního výboru v Tišnově, zvoleného ve volbách 5. a 6. června t. r., na kterém byyl podle § 39 zákona č. 69/67 Sb. zvoleny nové orgány MěstNV.

Poslanci jednomyslně zvolili předsedu, místopředsedu a tajemníka MěstNV a členy rady MěstNV, výbor lidové kontroly, komise a aktivy MěstNV.

Do VLK, komisí a aktivů byli mimo členů z řad poslanců MěstNV voleni jako rovnoprávní členové i občané, kteří nevykonávají poslaneckou funkci.

Členové orgánů MěstNV v Tišnově:

Rada MěstNV

Karel Souček, předseda MěstNV
Karel Kouřil, místopředseda MěstNV
Ladislav Špaček, tajemník MěstNV
František Borkovec
Emilie Haráková
Jan Kašparec
Tomáš Knecht
Emilie Krčmová
Milan Kříž
Jan Lukas
Pavel Máca
Miroslav Matulka
Miroslav Musil
Miroslav Nečas

Výbor lidové kontroly

Ludmila Krausová, předsedkyně
Blažena Čechová, místopředsedkyně
Milan Hýsek
Jaroslav Kopáček
Vladimír Plucek
Širová Sidonie

volení členové:
Ing. Zdeněk Brychta
Lubomír Dufek, tajemník
Josef Matyáš
Eva Nováčková
Josef Schneider
Marta Valíčková

KOMISE MěstNV:

Kulturně školská komise:

František Pokorný, předseda, Marie Bártová, Jiří Dvořák, Marie Efenbergerová, Miroslav Nečas, Jiří Ondra, František Trnčák, volení občané: PhDr. Karel Fic, Karel Pavlík, František Novotný, Jana Vavřinová (tajemnice), Miluše Zavřelová.

Komise pro tělovýchovu a mládež:

Tomáš Knecht, předseda, Miroslav Beneš, Jiří Kočka, Alois Malásek, Jan Malý, Jaroslav Svoboda, Zdeněk Visinger (tajemník), volení občané: Milan Jeřábek, Ing. Vladimír Junec, Jarmila Kapounová, Antonín Nečesaný, Karel Šudák, Marie Wágnerová.

Komise veřejného pořádku:

Zdeněk Melkes, předseda, Oldřich Bednář, Jindřich Drábík, Julius Jedlička, František Kočka, Antonín Novotný, volení občané: Josef Baláš, Vladimír Jurnečka, Svatopluk Krus, Ing. Věra Matonohová (tajemnice), Miloslav Matýšek, Karel Řehka.

Zemědělská komise:

Miroslav Matulka, předseda, Josef Jílek, Oldřich Knébl, Antonín Mičán, František Sedláček, Eliška Turinská, Petr Vychodil, volení občané: Věra Alexová (tajemnice), Ing. Miroslav Drbal, Vladimír Hladký, Alois Patloka, Ludmila Wágnerová.

Komise sociálně zdravotní:

Emilie Haráková, předsedkyně, Olga Dvořáčková, Anna Jelínková, Marie Mikešová, Marta Ondráčková, Josef Prokeš, Marie Vacová, volení občané: Josefa Bednářová, Anna Doubková, Božena Fialová, Marie Friedlová, MUDr. Jiří Hlaváč, Zdena Trmačová (tajemnice).

Komise finanční:

Jaroslav Schiller, předseda, Hana Burianová, Jarmila Fialová, Stanislav Kuklík, Petr Medřík, Marie Procházková, Miroslava Šustrová, volení občané: Marie Hájková, JUDr. Vladimír Junec, Vlastimil Matyska, Draha Musilová, Věra Ráčková (tajemnice), Vladimír Zelinka.

Komise pro výstavbu:

František Borkovec, předseda, Josef Gergely, Ing. Miloslav Jirkal, Josef Králík. Ladislav Panáček, Ing. Ivan Setinský, Norbert Starý, volení občane: Stanislav Chronc, Ing. Ladislav Mach, Josef Malásek (tajemník), Ing. Jaroslav Procházka, Ing. Lubor Svoboda, Karel Zemánek.

Komise plánovací:

Karel Kouřil, předseda, Jaroslava Bělušová, Ing. Josef Blaťák, Ing. František Bytešník, Ing. Lubomír Janšta, Ing. Jiří Vejrosta, Ing. Bohuslav Volný, volení občané: Ing. Jan Kutěj, Jiří Kvíčala, Ing. Pavel Odehnal, Jaroslav Raus, Ing. Ivan Sedláček, Jiřina Šťastná (tajemnice).

Komise místního hospodářství:

Ing. Miroslav Zerák, předseda, Josef Brokl, Jiří Dolníček, Emilie Majzlíková, František Navrátil, Stanislav Prokeš, Milan Vysoudil, volení občané: František Baksa, Jaroslav Koukola, Jiří Pajkrt, František Špaček, Vašík Miloš (tajemník), Ladislav Vyplašil.

Komise dopravy:

Ing. Milan Růžička, předseda, Zdeněk Bárta, Jindřich Klimeš, Josef Neudecker, Josef Pokorný, Josef Štourač, Rudolf Valla, volení občané: Antonín Hort, Václav Kouřil, Jindřich Pivoňka, Ludmila Rozbořilová (tajemnice), Zdeněk Slanina, Ing. Josef Šír, Bohuslav Visinger.

Komise pro obchod a cestovní ruch:

Josef Doubek, předseda, Soňa Čurdová, Miroslav Hamák, Marie Miovská, Hedvika Sýsová, Jindřiška Špačková, Jaroslava Trtílková, volení občané: Milada Cecavová, Rupert Harák, Františka Koudelková, Ing. Věra Matonohová (tajemnice), Jaroslav Pavlíček, Josef Špaček, Josef Vejrosta.

Správní komise MěstNV

Komise péče o dítě:

Jiřina Novotná, předsedkyně, Pavel Běhounek, Zdeňka Brázdová, Milena Ševčíková, volení občané: Vladimíra Bézová (tajemnice), Eva Dosedlová, Marie Hrbotická, Zdena Juříčková, Jaroslava Kučerová, Božena Melkesová, Olga Mouková, Rudolf Panáček, Jaroslav Pařízek, Marta Pavlíčková, Marie Procházková, Ilona Prokešová, Marie Smíšková, Milada Sýsová.

Užší komise pro ochranu veřejného pořádku:

Zdeněk Melkes, předseda, Oldřich Bednář, Jindřich Drábík, František Kočka, Antonín Novotný. volení občané: Ing. Věra Matonohová (tajemnice), Svatopluk Krus, Karel Řehka.

AKTIVY

Sbor pro občanské záležitosti:

Pavel Máca, předseda, Marie Hřebcová, Vladimír Lieberzeit, volení občané: Jiřina Blablová, Drahoš Kovář, Josef Krézek, Olga Müllerová, Jaroslav Ňuksa, Jarmila Ondrová, Bohumila Pajkrtová, Aleš Smíšek, Alena Svitavská, MUDr. Dana Tirová, Václav Trmač (tajemník).

Protialkoholní sbor:

Vladimír Vachovec, předseda, Jaroslav Merta, tajemník, Libor Musil, Miloslav Mynář, volení občané: Josef Dolníček, Svatopluk Krus, Ing. Rudolf Tomeček, František Topinka.

ZA DALŠÍ BUDOVATELSKÉ ÚSPĚCHY

VOLEBNÍ PROGRAM NF V TIŠNOVĚ NA LĚTA 1981–1985

Volební program Národní fronty v Tišnově (dále VPNF) na léta 1981–1985 (tj .období 7. pětiletky) byl po konzultaci na ONV Brno-venkov schválen na prvním plenárním zasedání MěstNV v Tišnově dne 29. června t. r. V části ekonomicko-sociální zůstává otevřený. To znamená, že bude během pětiletky rozšiřován o další akce, pokud bude mít ONV na jejich zabezpečení další finanční prostředky.

Podobně jako byl VPNF na 6. pětiletku je i tento volební program zpracován tak, že jeho obsah tvoří tři základní oblasti činnosti. Náš tištěný text VPNF byl pořízen na podkladě výtahu, jež byl připraven pro poslance MěstNV k jednání plenárního zasedání MěstNV.

OBLAST EKONOMICKO-SOCIÁLNÍ

MěstNV

Z akcí, které započaly v 6. pětiletce, přecházejí do 7. pětiletky:

- komunikace v ul. Družstevní (byla dokončena v r. 1981)
- vodovod v Hradčanech (plánované dokončení v r. 1981)
- tělocvična TJ Baník Tišnov (plánované dokončení v r. 1982)
- areál Svazarmu (předpokládané dokončení v r. 1983)
- společenské středisko Pod Klucaninou (bylo dokončeno v r. 1981)
- nový městský hřbitov (plánované dokončení v r. 1985)

Nově připravované akce pro 7. pětiletku:

- spojovací trakt mezi starou sokolovnou a novou tělocvičnou
- objekt pod radnicí (prodejna tabáku, rychlého občerstvení a veřejné WC)
- lyžařský vlek a svah z umělé hmoty pro lyžaře (z prostředků vládního výboru pro cestovní ruch)
- prodejna Jednoty v Hradčanech
- komunikace a chodníky v Tišnově a sloučených obcích
- kanalizace v Tišnově
- nákupní středisko potravin na místě stávající prodejny v Jungmannově ulici.

Dodavatelsky se počítá s provedením rekonstrukce domu pro LŠU v Dvořáčkově ul., s výstavbou tzv. rušného pavilónu pro ZDŠ Smiškova ul. (jídelna a školní družina), s generální opravou ústředního topení v budově kina a výstavbou 14 bytových jednotek pro MěstNV.

Podniky a organizace

- **Okresní průmyslový podnik:** výstavba provozní a sociální budovy (nákladem 3 000 000 Kčs).
- **Oblastní podnik služeb:** dostavba vytápěného skleníku s výstavbou vazárny květin.
- **Závody S. K. Neumanna:** stavba areálu v prostoru za Červeným mlýnem – výstavba nového ověřovacího provozu laminátů (1981–1982), výstavba vlastního areálu a přidružených provozů (1982–1985), zahájení stavby tkalcovny popruhů (1985).
- **ČSAD, n. p. Brno, závod Rosice, provoz Tišnov:** pokračování ve výstavbě areálu (plánované náklady 5 600 000 Kčs).

- **Oděvy Brno, sklady Tišnov II:** výstavba skladů a centrální kotelny (náklad 6 500 000 Kčs).
- **Zemědělské odborné učiliště:** dostavba garáží pro zemědělské stroje, výstavba mycí rampy, nadstavba budovy na nám. Míru (náklad 5 000 000 korun) v letech 1982–1984.
- **OÚNZ Brno-venkov:** dokončení rekonstrukce stávající polikliniky na nám. Míru v r. 1983 (nákladem 5 500 000 Kčs); na tuto akci bude navazovat rekonstrukce sousední budovy (nyní VB a LŠU) v letech 1984–1989 nákladem 6 000 000 Kčs. Připravuje se výstavba nové lékárny.
- **Oblastní podnik bytového hospodářství:** údržba bytů (plánovaný náklad 5 000 000 Kčs).
- **Restaurace Brno-venkov:** dokončení generální opravy hotelu Květnice, příprava rekonstrukce restaurace V Chaloupkách.
- **Štěrkovny a pískovny, n. p .Brno:** instalace nové drtící a třídící linky v kamenolomu v Tišnově II v částce 8 300 000 Kčs.
- **Jm vodovody a kanalizace Brno-venkov:** výstavba kanalizačního sběrače F na Trnci nákladem 2 000 000 Kčs.
- **Jm plynárny, n. p. Brno:** výstavba nové plynoslužebny v prostoru u Modety v letech 1981–1983 nákladem 2 000 000 Kčs. Během 7. pětiletky bude pokračovat plynofikace města rozvodem dalších nízkotlakových plynovodů ve vybraných ulicích města.

Bytová situace

Nyní je na MěstNV registrováno 170 žádostí o byt. Počítá se, že v 7. pětiletce bude postaveno 14 bytových jednotek pro MěstNV, 13 byt. jednotek staví v současné době pro své pracovníky OSP. Koncem pětiletky bude uvolněn objekt, který nyní používá poliklinika.

Zdravotní a sociální péče

Mimo rekonstrukce polikliniky a jejího rozšíření o sousední dům jsou plánovány stavební úpravy v jeslích na Gottwaldově ul.

Školství

Dokončení stavby nové školy na sídlišti Pod Květnicí (v r. 1983), údržba stávajících školních budov, vybudování rušného pavilónu u školy na Smíškově ul.

Obchod

Zlepšení obchodní sítě dokončením stavby obchodních jednotek na nám. Míru (v r. 1982), rozšíření prodejny zeleniny, přemístění prodejny kožené galanterie do uvolněných místností po Obuvi, otevření smíšené prodejny průmyslového zboží v ul. Rudé armády, stavba velkoprodejny potravin v ul. Jungmannově, stavba prodejny Jednoty v Hradčanech.

OBLAST POLITICKO-ORGANIZÁTORSKÁ

Úkoly:

- zajistit koordinovaný a jednotný postup MěstNV a s orgány NF a organizacemi v ní sdruženými;
- zajistit prohlubování socialistické demokracie a účast občanů na řízení a správě (uskutečňovat veřejné schůze, pečlivě sledovat práci volených orgánů, prohlubovat pracovní a kolektivní charakter plenárních zasedání

MěstNV, vytvářet podmínky pro zvyšování účasti občanů na plenárních zasedáních MěstNV, zajistit spolupráci s občanskými výbory, zajistit volby do OV, ustanovit domovní důvěrníky;

- v práci MěstNV věnovat pozornost mladým poslancům, ukládat konkrétní úkoly poslancům, sledovat jejich práci v obvodech, věnovat pozornost komisím, zajistit kontrolu práce aparátu MěstNV, zvýšit náročnost na kontrolní činnost, uskutečňovat aktivy s poslanci ONV a KNV, rozvinout součinnost MěstNV se závody a JZD při sdružování finančních prostředků.

Práce s mladými lidmi:

- vypracovat dohodu o vzájemné spolupráci MěstNV a MěV SSM
- 2× ročně pořádat hovory s mládeží
- věnovat pozornost mladým, kteří pracují ve společenských organizacích
- spolupracovat s příslušnými organizacemi ve městě a na závodech při vytváření podmínek pro zájmovou, kulturní, sportovní a brannou činnost mládeže.

OBLAST IDEOVĚ VÝCHOVNÁ

Spojovat kulturně výchovnou činnost s úkoly socialistické výstavby, s politickým a hospodářským životem ve městě. Tomu podřizovat obsah jednotných plánů kulturně výchovné činnosti. Prohloubit péči o mimoškolní výchovu, věnovat pozornost ideové, estetické a kulturní i technické výchově mladé generace (školní i učňovské mládeže). Výrazně je třeba se věnovat kulturně výchovné práci s mládeží. V tomto směru se intenzivněji a komplexněji zaměřovat na obsah a metody spolupráce školských orgánů všech druhů s kulturními institucemi. Využívat při tom všechna kulturně výchovná zařízení, zejména SZKP ROH, Osvětové besedy, knihovny a sdružovat finanční prostředky k zlepšení podmínek pro rozvoj kulturního a společenského života mládeže.

Pohled na Tišnov z nové ulice Hornické, která vznikla v šedesátých letech. Foto Karel Strommer.

Masově politická práce, propaganda a agitace

Povinností každého poslance, člena komise i aktivisty je citlivě naslouchat názorům lidí, neobcházet problémy, ale iniciativně je řešit, upevňovat důvěru v politiku strany a státu.

Důležitou součástí osobní agitace každého funkcionáře je povinnost hovořit s lidmi, znát jejich starosti a problémy, objasňovat politiku KSČ vyjádřenou v záměrech MěstNV, získávat pro aktivní účast na veřejně prospěšné a budovatelské práci ve městě.

MěstNV ve spolupráci se závody, s JZD a společenskými organizacemi bude vytvářet metodické a materiální podmínky pro agitační práci především v oblasti názorné agitace, a zejména zabezpečovat úspěšnou činnost agitačních středisek.

Úsek tělesné výchovy a jednotný systém branné výchovy občanů

Trvá úkol zvýraznit zájem o práci cvičitelů a trenérů v tělovýchově, věnovat více pozornosti talentovaným sportovcům, spolupracovat s TJ při vytváření podmínek k tělovýchově a sportu i při hledání talentů pro různé sportovní činnosti (se školami).

Pro aktivní plnění úkolů jednotného systému branné výchovy obyvatel je třeba zajistit účast občanů při plnění úkolů přípravy obyvatel k obraně vlasti, sledovat brannou výchovu na školách, zvýšit pozornost brancům v předvojenské výchově, objasňovat obrannou a bezpečnostní politiku strany a státu.

Soustavně spolupracovat se Svazarmem, s TJ, s ČSČK a SSM.

Sbor pro občanské záležitosti

Zaměřit se na aktivní práci všech členů SPOZ, rozšířit jejich počet o zástupce integrovaných obcí, ze závodů a společenských organizací, spolupracovat se závody, splnit soutěžní kritéria v okresní soutěži SPOZ.

Zájmová umělecká činnost

Napomáhat činnosti Klubu přátel výtvarného umění, Kruhu přátel hudby SZKP ROH, loutkovému divadlu Mladost, kolektivu Poetické kavárny a všem ostatním zájmovým kroužkům ve městě.

Státní památková péče

Zaměřit se na prostředí kolem kulturní památky Porta coeli a sledovat opravu objektu muzea.

Ochrana přírody a životního prostředí

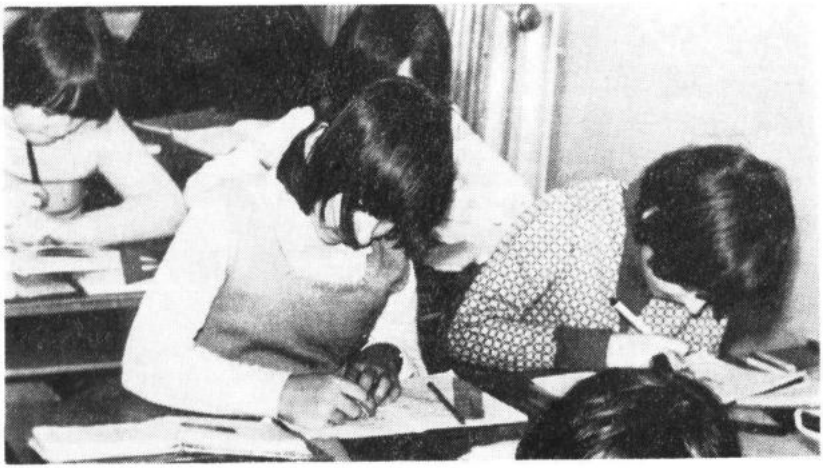
Zvláštní pozornost věnovat přírodní rezervaci Květnice, spolupracovat se speleologickým kroužkem a pečovat o veřejnou zeleň ve městě. Zajistit provádění registrace památkově chráněných stromů.

Rozvoj aktivity

V rámci rozvoje politické a pracovní aktivity občanů a socialistického soutěžení organizovat závazky na brigády v akci Z a na neinvestiční akce. Organizovat soutěž občanských výborů a propagačně využít plnění závazků občanů při budování města. Zajistit plnění soutěžních kritérií v soutěži národních výborů.

KONTROLA PLNĚNÍ VPNF

Kontrola plnění VPNF se bude provádět jednou za čtvrt roku v komisích, jednou za půl roku v radě MěstNV a jednou za rok na plenárním zasedání MěstNV. Plnění VPNF bude pravidelně projednáváno na veřejných schůzích v obvodech občanských výborů.

V úterý 1. září 1981 opět po dvouměsíční přestávce oživnou tišnovské školy. Do lavic všech našich škol usedne více než 2300 žáků a studentů. Tento den bude prvním školním rokem pro 260 prvňáčků, kteří zahájí svou školní docházku v 9 třídách. Foto Bohumil Kabeš

LETNÍ PŘÍPRAVA LEKTORŮ A PROPAGANDISTŮ

Střediskový lektorát MěV KSČ v Tišnově uspořádal pro lektory a propagandisty stranického vzdělávání letní, přípravu, která se uskutečnila na závěr uplynulého školního roku dne 8. června 1981 v místnostech Sdruženého závodního klubu pracujících ROH v Tišnově.

Seminář zahájil místopředseda MěV KSČ a předseda ideologické komise s. L. Sígl, který seznámil šedesát účastníků s programem jednání. To bylo věnováno základním úkolům a zaměření politickovýchovné práce po XVI. sjezdu KSČ. Přítomní vyslechli též závažný referát ing. Hroznera s názvem Ekonomické problémy po XVI. sjezdu KSČ. O problémech současných mezinárodních vztahů hovořil s. Hořčica a ředitel ZDŠ Smíškova s. M. Pokorný seznámil aktiv s úkoly ideologické práce v nejbližším období.

Po přednesených referátech následovala diskuse, v níž se objevila řada podnětných postřehů.

Závěrem letní přípravy následovalo vyhodnocení útvarů stranického vzdělávání a činnosti ve studijním období 1980/81. Byl zhodnocen obsah i metodika výuky, práce jednotlivých lektorů i vyhodnocení těch nejlepších. Akce přispěla k zabezpečení úkolů, které je třeba plnit v právě zahájeném studijním roce 1981/82. D. Š.

INTEGRACE DEBLÍNA

Starobylé městečko Deblín bylo vždy přirozeným centrem pro okolní obce Čížky, Úsuší, Nelepeč, Žernůvka, Blahoňov, Prosatín aj. V dávné historii za pánů z Deblína a jiných feudálních držitelů obce byl tento vztah poddanský, později pak k Deblínu vázal kostel, škola, matrika, obchody atd.

V současné době – zvláště po konání XV. sjezdu KSČ v r. 1976, na kterém se hovořilo o nutnosti zkvalitnit práci zastupitelských orgánů a to zejména na základním stupni, tj. místních národních výborech – přistoupilo se k nové územní organizaci, jak to vyžadoval současný stav rozvoje výrobních sil, výrobních vztahů a struktura socialistické ekonomiky. Tam, kde k tomu byly vhodné podmínky, byla provedena integrace obcí a národních výborů.
Na území našeho okresu byla dnem 30. července 1976 – tedy před pěti lety – provedena integrace několika obcí a mezi nimi byl i Deblín. Byly k němu připojeny dosud samostatné obce Úsuší s osadou Čížky a Nelepeč s osadou Žernůvkou.

V nově vytvořené obci žilo po integrování 1357 obyvatel, z toho v samotném Deblíně 1050, v Úsuší a Čížkách 156 a v Nelepči a Žernůvce 151. Počet domů vzrostl na 378 (dosud měl Deblín 307 domů) a rozloha obce po integraci činí 937 ha, z toho zemědělské půdy je 893 ha.

Zemědělská půda je obhospodařována deblínským JZD, ke kterému náleží též půda obcí Svatoslav, Maršov, Lažánky, Braníškov a Přibyslavice. Celková výměra, kterou toto JZD obhospodařuje, je 2800 ha, z toho na zemědělskou půdu připadá 2674 ha.

V Deblíně je v současné době samoobsluha s potravinami, obchod s masem, obchod s průmyslovým zbožím, obchod textilu a obuvi, prodejna zeleniny a ovoce a dvě restaurace. V ostatních integrovaných obcích prodejny nejsou, ale pravidelně tam dojíždějí pojízdné prodejny.

Vodovod má JZD Deblín, na který je napojena část obce, ostatní části Deblína jsou napojeny na vodovod tří společností. V integrovaných obcích jsou vodovody individuální; kanalizace v Deblíně i integrovaných je zatím částečná.

Nastoupená nová společná cesta ukazuje, že je dobrá. Sloučené JZD a obec Deblín dosáhly v uplynulém pětiletí v budovatelské práci hodně pěkných výsledků.

Bořivoj Peška

URANIT MÁ 25 LET

Závodní časopis koncernového podniku v Dolní Rožínce URANIT se mi dostával do rukou ojediněle

Pravidelným čtenářem jsem se stal až po osobním seznámení s bývalým vedoucím redaktorem s. Janem ALTMANEM, který mi potom posílal časopis pravidelně.

Jak k našemu setkání došlo?

Několikrát jsem napsal krátký příspěvek a s. Oldřich Ondra mi řekl, že s. redaktor by mne rád poznal. Sešli jsme se několikrát a shodli se. Stali jsme se přáteli a naše přátelství trvá i nadále.

Časopisu jsem využíval ve škole po všech stránkách. Seznamoval jsem žáky s prací závodu (mnozí z rodičů byli zaměstnanci UD), používal k zhotovení nástěnek a to nejen ke Dni horníků; mnohé články mi pomáhaly i při tvoření rozhlasových relací v místním rozhlase.

Poslední stránka „Tělovýchova a sport" je „kapitolou" sama pro sebe. Dočítáme se zde o sportovní činnosti pracovníků UD, jejich startech nejen v okrese, ale i v Beskydech, na Jizerské 50 a jinde. Velmi jsem si cenil reportáží z loňské olympiády v Moskvě, provázené četnými dokumentárními snímky. Zásluhu o vysokou úroveň této rubriky má zejména s. B. Tesař. Blahopřání k 25. výročí URANITU adresuji nejen jemu, ale i vedoucí redaktorce s. Haně Dobiášové a všem, kteří se přičiňují svými příspěvky a fotografiemi na tvorbě jednoho z nejlepších závodních časopisů, k nimž URANIT bezesporu náleží.

Drahoš Šikola

Jak zmenšit ztráty při odchovu králíků

Za hlavní příčinu velkých ztrát při odchovu považuji nezdravé umístění mláďat. Klece našich králikáren jsou všeobecně malé. Je jich málo a jsou odchovem přeplněny. Je i málo výběhů. A s velikostí klecí a jejich přeplněním souvisí i udržování čistoty. Čím je menší podlahová plocha klecí, tím je omezenější pohyb zvířat. Bez výdatného pohybu vzrůstá nebezpečí zažívacích poruch, zvláště nadmutí a je snížena odolnost proti nemocem vůbec. K základním příčinám patří špatný zdravotní stav rodičů, utajené choroby a zeslabení potomstva vyčerpáním králic častými vrhy a velkým počtem mláďat. Mnohé ztráty při odchovu vznikají následkem chovatelových chyb při krmení a ošetřování mláďat. Nejčastěji bývá nadmutí průvodním příznakem nebo komplikací jiných onemocnění střevní (kokcidióza, paréza zaživadel, vlekié zácpy). Především je to nakrmení snadno kvasící potravou, jako jsou mokrá zapařená píce, mladé jeteloviny, luskoviny, krmení zkažených odpadků apod., ale i náhlý přechod ze suchého na zelené.

Příznaky onemocnění: Králík odsedá stranou, nerad se pohybuje, odmítá potravu, nanejvýš pije, občas skřípe zuby, obtížně dýchá, srst je matná, naježená, kálení je zastaveno. Při prudkém kvasném nadmutí podáváme Pretympan (po jedné lžičce). Jako nálev lze užít i živočišné uhlí s heřmánkem. Abychom nadýmání předcházeli, je třeba se vystříhat výše uvedených chyb v krmení. (Předkrmovat trochu dobrého sena.)

Nakažlivá rýma králíků je onemocnění vyvolávané několika druhy mikrobů a pravděpodobně i virem. Onemocnění začíná zduřením nosní sliznice a výtokem čirého, později hlenového výtoku z nozder a vnitřních očních koutků. Králíci frkají, jsou neklidní, otírají si nozdry a potřísňují tak zasychajícím infekčním sekretem své okolí. Nemocné kusy oddělíme. Desinfikujeme kotce a denně krmítka a napaječky. Používáme antibiotika tetracyklinové řady.

Kokcidióza je onemocnění, se kterým se setkáváme prakticky v každém stupni vývoje králíka. Proto je toto onemocnění u králíků nejrozšířenější. Onemocnění vyvolávají mikroskopičtí cizopasní prvoci ze skupiny kokcidií, jejichž skrytými nosiči jsou téměř všichni dospělí králíci. Se zjevným onemocněním se setkáváme vesměs u mladých králíků mezi 6.—12. týdnem života, kdy vrcholí nárůst invaze kokcidií ve střevní sliznici. Králíci začnou odsedat stranou, přestávají přijímat potravu, rychle hubnou, mají bledou spojivku. V pokročilém stavu jsou mírně nadmutí, občas skřípají zuby a trpí střídavě zácpou a průjmem. Jedinou úspěšnou cestou v boji s kokcidiózou je správná a pestrá výživa s dostatkem vitamínů A (kvalitní seno, okopaniny, Combinal A). Je třeba zajistit dobrou hygienu chovu s pravidelným čištěním kotců a včas preventivně podávat roztok Sulfadimidu nebo Sulfakombinu ve formě třídenní kůry.

Další nakažlivou nemocí je pseudotuberkulóza. Průběh onemocnění je převážně dlouhodobý za příznaků všeobecného pozvolného hubnutí, nechutenství a apatie. Někdy se objeví i poruchy trávícího ústrojí, průjmy nebo naopak zácpy. Na slezině, játrech, na stěně střevní, méně často na plících se zjišťují četná drobná sýrovitá ložiska, vystupující nad povrch orgánu. Uzlíky jsou jednotlivé, nebo tvoří skupiny různé velikosti. Při zjištění pseudotuberkulózy v chovu králíků je nutno nemocné o podezřelé jedince vyřadit, při hromadném onemocnění je nejlepší obnovit celý chov. Králikárnu je třeba důkladně mechanicky očistit a dezinfikovat nejlépe horkým 2% louhem sodným, popř. 2—3% chloraminem. Nemoc se neléčí.

Myxomatóza je nebezpečná nákaza a její výskyt podléhá povinnému hlášení. Po inkubační době 6—10 dnů se projevují první typické příznaky, tj. zarudnutí oční spojivky, které během dvou dnů přechází v hlenově hnisavý zánět spojivky a oka. Zduřelá víčka překrývají oči, králíci přestávají vidět a štěrbina oční se slepuje hlenohnisavým zažloutlým výtokem. Z nařízení, která jsou důležitá pro zdolání nákazy, je nutné při výskytu onemocnění dodržet

uzávěr místa chovu a zvířata nemocná nebo z nákazy podezřelá likvidovat. Podle současných poznatků se má za to, že virus myxomatózy se šíří bodným hmyzem, hlavně komáry. Z preventivních opatření se tak stává hubení hmyzu jedním z nejsilnějších článků našeho boje proti nákaze. Naše ZO dává proto také 2× do roka očkovat králíky veterinárním střediskem proti této v našem okolí rozšířené králičí nemoci.

Julius Šnobl

VÝKUP KRÁLÍKŮ

Asi jste si už někde v Tišnově všimli plakátu, který informoval o výkupu živých králíků. Bližší informace k této akci i k jejím výsledkům nám podal Antonín Chronc ml., předseda odboru chovatelů králíků při tišnovské organizaci Čs. svazu chovatelů drobného hospodářského zvířectva.

Od něho jsme se dozvěděli, že letos již bylo v Tišnově vykoupeno 180 králíků, to je téměř 500 kg. Vykupují se živí králíci ve váze 2,5—4 kg, nákupní cena za 1 kg živé váhy je 16—18 Kčs podle druhu. Mimoto dodavatel obdrží 2 kg zrní za velkoobchodní cenu za každý kilogram králíka.

Zájemci o prodej, mohou to být i neorganizovaní chovatelé, se musí předem přihlásit a jsou pak uvědoměni, kdy výkup probíhá. A pro vážné zájemce ještě adresa, kde mohou získat bližší informace nebo se přihlásit: Antonín Chronc, Tišnov II, Víska 1151 nebo nám. 28. října 26, tel. 736.

ZA PROFESOREM MILOŠEM HEJLEM

Dne 20. července 1981 náhle zemřel ve věku 64 let profesor Miloš Hejl. Tišnovský rodák (narodil se 24. července 1917) po maturitě na zdejším gymnáziu v r. 1936 vystudoval na brněnské univerzitě zeměpis a tělesnou výchovu a poté pedagogicky působil téměř po celý život v rodném městě, z toho 23 roky na gymnáziu. Vedle toho věnoval se především tělovýchově; zejména jeho úspěchy při přípravě spartakiád byly oceněny státním vyznamenáním Za vynikající práci.

Prof. Miloš Hejl zůstane v paměti svých četných žáků jako laskavý a spravedlivý pedagog, vždy s mimořádným porozuměním pro mladé. (i)

ZEMŘEL NEJSTARŠÍ OBČAN

20. července zemřel po krátké nemoci v nemocnici na Mostišti nejstarší tišnovský občan pan František Kos.

Narodil se 30. září 1884 v Tišnově jako syn obuvníka. Po vychození měšťanské školy absolvoval v roce 1902 průmyslovou strojní školu v Přerově. Plných 45 roků pracoval jako rysovač v kotlárně v závodě Borgess, později Královopolská strojírna.

V roce 1909 se oženil, manželka zemřela v roce 1977, měli tři děti — dva syny a dceru.

Po odchodu do důchodu jeho hlavní zálibou byla zahrádka, které se plně věnoval — ještě letos si ji celou zryl a zasel.

Do poslední chvíle svého života se zajímal o veřejné dění, zvláště v Tišnově. V nemocnici, kde byl dva měsíce, se pravidelně informoval o životě v našem městě, zvláště se zajímal o složení nového národního výboru.

Zemřel pracovitý člověk, na kterého budou všichni vzpomínat. —ok—

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

2. 9. **Ludmila Kloudová,** Mahenova 802
3. 9. **Anděla Rödlová,** Porta coeli 1001
8. 9. **Marie Večeřová,** Ondřejova 1104
9. 9. **Magdaléna Kadlíková,** Na mlékárně 255
9. 9. **Alois Lipovský,** Hornická 899
11. 9. **Anežka Vyzinová,** Osvobození 1659
13. 9. **Miloš Mančal,** Hanákova 1514
30. 9. **Marie Pospíšilová,** Hornická 951
30. 9. **František Vácha,** Dvořákova 211
30. 9. **Josef Vejpustek,** Štěpánovice 89

75 let se dožívají:

7. 9. **Marie Pacasová,** Jamborova 922
8. 9. **Josef Berka,** Bezručova 35
20. 9. **Marie Benešová,** Bezručova 35
26. 9. **Jan Kokolia,** Alšova 691

80. a vyšší narozeniny oslaví:

5. 9. **František Ptáček,** Wagnerova 871. Dožívá se 82 roků.
6. 9. **Julie Nečasová,** Fučíkova 1226. Dožívá se 80 roků.
8. 9. **Vladislav Kašparec,** Štěpánovice 20. Dožívá se 86 roků.
10. 9. **Antonín Novotný,** Jamné 35. Dožívá se 82 roků.
11. 9. **Marie Hausdorfová,** Purkyňova 1685. Dožívá se 80 roků.
11. 9. **Václav Odehnal,** Jamné 23. Dožívá se 80 roků.
12. 9. **Božena Benešová,** Janáčkova 769. Dožívá se 81 roků.
16. 9. **Marie Hladíková,** Trávníky 1106. Dožívá se 87 roků.
20. 9. **Anna Klešíková,** Palackého 1216. Dožívá se 82 roků.
21. 9. **Alois Vojta,** Štěpánovice 63. Dožívá se 90 roků.
25. 9. **Růžena Svobodová,** Družstevní 516. Dožívá se 83 roků.
29. 9. **Božena Richterová,** Nezvalova 1332. Dožívá se 80 roků.
30. 9. **Marie Melicharová,** Brněnská 154. Dožívá se 84 roků.
30. 9. **Vladimír Bruschwall,** Železné 59. Dožívá se 80 roků.

Narození

v květnu a v červnu 1981:

3. 5. Rostislav Doležal, Leninova 1620
4. 5. Petr Pavlík, Hradčany 122
6. 5. Alena Peňázová, Těsnohlídkova 913
6. 5. Dana Schneiderová, Mánesova 1580
6. 5. Zdeněk Melkes, Leninova 1628
11. 5. Jaroslav Šenkýř, Leninova 1620
13 5. Martina Kloudová, U Humpolky 1508
16. 5. Lucie Schwarzová, Pivovarská 1002
17. 5. Andrea Gajdošová, U Humpolky 1507
19. 5. Barbora Klíčová, Leninova 1629
19. 5. Ivo Kučera, U Humpolky 1506
20. 5. Jaroslav Lejsek, Leninova 1610
21. 5. Tomáš Dvořáček, Jamborova 939
21. 5. Lucie Nečesaná, Lomnička 95
29. 5. Hana Jarošová, Osvobození 1657
30. 5. Jakub Schulz, Dobrovského 508
6. 6. Dagmar Hejčová, Hornická 951
7. 6. Petra Fridrichová, Nádražní 374
10. 6. Lukáš Novotný, Leninova 1615
12. 6. Michaela Šikulová, Jungmannova 79
12. 6. Olga Kobzová, Wagnerova 830
12. 6. Lukáš Novotný, Horova 945
17. 6. Romana Hejčíková, Horova 942
18. 6. Petr Procházka, Železné 54
27. 6. Zuzana Pestrová, Drbalova 850

Z našeho středu odešli...

Zemřelí v 2. čtvrtletí 1981

19. 3. Milada Sobotková (1904), Erbenova 948
3. 4. Josef Vaculík (1907), nám. Komenského 105
7. 4. Josef Jebáček (1900), Trmačov 679
7. 4. Marie Hoblová (1904), Železné 34
20. 4. Karel Unzeitig (1911), Hradčany 89
22. 4. Antonín Čepelka (1898), Družstevní 579
23. 4. Milada Čáslavská (1911), Za mlýnem 294
28. 4. Marie Mertová (1925) Lomnička 86
1. 5. Vojmír Vychodil (1948), Svatopluka Čecha 703
1. 5. Helena Konečná (1944), Halasova 992
5. 5. Věra Karpíšková (1926), Mánesova 1581
7. 5. Josef Jebavý (1898), Nerudova 787
7. 5. Oldřich Šup (1920), Jamné 4
12. 5. František Kučka (1916), Železné 18
15. 5. Josef Novotný (1912), Na loukách 393
18. 5. Rudolf Novák (1929), Riegrova 340
31. 5. Vladimír Baláš (1922), Víska 1151
31. 5. MUDr. Květoslav Müller (1915), Dvořákova 735
1. 6. Naděžda Nečová (1924), Palackého 1201
2. 6. Anastázie Havlíčková (1893) Jiráskova 829
9. 6. Vlastimil Vaněk (1930), Hradčany 64
9. 6. Miroslav Mašek (1939), Štěpánovice 77
10. 6. Marie Vojtová (1920), Strmá 1267
20. 6. Josef Pánek (1917), Hajánky 3
20. 6. Jan Toman (1904), Cihlářská 813
21. 6. Ludmila Sedláková (1921), Závist 1240
21. 6. František Mann (1919), Leninova 1627
23. 6. Josef Dobeš (1920), Chodníček 1592
24. 6. Josef Mráz (1928), Jamborova 927
27. 6. Otakar Krátký (1926), Rudé armády 421
27. 6. Oldřich Sekora (1901), Černohorská 561

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme touto cestou všem přátelům a známým za projevy soustrasti i za účast na pohřbu našeho drahého syna **Vojmíra.**

Rodina Vychodilova

Děkujeme všem za hojnou účast při posledním rozloučení s **Josefem Dobešem,** za květinové dary a projevy soustrasti.

Blažena Dobešová s rodinou

Děkujeme všem, kteří se přišli rozloučit s naším drahým **Oldřichem Sekorou.** Náš dík patří též všem, kteří se snažili zmírnit náš velký zármutek.

Rodina Sekorova

Děkuji jménem celé rodiny všem, kteří se přišli rozloučit s naším milovaným tatínkem panem **Františkem Kosem.**

Miroslav Kos, syn

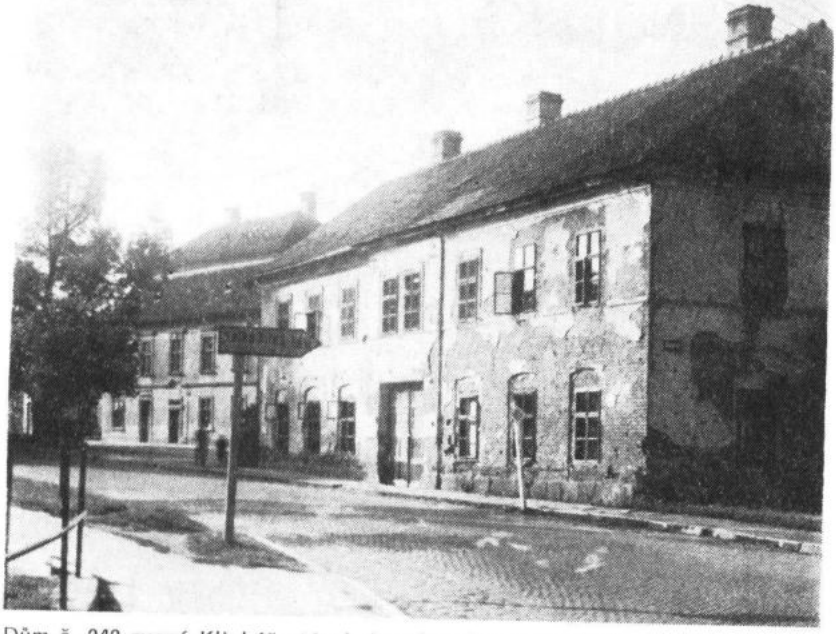
Za účast při posledním rozloučení s naší drahou manželkou, maminkou a babičkou paní **Julií Novákovou** děkuje

Štěpán Novák, manžel s rodinou

Děkujeme všem přátelům a známým za účast při posledním rozloučení s panem **Milošem Hejlem,** profesorem gymnázia v. v., i za projevy soustrasti.

Alena Hejlová, manželka s rodinou

Starý Tišnov ve fotografiích Františka Wágnera

Dům č. 242 zvaný Klinkáč stával do roku 1966 na dnešním volném prostranství před samoobsluhou u Humpolky. Tento dům vlastnili kdysi rodiče matky spisovatele Josefa Františka Karase. Na spodním snímku je pohled ze dvora.

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Jan Hájek

TIŠNOVSKÉ PEKLO

Starý měšťanský právovárečný dům č. 82 (bývalá formanská krčma pověsti nechvalné) na Klášterské ulici v Tišnově nese již od pradávna pojmenování „Peklo" či „Na Pekle".

Počátkem 17. století šenkoval v ní měšťan nadmíru vážený, zbožný a opatrný pan Šimon Pekelník, který se stal roku 1616 i tišnovským rychtářem.

Takovouto chválou však již neoplýval jeho nevydařený potomek, pro svoji drobnou postavu někdy nazývaný Pekelníček, jak nám jej líčí zažloutlé archiválie z počátku 18. století. Tehdy byla krčma Peklo po pravdě řečeno peleš lotrovská, v níž Pekelník a jeho „čerti", jak si sami s oblibou říkávali — totiž „čert" Franta F. a „čert" Johan B., poskytovali úkryt a pohostinství „mordýřům a lotrasům" krajem „štrafujícím".

Vskutku ďábelské plány se rodily pod těžkou valenou klenbou pekelnické piterny, kde v poměrném bezpečí kuly se ty nejhorší pikle, krvavé přepady a mordy. Dům měl totiž podzemní únikovou chodbu, která vycházela v nedaleké chrastině na úpatí hory Květnice, takže lotrasi mohli nepozorovaně do krčmy vejít a v případě nebezpečí opět z ní uniknout.

Archiválie z roku 1707 dávají nahlédnout do nekalé mordýřské činnosti Pekelníka a jeho „čertů". Z vypsání sepsaného v únoru roku 1707 a začínajícího slovy: „Když jsme šli do Rohosce na mord..." dovídáme se o konečném zániku této rabiácké bandy.

Zde však je třeba událost zařadit do patřičného rámce tehdejší doby, to jest počátku 18. stol., kdy v Tišnově, poklidném městě ševců, tkalců a kožičkářů se také chovaly ovce. Veliká ovčárna byla u Kradlůvky za Červeným mlýnem, další pak při úpatí hory Květnice. Z kůží ovcí se tehdy šily účelné a pohledné kožišky.

Zručný krejčík Krabka v nedaleké dědině Rohozci si touto prací hodně vydělával. Také Pekelník si u něj objednal práci, a když za ni platil a krejčí mu vracel, uviděl, že má truhličku plnou stříbrňáků. Vypravil se proto k němu v noci se svými „čerty", když měl předem zjištěno, že budou doma jen ženy.

Franta F. vyznává: „došedše na místo vynesli mě Pekelník a Johan ku střeše chaloupky a já dochy shodiv byl jsem hned tam, odsunul závoru a oni z venku vešli..."

Dceři krejčího, která se první probudila, Franta řekl: „Tebe zmordujem, ty bys na nás mluvila..." a ubil ji sekerou. Krejčovou, která se hrůzou krčila v koutě, nemluvila a jen kvílela, jal se Pekelník mučit rozpálenou loučí, aby řekla, kde jsou penize, a ta, když již téměř na živu nebyla, prozradila, že truhlička je v komoře v bečici pod hadrem. „Tebe taky zmordujem, už tě nepotřebujem", řekl Franta a podal sekyru Johanovi se slovy: „Bij zas ty, kdyby na pravdu vyšlo, ať nejsu sám. Ten pak polomrtvou krejčovou dobil.

Když však otevřeli dveře komůrky „cosi černého na ně vyšlo", takže se polekali a utekli. Jediným jejich lupem byl kus sukna a prsten. Pekelníkova banda měla své překupnice, které uloupené sukno rozprodávaly. Svědkové jmenují jakousi Markytu a Rozinu a zejména babu Dorotu, která se pokoušela prodat krejčíkův prsten. Právě tento prsten, který byl znám jako majetek krejčího Krabky, vydal zločince spravedlnosti.

Byvše dotazování právem útrpným přiznali se i k dalším mordům na Kukýrně, plánu na zmordování a vypálení tišnovského žida a k dalším hrdelním zločinům.

Jaký byl jejich konec, o tom nám starý zápis nevypráví, ale víme, že v té době se na vrcholku lesa Klucaniny posupně tyčila šibenice. Ještě dnes ráda tam sedávají hejna černých havranů. Tam jistě také dokonali Pekelník a jeho „čerti".

Počátky hasičských sborů na Tišnovsku

Počátky hasičských sborů na Tišnovsku nutno položit do r. 1874 v Tišnově. První hasičské sbory byly však založeny r. 1875 v Kuřimi a v Nedvědici, v Tišnově r. 1876. Založení prvního hasičského sboru na Tišnovsku — v Lomnici vymohl hr. Alois Serényi. Do r. 1880 bylo již osm sborů na Tišnovsku a jednalo se o založení župy. Zásluhou JUDr. V. Šíleného bylo na sjezdech v Čebíně a v Tišnově již roku 1882 umožněno župu založit a požádat o schválení stanov. Tak vznikla první hasičská župa — Tišnovská.

Stav hasičských sborů na Tišnovsku r. 1897 naznačuje tabulka:

Sbor	Rok založ.	Zakladatel	Cena strojů zl.	Účast u požárů	Členů r. 1897 činní	čestní
Lomnice	1875	Al hr. Serényi	2053	26	42	1
Kuřim	1875	(neuvedeno)	(neuved.)		32	
Nedvědice	1875	V. Svoboda	1800	28	25	
Tišnov	1876	Fr. Svoboda	2500	24	36	1
Doubravník	1879	Ant. Pleský	1300	10	36	
Lipůvka	1879	(obec)	1200	24	35	
Vev. Bítýška	1879	Jos. Pallas	1800	10	20	1
Čebín	1880	(obec)	500	8	22	2
Mor. Knínice	1881	Fr. Večeřa	722	20	28	
Drásov	1881	Fr. Ondráček	800	19	27	
Předklášteří	1882	Jos. Zelinka	500	12	33	5
Dolní Loučky	1882	M. Bořil	800	8	20	1
Malhostovice	1886	(obec)	1987	17	32	
Drahonín	1887	Fr. Chyba	1000	9	33	
Olší	1889	Ant. Hnátek	600	9	31	
Lomnička	1890	Jan Novotný	600	9	21	
Nová Ves	1891	Ant. Šturza	1000	3	20	
Lažánky	1891	Jindř. Orátor	1500	18	26	
Žďárec	1895	Ant. Šíra	1350	—	23	
Rašov	1895	(obec)	600	3	21	
Deblín	1895	J. Slavíček	600	3	26	

Roku 1898 byly založeny hasičské sbory v Borači a v Sejřku.

Čerpáno z knihy Hasičská kronika, kterou sepsal a upravil Titus Krška, starosta České ústřední jednoty hasičské markrabství Moravského r. 1898.

—mt—

CÍLEM JE OCHRANA PŘÍRODY

Jak už jsme Vás informovali na stránkách TKZ, byla dne 16. 6. 1981 založena v Tišnově ZO Českého svazu ochránců přírody. Budiž nám nyní dovoleno vrátit se k tomuto počinku trochu podrobněji. Svaz ochránců přírody je „dobrovolnou zájmovou organizací sdružující občany ČSR, kteří se chtějí aktivně podílet na péči o přírodní složky životního prostředí", říká § 1 stanov svazu. Říci něco takového před sto i před třiceti lety, tak to u mnohých vyvolává pohrdavý úsměv, dopředu se drala pára a možnosti techniky se zdály být nekonečné. I dnes se možná ještě někdo usměje, ale rozumnému člověku moc do smíchu není. Chránit přírodu již totiž neznamená chránit

jen její krásy, ale snaha o záchranu přerostla na životní prostředí vůbec. Je to to základní, co člověk k životu potřebuje. Co jsou mu platné všechny technické vymoženosti, když nebude mít zdravou vodu k pití, čistý vzduch k dýchání a nezamořené potraviny k jídlu? A o tom, že nejde jen o malování čerta na zeď, svědčí stále stoupající množství karcinogenních onemocnění, jako důsledek stoupajícího stupně znečištění ovzduší, vody i půdy, nemluvě o tom, jaké následky to zanechá na příštích generacích, protože dnes ještě vůbec nevíme, jakými důsledky se tyto prohřešky proti přírodě projeví v genetickém kódu. V některých směrech jsme už dosáhli smutného prvenství (např. ve stupni znečištění ovzduší svými 720 kg na obyvatele a rok zaujímáme první místo v Evropě). Hříchy proti čistotě prostředí a proti přírodě jsou páchány dnes a denně nejen jednotlivci, ale celými organizacemi. Má-li být v tomto směru sjednána náprava, je třeba vychovávat veřejnost k rozumu. Teprve až utržení kytičky podléžek (a jiných kytek) bude vystaveno stejné ostudě jako třeba ukradení sardinek v samoobsluze, pak tu bude jistá naděje, že nás kytky, čolci, čmeláci, slepýši, žáby, ptáčci a všichni ostatní tvorové a tvorečkové neopustí navždy. Takováto výchova je úkol nesnadný, ale důležitý. Proto si výchovu a rozvíjení lásky občanů k přírodě a k pochopení nutnosti jejího zachování položil nově vzniklý svaz jako svůj hlavní úkol. Teprve když se rozumné přesvědčování nesetká s žádoucím výsledkem, bude nutno přistoupit k radikálnějším opatřením. V takovýchto případech budou ukládány peněžité pokuty a u přestupků závažnějších uplatňován právní postih. Na tomto místě bychom rádi upozornili, že v nejbližší době se očekává ratifikace sazebníku cen chráněných rostlin a živočichů závazného pro ČSR (ve SSR je tento sazebník v platnosti již 2 roky), kde je stanovena výše pokuty za zničení (utržení, vyrýpnutí, zabití, vybrání) jednotlivých druhů rostlin a živočichů. Jen tak pro informaci: za zastřelení sýkory koňadry může být uplatněna pokuta až do výše 500 Kčs, za utržení petrklíče až 150 Kčs; čím je rostlina nebo živočich vzácnější, tím je i částka vyšší, kupříkladu za střevíčník pantoflíček už to je 2000 Kčs a zničení může být hodnoceno jako trestný čin poškození majetku v socialistickém vlastnictví. S těmito represivními opatřeními bude však veřejnost ještě dostatečně seznámena. Jde sice o krajní možnost, jak někoho přimět k rozumu, ale, žel, pro některé jedince je to jediný přesvědčivý argument. Členové svazu jsou však přesvědčeni, že k těmto krajním opatřením budou muset sahat jen výjimečně a raději vůbec ne, že občané pochopí, že je v jejich zájmu udělat vše proto, aby ani i jejich děti mohli žít zdravě.

Velmi nadějná je skutečnost, že současnou členskou základnu tvoří v drtivé většině mládež. Přihlašují se mladí nejen jednotlivě, ale i celé kolektivy (PO na škole, gymnázium), a kolektivní členství projevily zájem i mládežnické organizace některých tišnovských závodů. Vzhledem k obecné zanedbanosti výchovy k lásce k přírodě bude asi často docházet k paradoxním situacím, kdy syn či dcera budou vychovávat matku či otce a nebudou to mít jistě lehké. Ona vůbec v tomto směru není lehká práce. V podvědomí nás lidí XX. století pořád ještě přetrvává ten atavistický, kořistnický vztah k přírodě: využít, padmanit. A potom, když někdo urazí ruku soše ze 17. stol., určitě případný svědek nebude váhat v usvědčení viníka z vandalství. Když však někdo zastřelí „omylem" při honě třeba jestřába, nebo si vyrýpne na zahrádku koniklec, jakoby nic neviděl, a při tom ruka sochy se dá rekonstruovat...

Z čeho bude tedy hlavně sestávat činnost ZO ČSOP v Tišnově? Oblast Tišnova je rozdělena do několika regionů, o než se budou starat jednotliví členové nebo skupiny či kolektivy. Cílem je především prevence. Když někdo zkácí starý strom, je pryč i kdybychom tomu dotyčnému ruce usekli nebo ho nechali vysázet sto jiných, toho starého dobrodějce už nevrátíme. Lepší je takovému činu zabránit. O stavu svěřeného úseku bude ochránce informovat na schůzích ZO. Podle rozsahu přestupku pak bude určována míra nápravy a postup opatření.

Hlavní pozornost bude věnována ochraně a údržbě státem chráněných území, t. j. státní přírodní rezervace Květnice. Budou zde obnoveny vandalsky zničené značky, informační tabule a orientační plány, opraveny z přemíry nevyužité energie vyvrácené lavičky a provedena ještě celá řada dalších opatření, chránících bezbranné proti člověku.

Bude sledována čistota vod, řek, potoků, bystřin v Tišnově i v okolí. Bude činěno ještě mnoho dalších věcí, protože ochrana přírody je práce sisyfofská, je nekonečná, zdánlivě marná, trochu husitská (jde se proti všem), ale nesmí se v ní přestat, jinak by nerozum zvítězil.

V osvětové činnosti svaz počítá především s promítáním filmů s přírodní tématikou, s přednáškami, besedami s propagační činností. Protože ochrana přírody patří do odboru kultury a především je v zájmu každého, bude o této problematice veřejnost pravidelně informována i na stránkách TKZ.

A ještě závěrem: Každý, kdo se chceš přidat k těm, zatím nemnohým, co jim není lhostejno, v čem budou žít, můžeš tak učinit přihláškou, kterou ti spolu s dalšími informacemi vydají na adrese: Oldřich Zhoř, Kukýrna 258, Tišnov. (O. Zhoř je předsedou ZO ČSOP).

O činnosti ČSOP budou jinak občané informováni ve vývěskách na náměstí a na sídlišti pod Klucaninou.

Josef Ptáček

SPORT

ŠACHISTÉ BANÍKU POSTUPUJÍ

Před necelými čtyřmi roky jsme se poprvé — a vlastně až do dneška naposledy — podrobněji zmínili o šachistech Baníku Tišnov. Tehdy nás k sepsání článku vedl zrod tohoto nového oddílu. Dnešní pohled do zákulisí královské hry v našem městě je motivován prvním výrazným sportovním úspěchem. Družstvo Baníku nejenže vyhrálo okresní přebor, ale po úspěšném vystoupení v kvalifikační soutěži si vybojovalo i postup do krajského přeboru II. třídy. Navíc v obou případech neprohrálo ani jedno utkání.

S ohledem na pouhé 4 roky existence oddílu jsou to jistě výsledky, které stojí za pozornost.

Okresního přeboru družstev se mělo v uplynulé sezóně zúčastnit 6 týmů, ale Rosice nakonec odstoupily, takže při dvoukolovém systému soutěže (doma a venku) čekalo naše šachisty celkem 8 utkání. Pouze Židlochovice a Zastávka dokázaly s Tišnovem remizovat, zbylých šest střetnutí skončilo našim vítězstvím. Vzhledem k tomu, že každé utkání sestává z osmi partií, bylo možno v průběhu soutěže získat maximálně 64 bodů — Tišnov jich nasbíral 40½ a jednotliví členové vítězného týmu se o ně podělili takto (v závorce počet sehraných partií): ing. Plašil 5 (8), Bytešník 3 (6), Buček 4 (7), Štursa 3½ (6), Švábenský 4½ (6), Dozbaba 1 (5), Peška 5½ (8), Bílek 3½ (5). Těchto osm hráčů tvořilo základní sestavu v tom pořadí, jak jsou uvedeni za sebou. Do hry se ale zapojili i náhradníci, kteří dosáhli této bilance: Lamr 2½ (3), Kokolia 1 (1), Janás 5 (7), Pekárek 2 (2). Z následující pětičlenné kvalifikace okresních přeborníků měli první dvo zajištěnu účast v KP II. třídy. Po vítězstvích doma nad Konicemi (okres Prostějov) 5½ : 2½ a Blanskem 5 : 3 odcestovali naši šachisté do Brna k zápasu s Lokomotivou, kde po remíze 4 : 4 už mohli oslavit (a také oslavili, jak vtipně dokazuje přepečlivě vedená kronika Miroslava Pešky) definitivní postup. Zasloužený úspěch pak byl ještě zpečetěn výhrou 6 : 2 ve Vyškově, který byl zpočátku pokládán za favorita, ale nakonec v kvalifikaci skončil poslední. Hodnotu vystoupení šachistů Baníku dokazuje i fakt, že ze 32 partií kvalifikace skončily jen dvě porážkami, zatímco 11 bylo vítězných a 19 nerozhodných. V příští sezóně, která začne na podzim, bude mít tedy okres Brno-venkov poprvé dva účastníky ve vyšší soutěži (Tišnov a Troubsko). Ve skupině bude startovat 12 družstev s rozhodně lepší výkonností a většími zkušenostmi, než na jaké byli Tišnovští dosud u svých soupeřů zvyklí, takže cílem je udržení v soutěži pro příští léta.

Největší devízou šachového oddílu je bezesporu elán a aktivita jeho členů, kteří jsou současně i funkcionáři. Alespoň částečně to dotvrzuje výčet organizovaných akcí: dlouhodobý oddílový přebor za účasti 20 hráčů hraný ve dvou skupinách systémem každý s každým, dále městský přebor (má za sebou již 4 ročníky), turnaj O tišnovskou věž v bleskové hře (3 ročníky), okresní přebor v bleskové hře, řada přátelských utkání, simultánky se známými mistry či kandidáty titulu mistra, účast na vánočních a veletržních turnajích v Brně atd. Kromě toho je pozoruhodný i zájem o šachy mezi nejmladšími, jehož počátky se datují rokem 1967. Tehdy začal fungovat ve škole šachový kroužek, dnes jsou již šachy dokonce nepovinným předmětem, z něhož jsou žáci v rámci tzv. sportovních her klasifikováni i na vysvědčení. Z iniciativy Tišnovských se zrodil i okresní přebor čtyřčlenných žákovských družstev, jehož oba dosavadní ročníky vyhráli žáci ZDŠ na Gottwaldově ulici. Žáci mají dále svůj městský i okresní přebor, tutéž akci absolvovali i dorostenci. Právě z těch nejmladších by mělo vzejít pro příští sezónu C družstvo („béčko" bylo letos čtvrté v OP II. třídy).

Kolektiv je držitelem titulu vzorný oddíl III. stupně a soutěží o II. stupeň, 5 členů má trenérskou kvalifikaci, dva jsou školenými rozhodčími. V budoucnu by si šachisté rádi vybudovali svou klubovnu, v níž by bylo možno optimálně využít nástěnek s propagačními a studijními materiály, neboť ty jsou pro zvyšování výkonnosti neodmyslitelnou pomůckou. Měla by být situována do objektu sokolovny, v níž se i dnes šachisté scházejí k pravidelné přípravě a zápasům. Zde také s otevřenou náručí uvítají každého zájemce, ať už přijde jen jako divák pozorně sledovat zápasy nebo přímo jako aktivní hráč. Po Tišnově totiž chodí stále ještě mnoho dobrých šachistů, kteří se dosud do činnosti nezapojili — snad kvůli zbytečným a nesprávným předsudkům, považujícím šachy za pouhou rekreační záležitost a nikoliv za sport. Skromný svět 64 polí se tedy v Tišnově potěšitelně rozrůstá a hodlá se rozrůstat i nadále. Plnou podporu má i u hlavního výboru tělovýchovné jed-

noty, který si dosavadní práce oddílu vysoce cení. Je tedy jisté, že se v našem zpravodaji se šachisty ještě rozhodně setkáme — společně uvažujeme dokonce o občasné šachové rubrice, která je v řadě novin zcela běžná a která by snad zajistila nejmladšímu sportu Tišnova ještě širší popularitu.

(vt)

TIŠNOVSKÁ 50

POJĎTE NA POCHOD!

Již po jedenácté se stane naše město mekkou vyznavačů dálkových pochodů. Odbor turistiky a lyžování TJ Baník připravil 11. ročník dálkového pochodu Tišnovská padesátka.

Do druhé desítky vstupuje pochod hned s několika novinkami. Za prvé — pochod se koná o měsíc dříve, než bylo deset roků zvykem. Je to v sobotu 26. září 1981. Za druhé — pro ty nejvážnější zájemce je připravena nová trasa — plných 100 km. A za třetí — na všechny pochody jsou zvoleny nové trasy.

Nejkratší trasa je 15 km, vede od tišnovské sokolovny přes Pasník, Dolní Loučky a Mezihoří zpět do Tišnova, tuto trasu může absolvovat každý bez jakékoliv přípravy. Ruku na srdce a řekněte — byli jste už někdy na Pasníku? A když můžete odpovědět ano (moc vás asi nebude), řekněte si, jak je to dlouho. A na trase pochodu se do těchto krásných míst v bezprostřední blízkosti našeho města dostanete. Na příklad v Novém Městě nebo v Boskovicích i jinde je takový pochod věcí všech občanů a mnozí, i když se dálkovým pochodům nevěnují, ten domácí pochod absolvují jen tak mimochodem během dopoledne a na oběd přijdou jen o trochu později. Prostě využívají toho překonat se a dokázat si, že na příklad patnáctka není nic obtížného. Myslím, že i v Tišnově bychom měli této příležitosti využít.

Pořadatelé připravili mimo již zmíněné stovky a patnáctky ještě trasy 25, 35, 50, a 75 km. Na stovku je třeba se přihlásit do 10. září, na ostatní trasy až na startu, který je pro T 75 od 4 hodin, na ostatní trasy od 6 do 9 hodin, konec všech pochodů je ve 22 hodin.

Každý účastník, který některou trasu absolvuje, obdrží v cíli diplom s dřevorytem propagátora turistiky v našem městě a nadšeného prvního vedoucího akademického malíře Karla Formánka.

Tak co, necháte se přesvědčit a sejdete se s námi na některé z tras? Tišnovští turisté se těší na vaši účast.

—ok—

TURNAJ VETERÁNŮ

V neděli 6. září pořádá podnikový výbor ROH UD Dolní Rožínka ve spolupráci s TJ Baník Tišnov, oddíl kopané, IV. ročník turnaje v kopané neregistrovaných hráčů nad 35 let. Začátek v 7.30 hodin na hřišti na Ostrovci. Turnaj se uskuteční v rámci oslav Dne horníků. Dosavadní vítězové: 1978 Kuřim, 1979 Tišnov, 1980 Moravské Knínice.

BĚH KLUCANINOU

I. ročník

V sobotu dne 19. 9. 1981 v 10 hodin pořádá TJ Tišnov-Železné veřejný běžecký závod na 15 km lesními stezkami Klucaniny.

Závodu se mohou zúčastnit muži od 18 let i neregistrovaní sportovci.

P ř i h l á š k y :

písemně na adresu Bořivoj Chromý, Těsnohlídkova 958, Tišnov, PSČ 666 03, nebo při prezentaci hodinu před startem u nemocnice (DSPS). Startovné: 5 Kčs.

První tři závodníci obdrží medaile a ceny. Všichni účastníci pak upomínkový diplom.

Start a cíl bude u DSPS. Trať bude vyznačena barevnými stuhami. Okruh 5 km se poběží 3 krát, a to za každého počasí.

Všichni závodníci startují na vlastní nebezpečí.

Srdečně zvou všechny zá¡emce:

Bořivoj Chromý, velitel tratě
Vít Buchta, ředitel závodu

SDRUŽENÝ ZÁVODNÍ KLUB ROH TIŠNOV

ve spolupráci s fotoklubem SZK ROH a pod záštitou MěNV Tišnov

v y h l a š u j e

9. ročník fotografické soutěže „TIŠNOV 1981"

Soutěž probíhá ve douch kategoriích:

1) Tišnov a Tišnováci

2) Volný námět

Do první kategorie budou přijaty snímky, které vyjadřují výtvarnou formou život, práci, budování a zajímavosti v našem městě a okolí.

Do druhé kategorie budou přijaty snímky libovolného námětu. Soutěže se mohou zúčastnit všichni fotografové kteří splní podmínky uvedené v následujících bodech.

1) Autor se může zúčastnit v první kategorii libovolným počtem snímků, ve druhé kategorii 5ti snímky formátu 24×30 a větších, včetně odvozenin z těchto formátů, při zachování delší strany. Seriál 3–6 snímků bude počítán jako jeden snímek. Přijímány jsou snímky černobílé, povrch libovolný, nepodlepené, neadjustované.
Vítány jsou snímky zejména do první kategorie.

2) Fotografie musí být na zadní straně označeny názvem snímku, přesnou adresou autora a označení kategorie, ve které soutěží.

3) Hodnocení snímků provede odborná porota.

4) Z oceněných a vybraných prací bude uspořádána výstava v sále SZKP ROH Tišnov koncem tohoto roku. Zúčastnění autoři obdrží pozvánku na její zahájení.

5) Snímky je třeba zaslat nebo osobně předat v kanceláři SZKP ROH Tišnov, Mlýnská ul. 152, poštovní směrovací číslo 666 01.

Pořadatel neručí za poškození snímků během dopravy.

Uzávěrka soutěže je 15. října 1981.

6) Po skončení výstavy budou snímky autorům vráceny, v průběhu prvního čtvrtletí roku 1982.

7) V každé kategorii budou uděleny 3 věcné ceny, dále čestná uznání a diplomy dle rozhodnutí poroty.

Bude udělena též cena MěNV Tišnov za nejlepší snímek s tématikou našeho města.

Pořadatel si vyhrazuje právo některou cenu neudělit nebo sloučit.

SDRUŽENÝ ZÁVODNÍ KLUB PRACUJÍCÍCH ROH

uspořádá opět v sezóně 1981/82

p r a v i d e l n é

ZÁJEZDY DO PLAVECKÉHO BAZÉNU V BLANSKU.

Zájezdy se budou konat pravidelně každou mimopracovní sobotu a zúčastnit se mohou děti i rodiče.

Bude prováděn plavecký výcvik, ale je možno se individuálně věnovat i rekreačnímu koupání a plavání.

Cena zájezdu na osobu činí 10 Kčs. Odjezd autobusu od spořitelny Tišnov je v **8.45 hodin** se zastávkami U Humpolky a na sídlišti Pod Klucaninou.

První zá¡ed se uskuteční v sobotu 5. září 1981.

Těšíme se na shledanou.
SZKP ROH Tišnov

HORNICKÉ DNY

Pátek 11. září 1981 –

SZKP ROH v 15.00 hodin slavnostní KONFERENCE DOLU RUDÝ ŘÍJEN

Neděle 13. září 1981 –

hřiště u ZDŠ Smíškova ul. v 8.00 hod. HORNICKÝ JARMARK
hřiště Pod Klucaninou LUNAPARKY

Úterý 15. září 1981 –

sokolovna v 19.30 hodin populární MISTŘÍŇANKA

v programu „ Od Mistřína cestička" Předprodej vstupenek kancelář SZKP ROH TIŠNOV

Sobota 19. září 1981 –

sokolovna v 19.00 hodin hudební komedie Satirického divadla Večerní Brno
C. K. POLNÍ MARŠÁLEK

Předprodej vstupenek kancelář SZKP ROH Tišnov

KRUH PŘÁTEL HUDBY

při SZKP ROH Tišnov vstupuje již do čtvrté sezóny. V roce 1978 navázal ustavený výbor KPH na slavnou hudební tradici našeho města a jeho prostřednictvím dostává se tak široké veřejnosti možnost kulturně společenského vyžití v oblasti hudebního života. Již po tři roky pravidelně hostují v Tišnově špičková komorní tělesa, pěvecké sbory a přední sólisté. Všechny koncerty mají vysokou uměleckou úroveň.

V sezóně 1981/1982 chceme opět našim hudebním příznivcům umožnit co nejnáročnější hudební zážitky a tím získané členy KPH nejen udržet, ale počet zájemců o dobrou vážnou hudbu ještě rozšířit, protože jen stálá členská základna nám může umožnit zajištění dalších profesionálních umělců vysoké umělecké úrovně.

Pro sezónu 1981/83 připravil výbor KPH tento program:

září 1981 –

ITALSKÉ PÍSNĚ, ÁRIE, POEZIE
M. Blahušiaková, Zd. Šmukař, Lad Lakomý, prof. K. Jandera.

říjen 1981 –

RECITÁT FELIXE SLOVÁČKA
klavírní doprovod Boris Krajný

prosinec 1981 –

MUSICA CAMERALIS
vánoční koncert

únor 1982 –

VĚRA KŘIVÁ – flétna
klavírní doprovod K. Horký

Daniel VEIS – violoncello
klavírní doprovod B. Skovajsa

duben 1982 –

MORAVSKÉ KVARTETO

květen 1982 –
ČEŠTÍ KOMORNÍ SÓLISTÉ

KRUH PŘÁTEL HUDBY se opět těší na Vaše přihlášky a přeje mnoho pěkných zážitků v příští sezóně.

Cena jedné pernamentní vstupenky pro 6 koncertů činí 60 Kčs.

Přihlášky zasílejte kanceláři Sdruženého závodního klubu pracujících ROH, Tišnov, Mlýnská ul. 152. – Telefon 666.

OKÉNKO MĚSTSKÉ LIDOVÉ KNIHOVNY

Půjčovní doba od září:

pro dospělé:

pondělí	8 – 11	
úterý	13 – 18	
středa	8 – 11	13 – 18
pátek	13 – 18	

pro mládež:

středa	12 – 17
pondělí	12 – 17

Sdružený závodní klub pracujících ROH v Tišnově

u s p o ř á d á

ve školním roce 1981/82 v rámci mimoškolního vzdělávání pracujících a mládeže

K U R S Y – němčiny
angličtiny
jazz-gymnastiky
kondičního cvičení
střihů a šití
pletení na stroji
společenské výchovy a tance

Zahájení kursů se uskuteční v září 1981.

Přihlášky a podrobné informace v kanceláři SZKP ROH Tišnov, Mlýnská ul. 152 – telefon 666

LETNÍ KINO

1. út. – 20.30 hodin

● **KRAMEROVÁ VERSUS KRAMER**

Americký barevný film.
Vstupné 6 Kčs

2. st, 3. čt – 20.30 hodin

● **OTROKÁŘI**

Anglický barevný film. Dobrodružný příběh z temné historie Afriky.
Vstupné 6 Kčs

4. pá, 5. so, 6. ne – 20.30 hodin

KONCERT

Český barevný hudební film s kriminální zápletkou.
Vstupné 6 Kčs

7. po, 8. út – 20.30 hodin

● **NEBESKÉ DNY**

Americký film. Drama lásky a kruté žárlivosti.
Vstupné 6 Kčs

9. st – 20.30 hodin

SONÁTA PRO ZRZKU

Český barevný film.
Vstupné 5 Kčs

10. čt, 11. pá, 12. so – 20.30 hodin

SYMPATICKÝ DAREBA (širokoúhlý)

Jean-Paul Belmondo v titulní roli francouzského filmu.
Vstupné 8 Kčs

13. ne, 14. po – 20.30 hodin

●● **TŘI TYGŘI PROTI TŘEM TYGRŮM**

Italský barevný povídkový film humorného ladění.
Vstupné 6 Kčs

15. út – 20.30 hodin

● **UPROSTŘED NOČNÍHO TICHA**

Polský film. Po stopách nebezpečného vraha malých dětí.
Vstupné 5 Kčs

16. st, 17 čt. – 20.30 hodin

DETEKTIV ZE SAN FRANCISKA (širokoúhlý)

Americký film. Peter Falk nikoliv jako inspektor Colombo.
Vstupné 8 Kčs

18. pá, 19. so, 20. ne – 20.30 hodin

● **BULDOCI A TŘEŠNĚ**

Český barevný film.
Vstupné 6 Kčs

21. po – 20.30 hodin

PETROVKA 38 (širokoúhlý)

Sovětský barevný film. Vzrušující vyšetřování případu loupeže a vraždy.
Vstupné 8 Kčs

22. út., 23. st. – 20.30 hodin

ZVÍŘE (širokoúhý)

Jean-Paul Belmondo a Raquel Welchová v hlavních rolích francouzského filmu.
Vstupné 8 Kčs

24. čt. – 20.30 hodin

UMĚLKYNĚ, DOLARY A TRANSYLVÁNCI

Rumunský barevný film.
Vstupné 6 Kčs

25. pá, 26. so, 27. ne – 20.30 hodin

JEDEN HOT A DRUHÝ ČEHÝ

Francouzský barevný film. Louis de Funés nadšeným vynálezcem – Annie Girardotová neméně nadšenou zahradníci .
Vstupné 8 Kčs

28. po, 29. út, 30. st – 19.30 hodin

● **HOŠI Z BRAZÍLIE**

Americký barevný film. Otřesný obraz fašistického zločince.
Vstupné 6 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

6. ne – 9.30 hodin
BOLEK A LOLEK NA DELTAPLÁNU

13. ne – 9.30 hodin
DÁREK ČERNÉHO ČARODĚJE

20. ne – 9.30 hodin
PŘIJELA K NÁM POUŤ

27. ne – 9.30 hodin
JÁ A BLEDĚMODRÁ

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 66 619 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice – 4063-81 – 456.12/811Lá 183

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 1981 Ročník XII Číslo 10

BIJTE, ZVONY I SRDCE!

Není možné nepřidat se k miliónům hlasů zaznívajících v rozhořčený protest proti rozhodnutí prezidenta USA Ronalda Reagana zahájit výrobu neutronových zbraní. Nelze zůstat tiše stát, když hrstka válečných dobrodruhů postrkuje lidstvo blíž k propasti válečného konfliktu, jehož následky by byly katastrofální.

Bijte, zvony, bijte, srdce, bijte na poplach! Bijte a burcujte svědomí těch malověrných, žijících v představách, že to vše se jich ani v nejmenším netýká — vždyť Spojené státy jsou „za vodou" a Reagan!? — kterýpak „pan táta" by neměl nějakou tu „mouchu". Jenže tohle, vážení, tohle už nejsou ledajaké mouchy a nejsou také rozhodně záležitost čistě americká. Scénář neutronové zkázy se vypracovává především pro Evropu. To je dnes více než jasné a známé je i vyjádření jednoho z politiků USA o nás Evropanech jako „omezencích, proti nimž bude bomba stejně jednou tak jako tak použita." — Pokud ovšem, to zas podotýkáme my, Evropané, tohle všechno dopustíme, pokud polevíme v bdělosti a necháme se dobromyslně rozmetat atomovým vichrem . . .

. . V paměti se vracím k láskyplnému a dojemnému příběhu Petra a Lucie. Příběhu o krásném vztahu dvou mladých lidí, citu plném tužeb a očekávání. Nikdo nemá právo takhle zprovodit ze světa takovou lásku, zpřetrhat četné hedvábné nitky, které spojují mnohá srdce. Žádní Reaganové si už nesmějí vzít na svědomí (mají-li vůbec jaké!) podobnou další nepředstavitelně velkou a hrůznou oběť. Způsobit nezhojitelné rány na nejcitlivějším místě — na srdci. Nechceme a nedovolíme, aby i naše lásky skončily tak smutně jako kdysi ta Petrova a Luciina — pod rozvalinami stěn.

Braňme mír! Naplňujme jím život! **Jaroslav Brácha**

NATÁČENÍ V TIŠNOVĚ

V srpnu natáčela Československá televize barevný písničkový pořad nazvaný Grand prix, který je věnován zdravotníkům za jejich práci. Exteriérové záběry byly natáčeny v parku naší tišnovské nemocnice.

Pořad vznikl v režii Vojtěcha Šturzy, průvodkyní v něm je populární zpěvačka Naďa Urbánková. V pořadu dále uvidíme herce Miloše Kopeckého a oblíbenou Moravanku řízenou Janem Slabákem.

18. srpna t. r. jsme v našem městě mohli v nemocničním parku vidět při práci Moravanku s Naďou Urbánkovou, koncem roku se s nimi můžeme opět setkat, tentokráte na obrazovkách svých televizorů. Na snímku Dalibora Tikovského vidíme Naďu

Urbánkovou v zajetí svých obdivovatelů. Na titulní straně zachytil objektiv téhož fotografa zpěváky Moravanky Ivanu Slabákovou a Jiřího Helána před kamerou.

VOLÍME OBČANSKÉ VÝBORY

V druhé polovině září a první polovině října t. r. probíhají v jednotlivých obvodech našeho města volby občanských výborů. Konají se na veřejných shromážděních a jsou voleny na návrh organizací Národní fronty veřejným hlasováním na dobu pěti let. Za členy občanských výborů jsou vybíráni zkušení a politicky vyspělí a aktivní občané starší 18 let.

V Tišnově budeme volit celkem 15 občanských výborů, z toho 8 přímo na území města a 7 v integrovaných obcích. Obvody OV jsou shodné s obvody jednotlivých uličních organizací KSČ.

Síť občanských výborů se stává nedílnou součástí organizační struktury městského národního výboru a navazuje na poslanecké obvody. Základním posláním OV je zapojovat občany do činnosti národních výborů a řešení veřejných záležitostí a uplatňovat jejich potřeby a zájmy. OV se podílejí na realizaci politiky Komunistické strany Československa, na tvorbě, plnění a na kontrole volebního programu Národní fronty a na rozvoji socialistického způsobu života občanů. Proto občany seznamují s usneseními plenárních zasedáních a rady národního výboru a získávají je k jejich plnění, zabezpečují úkoly, svěřené jim plenárním zasedáním a radou NV, organizují účast občanů na rozvoji města, zejména při zvelebování, tvorbě a ochraně životního prostředí, při udržování a ochraně bytového fondu, upevňování veřejného pořádku a socialistického soužití občanů. Důležitou součástí činnosti OV je uplatňování potřeb, zájmů a podnětů občanů v organizacích řízených národním výborem a podíl na společenské kontrole těch oblastí, které se toho týkají.

Činnost OV je založena též na úspěšných vztazích těchto orgánů k poslancům národního výboru, ke komisím NV, k domovním komisím a domovním důvěrníkům, k orgánům a členským organizacím NF.

Obsahové zaměření práce OV navazuje na práci NV a přitom plní zejména úkoly na úseku politickoorganizátorské a kulturně výchovné činnosti, na úseku plánu, rozpočtu a výstavby města a také jeho zvelebování, na úseku služeb, obchodu a dopravy, na úseku bytového hospodářství, na úseku školství, kultury a tělovýchovy, na úseku zdravotní a sociální péče, na úseku ochrany veřejného pořádku a další činnosti NV.

Výsledky dosavadní dlouholeté činnosti OV ukazují, že jejich práce je neodmyslitelnou součástí úsilí NV při zabezpečování rozvoje veškeré života v jejich územních obvodech a při zajišťování účasti občanů na veřejné správě.

Poděkování zdravotníkům

Obrátil se na nás jeden z bývalých pacientů II. neurologické kliniky OÚNZ v Tišnově s přáním, abychom veřejně v našem zpravodaji vyslovili dík kolektivu zdravotníků této kliniky za péči, kterou jeho členové věnují nemocným. Rádi z dopisu s. Josefa Oulehly z Ivančic citujeme: „Tito pracovníci si plně poděkování zaslouží za svou náročnou a zodpovědnou práci, kterou se snaží nemocným alespoň částečně vrátit ztracené zdraví. Také je třeba vyzvednout práci kuchyňského personálu, který připravuje chutnou a kalorickou stravu. A nesmíme zapomenout ani na zahradníka, který se vzorně stará o zahradu a park, jenž svým vzhledem může soutěžit s jinými parky."

OPĚT SE HLÁSÍ CHOVATELÉ

Ve dnech 12.—13. září 1981 pořádala organizace výstavu cizokrajného ptactva a kanárů. Výstava měla velký ohlas mezi chovateli v okolí i občany našeho města. Chovatelé se na výstavu dokonale připravili. Výstavu navštívil i předseda okresního výboru ČSCh a předseda odboru exotického ptactva s. Karas ze Šlapanic. Pobesedoval s funkcionáři pořádající organizace. Byla to velice pěkná politickovýchovná akce. „Musíme se zaměřit na výchovu členské základny, na získávání nových členů, zvláště z řad mládeže, na vytváření dobrých socialistockých mezilidských vztahů. Důsledně dodržovat stanovy svazu, plnit a překračovat dodávky produktů, spolupracovat v rámci NF". To byla slova předsedy OV s. Jana Hýska, Výstava byla velmi pěkně obeslána. Vystaveno bylo 118 chovných exotů a velká část byla též na prodej. Také mládež nákupem andulek byla spokojena. Bohatá tombola byla zpestřením celé výstavy. Exotáři jsou odbor s největším počtem mládeže. Také odbor králíků se snaží své řady omladit. Na obrázku je nejmladší chovatel, který se stará o pět morčat a králici s osmi mláďaty. Přítel Ant. Chroncl ml. má na starosti výkup jatečných živých králíků pro drůbežářské závody. Jen v měsíci srpnu bylo vykoupeno 108 živých králíků. Obrázek ukazuje část chovatelů při výkupu a svozu jatečných králíků v našem areálu na Klášterské ulici. Počátkem června bylo ukončeno líhnutí kuřat. V této sezóně bylo prodáno 10 549 kuřat. Vejce dodali místní chovatelé z rozmnožovacích chovů a ze ZO Lomnice. Po stránce zdravotní bylo dohlédnuto na očkování slepic a veterinární prohlídky byly konány pravidelně. ZO uspořádala též 22. srpna 1981 zdařily zájezd do Olomouce. Dopoledne byla prohlídka výstavy drobného zvířectva a odpoledne návštěva Flory Olomouc. Chystáme opět ocenění na 26. září 1981 a to drůbeže, králíků a holubů. Je to příprava na chystanou soutěžní výstavu v Kuřimi.

J. Šnobl

V tomto roce oslavují včelaři z Tišnova a okolí 80 výročí vzniku tišnovské včelařské organizace. Při této příležitosti připravují výstavu z historie i současnosti své práce. Tato výstava se uskuteční 15. a 16. listopadu 1981 v sále Sdruženého závodního klubu na Mlýnské ulici.

K akci se vrátíme v příštím čísle.

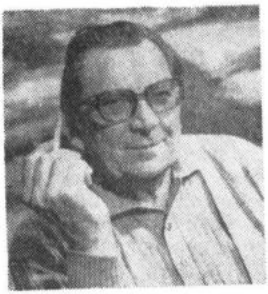
ALI BRAHMA V TIŠNOVĚ

Náhodné setkání Aleše Smíška s tišnovským rodákem, estrádním kouzelníkem Eduardem Krejčím přivedlo Ali Brahmu, jak zní jeho umělecké jméno, opět do Tišnova. Počátkem srpna zavítal umělec do našeho klubu důchodců a v devadesátiminutovém programu potěšil své vděčné diváky. Ukázal jim ze svého mistrovství na čtyřicet různých čar a kouzel, z nichž snad nejvíce zaujalo kouzlo indických fakirů s provazem a čínská hra s papírem.

E. Krejčí jako mladý hoch byl očarován vystupením fakira v Tišnově a po jeho vzoru více než 50 let vystupuje po celé naší vlasti se svým programem.

D. Š.

MISTRU ALOISU LUKÁŠKOVI MÍSTO KYTIČKY

Jméno akad. malíře Aloise Lukáška, zasloužilého umělce, je nám všem blízké a drahé. Ti, kteří ho znají, jeho hluboce lidský přístup k světu svému okolí, jeho neobyčejnou pracovitost i mladistvé obrazy prostoupené optimismem a krásnou současností, těžko uvěří, že Mistr Alois Lukášek vstoupí 12. října tohoto roku mezi sedmdesátníky.

Těchto pár řádků nebude ani nemůže být žádnou bilancí umělcova díla, těžko lze též napsat, byť i stručně curriculum vitae. Rád bych, aby se tyto řádky staly malou zdravicí k Mistrovu jubileu od všech těch věrných tišnovských obdivovatelů a příznivců; věřte, není jich málo. O tom svědčí i rekordní počet takřka dvou tisíc návštěvníků na letošní červnové výstavě Aloise Lukáška v Tišnově, kterou k jeho životnímu jubileu uspořádal Klub přátel výtvarného umění v Tišnově při OKS Brno-venkov ve spolupráci s radou MěstNV v Tišnově.

Jeho život nebyl mnohdy lehký ani přímočarý. O každý úspěch musel poctivě bojovat každodenní cílevědomou prací. A každý úspěch také draze platil desítkami hodin malířské dřiny, stovkami hodin nad malířskou paletou, chvílemi nejistot. Ale od vytyčeného cíle ho nikdy nemohlo nic odradit. Alois Lukášek měl však v životě i štěstí. Štěstí v tom, že ho v Praze učil Otakar Nejedlý, jeden z velikánů pražské Akademie, měl štěstí v tom, že později našel kolem sebe oddané přátele, kteří mu věřili, a že našel tolik nadšených obdivovatelů. Ale to už vlastně byla zákonitost.

O Mistru Lukáškovi se píše, že je malířem Vysočiny. Zdá se mi však, že tento výraz plně nevystihuje hloubku jeho tvorby. Alois Lukášek je totiž především malířem své vlasti. Jeho obrazy, to není jenom Vysočina, ale vyzařuje z nich krása celé naší vlasti, hluboké vlastenectví. Tam někde za modří obzoru tušíš kouzlo jihočeské krajiny, majestát Tater, zapadlé kouty Krkonoš, ale i zádumčivou podmanivost naší historie; stejně tak na širých zlatonosných lánech vytušíš kombajny se vší socialistickou přítomností naší vesnice. Proto jeho Vysočina je apoteózou krajiny celé naší vlasti, tvořené s důvěrnou znalostí i barevnou virtuozitou. Ano, Alois Lukášek se právě proto dá právem nazvat umělcem národním, protože celé jeho dílo patří celému našemu národu. A prostý divák ten snadno vycítí, kdo je jeho umělec, který má blízko k jeho srdci, k jeho potřebám i touhám.

My, Tišnovští, jsme tím pyšnější na to, že Alois Lukášek žije a tvoří kousek od nás, v nedaleké Nedvědici

Skláníme se dnes před Mistrovým rozsáhlým dílem, obdivujeme jeho neobvyklou vitalitu, hlubokou humánnost jeho díla i jeho lidskou skromnost. Stavíme se do dlouhé řady gratulantů a přejeme zasloužilému umělci Aloisu Lukáškovi ještě hodně hezkých obrazů, hojnost výstav, hodně věrných přátel a především zdraví do dalších let.

Miroslav Pavlík

Jeskyňáři z ČSR opět v Tišnově

Ústřední výbor České speleologické společnosti organizuje pro své členy různé kursy, které slouží k prohloubení vědomostí členské základny. Jeden z nich proběhl také 7.—10. května letošního roku v Tišnově pod názvem „Fosilní kras". Sjeli se sem vybraní jeskyňáři z celého území ČSR. Zúčastnil se také tajemník mezinárodní komise pro speleochronologii a paleokras Dr. Jerzy Glazek.

Účastníci odjeli v pátek pod vedením RNDr. P. Bosáka do Moravského krasu, kde se zabývali metodikou paleontologického výzkumu starých jeskynních výplní. Druhý den si prohlédli pod vedením našeho člena Zd. Rašovského lažáneckou oblast, zvláště opuštěné vápencové lomy, kde vyslechli dr. Horáčka, který je seznámil se starokvartérními a neogénními fosilními krasy a jejich odlišnými výplněmi. V odpoledních hodinách navštívili nejstarší fosilní krasové jevy spodnokarbonského a spodnopermského stáří a to nedaleko obce Čebín. V neděli proběhla exkurze do Královy jeskyně a SPR Květnice.

Děkujeme MěstNV v Tišnově, který zapůjčil místnost k zahájení kursu a proslovení úvodních přednášek. Rovněž děkujeme vedoucímu hotelu „U nádraží" s. Pololáníkovi, který ochotně po celou dobu zajišťoval stravování účastníků a poskytl místnost pro další odborné přednášky.

Pavel Vašík

Čebínky — brána.

Foto: Jan Flek

Narození

v červnu a červenci:

28. 6. Josef Kopřiva, Jamborova 931
28. 6. Lucie Rašovská, Lomnička 23
28. 6. Iveta Melousková, Leninova 1610
29. 6. Tomáš Augustýn, Nezvalova 1335
29. 6. Viktor Kubeš, Švermova 1641
29. 6. Dana Michálková, Králova 1672
30. 6. Lucie Malá, Za mlýnem 228
4. 7. Vít Bárta, Hybešova 977
8. 7. Pavel Novotný, Víska 1038
13. 7. Jiří Toman, Jamborova 938
17. 7. Eva Špačková, Hradčany 85
17. 7. Jan Hanák, Kostelní 910
17. 7. Jan Pestr, Mánesova 1607
18. 7. Jan Bednář, Hajánky 22
18. 7. Pavla Purkrábková, Štěpánovice 3
20. 7. Eva Mrázková, Leninova 1619
22. 7. Martin Juránek, Šafránice 1285
25. 7. Šárka Hubáčková, Svatopluka Čecha 685
25. 7. Jan Hron, Drbalova 850
31. 7. Miloslav Jelínek, Havlíčkova 687

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

9. 10 **Božena Formánková,** Jamborova 923
13. 10. **Marie Svitavská,** Družstevní 536
24. 10. **Oldřich Vitula,** Osvobození1653

75 let se dožívají:

1. 10. **Bohumil Dostál,** Hájek 18
7. 10. **Augustýna Bělušová,** Jamné 20
15. 10. **Bedřich Gruber,** Dobrovského 1503
28. 10. **Josef Sláma,** Cáhlovská 210
31. 10. **Marie Vodová,** Husova 740

80. a vyšší narozeniny oslaví:

3. 10. **František Jakubíček,** Chodníček 1596. Dožívá se 80 roků.
4. 10. **Libuše Najvirtová,** Osvobození 1651. Dožívá se 80 roků.
8. 10. **Marie Holcová,** Husova 695 Dožívá se 88 roků.
8. 10. **Marie Bittmannová,** Leninova 1631. Dožívá se 83 roků.
12. 10. **Terezie Fillová,** Leninova 1626. Dožívá se 83 roků.
12. 10. **Marie Čevelová,** Rudé armády 971. Dožívá se 81 roků.
13. 10. **Jaroslav Endlicher,** B. Němcové 1156. Dožívá se 83 roků.
15. 10. **Hedvika Jelínková,** Trávníky 1310. Dožívá se 84 roků.
17. 10. **Antonín Pochop,** Štěpánovice 70. Dožívá se 85 roků.
19. 10. **Aloisie Šimková,** Majorova 410. Dožívá se 83 roků.
22. 10. **Marie Málková,** Husova 694. Dožívá se 90 roků.
22. 10. **Karel Špaček,** Lomnička 20. Dožívá se 82 roků.
25. 10. **Františka Stejná,** Jamborova 927. Dožívá se 81 roků.
20. 10. **Antonín Vojanec,** Za mlýnem 224. Dožívá se 80 roků.
27. 10. **Anna Hřibová,** Brněnská 2. Dožívá se 80 roků.
30. 10. **Františka Kytnerová,** U Humpolky 971. Dožívá se 80 roků.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

PODĚKOVÁNÍ

Náš upřímný dík patří všem, kteří se zúčastnili poslední cesty a rozloučení s **Františkem Mannem.** Děkujeme také za slova útěchy a květiny.

Rodina Mannová

Za projevenou soustrast a za účast při rozloučení s panem **Josefem Mrázem** děkuje

rodina Mrázová

Děkujeme všem, kteří se přišli naposledy rozloučit dne 13. srpna t. r. s naším tatínkem **Janem Borkem,** i za projevy soustrasti.

rodina Borková

Děkujeme všem přátelům a známým za projevy soustrasti, květinové dary i za účast při posledním rozloučení s naším drahým **Karlem Findejsem.**

Ludmila Bušinová, dcera

Za blahopřání k mým narozeninám děkuji funkcionářům MěstNV, vedení a složkám tišnovského závodu Brněnských papíren, požárníkům z Tišnova II a všem přátelům.

Helena Lieberzeitová

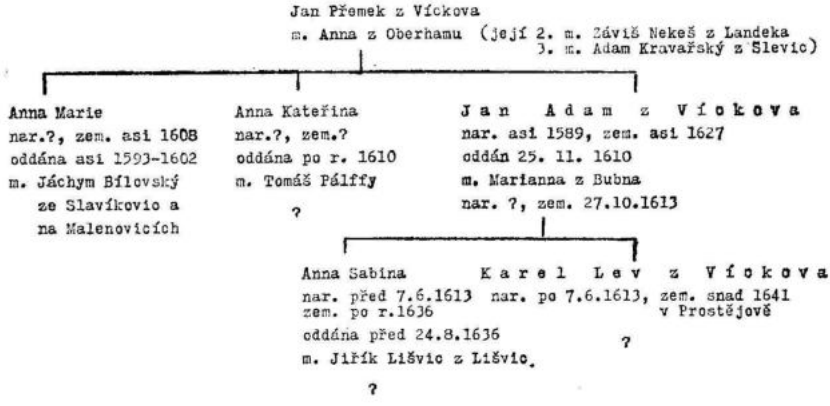
Z HISTORIE TIŠNOVSKA

ZÁNIK RODU Z VÍCKOVA

V příspěvku „Doznívání roku z Víckova" jsme putovali od zříceniny hradu Víckova přes Kuřim s náhrobním kamenem Petra Nekeše z Landeka do okolí Hostýnských hor, kde později kvetl a dosáhl velkého významu starobylý rod z Tišnovska pod novým jménem Prusinovských z Víckova. Zahleďme se nyní alespoň krátce do poslední kapitoly dějin tohoto rodu až k jeho zmizení z moravských dějin.

Třicetiletá válka rozbouřila celou Moravu a přinesla zkázu před tím nebývalou. Celá země se dostala do nezáviděníhodné situace, když zde hospodařila po svém vojska přátelská i nepřátelská, domácí i cizí, rodiny byly rozvráceny na dva tábory, jedni odešli, druzí se snažili udržet a vpravit se do nových poměrů, zatím ovšem plných nejistoty. Tyto těžké chvíle dolehly i na vymírající rod z Víckova.

Posledním významným a také známým členem tohoto rodu byl Jan Adam z Víckova, nar. kolem r. 1589, zemřelý snad roku 1627. Stál na opačném pólu sporu o velký majetek po Nekeších, který Víckovským přes všechna právní zajištění unikl po smrti jeho příbuzné Lukrécie, podruhé provdané za Albrechta z Valdštejna. Jen v době povstání se podařilo Janu Adamovi z Víckova snad ani ne na celý rok domoci se hradu Lukova, jinak ho čekal nejistý osud emigranta, který se při různých příležitostech snažil vracet domů nebo se podílet na bojích, které měly směřovat ke zvrácení nových poměrů. Nejvýrazněji se uplatnil ve 20. letech 17. století jako vůdce povstalých Valachů. Celá situace povstalců i vojsk i diplomatických jednání byla ovšem tak složitá a tak vrtkavá, že není divu, že nám nakonec tento poslední Víckovský najednou mizí zcela bez stopy asi roku 1627, snad za bojů na Valašsku padl nebo zahynul. Dlouho se mnoho nevědělo o jeho dětech, které vychovávala teta v Čechách, čímž snad unikly těžkým chvílím na Moravě v době otcovy povstalecké aktivity. Starší Anna Sabina se později provdala a spolu s bratrem Karlem Lvem prodala r. 1636 v Brně dům na náměstí, který zdědili oba po své matce. Osudy Karla Lva jsou zahaleny zcela tajemstvím neznáma, jen jediná nezaručená zpráva říká, že byl zabit v Prostějově roku 1641. Osudy potomků žen, tedy sester Jana Adama z Víckova ii jeho dcery, neznáme; tu snad je ještě naděje na získání dalších zpráv. Karel Lev z Víckova se nám však jeví jako zatím opravdu poslední známý

člen kdysi tak slavného rodu, který ještě v polovině 16. století, tedy o 100 let dříve, kvetl v několika větvích a jehož členové zastávali významné úřady na Moravě.

Přiložená tabulka a několik poznámek slouží pro ucelení celkového pohledu na zánik kdysi tak starobylého rodu z Tišnovska.

Poznámka: Mnoho otázek tu ovšem zůstává, ne zcela vše je jasné a nelze vyloučit snad i další objevy genealogických údajů, tabulka si proto nemůže činit nároky na úplnost a přesnost.

Dodatek takřka romantický. Před 140 lety se dostavil do Prusinovic jakýsi vzdálený příbuzný — potomek slavného rodu, dal upravit pozůstatky pohřbených předků do hrobu u kostela a jednu z cínových rakví daroval na svícny. V brněnském časopise „Moravia" vyšla r. 1838 báseň o dojmech z cizincovy návštěvy pod značnou F.S.v.Ř. Záhada je asi dosud nerozřešena, případně alespoň nevím nic bližšího k této osobě.

Literatura. Alespoň ve zkratce: V. Fialová, Lukrécie Nekšovna z Landeka... v ČČH, r. 1934, V. Fialová, Jan Adam z Víckova, J. Pilnáček, Staromoravští rodové, J. Janáček, Valdštejn a jeho doba, V. Houdek, Náhrobky Prusinovských z Víckova.

—mt—

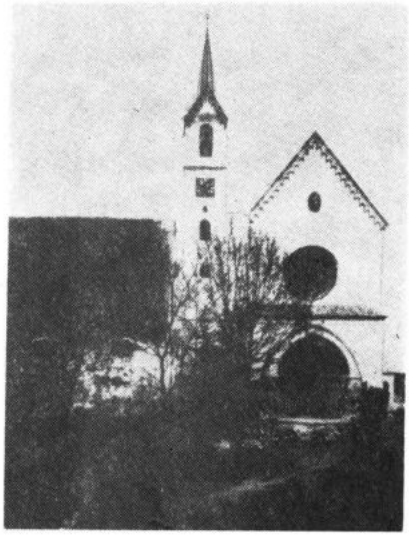
Věže u portálu

Na levém snímku vidíme čelní stranu chrámu Porta coeli, jak vyhlížela před rokem 1899. Barokní věžička opatřená hodinami byla postavena v roce 1700 za abatyše Terezie Nimišové.

Při celkové opravě kostela, klášterních budov a přípravných pracích pro stavbu nového klášterního kostela ze sousední staré sýpky byla v roce 1899 tato věž stržena a nahrazena strmou, štíhlou věží, aby ladila s budoucím klášterním kostelem, který byl postaven v následujícím roce v pseudogotickém slohu.

Připomeme si, že klášter Porta coeli byl Josefem II. v roce 1782 zrušen a jeho budovy byly dlouhá léta využívány hospodářsky, dokonce v křížové chodbě byly dílny Mundyho textilní manufaktury. Když v roce 1861 zakoupil

klášterní majetek ženský cisterciácký klášter v Marienthalu (Mařídolu) v Lužici, bylo rozhodnuto znovu obnovit klášter. Protože však původní kostel klášterní stal se koncem 18. století kostelem farním, bylo přikročeno ke stavbě nového klášterního kostela, který stojí na levo od portálu.

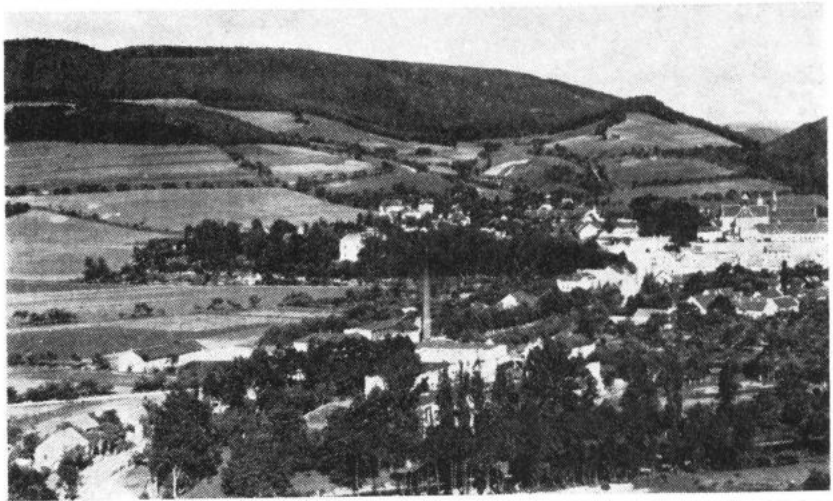
Se stavbou se počalo v dubnu 1900 podle plánu stavitele Pavlů z Brna; zednické práce prováděl mistr J. Hykrda z Tišnova, tesařské R. Klátil z Předklášteří.

Novou věžičku měl kostel až do začátku protektorátu, kdy při stavebních úpravách pod vedením architekta Emila Dufka byla i s hodinami odstraněna. Hodinový stroj z věže nachází se nyní v Podhoráckém muzeu. Zvony z něho byly dány v roce 1915 na válečné účely.

Na věžičku s hodinami si jistě starší ještě dobře pamatují. Maloval ji též akad. malíř a grafik Emanuel Ranný ze Štěpánovic jako jednu z ilustrací k sbírce pověstí Od Pernštejna k Veveří, která vyšla v roce 1932 v redakci Josefa Fice.

Jan Hájek

Starý Tišnov ve fotografiích Františka Wágnera

Celkový pohled na Předklášteří je starší více než 40 let. Na levém břehu Svratky, v místech, kudy dnes jezdí vlaky na Havlíčkův Brod, stávaly tehdy vysoké borovice.

SPORT

STŘELCI MAJÍ STAROSTI

Jednou z nejaktivnějších složek Svazarmu v Tišnově je oddíl střelců. Na začátek snad neuškodí trochu historie. Je tomu asi deset let, co odešla z aktivní činnosti starší generace, jejímiž hlavními aktéry byli Bernard Nechvila a Jan Hála. Odcházející generace zanechala za sebou velký kus práce, skončila s ní éra velmi poutavé a zajímavé činnosti.

Před novou generací stál závažný úkol. Vybudování vlastní střelnice, která by vyhovovala potřebám okresní organizace. I když to zní jednoduše, byl to

úkol téměř nad lidské síly. Mnozí chtěli od toho utéci a raději nemít žádné starosti. Trvalo to plné tři roky jednání osobního i písemného, než jsme získali vhodný pozemek. Ale to byl začátek. Pak nastala opravdová práce, při které spousta členů odpadla. Prostě nevydrželi. Mimo práce na budování střelnice jsme se zúčastňovali veškerých okresních střeleckých závodů, většinou bez přípravy. Nebyl totiž na ni čas. Podle toho také vypadaly naše výsledky. Nakonec se nám podařilo střelnici dostavět do prvního ročníku Memoriálu Václava Lipovského. Není tajemstvím, že poslední hřebíky jsme zatloukali ráno před závodem. A jako vždy se našli „radílkové", kteří nám vytýkali, že jsme udělali to tak a ne jinak. Nikdo se nás však tehdy nezeptal, jak jsme to vlastně všechno stihli, protože jsme na to všechno zůstali jen čtyři.

Začali jsme trénovat. Pozvolna jsme plnili záměr vytvořit silnou pistolářskou základnu. A zase začala práce. Sbírali jsme železný šrot, abychom získali prostředky na vybavení.

Jedna libovolná pistole stojí 3800 Kčs a okres výbor nám pistole nemohl ani dát, ani zaplatit. I to se nám podařilo a pistoláři dostali potřebné vybavení.

Pak přišel postup do krajské střelecké pistolové ligy. Věděli jsme, že když se budeme chtít v soutěži udržet, budeme muset zabrat. Přitom jsme zapomínali na střelnici a ta začala chátrat. Nezbylo než požádat okresní výbor Svazarmu o dotaci na udržování střelnice. Peníze jsme dostali, avšak na práci nás zůstalo opět jen pár.

Rádi bychom chtěli získat někoho, kdo se už aktivní sportovní činnosti nevěnuje, ale měl by zájem starat se o údržbu střelnice. Věříme, že se někdo ze starší střelecké generace najde a pomůže nám.

Za pomoci OV Svazarmu a za podpory MěstNV v Tišnově bychom chtěli vytvořit základní podmínky pro splnění úkolů, které před námi stojí. V příštích třech letech bychom chtěli dovést stavbu úspěšně do konce a budeme se věnovat zvyšování výkonnosti našich střelců. Budeme potřebovat mladé nadějné střelce jako je Radim Havlíček, který odchází na vojenskou službu. Zároveň se nám z vojny vrací MUDr. Igor Tejkal, náš nejlepší střelec, jehož nepřítomnost jsme v uplynulé sezóně citelně postrádali.

Abychom se nadále nedostávali do situace s problémem koho postavit do krajské ligy, obnovíme činost střeleckého kroužku na ZDŠ Gottwaldova. Čeká nás hodně práce a každá ruka, která nám pomůže, je nám vítaná. Pokud budete mít zájem, uvádíme adresy členů výboru, u kterých se můžete přihlásit.

Jsou to: Vít Koudelka, předseda ZO, Hornická 1530; Bohuslav Valíček, místopředseda, Osvobození 1569; Václav Němec, hospodář a zbrojíř, Hanákova 601.

Z HISTORIE TIŠNOVSKÉ KOPANÉ

HRA S TŘEBÍČÁKY

V blízké Třebíči zapustila kopaná i ostatní sporty hluboké kořeny hned po osvobození v r. 1918, Tehdy, v malém okresním městě o něco větším než Tišnov, reprezentovaly sport tři kluby: Studentský SK Achilles (měl 7 odborů a 600 členů), dále DSK (dělnický), založený v r. 1910, dále ČAFK a krátkodobě židovský Hakoah. V pozdějších letech Achilles zanikl, zachoval se jen DSK a z ostatních zaniklých klubů v r. 1928 vznikla Horácká Slávie. V Třebíči se hrál nejen dobrý fotbal, ale i hokej, tenis a dívčí házená. S oběma třebíčskými kluby hrál Tišnov mistrovství až v pozdějších letech.

Naši vzpomínku na Horáckou Slávii vytáhneme z r. 1943, kdy se hrál v Tišnově velmi dobrý fotbal a diváků málokdy bývalo pod 800, někdy i dvakrát tolik. Vzpomínka sice není ryze sportovní, ale dá nahlédnout divákům „do kuchyně sportovců", jaké se kolikrát kuly plány, aby se zajistilo vítězství.

Bylo známo, že Horácká hrála výborný technický fotbal. Měla v mužstvu několik silných jedinců, mezi nimi i známého Vladimíra Bouzka, fotbalistu i hokejistu, později trenéra brněnské Rudé hvězdy a národního hokejového mužstva.

Vladimír hrával ve středu útoku, byl výborný technik a driblér. Při hře mu to také dobře myslelo. Byl duší a s ním rostl i padal výkon mužstva. Je nutno také vzpomenout, že v tehdejší době téměř všechna mužstva I. A třídy hrála po mnoha let v málo pozměněných sestavách. Proto jsme také znali jeden druhého jako staré boty. Ať to byli hráči z hodonínských klubů, Jihlavy, Lanžhotu, Ratíškovic, samozřejmě i z Kuřimi a dalších, byli to pořád stejní hráči.

A tak tehdy při jednom utkání v Tišnově, kdy obě mužstva byla již nastoupena na hřišti a rozehrávala se, přišel za mnou spoluhráč a náš trenér Láďa Buček a povídá mně: „Ty, Josefe, já si beru na starost Bouzka. On má pravý kotník a ty vem Poláka, vidíš, tamhle je, ten dlouhý, bude hrát proti tobě na křídle. Má nákolenici, hrkni mu do kolen!"

Hra začala. S Polákem, skoro o hlavu větším, jsme sváděli boje jako na potvoru jen o vysoké míče. Zásadně mu náhrávali jen na hlavičkování. Přestože jsem skákal tak vysoko jako on, mnoho výsledků jsem neměl. S těmito tajnými plány jsme hráli celý první poločas rychlý, technický fotbal, ale bezvýsledně a bez branek. V poločase v kabině se naše plány znovu projednaly a ještě více zdůraznily a nastupovalo se. Každý toho svého vyhlédnutého jsme pozorně sledovali, až to přece přišlo. Asi kolem desáté minuty padal uprostřed hřiště vysoký míč, na který nabíhal Bouzek a náš Láďa Buček. Láďa nechal Bouzka skočit prvního, a když byl již Bouzek na zemi, dopadl teprve Buček, ale opravdu velmi nešťastně, nešťastnou náhodou zrovna na ten jeho bolavý kotník. Bouzek zařval jako býk, padl na zadek a oběma si svíral svůj znovuzraněný kotník. Překvapený Buček k němu ihned poklekl a lístostivě ho hladil po hlavě a omlouval se mu: „Proboha Vláďo, to jsem opravdu nechtěl, to mi odpusť, já nevím jak, se to mohlo stát!" a stále ho hladil něžně po hlavě. Bouzek se na něho podíval se zkřiveným obličejem a energicky někam poslal; dnes už si nevzpomínám, kam.

Kolem zraněného Bouzka bylo ihned plno jeho spoluhráčů a pomáhali mu odkulhat k postranní čáře na křídlo, kde však jako hráč již nemohl do hry zasáhnout...

Láďa ihned přiběhl ke mně a povídá: „Tak, Josefe, já jsem hotový, jak jsi ty daleko?". „Nemám zatím žádnou příležitost", namítal jsem. „Víš co", povídá Buček, „běž na mé místo, já si proti němu zahraju".

Za malou chvíli za ohromného jásotu naplněného hřiště dali jsme gól. Řev museli slyšet občané až v Železném. Za pár minut jsem si najednou všiml, že tam na křídle začal po jedné noze skákat Polák. Asi nějak špatně šlápnul. To už však byl Buček u mě a povídá: „Josefe, můžeš jít zase na svý a teď do toho!" Do konce hry se nám podařilo dát ještě jeden gól a to byl na Horáckou Slávii úspěch. Vyhráli jsme 2:0. Za velké spokojenosti a potlesku obecenstva odcházeli jsme do kabin...

C k tomu dodat? Když jsme to pak s Láďou hodnotili, uznali jsme, že jsme hráli tvrdě. „Ale co chceš, já ať přijdu kamkoliv, tam mě hoblují ze všech stran! Podívej se tady, vidíš ten šrám, ten je ještě z Hodonína. A tady ten modrák, to není nic? A že sem hrál několik zápasů s vyvaleným kotníkem, o tom jste ani nikdo nevěděl, tak co budeš říkat!" ospravedlňoval se rozčílený Láďa.

Pak jsme hráli odvetné utkání u nich, na Horácké, které se nám podařilo opět vyhrát 3 : 2. Pomstili se nám aspoň novinářsky. V pondělních novinách, které čítával každý sportovec i fanda, totiž stálo: „Hosté z Tišnova sice zvítězili, ale předvedli typický venkovský fotbal . . ."

Po dlouhé době, otočilo se aspoň 20 let, přišel za mnou na krajský výbor ČSTV v Brně prof. Vladimír Bouzek, vedoucí katedry tělesné výchovy na Vysoké škole zemědělské a tehdy trenér slavné Komety, k projednání našich sportovních záležitostí. Jednali jsme jako staří známí. Závěrem naší debaty neodpustil si však Vladimír dát na přetřes dávnou minulost a mezi jiným povídá: „Ale tenkrát, na ten zápas u vás, jak jste nás oba odkrouhli, to vám Tišnovákům opravdu nezapomenu . . .!" Chtěl jsem ho pro udobření opět pohladit po hlavě, ale raději jsem si to rozmyslel. Josef Kadlec

S TIŠNOVSKÝM CHLEBEM DO IRSKA

V roce 1972 ho jako vysokoškoláka zlákal na Leninových kolejích plakát „Pojďte se s námi projít 100 km". Šlo se tehdy po cyklistické trati Brno—Mikulov—Brno a skončil čtvrtý v čase 19:25 hod. Jak sám říká, moc dobrý čas to tehdy nebyl, ale tím, že stovku ušel, dostal chuť na další kilometry. Po čase přešel z rovin na hory a „po svých" či na běžkách cestoval celou řadou pohoří: Jeseníky, Kralický Sněžník, Rychlebské hory, Orlické hory, Krkonoše. Zde se zúčastnil osmidenní mezinárodní jízdy přátelství — a to už byl vlastně začátek horské turistiky. V roce 1974 absolvoval na běžkách velice obtížný přechod Velké Fatry, kde se dostal dokonce dvakrát do laviny a vyvázl jen se štěstím. O dva roky později začal za svým koníčkem vyjíždět i do zahraničí: SSSR, pět pohoří v Polsku od Dukly až po Těšín, tři hřebenovky v Rumunsku (ty absolvoval společně s ním i jeho otec, což byl v jeho 60 letech jistě úctyhodný výkon). Pro neshody se zaměstnavatelem pak měl několik let pauzu, přestože jeho jméno bylo i v nominaci výprav na řecký Olymp, do italských Dolomit, dále do Walesu a Turecka. Aby se udržel v tréninku, vyrážel často do hor na Slovensko, prošel od ústí až k pramenům Berounku i Sázavu, zúčastnil se pochodu Mikulov—Plzeň. Po dosti těžké nemoci se teprve vloni začal do hor znovu vracet a letos v létě se mu podařilo se 14člennou výpravou ÚV ČSTV navštívit Irsko. A právě o této cestě bude tišnovský rodák LEOŠ MALEC vyprávět:

Hlavním cílem výpravy byl původně mezinárodní dálkový pochod v Irsku, kde se čekala účast všech členských států IVV (Mezinárodní federace turistiky a chodectví); tato organizace má dosud 16 členů — je to 14 západoevropských zemí, Kanada a USA. Irové pořádají na svém území jen dva dálkové pochody — dvoudenní kolem Dublina a tento čtyřdenní v Castlebaru, který velice lákal několik lidí z ÚV ČSTV, zejména Ivo Domanského, jednoho z našich průkopníků tohoto odvětví. Ten pracoval osm let na tom, aby se do Irska jelo. Protože jsme však bohužel dostali od Irů víza o týden později, tak jsme pochod zmeškali a na řadu přišel náhradní program: vysokohorská turistika. Jako první Čechoslováci jsme zde přešli tři pohoří po hřebeni: Crough Patrick, Nephin Bag Range (s výstupem na nejvyšší horu Birreencorragh) a The Maumturks Mountains (s výstupem na Corcogmore, nejvyšší horu skupiny Leckavrea Mountain). Zde byly zvlášť tvrdé podmínky, protože v Irsku nejsou žádné turistické značky a my jsme se tudíž řídili jen velmi hrubými tištěnými průvodci, nakoupenými v Dublinu. Navíc byla velká mlha, viditelnost jen na 7—10 metrů a charakter trasy byl takový, že se muselo spíš lézt než jít — tedy obtížnější než například v Tatrách nebo Roháčích. V jednom místě dokonce nešlo dál a museli jsme traverzovat. Nakonec jsme přece jen na Corcogmore vystoupili, což byl jistě úspěch, ovšem neobešlo se to bez pádů a někteří z nás byli dost ošklivě potlučeni. V Irsku jenom 3 % území pokrývají lesy — my jsme projeli skoro celé Irsko

a za celou dobu narazili jen na dva malé lesíky. Hory nemají pochopitelně takovou absolutní výšku jako u nás, protože začínají skoro u mořské hladiny, ale zhruba se to vyrovná třeba výstupům od Štrbského plesa nad 2000 m. Zem pokrývají většinou balvany, mechy a lišejníky, hodně je vřesovišť a rašelin a skoro žádné stromy, ovšem barevně to vypadá velice pěkně, převládá hlavně žlutá a fialová. Poblíž Corcogmore jsou krásné černé čedičové útesy a na nich kaskády vodopádů, asi 15 až 20 pod sebou a vzájemně na sebe navazují. Cestou na Birreencorragh jsem studoval tamější mechorosty a objevil jsem nejméně 5 druhů, které se u nás vůbec nevyskytují. Tím jsem byl dost okouzlen, protože mám doma sbírku všech našich mechorostů a tohle bylo něco úplně jiného.

Terény ve vřesovištích a rašelinách jsou dost nebezpečné. Irové zde chodí většinou s holemi a napřed si cestu sondují. Není-li v suti žádná stezka, musí se jít nejkratší cestou — tady jsem mohl uplatnit určité zkušenosti z lavinových polí ze Slovenska. Hodně úseků je potřeba obcházet nebo přeskakovat, protože mechové polštáře jsou napité vodou, a kdo do nich šlápne, propadne se prakticky až po koleno. Navíc jsou tu i všelijaké průrvy se zahnívající vodou, z kterých má občas člověk až strach. Nespolehlivějším ukazatelem bezpečné cesty jsou proto „znamení", která za sebou nechávají horské ovce.

Procházeli jsme i pozemky farmářů, kde jsme museli žádat o povolení průchodu nebo průjezdu jeho územím. Většinou tu žijí staří lidé kolem sedmdesáti let, protože mladá generace už nemá o život v takových podmínkách zájem.

Kromě Irska byl dalším cílem výstup na nejvyšší horu Walesu Snowdon v pohoří Snowdonia, který se nám rovněž vydařil. Výška této hory je asi 3560 stop. Nachází se na území národního parku, který je podobným střediskem jako například naše Vysoké Tatry a kam jezdí i řada zahraničních alpinistů. Před pokořením Mount Everestu zde působil i sir Edmund Hillary.

Takto vypadá přímořská krajina v západním Irsku. Podle pohlednice.

Jinak Britové patří opravdu mezi horolezeckou špičku. Zejména Skotové jsou nedostižitelní na ledopádech, neboť trénují na čtyřicetimetrových zamrzlých vodopádech. Zkušenosti odtud jim pak pomáhají i v Himalájích.

Posledním cílem zájezdu byly dálkové pochody v západní Evropě — v NSR to byly akce v Hambachu, která se konala cestou tam, a potom v Pottensteinu v oblasti Francouzského Švýcarska cestou zpátky, v Lucembursku pak pochod v Beringenu, kde startovalo 5000 účastníků minimálně z 12 států. Vystupovali jsme zde jako družstvo Prahy a obdrželi od pořadatelů pohár. Každý, kdo pochod dokončil, dostal navíc individuální upomínkovou cenu v podobě medaile. Tyto pochody pořádala právě federace IVV.

Za pěkný výsledek celé výpravy můžeme považovat 12 československých prvovýstupů na území Irska, ovšem zdůrazňuji, že se nejedná o horolezectví, ale o vysokohorskou turistiku. Přece jen to ale jsou hory nebo kopce, na nichž před námi žádný Čechoslovák nestál. V průběhu tří týdnů, které jsme zde strávili, jsme pochopitelně zažili i pár zajímavostí. V severoirskem hrabství Muigho se o nás dozvěděli pořadatelé pochodu v Castlebaru, přestože jsme tam dorazili až po jeho skončení, a oznámili nám, že ve 21 hodin nás v našem táboře navštíví starosta města Mr. Eagen. Přesně v nahlášenou dobu přijela tři auta — z prvního vystoupil starosta s krásným zlatým řetězem kolem krku, na jehož 80 článcích byla vyryta jména předcházejících starostů Castlebaru. Z druhého vysedli konšelé se stříbrnými řetězi a z třetího dva fotoreportéři. Celá tato sešlost byla společenským oceněním naší snahy něco na území Irska dokázat.

V Londýně na mne zapůsobila návštěva muzea voskových figurin madame Tussaud. Musel jsem ocenit zejména britskou pohotovost, protože 4 dny po skončení Wimbledonu už zde byl nový vítěz McEnroe. Stál s raketou nad hlavou a červenou čelenkou přes čelo, uprostřed seděl na empajru rozhodčí a vlevo byl smutný poražený Borg. Další kuriozitou byl hlídač muzea — původem Čech, který každému návštěvníku prohlížel tašku, jestli s sebou nemá něco, čím by mohl figuriny poničit. Jmenoval se Šustek, česky ještě nezapomněl a sděloval nám, že každých 14 dní se tam objeví nějaký návštěvník od nás. Z figur sportovců už tam byl kromě jmenovaných jen Pelé a pak zástupci jejich národních sportů — dostihů a golfu. Podoba všech je tak věrná, že když tam chvilku stojíte, tak nevíte, kdo je živý a kdo z vosku. Lidi proto občas do některých figurin klepou, aby se v tom vyznali. Některé figury navíc mrkají nebo i mluví, a to mate ještě víc. Většinou zde mají vystaveny státníky, převážně ve skupinách po třech či více — jen Hitler je odsunut na chodbu a stojí sám v tmavém koutě jako symbol své historické úlohy. V uličce horroru je pak k vidění přehlídka britských mordýřů typu Jacka Rozparovače, kteří jsou většinou zachyceni při vražedné akci i s patřičnými zvukovými efekty. Vstupné je ovšem příliš vysoké — 2 libry 45 pencí, což při přepočtu libry zhruba za 50 Kčs je obrovská cena. Perličkou je jistě i to, že jsem odcestoval s tišnovským chlebem v batohu — a vydržel až do Irska.

Irskem ovšem záměry Leoše Malce nekončí. Ještě na letošek měl naplánovány Alpy v Rakousku, Itálii a NSR, v příštím roce s toutéž „irskou" výpravou Norsko a Švédsko. Hrozně rád by se podíval na Olymp, který mu už podvakráte doslova utekl pod rukama. I když je členem odboru turistiky Slovanu Vsetín a navíc hostuje v TL Brno a Lokomotivě Ústí n. L., bydlí momentálně opět v Tišnově a je tedy možné, že si za nějakou dobu přečteme povídání z jeho dalších cest.

(vt)

K Roku ochrany dravců

Rok 1981 byl Státní ochranou přírody a ÚV ČSOP prohlášen Rokem ochrany dravců. Jde o akci především propagačně metodického charakteru, s cílem seznámit širokou veřejnost s nutností chránit dravce jak součást naší přírody. Na jejích jednotlivých úkolech se budou podílet nejrůznější organizace (jako Čs. akademie věd, Ornitologická společnost, Myslivecký svaz, Komise životního prostředí a další), ale zúčastnit se může i každý jednotlivec. Asi se najde dost těch, kteří nad tím zakroutí hlavou a řeknou: Na co je chránit? Vždyť je to škodná! Žel pro dnešní přírodu je charakteristické, že se snaží o dimenzích budoucna uvažovat s myšlenkovým dědictvím minula. Dělení na škodlivé a užitečné živočichy vzniklo někdy v minulém století a tvrdošíjně přetrvává dodnes i přes všechny vědecké poznatky, které nás přesvědčují, že každý živočich i rostlina má svoje poslání a místo v přírodě a že je krajně nebezpečné rozhodovat podle vlastního uvážení, tedy neuváženě. Příroda a její vyváženost (rovnováha) se vyvíjely milióny let a my dosud ani zdaleka neznáme složitost vazeb jednotlivých biocenóz (rostlinných a živočišných společenstev). Navíc je smutnou skutečností, že ve znalostech těchto věcí vládne dosud u většiny lidí hluboká nevědomost, takřka kajíc ekologicko-biologický analfabetismus. Školák v osmé třídě zná perfektně všeliké fyzikální zákony, dovede hravě vyjmenovat jak pracuje čtyřtaktní motor, ale nemá ani ponětí o základních ekologických zákonech, podle nichž se řídí život na zemi. A kolik dospělých se namáhá, aby se v tomto směru něco dozvěděli?

Živočichové byli rozděleni na užitečné a škodlivé. Užiteční se podporují, škodliví vybíjejí a výsledkem je často přemnožení něčeho jiného, s čím jsme nepočítali.

Dravci hrají v přírodě důležitou roli regulátorů početnosti a zdravotní policie mezi živočichy, jimiž se živí, tedy roli činitelů přirozeného výběru. Často jsou líčeni jako krvežízniví loupežníci, zabíjející vše na co přijdou. To je další důsledek nevědomosti, která obecně převládá. Jak moc bychom se mohli učit od tzv. primitivních národů. Kupříkladu kanadští Eskymáci říkají, že vlk dělá silného soba. A při tom je sob jejich jedinou potravou a právem by tedy mohli nenávidět vlka jako svého potravního konkurenta; oni si ho však váží. Nebo si vezměme úctu k šelmám u afrických domorodců apod., a srovnejme to s naším „civilním" názorem na tento druh živočichů.

Tvorové živící se lovem (ať už jde o dravce nebo šelmy) dávají zcela logicky přednost takové kořisti, která je pro ně snadněji dosazitelná, to znamená neduživé a churavé jedince, které se při lovu snaží dostihnout a zabít co nejrychleji, protože každá prodleva znamená další výdaj energie, tedy nepříznivou energetickou bilanci, a ztráta musí být vyrovnávána větší spotřebou potravy; není-li, hladoví. Jinými slovy — k ulovení neduživé kořisti musí vynaložit mnohem méně energie a námahy než při lovu zdravé. I kořist si totiž dlouholetým vývojem vypěstovala svůj obranný systém — kličkuje, uniká, využívá rostlinného krytu i ochranného zbarvení. Za oběť padnou jen ti slabší, kteří by své nežádoucí vlastnosti přenesli na potomky a tím ohrožovali i samotnou životaschopnost druhu. To platí o dravcích obecně. Ale jsou mezi nimi druhy, které patří mezi naše pomocníky, a přesto se k nim nechováme, jak by si zasloužili. Vezměme si jako příklad tolik diskutovanou káni lesní, mimochodem prohlášenou v Roku ochrany dravců za dravce roku. Přes celou řadu vědeckých rozborů, výzkumů a pojednání, jasně dokazujících, že potrava káně se skládá z 90 % ze škodlivých hlodavců (hrabošů a myší), je každým rokem uloveno mnoho set kání, v počtu daleko převyšujícím možnou populační hustotu ve státem uznaných bažant-

nicích, kde jedině je káně celoročně hájena. Ostatně podle posledních výzkumných zpráv dává i v těchto bažantnicích přednost hrabošům, jako kořisti pro ni dostupnější, než mladým bažantíkům. Ulovení zdravého dospělého bažanta u ní, pro její pomalost, nepřichází v úvahu. Káně ročně uloví 2000 hrabošů. Počítáme-li, že každý hraboš zlikviduje za rok 1 kg obilí, pak nám jedna káně zachrání dvě tuny obilí ročně. Hubení škodlivých hlodavců se provádí obtížným, nákladným a nebezpečným způsobem, protože jsou používány dosti silné chemické prostředky. A při tom se tak lehkomyslně zbavujeme takovéhoto přirozeného pomocníka.

U ostatních dravců je situace ještě horší. Patří v současnosti k našim nejohroženějším živočichům. U některých druhů už počet jedinců klesl pod reprodukční minimum, takže nejsou schopni dalšího množení. Kupříkladu sokol stěhovaný během posledních 20 ti let zcela vymizel z území Československa. Je krutým paradoxem, že právě on byl před léty vybrán Mezinárodní unií pro ochranu ptactva za našeho národního ptáka. Mnoho našich místních jmen, názvů obcí, kopců nese jeho jméno (Sokolov, Sokolí skála apod.), zpívá se o něm v lidových písních, je stále ještě symbolem pro přímost a bystrost a přitom už není. Ostříž se stal vzácností, zmizeli luňáci a motáci, silně prořídly stavy krahujců a jestřábů, ze setrvačnosti stále ještě považovaných za hojné. Zásluhu na těchto smutných faktech mají kromě pronásledování (na milost je brána snad jen poštolka, té však zase vybírají hnízda kluci) i další příčiny. Především však zvýšené množství chemických látek používaných v zemědělství. Organismy nedovedou tyto látky likvidovat a ty se v nich hromádí, takže poslední články potravních řetězců, kterými jsou právě dravci (ale i člověk!), už je dostávají v takové koncentraci, že dochází až k vážným poruchám i úplné otravě.

U řady dravčích druhů (hlavně z čeledi sokolovitých) je už možná jediná záchrana – umělý odchov, tedy totéž co provádí ing. Wagner v ZOO Dvůr Králové s africkou zvířenou. Tohle si uvědomili pracovníci Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Brně a rozhodli se zřídit stanici, která by odchovávala dravce a získaná mláďata pouštěla zpět do přírody. Stanice se nachází v bývalém zámeckém parku nedaleko Kyjova a jejím vedoucím je ing. Jaroslav Bárta, tišnovský rodák, kterého jsme mohli ještě před dvěma léty vidět v našem městě s dravcem na ruce. Jistě by nám mohl říci mnoho o tom, co to stálo námahy, práce a úsilí,než se odchovna dostala do stavu, v jakém je dnes, ale k tomu nám bude snad dovoleno vrátit se někdy příště. Důležité je, že se dostavily první úspěchy a letošního roku (pouhý druhý rok existence) zde bylo odchováno 9 mláďat. Nezbývá než držet palce ing. Bártovi a všem, co se snaží o záchranu těchto nádherných tvorů.

Josef Ptáček

Raroží samice krmí mláďata.
Foto: Josef Ptáček.

pro dospělé:

BÁLEK Fr. — **Martina**
Román z pohraničí po druhé světové válce

BRŮHOVÁ, M. — **Parcela**
Román tří generací rodiny Staňků a jejich vztahu k životu v dnešní době.

NOVOTNÝ, Josef — **Rok na Kanadské vsi**
Kniha o životě na kanadském venkově, o zvláštnostech kanadského školství a vztazích mezi lidmi.

RÁŽ, Roman — **Bludné kameny**
Román ztvárňuje rozdílné osudy tří bratří z chalupnického rodu na Českomoravské vysočině.

VRBOVÁ, Alena — **Když kakaut dozpíval**
Historický román z třicetileté války o osudech Harantů z Polžic.

ERBEN, V. — **Paměti českého krále Jiříka z Poděbrad**
Třetí část historického románu zahrnuje léta 1435—1437

FRANCIS, D — **Stopa vede za moře**
Dva detektivní romány z prostředí dostihového sportu.

KOTRBA, J. — **Olympijská dramata**
Soubor reportáží z XXII. OH v Moskvě 1980.

MAUROIS, A. — **Adriena aneb Život paní de la Fayette**
Románová biografie manželky francouzského politika.

PETIŠKA, E. — **Průvodce mladého muže manželstvím**
Román o muži do jehož života zasáhne náhlá smrt přítele a nečekané milostné dobrodružství.

Půjčovní doba:

dospělí:

pondělí, středa	8—11 hodin
úterý, středa, pátek	13—18 hodin

mládež:

pondělí, středa	12—17 hodin

Pobočky:

Tišnov II	— pátek	15.30—18.30
Hradčany	— pátek	16.00—19.00
Jamné	— sobota	12.00—16.00
Lomnička	— neděle	10.00—12.00
		13.00—15.00
Šerkovice	— středa	16.00—18.00
Štěpánovice	— pátek	16.30—19.30
Železné	— pátek	16.30—19.30

Program SZKP

Přeložené vystoupení MISTŘÍŇANKY se koná v pátek 30. října v sokolovně v 19.30. Platí zakoupené vstupenky.

Termín komedie Divadla na Vinohradech ZLATÍ HOŠI bude včas oznámen na plakátech. Vstupenky v předprodeji SZKP.

Večerní Brno s komedií C. K. POLNÍ MARŠÁLEK vystupuje v sokolovně v pátek *13. listopadu v 19 hodin.*

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NÁDRAŽÍ
ubytování a uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
dobrá kuchyně svatební hostiny.

RESTAURACE GRIL
uo dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA
bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

Na četná přání veřejnosti otiskujeme opět přehled dopravních spojení mezi Tišnovem a Brnem.

TIŠNOV - BRNO

V	4.10	- 4.53	
A	4.25	- 5.20	Dx
A	4.45	- 5.30	x
V	4.53	- 5.30	
V	5.13	- 5.50	x
A	5.17	- 6.05	x●
A	5.25	- 6.15	D
A	5.27	- 6.10	S
A	5.50	- 6.35	x
V	5.50	- 6.32	
A	6.35	- 7.30	Dx
A	6.35	- 7.20	x
A	6.46	- 7.30	x●
A	6.55	- 7.30	●
A	6.56	- 7.40	S●
V	6.57	- 7.34	
A	7.00	- 7.55	Da
A	7.06	- 7.50	x●
V	7.35	- 8.13	x
V	7.35	- 8.17	a
A	7.35	- 8.30	Dx
V	8.28	- 9.05	
A	8.28	- 9.00	●
A	9.00	- 9.55	D
A	10.00	-10.45	x
A	11.00	-11.50	Dx
A	11.10	-11.50	x●v
V	11.42	-12.25	
A	12.05	-13.00	Dx
A	12.18	-13.00	x●
V	12.26	-12.53	R
A	12.30	-13.25	Da
A	12.50	-13.35	x
A	13.10	-14.05	Dx
V	13.22	-13.58	
A	14.03	-14.35	●
A	14.48	-15.30	x●
A	14.55	-15.40	x
A	15.01	-15.40	x●
V	15.03	-15.40	
A	15.10	-16.05	D+
A	15.15	-16.05	Dx
A	15.55	-16.40	x
A	15.55	-16.50	Dx
V	16.02	-16.38	
A	16.33	-17.15	Nx●
V	16.35	-17.07	w
V	16.35	-17.18	aZ
V	16.49	-17.26	L,Zx
A	17.00	-17.45	x
A	17.10	-17.55	+
A	17.10	-18.05	Da
A	17.45	-18.40	Dx
V	18.08	-18.28	KL+
V	18.10	-18.47	
A	18.18	-19.00	+
V	18.56	-19.36	
A	19.00	-19.50	Dg
V	19.10	-19.49	
A	19.10	-19.50	+
A	20.00	-20.50	Dx
A	20.10	-20.45	x●
A	20.20	-20.55	x●
A	20.30	-21.20	D+
A	21.15	-21.48	Nw●
A	21.15	-21.46	N●
A	22.15	-22.45	N●
A	22.30	-23.15	Dx
V	22.50	-23.27	

Vysvětlivky:

A	autobus
V	vlak
x	jezdí v pracovní dny
+	jezdí v dny prac.klidu
S	jezdí v sobotu,není-li svátkem
a	jezdí v S a +
N	jezdí v den prac. klidu před x
b	jezdí v x a S
P	jezdí v prac.den no +
D	jede přes Drásov
●	jede od čerpadla nebo k čerpadlu
K	jede jen do Králova Pole
w	jezdí v prac.den před + či S
g	jezdí mimo S
R	rychlík
L	letní čas
Z	zimní čas
v	od vyhlášení

BRNO - TIŠNOV

V	1.10	- 1.50	
V	3.40	- 4.16	
A	4.15	- 4.49	b●
A	4.35	- 5.10	x●
V	5.24	- 6.03	
A	5.30	- 6.00	P●
A	5.40	- 6.25	x
V	5.53	- 6.19	R
A	6.10	- 6.52	x●
A	6.20	- 7.10	Da
A	6.25	- 7.15	Dx
A	6.35	- 7.15	S
V	6.44	- 7.25	x
V	6.50	- 7.36	a
A	7.00	- 7.50	x
A	7.30	- 8.20	x
A	7.40	- 8.10	a
A	8.05	- 8.55	D
V	8.15	- 8.52	
V	8.35	- 9.18	a
A	9.00	- 9.55	Dx
A	9.30	-10.00	x●
A	9.30	-10.25	Dx
V	10.52	-11.35	
A	11.00	-11.50	Dx
A	11.25	-12.20	D
V	12.00	-12.40	
A	12.05	-12.39	x●
A	12.20	-12.50	a●
A	12.25	-12.59	x●
A	13.00	-13.42	●
A	13.05	-13.50	x
A	13.50	-14.45	Da
A	14.00	-14.50	x
A	14.15	-15.06	x●
A	14.15	-15.00	x●
V	14.20	-14.57	
A	14.45	-15.15	x●
A	14.45	-15.35	Dx
V	14.51	-15.29	x
A	15.00	-15.55	Dx
A	15.00	-15.50	x
V	15.34	-16.12	w
A	15.45	-16.35	Dx
V	15.50	-16.27	
A	16.15	-17.05	D+
A	16.20	-17.15	Dx
A	16.40	-17.10	●
V	16.54	-17.20	R
V	16.59	-17.36	w
A	17.00	-17.45	x
A	17.00	-17.55	Dx
V	17.20	-17.58	
A	18.00	-18.45	x
A	18.05	-18.50	+
A	18.10	-19.00	DS
A	18.30	-19.25	D+
A	19.00	-19.50	Dx
A	20.10	-20.45	N●
A	20.18	-21.00	Nw●
A	20.45	-21.30	x
V	20.50	-21.10	KL+
V	20.57	-21.34	
A	20.58	-21.30	N●
V	21.37	-22.03	R
A	22.40	-23.20	x●
A	23.02	-23.40	x●

KINO PANORAMA

1. čt. — 17.30 hodin
● **ŽIV NEBO MRTEV**
Maďarský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

3. so — 17.30 a 20 hodin, 4. ne. — 20 hodin, 5. po — 17.30 hodin
● **ZTRACENÁ DUŠE**
Italský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

4. ne. — 17.30 hodin
SPRÁVNÝ KLUK
Sovětský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

6. út., 8. čt. — 17.30 a 20 hodin
● **MATĚJI, PROČ TĚ HOLKY NECHTĚJÍ?**
Česká filmová komedie. Trampoty nesmělého panice.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

10 so., 12 po. — 17.30 hodin
VYDRA TARKA
Anglický barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

10. so., 12. po. — 20 hodin, 11. ne. — 17.30 a 20 hodin
● **SLAMĚNÝ KLOBOUK**
Český barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

13. út., 15. čt. — 17.30 a 20 hodin, 14. st. — 17.30 hodin
● **UKRADLI TORZO JUPITERA**
Annie Girardotová, Philippe Noiret v hlavních rolích francouzské filmové veselohry.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

17. so., 18. ne., 19. po. — 17.30 hodin
KRAKONOŠ A LYŽNÍCI
Český barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

17. so., 18. ne., 19., po. — 20 hodin
● **PODZIMNÍ SONÁTA**
Švédský barevný film. V hlavních rolích Ingrid Bergmanová a Liv Ullmanová.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

20. út., 22. čt. — 17.30 a 20 hodin
● **NOVÁ STRAŠIDLA**
Italský barevný film. Dvanáct anekdot s nádechem černého humoru.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

24. so., 26. po. — 17.30 a 20 hodin
●● **NEVINNÝ (širokoúhlý)**
Italský barevný film. O veliké lásce a ještě větší nenávisti.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

25. ne. — 17.30 a 20 hodin
HIPODROM (širokoúhlý)
Sovětský barevný film. Záhadná smrt v zákulisí koňských dostihů.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

27. út., 29. čt. — 17.30 a 20 hodin
● **ZÁVISTIVEC**
Polský barevný film. Vzrušující sledování stopy psychicky narušeného vraha.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

31. so. — 17.30 a 20 hodin
TEN SVETR SI NESVLÍKEJ
Český barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

4. ne. — 9.30 hodin
DĚDA MRÁZ A ZLÝ VLK
Sovětský barevný film.

11. ne. — 9.30 hodin
MŮJ KAMARÁD LACHTAN
Americký barevný film.

18. ne. — 9.30 hodin
ŠEDÝ LUPIČ
Sovětský barevný film.

25. ne. — 9.30 hodin
POHÁDKA O ČERTOVI A KÁČE
Český barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice – 4261-81 – 456.12/81-Lá 194

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

LISTOPAD 1981 Ročník XII Číslo 11

MĚSTO - HRDINA

Na počátku Měsíce přátelství připomínáme si tímto — v roce 40. výročí napadení Sovětského svazu hitlerovským Německem — nesmírné hrdinství, které prokázal sovětský lid v nejtěžších dobách novodobé historie.

„Není to poprvé, kdy je Leningrad nucen postavit se na odpor zavilým nepřátelům. Avšak ani tentokrát se zákeřné plány nepřítele neuskuteční... Musíme zastavit vraždění sovětských lidí fašistickými vrahy, odvrátit smrtelné nebezpečí hrozící našemu městu."

Tato slova „Provolání ke všem pracujícím Leninova města" se stala od 31. července 1941 až do poloviny února 1944 — po 900 dnů a nocí — heslem každého obránce Leningradu.

Obsazením tohoto města a předpokládaným zničením baltského loďstva chtěl nepřítel získat nejpříhodnější námořní a pozemní cesty pro zásobování vojsk skupiny armád Nord a Mitte a nástupiště pro úder do týlu sovětských vojsk kryjících Moskvu. Leningrad měl být jako symbol socialistické revoluce zničen.

Osmého září 1941 se fašistům podařilo uzavřít kruh kolem města na Něvě. Téměř 2,5 mil. jeho obyvatel statečně vzdorovalo za nepředstavitelně těžkých podmínek. Přesto, že od poloviny téhož měsíce musely být sníženy dávky chleba na minimum (až na 150 gramů na den), dokázali dělníci leningradských závodů zdesateronásobit výrobu střeliva, vyrobit 713 tanků, 480 obrněných aut, postavit 25 km zátarasů a zákopů.

Významným dnem se stal 22. listopad 1941, kdy byla otevřením „Cesty života" na zamrzlém Ladožském jezeře prolomena "Hladová blokáda". Cestu se podařilo udržet po 152 dny. Současně probíhala evakuace obyvatelstva. Během léta 1942 bylo dopraveno do bezpečí na půl miliónu lidí.

Hodina odplaty nadešla 14. ledna 1944. Tisíce dělníků Leningradského frontu a baltského loďstva začaly drtit fašistickou obranu. Po 14 dnech urputných bojů byla blokáda prolomena. Město zaplatilo strašlivou daň. Nenahraditelná byla ztráta 614 803 mužů, žen a dětí, kteří zemřeli během blokády hladem. Za statečnost projevenou ve Velké vlastenecké válce byl udělen Leningradu titul „Město — hrdina".

(bach)

JUBILEUM KARLA SOUČKA

8. listopadu oslaví 50. narozeniny předseda Městského národního výboru v Tišnově soudruh Karel Souček. Je rodákem z Tišnova. Po absolvování průmyslové školy elektrotechnické v r. 1952 a po základní vojenské službě pracoval nejdříve jako zkušební technik ve vývoji MEZ Brno a od r. 1963 jako projektant v OSP Brno-venkov až do svého nástupu do funkce předsedy MěstNV v Tišnově v r. 1976.

S. Souček se stal členem KSČ v r. 1953 a jako komunista a funkcionář ROH a Svazarmu získával cenné zkušenosti, které uplatňuje ve své nynější náročné práci.

Poslancem MěstNV je nepřetržitě od voleb v r. 1957. V národním výboru prošel řadou funkcí — byl členem kulturně školské komise, předsedou komise plánovací a místopředsedou MěstNV (od r. 1971) a po volbách na podzim 1976 stanul v čele MěstNV jako jeho předseda a znovu byl zvolen po letošních červnových volbách.

Jako funkcionář MěstNV zabezpečoval s. Souček rozhodujícím podílem úkoly, které vytyčily pro práci volených orgánů místní správy XIV., XV. a XVI.

sjezd KSČ. Konkrétně se to projevilo úspěšným plněním volebních programů Národní fronty na léta 1971–75 a zejména 1976–80, kteréžto údobí patří k nejúspěšnějším v dějinách našeho města.

Za svou dlouholetou práci v národních výborech byl s. Souček již několikrát vyznamenán čestnými uznáními (k 20. výročí Vítězného února, za obětavou práci v r. 1971), pamětními medailemi (za dlouholetou a obětavou práci v r. 1970 a za socialistickou výchovu dětí a mládeže v r. 1980) a plaketou ONV k 50. výročí ČSSR.

Životopis s. Součka by byl neúplný, kdybychom se nezmínili také o jeho práci ve Svazarmu. Této činnosti se věnuje již téměř třicet let a dosáhl v ní pozoruhodných úspěchů, a to nejen jako významný funkcionář (dvacet let byl náčelníkem okresního radioklubu a předsedou okresní rady radioamatérství a dlouhá léta vykonával funkce na úrovni okresu a kraje), ale též jako aktivní svazarmovský závodník a reprezentant ČSSR. Za vynikající sportovní výsledky obdržel v r. 1964 titul mistra sportu. Od r. 1968 je členem ústředního radioklubu ČSR a v r. 1971 byl zvolen předsedou komise radiového orientačního běhu ústředního radioklubu ČSSR a jmenován státním trenérem této sportovní disciplíny.

Pod jeho vedením získali naši svazarmovci cenné výsledky na mistrovství Evropy v r. 1970, 1973 a 1977 a v r. 1980 na mistrovství světa. Také práce s. Součka ve Svazarmu byla oceněna čestnými uznáními, odznaky a medailemi, z nichž nejvýznamnější je medaile za zásluhy o rozvoj Svazarmu v ČSSR, za zásluhy při posilování obranyschopnosti vlasti a za masový rozvoj branné výchovy.

Úspěchy, kterých s. Souček dosáhl, nejsou náhodné. Jsou výsledkem dlouholeté, cílevědomé práce a obětavosti, schopnosti citlivého přístupu k lidem a v neposlední řadě i zápalu, s nímž přistupuje k řešení různých problémů.

Jsme rádi, že životní jubileum zastihuje s. Součka v dobrém zdraví a přejemu mu ze srdce hodně úspěchů i v další náročné práci předsedy MěstNV v Tišnově a též ve funkci státního trenéra ROB. (i)

Foto E. Polák

Karel Souček reprezentoval ČSSR v letech 1960–1967. Vidíme ho (první zleva) jako vítěze mezinárodního závodu v Harrachově v r. 1963 před A. Grečichinem (2.) a E. Kubešem (3.)

ZKVALITŇOVÁNÍ SLUŽEB JE AKTUÁLNÍ

O rozšiřování a zkvalitňování různých služeb obyvatelstvu slyšíme mluvit často při rozmanitých příležitostech. Je potěšitelné, že se nezůstává u slov. Také vznik Technických služeb v Tišnově byl motivován snahou po zkvalitnění na tomto úseku činnosti v našem okrese. Abychom se o práci tohoto nejmladšího tišnovského podniku dověděli více, navštívili jsme ředitele TS s. Jiřího Knoflíčka a požádali ho o odpovědi na několik otázek.

TZK: Soudruhu řediteli, proč vznikly v našem městě Technické služby a jaké jsou jejich úkoly?

S. Knoflíček: Technické služby v Tišnově vznikly na základě usnesení rady ONV Brno-venkov a zahájily svou činnost k 1. lednu 1980. Jejich hlavní náplní je provádění placených i neplacených služeb pro obyvatelstvo a organizace v našem okrese. Naše TS provádějí v 31 obcích svoz domovního odpadu a opravy veřejného osvětlení. Svoz odpadu zajišťujeme pěti speciálními vozidly Kuka a podílí se na něm pracovníci celkem 12,5 pracovními úvazky. Organizace svozu je zajišťována dvěma středisky, a to v Tišnově a ve Šlapanicích. Dále TS zajišťují v Tišnově údržbu místních komunikací a chodníků, údržbu veřejné zeleně, provoz sauny a koupaliště.

Kolik mají TS zaměstnanců a jakým způsobem jsou služby zajišťovány?

K zajištění odvozu popela mají TS, jak jsem se už zmínil 12,5 pracovních úvazků. Na zbývající činnosti se podílí 13 pracovníků a řídící aparát tvoří 5 pracovníků s plným a jeden s poloviční úvazkem. Musím však dodat, že při provádění nárazových a sezónních prací zaměstnáváme i brigádníky z řad důchodců a o prázdninách také studenty.

Takový mladý podnik, jako je váš, se potýká jistě s různými potížemi. Mohl byste nám říci, které obtíže považujete za nejtíživější?

Za hlavní potíže v naší práci považuji nedostatečné prostory pro mechanizační prostředky TS a ztísněné sociální podmínky pro naše pracovníky.

Zásluhou pracovníků Technických služeb byly výkopy pro položení plynového potrubí provedeny včas.

Všechny Kuka vozy musí garážovat na volném prostranství a pro pracovníky svozu PDO byly v areálu TS zabudovány mobilní buňky, které slouží jako sociální zařízení. Proto se nám jeví jako nejnutnější investiční záměr na 7. pětiletku výstavba areálu TS v Tišnově na Wágnerově ulici.

Nedostatečná je i vybavenost mechanizačními prostředky. Situace se zlepší po dodání metacího vozu IFA a rypadla K 162. Tyto mechanismy budou sloužit k mechanickému metení místních komunikací a k úpravě místní skládky v Tišnově.

Na úseku údržby a úpravy veřejné zeleně potřebujeme odpovídající techniku a odborného pracovníka — zahradníka. Potom by mohly být služby na tomto úseku prováděny kvalitněji.

Na úseku kádrové a personální práce je třeba TS posílit kvalifikovanými pracovníky, kteří by zodpovědně obsluhovali moderní techniku, jež je nezbytná k zajištění náročných úkolů.

Stává se, že občané potřebují odvést odpad, který není možno ukládat do popelnic. Je pamatováno i na tyto služby?

TS nebyly oprávněny provádět občanům tuto drobnou přepravu, avšak na základě vzniklé situace ve městě, kde není žádný přepravce tohoto druhu, podala rada MěstNV v Tišnově žádost k radě ONV Brno-venkov o povolení této činnosti. Po schválení radou ONV budou pravděpodobně odvozy občanům zajišťovány.

Občané často poukazují, že je ve městě nepořádek na ulicích i veřejných prostranstvích. Myslím si, že je to také tím, že máme na ulicích málo odpadových košů.

Co byste k tomu řekl?

S prováděním úklidu města úzce souvisí stav pracovníků v TS. Situace je na tomto úseku zatím neuspokojivá, protože úklid ve městě provádí jen jeden starý důchodce. Tuto otázku chceme v dohledné době zodpovědně řešit. Do konce roku budou TS vybaveny metacím vozem, takže úklid bude moci být prováděn pravidelně a kvalitně. Oblastní podnik služeb má na skladě dostatek popelových nádob, ovšem pro změnu dodavatele zatím však nebudou zcela pokryty požadavky na odpadové koše. Věřím, že již v příštím roce bude Tišnov vybaven dostatečným počtem těchto košů, do kterých budou moci občané odpad ukládat. Také do parků zajistí TS potřebné lavičky, aby si mohli občané na nich odpočinout. Ve spolupráci s MěstNV bude vypracován plán na údržbu čistoty parků ve městě. Problém máme se skládkou odpadků, protože jediná tišnovská skládka zatím není schválena, takže i touto otázkou se bude muset MěstNV zabývat.

Práce popelářů je nejen namáhavá, ale velmi potřebná.

Jak je to s objednáváním popelnic? Občané, kteří by chtěli koupit novou popelnici, dostanou odpověď, že ji však není možné přihlásit.

Objednávání popelnice je trochu širší problém. Z kapacitních důvodů

nejsme zatím schopni rozšiřovat svoz domovního odpadu. Pokud se jedná o nárůst menšího množství popelnic, snažíme se objednávky pokrýt. Každý zájemce o novou popelnici si ji může zakoupit v prodejně u s. Mičkové na Brněnské ulici, kde jsou v prodeji popelnice označené iniciálami TS. Tím je automaticky tato popelnice zahrnuta do pravidelného svozu domovního odpadu.

Chtěl byste něco říci občanům na závěr?

Byli bychom velmi rádi, kdybychom mohli zajišťovat služby k plné spokojenosti občanů. Je nutné, aby občanské výbory navázaly s TS užší kontakt, aby nám občané pomáhali zejména v udržování zelených ploch na sídlištích, zvláště pak tam, kde nelze využít techniku. Uvědomělým přístupem OV a vůbec všech občanů k veřejné zeleni bychom mohli nahradit i nedostatek pracovních sil na tomto úseku činnosti. Chtěl bych ještě upozornit občany, aby do popelnic dávali jen odpad, který tam patří. Při ukládání nevhodného odpadu dochází k častým poruchám strojního zařízení a to má vliv na kvalitu svozu PDO.

Na závěr bych chtěl občany ujistit že pracovníci Technických služeb se budou snažit zajišťovat úkoly, které jsou na ně kladené, k plné spokojenosti obyvatel v celé oblasti, kde tyto služby zajišťujeme.

Děkuji za rozhovor.

S vedoucím TS rozmlouval Zdeněk Juránek, který je též autorem fotografie na titulní straně (Pracovníci TS provádějí výměnu svitidla v Halouzkově ulici) i v textu.

SVÁTEK TIŠNOVSKÝCH VČELAŘŮ

Včelaři z Tišnova a okolí slaví dne 15. a 16. listopadu t. r. 80 let svého trvání slavnostní schůzí. Slavnostní schůze se bude konat v závodním klubu ROH ZSKN v Tišnově. Po slavnostním zahájení bude otevřena včelařská výstava, na které bude možno porovnat včelaření po staru s včelařením současným. Na výstavě si můžete prohlédnout úly, včelařské pomůcky a ostatní příslušenství s odborným výkladem. I nezasvěcení a zejména naše mládež uvidí na výstavce mnoho zajímavého, poučí se o životě včel, o trpělivé práci našich včelařů a lépe pochopí důležitost pěstování včel.

Na výstavě bude i občerstvení i možnost zakoupit si med, popřípadě ochutnat medovinu.

ZO ČSV pro Tišnov a okolí zve všechny příznivce i ostatní občany k prohlídce výstavy, zejména pak školní mládež, na kterou se včelaři zvláště těší.

Výbor ZO ČSV Tišnov

PIONÝRSKÝ TÁBOR

Pionýrská skupina při ZDŠ v Tišnově na Smíškově ulici pořádala letos opět 14denní pionýrský tábor ve Skryjích. Zúčastnilo se ho celkem 54 pionýrů z toho 25 pionýrů ze slovenské družební školy v Modré. I když podmínky byly doslova polní, moc se nám v táboře líbilo. Snad právě pro ty polní podmínky. Pro vodu jsme chodili do lesa, nakupovat do vzdálené vsi. Šéf kuchařem (zároveň i dobrým kamarádem) byl vojín Zdeno Šuhajda z vojenského útvaru v Řečkovicích.

Naše činnost byla velmi bohatá. Hráli jsme denní i noční branné hry, pořádali olympiádu v lehké atletice ,turnaj v kopané a vybíjené proti táboru na Vickově, tišnovští svazarmovci pro nás připravili Hon na lišku, chodili jsme na výlety a na mnoho jiných akcí.

Za pěkně prožitých 14 dní patří poděkování všem oddílovým vedoucím, hospodářce, kuchaři a s. skupinové vedoucí E. Flamichové, která celý tábor připravila a řídila.

Těšíme se na další pobyt ve Skryjích i na kamarády z Modry. Z. Smrkal

HLÁSÍ SE PONÝRSKÁ SKUPINA

Po prázdninách opět zasedáme do školních lavic a tím pro nás začíná nový pionýrský rok. V předešlém roce jsme plnili podmínky P–60.

Letošní rok je motivován 60. výročím rozhodnutí Komunistické strany Československa o utvoření organizace Rudých průkopníků a 60. výročí Všesvazové pionýrské organizace V. I. Lenina.

V měsíci září a říjnu na nás čekají úkoly, které musíme splnit. Jsou to: rozdělení pionýrů do oddílů, kádrové obsazení oddílů, volby pionýrského aktivu, registrace oddílů, hodnotící schůze kolektivu pionýrských pracovníků, oddílová volební shromáždění, skupinové volební shromáždění, branná hra ke Dni Československé lidové armády, brigáda v JZD Čebín a školení pionýrského aktivu. Přičiníme se, abychom všechny úkoly splnili včas a beze zbytku.

Závěrem děkujeme všem organizacím NF za odměny, které nám byly předány při městském hodnocení pionýrské hry P–60.

E. Sáblíková, ZDŠ Smíškova ul.

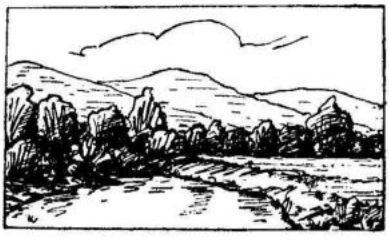
NEZAPOMÍNAJÍ NA DŮCHODCE

Tak jako každým rokem, i letos uspořádalo vedení závodu a ZV ROH Brněnských papíren, n. p., závod Tišnov, zájezd bývalých zaměstnanců, kteří jsou nadále odborově organizováni. Zájezd se uskutečnil dne 23. 9. 1981 a zúčastnilo se ho 46 důchodců. Na programu byla prohlídka města Znojma, dále návštěva nově renovovaného překrásného zámku Vranov nad Dyjí s projížďkou parníkem na Vranovské přehradě. Ukončení zájezdu bylo provedeno v Moravských Budějovicích prohlídkou města. Zájezd ze strany důchodců byl velmi kladně hodnocen, poněvadž o důchodce bylo dobře postaráno, a to i pokud se týká oběda a večeře. Účastníci byli nadšeni krásou zámku, na jehož opravu náš socialistický stát vynaložil částku 65 mil. Kčs a renovace trvala 6 roků. Z tradičně konaných zájezdů je patrno, že Brněnské papírny pamatují na své bývalé zaměstnance a tím zpříjemňují jejich zasloužený odpočinek.

Zúčastnění důchodci vyjadřují tímto poděkování organizátorům zájezdu.

Nov.

DOUBRAVNICKÉ OBRÁZKY

Doubravník pro svoje romantické údolí Svratky býval oblíbeným letoviskem. Pracující z Brna jezdili sem se svými dětmi vždycky na pár dní zotavit se z městkého kouře, prachu a zamoření plyny. Po roce 1945 se vše podstatně změnilo. Docházela obliby turistika, vžívala se výhodná rekreace ROH a pobyt v pionýrských letních táborech, začala móda chat. Těch, kteří na léto do Doubravníka přijížděli, valem ubývalo. Zacházely pěšinky letních vycházek, osiřela koupaliště u železného mostu, pod splavem i Sísovy „koupelky", břehy řeky zarůstaly. Až loni prodělalo celé to malebné údolí blahodárnou obrodu zásluhou náročné práce pilných rukou. V rámci plnění volebního programu, zaměřeného zde ke zvelebení vzhledu obce, byl všechen ten dříve divoký porost, znemožňující životodárný pohyb vzduchu a zastiňující dřívější krásné výhledy, v celém údolí kolem řeky radikálně vyřezán. Z houští zde zbyly jen pravidelné řady kmenů nesoucí nahoře pohledné

koruny vrb a olší. Ubylo nežádoucí zeleně a ukázala se zato v plné krásе nová výstavba obce.

Letošní léto se vydařilo. Po bohaté sklizni sena a zelené píce byla dobrá i úroda zrnin. Spokojenost a dobrá pohoda se proto rozhostily v našich obcích. A proto se to projevilo i v programu oddychu.

V Doubravníku uspořádali požárníci a mladí ze SSM pro diváky veselou podívanou. Na dravých vlnách Svratky pluly prámy, nesené trámy, starými autodušemi a barely, které postrkovali kupředu mladí lidé, odění v roztodivné „plavecké" oblečení.

Plaviáda netradičních plavidel byla v Doubravníku uspořádána již potřetí a získává každým rokem více a více na své popularitě a veselém ladění. Zásluhu na tom mají pořadatelé, kteří dovedou stále obohacovat program tohoto rozverného podniku. K hudbě a k podání čaje ztroskotancům na řece i zkřehlým divákům, kterých vroubilo řeku mnoho set, přibyly různé kratochvíle. Tak třeba dospělí mohli soutěžit v jízdě na kole přes řeku po úzounké lávce, pro děti byl mezi jiným připraven běh s nohama v pytli. I počasí bylo tradičně deštivé a chladné a voda v řece jako led.

Plavci, které dané tvrdé podmínky pasovaly na hrdiny, poněvadž jejich pouť nutně končila koupelí v mrazivých vlnách, i diváci, přestože se choulili v pláštích pod deštníky, vší té nepohody nedbali a dobře se bavili.

Vladimír Koželuha

KOMORNÍ HUDBA V TIŠNOVĚ

O hudebním životě v městě pod Květnicí, který má slavnou minulost, se psalo již vícekrát na stránkách TKZ. Je třeba říci, že tato tradice pokračuje do dnešních dnů. Všimněme si tentokrát hudby komponované pro malé obsazení, to je hudby komorní. V poslední době roste zájem veřejnosti o komorní hudbu, pořádají se koncerty např. v romantickém prostředí starých zámků, vybrané skladby znějí při vernisážích výstav i jiných slavnostních příležitostech.

Nejznámější komorní útvar je smyčcové kvarteto, složené ze dvou houslí, violy a violoncella. Tento útvar je schopen reprodukovat jemné a detailní odstíny hudební i výrazové. Není proto divu, že pro smyčcové kvarteto komponovali i největší hudební skladatelé všech dob.

Už dříve se pěstovala v hudebně založených tišnovských rodinách kvartetní hudba. Teprve založením hudební školy v r. 1949 ve městě vznikla příležitost pro soustavné pěstování komorní hudby. Již v r. 1950 existuje první smyčcové kvarteto v Tišnově, jehož členy jsou učitelé školy a místní hráči smyčcových nástrojů. Jsou to Václav Dětřich, Miroslav Katolický, Jaroslav Kobza, Aleš Smíšek, kteří se tak stávají průkopníky v tomto oboru. V průběhu dalších let se však obsazení kvarteta několikrát změnilo. Dalšími členy byli Bedřich Vala, Julius Svoboda, Kazimír Gajdoš a opět Aleš Smíšek. Veřejnost se s Tišnovským kvartetem postupně seznamovala při různých oslavách a záhy vstoupilo toto hudební těleso do povědomí tišnovské kulturní veřejnosti.

S příchodem zdatného houslisty Miroslava Hrona na lidovou školu umění a violoncellistky Hany Bahenské bylo možno založit nové kvarteto, doplněné houslistou Josefem Havránkem a violistou Alešem Smíškem. Hudební těleso vystoupilo v r. 1975 několikrát na veřejné krajské přehlídce komorních souborů „Hudba u krbu" na zámku v Třebíči, Tišnovští účinkovali vícekrát na ONV Brno-venkov u příležitosti rozloučení s učiteli–důchodci a zpestřili také programy koncertů Klubu přátel hudby při LŠU v Tišnově.

Obsazení kvarteta se opět změnilo s příchodem nového člena, hráče druhých houslí Vlad. Dokládala a violisty Jana Kubínka. Violoncellový part připadl tentokráte A. Smíškovi. V tomto obsazení vystoupilo hudební těleso

na slavnostní akademii lidových škol umění okresu Brno-venkov v Rosicích a Ivančicích. Velký ohlas má kvarteto zejména při zahajování výstav místních výtvarníků i z okolí. Vystupuje postupně na vernisážích akad. malířů Viktorina, K. Formánka, J. M. Najmra a Fr. Štěpána. V novém obsazení (M. Hron, Zd. Dostál, Jan Kubínek, Aleš Smíšek) vystoupilo Tišnovské kvarteto 17. listopadu 1979 na výstavě tišnovských výtvarníků, kterou uspořádal KPVU v Tišnově, a dále 22. prosince 1979 na soutěžní výstavě fotoamatérů Tišnov a Tišnováci.

V živé paměti je poslední vystoupení Tišnovského kvarteta v červnu letošního roku při vernisáži výstavy obrazů zasloužilého umělce akad. malíře Aloise Lukáška, kterou uspořádal KPVU v Tišnově. V důstojném prostředí nové společenské místnosti Pod Klucaninou jsme vyslechli Úryvky z melancholických procházek Milana Blatného, Andante ze smyčcového kvarteta Es od Dietterse von Dittersdorfa a Allegretto ze smyčcového kvarteta Zdeňka Blažka. Byl to opravdu hluboký umělecký zážitek, který důstojně obohatil tuto významnou kulturní událost v Tišnově, a přítomní jej odměnili nadšeným potleskem.

Přejeme Tišnovskému kvartetu, aby pod vedením A. Smíška bylo úspěšné i v budoucnu a mohlo tak obohacovat tišnovský hudební život.

Václav Borek

VYSTAVUJÍ RANNÍ

V zasedací síni MěstNV se uskuteční ve dnech 22. až 29. listopadu výstava obrazů, kreseb a grafiky, kterou pořádá klub přátel výtvarného umění v Tišnově. Naše veřejnost bude mít tentokrát příležitost seznámit se s tvorbou příslušníků rodiny Ranných.

Emanuel Ranný (29. 12. 1913) studoval na akademii výtvarných umění v Praze u prof. Šimona. Od roku 1951 působil jako profesor figurálního kreslení na Střední uměleckoprůmyslové škole v Brně. Je členem Svazu českých výtvarných umělců. Zúčastnil se řady výstav doma i v zahraničí, jeho tvorba je zastoupena ve sbírkách Moravské galerie v Brně, Národní galerie v Praze, Muzea dělnického hnutí v Brně a Horácké galerie v Novém Městě na Moravě.

Michal Ranný (30. 7. 1946 — 6. 2. 1981) studoval na Akademii výtvarných umění v Praze u národního umělce prof. Františka Jiroudka, zúčastnil se výstav u nás i v zahraničí. Jeho práce jsou ve sbírkách Galerie hl. města Prahy a v dalších galeriích (Ostrov n. Ohří, Litoměřice, Hluboká n. Vltavou, Olomouc a Nové Město na Moravě).

Emanuel Ranný ml. (3. 2. 1943) studoval na střední uměleckoprůmyslové škole v Brně u prof. Zeminy a Coufala. V současné době působí jako výtvarník v n. p. Elitex v Třebíči. Je registrován u Českého fondu výtvarného umění. Zúčastnil se výstav v Třebíči, Jihlavě, Velkém Meziříčí a ve státním zámku Jaroměřice nad Rokytnou.

Z tvorby Zd. Ranné.

Zdenka Ranná (17. 5. 1919) je autodidaktem, vystavovala své figurální akvarely, zátiší i krajiny na společných výstavách výtvarníků tišnovského okresu ve čtyřicátých a padesátých letech a před třemi lety na výstavě KPVU v Tišnově. V krajské soutěži LUT obdržela čestné uznání.

Zveme naši veřejnost na vernisáž, která bude v neděli 22. listopadu v 10 hodin v zasedací síni na radnici.

(vb)

VLASTA ŠANDEROVÁ

V úterý 22. září 1981 jsme se rozloučili v brněnském krematoriu s PhDr. Vlastou Šanderovou. Odešla náhle ve věku 69 let uprostřed pilné práce ve svém juliánovském bytě v neděli 13. září t. r.

Přišli se s ní rozloučit přátelé, kolegové i žáci. Za ně za všechny nad její rakví promluvily ředitelka tišnovského gymnázia prof. Zdenka Dobřická, paní Anna Křičková, vdova po básníku Petru Křičkovi a Vilma Volková za Osvětovou besedu v Hutisku-Solanci. Za Karasovo divadlo se s dr. Šanderovou rozloučil Josef Sobotka. Smuteční obřad byl uveden básní Petra Křičky Jedna lomeno jednou v přednesu zasloužilé umělkyně Vlasty Fialové, která byla také žákyní prof. Šanderové. Slova, jež zazněla v proslovech na rozloučenou, výstižně vyjádřila bohatý život zesnulé, kterou charakterizovala velká píle, obětavost, takt, široký rozhled a zaujetí pro věc.

Vlasta Šanderová se narodila 23. února 1912 v Brně a tomuto městu zůstala věrná po celý svůj činorodý život. Po absolvování filozofické fakulty tehdy Masarykovy univerzity působila od druhé poloviny třicátých let jako středoškolská profesorka češtiny a dějepisu. Svou činností se však neuzavírala jen do stěn školních budov, ale pracovala i veřejně v oblasti kultury se zaměřením na divadlo a literaturu. Z toho jakoby se vymykala její disertační práce, která je jazykovědného zaměření. (Její práce Archaismy v díle Aloise Jiráska byla obhájena 8. 5. 1946 jako 200. doktorská disertace, která vznikla na brněnské filozofické fakultě od jejího založení.)

Od roku 1952 učila dr. Šanderová na gymnáziu v Tišnově, kam přešla po několikaletém působení na gymnáziu husovickém, a zůstala tu až do odchodu do důchodu v r. 1969. V našem městě potkala nejen řadu nových přátel, ale svým aktivním vztahem k jeho veřejnému dění se stala výraznou postavou tišnovského kulturního života padesátých a šedesátých let. Dr. Šanderová záhy našla cestu do kolektivu Karasova divadla, pracovala po několik volebních období v kulturně školské komisi MěstNV a svými schopnostmi se snažila pomáhat i při různých akcích politických i společenských.

V Karasově divadle působila jako pečlivá kulturní referentka, a pomáhala též při výběru her, úpravě textů apod.

Spolupráce s Karasovým divadlem trvala doslova do posledních chvil života. Vždyť poslední její rukou upravený text starší hry, určený pro loutkový soubor Mladost, přišel do Tišnova poštou až v pondělí 14. září t. r.

Dr. Šanderová iniciativně navázala kontakty s rodinou spisovatele J. F. Karase, které vyústily v dnešní družbu Karasova divadla s Osvětovou besedou v Hutisku-Solanci, kde spisovatel několik let žil a tvořil. Její vědecký zájem o dílo J. F. Karase vyvrcholil v sice drobném, ale velmi cenném díle Návrat do města pod Květnicí (vydáno v Tišnově roku 1976 u příležitosti 100. výročí spisovatelova narození). Dr. Šanderová připravila též výběr z Karasových pamětí nazvaný Tišnov mého dětství a mladí, který byl vydán v roce 50. výročí jeho úmrtí letos na počátku roku. Čtenářská obec ji zná také z celé řady obsáhlejších a drobnějších příspěvků v TKZ i v jiných novinách a časopisech, jimiž přispěla k poznání kulturní historie našeho kraje.

Je třeba též připomenout, že všechnu tuto práci dělala dr. Šanderová bez nároku na honorář, obětavě a nezištně.

Jako učitelka vedla své studenty a žáky k poznání děl nejen národních klasiků, ale i básníků našeho kraje Františka Halase, Petra Křičky a dalších. Mezi svými kolegy a žáky si získala velkou autoritu širokým rozhledem ve svém oboru i přátelským přístupem k nim.

Je skutečně těžké postihnout v takovémto krátkém rozsahu všechnu práci, kterou dr. Šanderová pro Tišnov vykonala.

Odchod dr. Šanderové je pro naše kulturní dění velkou ztrátou. V našich myslích však bude uchována čistá vzpomínka na člověka, jehož práce přinášela obohacení všem.

Karel Fic

ČESTNÉ UZNÁNÍ PRO TKZ

V rámci letošních oslav Dne tisku, rozhlasu a televize se uskutečnilo již tradiční slavnostní shromáždění na našem okrese dne 17. září 1981 v zasedací síni OV KSČ Brno-venkov v Brně na tř. Obránců míru. Shromáždili se tu zástupci redakce Směru, závodních, družstevních a místních zpravodajů spolu s pracovníky PNS a pošt, dopisovateli, členy tiskové komise OV KSČ a dalších složek, které pracují v oblasti hromadných sdělovacích prostředků. Hlavní projev pronesl tajemník OV KSČ pro ideologickou práci s. Jan Šmehlík. Zdůraznil úkoly, které pro tisk vytyčil XVI. sjezd KSČ, i s ohledem na dnešní politickou situaci. Poděkoval též všem za vykonanou práci. Po diskusi, v níž vystoupili dopisovatelé, zástupci Svazu novinářů a další, se uskutečnilo předání čestných uznání pro nejlepší kolektivy a jednotlivce. Z rukou s. Šmehlíka, místopředsedy ONV s. Klementa Adama, zástupce krajské organizace Svazu novinářů s. Pařízka a dalších obdrželi čestná uznání i pracovníci z Tišnova. Čestné uznání pro redakční kolektiv našeho zpravodaje převzal dr. Fic; dále byla tímto způsobem oceněna práce rozhlasového kolektivu agitačního střediska při MěV KSČ v Tišnově a z jednotlivců s. Marie Kupská, vedoucí novinového stánku u Humpolky za rozšiřování stranického tisku.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem přátelům a známým, kteří se přišli rozloučit s naším drahým manželem a tatínkem **s. Otakarem Pařízkem.**

Zvláště děkujeme zástupcům OV KSČ, ředitelství Modety Jihlava, vedení i pracovníkům Modety Tišnov, jakož i MěstNV a sboru pro občanské záležitosti za slova útěchy a za soustrastné projevy, kterými se snažili zmírnit náš veliký zármutek.

Jménem rodiny Božena Pařízková, manželka.

Děkujeme profesarskému sboru, členům Karasova divadla a občanům Tišnova za účast při rozloučení s profesorkou **PhDr. Vlastou Šanderovou.**

Rodina Šanderova

Za účast při posledním rozloučení s paní **Marií Zemánkovou** i za projevy soustrasti děkuje

Karel Zemánek, manžel

Děkuji za účast při posledním rozloučení s panem **Karlem Mudrochem** a za všechny projevy soustrasti.

Věra Mudrochová, manželka

BLAHOPŘÁNÍ

U příležitosti významného životního jubilea srdečně blahopřejeme panu **Františku Wágnerovi** a děkujeme mu za dosavadní spolupráci. Do dalších let přejeme dobré zdraví a pohodu.

Redakce TKZ

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

14. 11. **Jaroslav Zemánek,** Jiráskova 609
14. 11. **Milada Lišková,** Na zahrádkách 833
16. 11. **Marie Misařová,** Palackého 1032
17. 11. **Alžběta Kašparcová,** Jungmannova 70
26. 11. **Jarmila Hošková,** Polní 640

75 let se dožívají:

10. 11. **František Klimeš,** Rudé armády 722
13. 11. **Anna Crhová,** Porta coeli 1001
17. 11. **Emil Just,** Ve dvoře 1014
25. 11. **František Halačka,** Jamné 36
25. 11. **Albína Křihová,** Leninova 1626
27. 11. **Marie Halalová,** Smetanova 642

80. a vyšší narozeniny oslaví:

2. 11. **Bohumil Vykypěl,** Za klášterem 1194. Dožívá se 88 roků.
2. 11. **František Oharek,** Za mlýnem 1155. Dožívá se 90 roků.
4. 11. **Emilie Jůzová,** Lomnická 404. Dožívá se 83 roků.
4. 11. **Karolina Císařová,** Smíškova 840. Dožívá se 82 roků.
4. 11. **Karel Mazánek,** Trmačov 364. Dožívá se 81 roků.
9. 11. **Alžběta Chutná,** Purkyňova 1685. Dožívá se 82 roků.
9. 11. **Ludmila Láníková,** Hradčany 56. Dožívá se 83 roků.
10. 11. **Josef Peňáz,** Trnec 659. Dožívá se 84 roků.
16. 11. **Marie Vostrejžová,** Na rybníčku 629. Dožívá se 92 roků.
16. 11. **Anna Machová,** Hradčany 67. Dožívá se 83 roků.
17. 11. **František Wágner,** Jiráskova 854. Dožívá se 80 roků.
19. 11. **Olga Filová,** Šerkovice 42. Dožívá se 81 roků.
20. 11. **Marie Krejzková,** Šerkovice 23. Dožívá se 87 roků.
20. 11. **Karel Špaček,** Na Stráňově 1294. Dožívá se 83 roků.
26. 11. **Růžena Chroncová,** nám. 28. října 26. Dožívá se 87 roků.
29. 11. **Augustin Navrátil,** Mánesova 743. Dožívá se 81 roků.
29. 11. **Marie Dokoupilová,** Hybešova 511. Dožívá se 80 roků.

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Jan Hájek

U HRADU PERNŠTEJNA

Prastarý právovarečný dům č. 70, nynější pohostinství „Na Pernštejně" — původně lazebna s krčmou —, je jedním z památníků minulosti našeho města.

Pokud záznamy sahají, byl dům ještě v r. 1810 v majetku rodu významných tišnovských lazebníků — chirurgů Linhartů.

Poslední rodový držitel tohoto domu byl lazebník Karel Linhart, otec brněnského pevnostního ranhojiče — chirurga Františka Linharta, nar. 14. 3. 1777 v tomto domě, zkouseného 27. 1. 1811 v Brně, který úspěšně ve vězeňské cele v Brně na Špilberku amputoval nohu italskému karbonáři Pietro Maroncellimu.

Jeho spoluvězeň, slavný italský básník Silvio Pelico, napsal knihu vzpomínek „Z mých žalářů", v níž vylíčil svůj pobyt ve věznicích v Miláně, Benát-

kách a hlavně v Brně na Špilberku. Tato kniha byla přeložena do všech světových jazyků a je v ní i pochvalná zmínka o tišnovském rodáku, pevnostním chirurgovi Františku Linhartovi, kterému po úspěšně skončené operaci podal Maroncelli vlastní rukou růži.

V březnu r .1943 přichází do Tišnova dopis z Itálie. Univerzitní profesor dr. Atilio Cattarini z Říma živě se zajímá o genealogii tišnovských Linhartů. Píše o úspěšné amputaci provedené na uvězněném italském vlastenci tišnovským rodákem, pevnostním chirurgem Františkem Linhartem.

Od lazebníka Karla Linharta přechází dům koupí ze dne 27. 6. 1810 do majetku zámožného tišnovského měšťana Františka Duchoslava, který na něm hospodařil do 10. 3. 1833, kdy dům odprodává za 2000 zlatých konvenční měny Josefu Petterovi. (František Duchoslav byl v letech 1814–1828 majitelem předklášterské papírny.)

Od Josefa Pettery kupují dům dne 4. 1. 1840 za 4800 zlatých konvenční měny Josef a Veronika Badalovi a odevzdacím listem ze dne 3. 1. 1963 přechází do majetku Jana a Emilie Trantýrkových.

V tomto roce (1863) je v Tišnově v domě u Bílých, čili u Křenků internován diktátor nezdařeného polského povstání Marian Langiewicz. Pobyt Langiewiczův v Tišnově uvedl naše město ve známost po celé Evropě. V Trantýrkově hostinci „U hradu Pernštejna" přebýval častý návštěvník Langiewiczův Polák Alexander Žirkewicz. V pokoji, který obýval, byl později nalezen provazový žebřík a dlouhý popruh. Předměty se však nedostaly do rukou úřadů, protože hostinský Trantýrek nález zatajil a uchoval doma jako rodinnou památku. To však byl již Langiewicz po nezdařeném útěku dopraven dostavníkem z Tišnova přes Černou Horu do Rájce a pak vlakem do pevnosti Josefova.

V roce 1866, opět za majitele Jana Trantýrka, stává se dům svědkem krvavé bitky mezi ustupujícím vojskem rakouským a stihajícím ho předvojem pruským.

Současný písmák popisuje tuto v pravdě krvavou bitku slovy:

Výjev z prusko-rakouské války roku 1866.

Rozzuření Prušáci, kteří měli přesilu, zatlačili rakouské hulány z těsné Klášterské ulice před hostinec „U hradu Pernštejna", kde nastala krvavá řež znovu. Píky a šavle se mihají v rozpáleném vzduchu. Koně tančí po zadních nohách, od hub jim stříká pěna na zdi domů. Kromě pík a šavlí se dostaly ke slovu také karabiny. Podkovy koní v boji zdivočelých a tancujících po hrbolatých „kočičích hlavách" městského dláždění se prudkými nárazy utrhovaly a létaly vzduchem. Pruský major Schak, byv sražen hulánskou pikou, s koně, klesá mrtev k zemi. Bitka zuří dále širokou ulicí až k masným krámům a Panskému domu. Zranění koně bez jezdců pobíhají po ulici pokryté mrtvolami. Válí se tu v krvi a prachu rakouské čáky vedle pruských přilbic. V blízkém úvoze (nyní silnice k nádraží), kde smrt rovněž krutě řádila, blýská se mezi mrtvolami a potrhaným řemením množství šavlí, přelomených pík a karabin.

Letošního roku dne 11. července od ní uplynulo 115 let.

Zájezdní hostinec „U hradu Pernštejna" kupují 30. 3. 1885 Emanuel a Anna Orátorovi a dne 30. 6. 1891 Václav a Klementina Dvořáčkovi, jejichž potomci vlastní dům dodnes.

Hospoda „U hradu Pernštejna", z jejíž bytelných zdí dodnes čnějí střely z pruských „jehlovek" z války v šestašedesátém a z jejíhož přehlubokého sklepení proudí již od dávného středověku do prostorné piterny zlatistý lahodný mok, který si mlaskavě pochvaluje každý labužník „pivapitel", je po pravdě řečeno, památníkem tišnovské minulosti.

Dům má také tajnou podzemní únikovou chodbu.

Starý Tišnov ve fotografiích Františka Wágnera

Středověká tvrz zvaná Dvůr i s okolními staveními na Cáhlovské ulici mu sela ustoupit nové výstavbě sídliště U Humpolky v roce 1969.

SPORT

FOTBALISTŮM TO VYŠLO!

Dlouhých pět let byli tišnovští fotbalisté nuceni prokazovat své schopnosti pouze ve třetí třídě, tedy na předposledním stupínku soutěžního schodiště. V loňském roce se už — už zdálo, že konečně vystoupí alespoň o krok výš, ale jediný bod ztráty na první místo postupové ambice zmařil. Celý kolektiv toužil po tom, dokázat hned v následující sezóně, že tišnovská kopaná patří do okresního přeboru a útočil tedy hned od začátku na nejvyšší příčku. Zimní přestávku sice ještě trávil v zákrytu za vedoucími Zakřanami, ale hned v prvním jarním kole tohoto soupeře na domácí půdě porazil a učinil tím rozhodný krok ke splnění cíle. V konečném účtování pak všechny své soupeře nechal se značným bodovým odstupem za sebou.

„Byla to jedna z nejúspěšnějších sezón posledních let," říká trenér mužstva Pavel Mužík, „i když co do fotbalové krásy a výkonu byla ta předcházející lepší." Když pak hovoří dále o příčinách úspěchu, vzpomene v první řadě na kolegy ze zaměstnání, kteří mu velmi často ochotně vyhověli, když potřeboval kvůli kopané vyměnit směnu, a děkuji rozněž výboru oddílu v čele s předsedou ing. Bahenským. Ale vraťme se zpět k vlastnímu fotbalu:

„I když to na začátku soutěže moc na postup nevypadalo, přece jen je třeba říct, že nám vyšel hlavně podzim — jaro bylo zejména po herní stránce o něco horší. V podzimní části jsme 7× vyhráli, 4× remizovali a 2× prohráli; dařilo se hlavně Schallerovi, který nastřílel 10 branek, tedy víc než polovinu gólů celého mužstva. Je sice pravda, že je to jednostranný, vyloženě koncový hráč, ale ostatní hráli na něho a on proměnil všechno, co mohl, takže rozhodně splnil svou úlohu. Výsledkově bylo ovšem jaro lepší — 11 vítězství, 1 remíra a 1 porážka v Ivančicích, kde nás dost poškodil rozhodčí a kde si přítomní fotbalisté Řeznovic, našeho největšího soupeře, spokojeně mnuli ruce. Po 19. kole byli jen o jeden bod za námi, ale po porážce doma s Deblínem už v podstatě odpadli. Na jaře se naopak nedařilo Schallerovi, který skóroval pouze třikrát — nejlepším střelcem jara byl s 6 brankami Fic, přestože nehrál stabilně. Kuriozitou byla sestava obrany v zápase s Ketkovicemi — byla to patrně nejstarší obranná řada, jaká kdy v Tišnově hrála: Flamich (36 let) — Brychta (30) — Kovář (38) — Harák (41), čili v součtu 145 let! Pečeti našeho postupu pak bylo vítězství 6 : 0 v poslední kole, dokonce venku. Z hráčů je třeba vyzvednout především brankáře Uryče, za něhož nemáme náhradu, takže pořád jenom trneme, aby se náhodou nezranil nebo neonemocněl — kromě něj podávali stabilně spolehlivé výkony Brychta, Flamich, Švábenský. Na podzim byl vůbec nejlepším hráčem Polák, jeden z mála obránců, hrajících tvrdě a přitom čistě. Kluci si z něj dokonce dělají legraci, že při každém zákroku ublíží spíš sobě než soupeři. Jaro už mu bohužel nevyšlo. Na úspěchu má určitě podíl i dobré vybavení mužstva míči a dalšími nutnými tréninkovými pomůckami."

V mezidobí mezi dvěma sezónami býval v Tišnově tradičně na programu Memoriál Františka Hanáka. Po 17 letech jeho trvání se výbor oddílu rozhodl v dalším období už tento turnaj nepořádat — i tak se tato akce dočkala mnohem více ročníků, než je u podobných soutěží v menších oddílech zvykem. K přerušení tradice patrně přispěly i lapálie s putovním pohárem. Nejprve odmítl trojnásobný vítěz Dukla Brno putovní trofej vrátit, koupila se tedy nová a ta se zase pro změnu rozbila. Významnou sportovně společenskou náhradou však bylo bohatě navštívené utkání Baníku s internacionály pražské Dukly. Pro hráče to byla určitá odměna za vybojovaný postup, pro sportovní veřejnost zase milá příležitost znovu vidět někdejší špičkové hráče. Domácí nastupovali s příliš velkým respektem a prohráli nakonec 1 : 3, ovšem výsledek v tomto klání nebyl rozhodující.

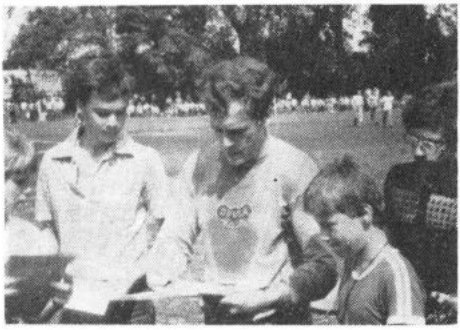
A jsme v časové posloupnosti už u nové sezóny. Do uzávěrky tohoto čísla (konec září) nováček okresního přeboru Baník Tišnov zatím neprohrál a přestože měl o zápas méně než ostatní celky, byl v tabulce na třetím místě. Je to start víc než povzbudivý — po vítězství 5 : 1 v Babicích ve druhém kole některým příznivcům (i z řad funkcionářů) narostla křídla natolik, že začali razit dnes velmi populární větu, podle níž Baník okresním přeborem jen „prolítne jako nůž máslem a zastaví se až v 1. třídě". Trenér Mužík je ovšem v prognózách daleko střízlivější — pro podzimní polovinu zvolil jako cíl umístit se do 10. místa, ovšem maximálně s čtyřbodovou ztrátou na špičku. Vycházel při tom z toho, že v předešlých letech byl přebor velice vyrovnaný a kalkuloval i s tím, že některé zápasy nemusí mužstvu vyjít, takže trvalý pobyt na špici tabulky nemusí být zákonitostí. Buďme rádi, že je situace zatím lepší, než se plánovalo. Pokud jde o složení mužstva, objevily se dvě nové tváře — vojáci Oravec a Gajdoš, kteří do kádru dobře zapadli a připojili se tak k další posile Dvořákovi (ten ovšem přestoupil do Tišnova už v minulé sezóně). Nyní se očekává příchod dalšího hráče — Balaže z Trnavy, který by měl být velkým přínosem. Bohužel se opět „nevydařilo" plánované doplnění týmu vlastními dorostenci. Místo očekávané pětice mladých, kteří měli hrát za A či B mužstvo, přichází v úvahu zatím jen Juránek a snad i Musil, který je však momentálně bohužel z formy, i když se do něj na jaře vkládaly největší naděje. Talentovaný Minařík se přestěhoval do Kuřimi a někteří další nehrají vůbec, snad prý i proto, že se obávají příliš velké tréninkové zátěže. Což je samozřejmě škoda.

Pravidelným návštěvníkům Ostrovce jistě neuniklo, že oddíl rozšířil svůj stánek o další přístavek ke kabinám, který vybudoval dá se říci v rekordní době. I to je důkaz, že se dnes kolem tišnovského fotbalu točí lidé zapálení, kteří dokáží věci věnovat spoustu volného času. To je devíza, která po-

Fotbalisté Baníku, vítěz III. třídy 1980/81. V horní řadě zleva jednatel oddílu Čuma, Flamich, Kovář, Brychta, Harák, trenér Mužík, vedoucí družstva Sýkora, Dallis, Hovorka, Musil a Uryč. V dolní řadě Fic, Hájek, Schaller, Polák, Dvořák, Koudelka a Švábenský.

máhá zastínit případné nadále existující nedostatky v práci oddílu. Za sebe bych chtěl zdůraznil, že nejlepším příkladem člověka takto obětavého je právě trenér Mužík, jehož poctivý přístup k věci a upřímný zájem o další vzestup tišnovské kopané je na místní poměry téměř nevídaný. Přejme mu, aby se mu podařilo přivést mužstvo opravdu alespoň do té 1. B třídy — tedy do soutěže odpovídající významu dvanáctitisícového města. (vt)

Ivo Viktor podepisuje zájemcům svou knihu „Můj dres č. 1" po zápase internacionálů Dukly v Tišnově.

I. ročník Běhu Klucaninou

V sobotu 19. září se uskutečnil první ročník Běhu Klucaninou. Start a cíl byl před domem soustředěné pečovatelské služby na Purkyňově ul. Trať vedla lesními cestami na Klucanině, byla pečlivě vyznačena barevnými stuhami, směrovkami i kilometrovníky. Na trati bylo pět kontrol v místech změny směru běhu. V prostoru startu a cíle, kterým závodníci probíhali třikrát, byla též občerstvovací stanice a časoměřiči, kteří podávali informace o průběhu na trati.

Závod byl odstartován v 10 hodin. Již po prvních kilometrech bylo zřejmé rozdělení účastníků do dvou skupin podle výkonu. Od startu šel do čela Bořivoj Chromý, pokračující v rodinné běžecké tradici. Zvítězil způsobem start—cíl. Pouze první okruh s ním vydržel běžet Ivo Buchta ze Šerkovic „Přepálil" začátek a v posledním okruhu klesl na čtvrté místo. Nakonec sice skončil třetí, ale o umístění musel úporně bojovat s MUDr. Petrem Burešem, kterého v cíli předstihl pouze o prsa. Druhý byl Vladimír Chocholatý po velmi dobrém a spolehlivém výkonu, pátý skončil Vít Buchta ze Železného. Zajímavý byl též boj o šesté místo, které nakonec obhájil Jan Bednář před Dalibrem Procházkou, oba z Tišnova.

A zde jsou výsledky závodu na 15 km:

1.	Bořivoj Chromý	Tišnov	0:52:19,5
2.	Vladimír Chocholatý	Tišnov	0:53:00,3
3.	Ivo Buchta	Šerkovice	0:54:36,2
4.	MUDr. Petr Bureš	TJ Univerzita Brno	0:54:36,2
5.	Vít Buchta	TJ Železné	0:55:06,5
6.	Jan Bednář	Tišnov	1:05:22,6
7.	Dalibor Procházka	Tišnov	1:05:22,9
8.	Karel Smolka	Tišnov	1:10:23,2
9.	Vladimír Cvrkal	TJ MEZ Drásov	1:15:22,4
10.	Lubomír Drábek	TJ MEZ Drásov	1:15:22,5

V cíli při vyhlášení výsledků čekaly na prvních pět závodníků upomínkové dárky, první tři obdrželi medaile a všichni zúčastnění dostali diplomy. Závod se konal za ideálního počasí, nepršelo ani nebylo příliš teplo.

Škoda jen, že byl menší počet účastníků jak závodníků, tak diváků, ačkoliv Běh Klucaninou měl vcelku dobrou propagaci.

Bouhžel na propozice zaslané TJ Baník Tišnov a zvlášť oddílům turistiky, kopané a házené nikdo nereagoval. Snad se zalekli délky tratě nebo srovnání s neregistrovanými běžci. Škoda, neboť pořadatelé byli připraveni na účast daleko vyšší.

Organizátoři děkují všem, kteří pomohli s přípravou závodu, časoměřičům K. Šudákovi, J. Chlupovi, fotoreportéru M. Loskotovi a v neposlední řadě též obyvatelům DSPS, kteří umožnili zapojit rozhlas, půjčili lavičky a přišli se podívat.

Věříme, že si v příštím roce nedáte ujít příležitost shlédnout tento pěkný sport i vy.

—chý—

Závodníci na startu Běhu Klucaninou. S číslem 5 Vít Buchta, 4 Ivo Buchta, 2 Bořivoj Chromý, 6 MUDr. Petr Bureš, 8 Lubomír Drábek a 3 V. Chocholatý.

O DLASKOVI TLUSTOZOBÉM

I mezi lidmi jsou takoví: robustní, zavalití, zdánlivě nemotorní, jakoby objemem uzavřeni do sebe. Těžko se u takových prolamují bariéry kolem srdce, ale když se to podaří, tak je mají na dlani. Dlask působí podobným dojmem. V zimě přiletí na krmítko, louská si ty svoje pecky a hopsání kolegů jej nijak nezajímá. Chce zůstat stranou, a proto si i šat zvolil nenápadný, šedohnědý. Jen u zobáku se mu jaksi nenápadnost vymkla z rukou, ten na něho totiž hned upozorní. Silný, kuželovitý, vynikající nástroj pro louskání tvrdých semen, pecek a podobných pochutin, tedy spíš „louskáček" než zobák. Ale dlask je s ním nadmíru spokojen a mistrně ho používá, což jistě potvrdí každý, kdo jej pozoroval při činnosti, třeba zrovna na krmítku.

Skoro všichni z čeledi pěnkavovitých, nejpočetnější čeledi mezi pěvci (patří sem skoro 500 různých druhů, rozšířených kromě Austrálie a polárních oblastí po celém světě) jsou semenojedlíci. A protože semínka si rostliny všelijak dovedně ukrývají, museli se ptáci, kteří se specializovali na určité druhy, přizpůsobit různosti uložení. Proto má křivka zobák ohnutý a vyhnutý, proto

má dlask zobák silný a kuželovitý! Zajímají jej totiž hlavně pecky. Když zrají třešně, přiletí, vezme třešni, dužinu obere bez zájmu a pochutná si teprve na pecce. Dokáže svým louskáčkem rozlousknout i takové „oříšky" jako je kupříkladu pecka švestky nebo slívy. Jen to křupne, dlaskovi zazáří očka a jde na další.

Dlask je i v době, kdy to všude klokotá a zvučí hlasy ptáčích nápadníků na jaře, spíš nemluva než mluvka. Hnízdo si postaví v květnu vysoko v koruně listnáče z větviček, listí a suché trávy. Pak se v něm uvelebí samička sama na 4–6 namodralých vajíčkách. Samec ji krmí, stejně jako mláďata, když se po 14 dnech vylíhnou. Nejprve dostávají mladí dlaskové hmyz, teprve později si zvykají na svou hlavní potravu, semena. Za 14 dní vyletí z hnízda. Dlask u nás žije po celém území, hlavně však v nížinách. Přednost dává listnatým lesům, hájům a parkům.

Josef Ptáček

OPRAVA

Redakční kolektiv Tišnovského kulturního zpravodaje upozorňuje občany – čtenáře TKZ, že v říjnovém vydání TKZ došlo v tisku k chybnému zveřejnění jízního řádu spojů ČSD a ČSAD Tišnov–Brno a Brno–Tišnov.

Spodní část odstavce Tišnov–Brno od spoje V 19.10–19.49 a následující (celkem 11 spojů) patří správně do odstavce Brno–Tišnov a naopak.

Omlouváme se čtenářům za tuto technickou chybu, která byla způsobena záměnou části štočku.

Redakční kolektiv TKZ

PROGRAM SZKP

Přeložené představení divadla VEČERNÍ BRNO s komedií C. K. POLNÍ MARŠÁLEK

se koná v pátek 13. listopadu 1981 v tišnovské sokolovně v 19 hodin

Zakoupené vstupenky zůstávají v platnosti. Zbylé vstupenky možno zakoupit v předprodeji – kancelář SZKP ROH.

Termín přeloženého Divadla na Vinohradech s divadelní komedií „ZLATÍ HOŠI" se zasloužilým umělcem Vlastimilem Brodským, Josefem Bláhou a zasl. umělkyní Ant. Hegerlíkovou bude včas oznámen.

Vstupenky jsou ještě v prodeji v SZKP ROH Tišnov.

JAZZKLUB V LISTOPADU

Středa 11. listopadu 1981 v 19 hodin: VEČER ZAPOMENUTÝCH SKUPIN

Výběr z nahrávek dnes již neexistujících rockových skupin, které se v šedesátých létech významně podílely na vývoji této hudby (Blodwyn Pig, Spooky Tooth aj.).

Středa 25. listopadu 1981 v 19 hodin: CARLA BLEY: ESCALATOR OVER THE HILL

Trojalbum z roku 1972, obsahující jazzovou operu avantgardní americké skladatelky (v překladu Pohyblivé schodiště přes kopec). Svérázné dílko sdružující rozmanité hudební styly.

Vstup volný: sál SZKP na Mlýnské ulici.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování a uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

dobrá kuchyně svatební hostiny.

RESTAURACE GRIL

uo dobu oprav hotelu Květnice zajišťuje teplé obědy.

RESTAURACE HUMPOLKA

bohatý výběr jídel, příjemné prostředí.

KINO PANORAMA

1. ne — 17.30 a 20 hodin, 2. po — 17.30 hodin
TEN SVETR SI NESVLÍKEJ
Český barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

3. út, 5. čt — 17.30 a 20 hodin
ORLÍ PERO (širokoúhlý)
Anglický barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

7. so — 17.30 a 20 hodin, 8. ne — 20 hodin, 9. po — 17.30 hodin
● **JEDINÁ ŠANCE**
Kanadský barevný film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

8. ne. — 17.30 hodin
PŘÍPAD JEDNÉ NOCI (širokoúhlý)
Sovětský barevný širikoúhlý film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

10. út., 12. čt. — 17.30 a 20 hodin
● **NŮŽ V HLAVĚ**
Barevný film NSR.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

14. so, 15. ne — 17.30 hodin
ZEMĚ MUSTANGŮ
Americký barevný film. Dobrodružný příběh starého zálesáka a indiánského chlapce.
Vstupné 4, 5 ,6 Kčs

14. so, 15. ne — 20 hodin
● **PŘÍŠTÍ ROK NA BALATONU**
Barevný film NDR.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

16. po — 17.30 a 20 hodin
PIRÁTI 20. STOLETÍ (širokoúhlý)
Sovětský barevný film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

17. út — 17.30 a 20 hodin
POSÁDKA V OHROŽENÍ (širokoúhlý)
Sovětský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

18. st — 17.30 hodin
LJUBAŠA (širokoúhlý)
Sovětský barevný film
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

19. čt — 17.30 a 20 hodin
ZLATÁ SLEPICE
Česká filmová skorobajka. Byla jedna slepička, ta snášela vajíčka . . . . (jedno vejce 1500 Kčs)
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

21. so, 22. ne, 23. po — 17.30 hodin
POKLAD AZTÉKŮ (širokoúhlý)
Barevný film NSR.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

21. so, 22. ne — 20 hodin
● **MAFIE ZA MŘÍŽEMI**
Italský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

24. út — 17.30 a 20 hodin
CIKÁNI JDOU DO NEBE (širokoúhlý)
Sovětský barevný film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

26. čt — 17.30 a 20 hodin
KDO JE MILIARDÁŘ?
Rumunský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

28. so, 29. ne — 17.30 hodin
KOPRETINY PRO ZÁMECKOU PANÍ
Český barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

28. so, 29. ne — 20 hodin
●● **TAXIKÁŘKA (širokoúhlý)**
Italský barevný film.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs

DĚTSKÁ PŘEDSTAVNÍ:

1. ne — 9.30 hodin
POHÁDKA O POHÁDCE

8. ne — 9.30 hodin
MALÁ MOŘSKÁ VÍLA

15. ne — 9.30 hodin
DOBRODRUŽSTVÍ S NUKY

22. ne — 9.30 hodin
MICHAELA NA ZÁVODECH

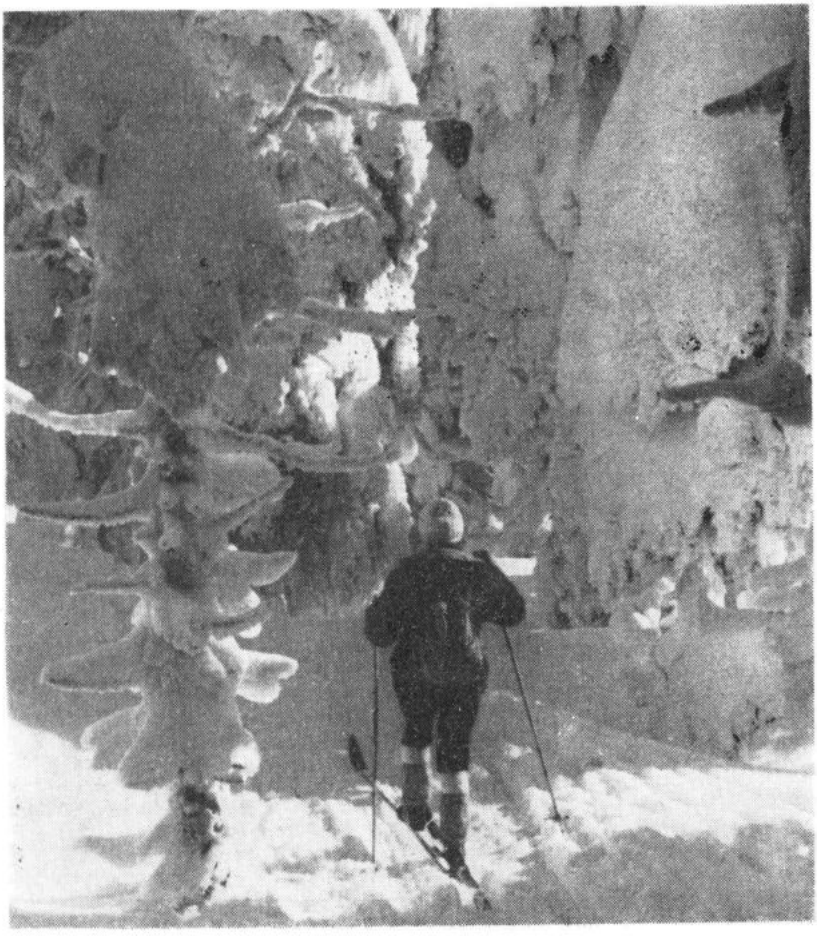
29. ne — 9.30 hodin
KRAKONOŠ A SPRÁVCE MARKVART

30. po — 17.30 hodin
HURVÍNEK TO ZAŘÍDÍ

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 66619 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice — 4371-81 — 456.12/81-Lá 218

TIŠNOVSKÝ kulturní ZPRAVODAJ

PROSINEC Ročník XII Číslo 12

TAKOVÝ JE TO ŠTĚDRÝ DEN

Ten den, provázený jako vždy stejnou svéráznou idylou, měl by být slaven jako významné výročí. Významný den, vždy spojovaný s mírem — téměř synonymum míru — symbolizuje nejdelší bezválečnou etapu v novodobých dějinách evropského kontinentu.

Čemu přičíst tuto skutečnost? — Že by betlémská hvězda přece jen dopomohla splnit odvěká přání z modliteb prostých lidí a myšlenka lásky bližního k bližnímu nakonec zvítězila?

Uplynulé šestatřicetiletí, kdy se válečná saň mnohokráte plížila ze svého doupěte, připravovala se k útoku, avšak nakonec musela stáhnout drápy, tato uplynulá léta přesvědčivě dokázala, v čem vězí opravdová záruka míru: představuje ji síla Sovětského svazu a socialistických zemí, síla demokratického a mírumilovného lidstva.

Připomeňme si znovu tuto skutečnost, když budeme usedat se svými nejmilejšími a nejdražšími k bohatě prostřené sváteční tabuli v klidném prosincovém Štědrém dnu roku 1981...

Také poslední měsíce prokazují, že mír na světě je posvátnou záležitostí naprosté většiny obyvatel naší planety. Dokumentují semknutost k obraně proti válečnickým imperialistickým choutkám Reagana a jemu podobných uchazečů o místo světového četníka. Milióny lidí různého politického přesvědčení i náboženského vyznání se slévají v jeden proud, staví hráz atomovému vydírání Spojených států, hráz neutronové smrti.

V tom tedy vězí podstata mírových Štědrých dní. Šťastných dní pro všechny Evropany dobré vůle, jimž by rozkrojená jablka měla ukazovat jen samé hvězdy dlouholetého života v míru.

Milý čtenáři, vážení spoluobčané,

přijímám s radostí povinnost popřát Vám jménem celého našeho redakčního kolektivu spokojené prožití 36. mírových vánoc ve svobodné vlasti. Nechť každý Váš krok v novém roce provází hodně zdraví, nechť z Vašich rukou vycházejí jenom úspěšná díla, nechť nad naší zemí a nad celou planetou plují jenom oblaka míru!

Jaroslav Brácha

NOVÉ OBČANSKÉ VÝBORY

V období od 21. 9. do 16. 10. t. r. proběhly ve všech obvodech našeho města na veřejných shromážděních občanů volby nových občanských výborů. Tyto významné aktivy lidové správy jsou voleny na období pěti let. Ustavením občanských výborů byla dokončena struktura místní správy po letošních červnových volbách.

Složení nových občanských výborů:

Občanský výbor č. 1
(obvod působnosti: kolem Jungmannovy ulice)
Předseda: Oldřich Knébl
Místopředseda: Ladislav Sodomka
Tajemnice: Marie Součková
Členové: Ing. Zdeněk Jaskulka, Ing. Josef Kellner, Ing. Svatopluk Klen, Miroslav Krejčí, Zdena Trojánková, Jitka Zemanová.

Cestou do zimní pohádky. Foto Josef Ptáček

Občanský výbor č. 2

(Tišnov II)

Předseda: Karel Kouřil
Místopředseda: Ing. Josef Réman
Tajemnice: Zdeňka Matyášová
Členové: František Baksa, Josef Baláš, Olga Bednářová, Zdeněk Dvořák, Josef Kolář, Václav Kouřil, Jaroslava Macháčková, Rudolf Panáček, Ing. Josef Schwarzbach, Václav Slabyhoudek.

Občanský výbor č. 3

(kolem ul. Na rybníčku)

Předseda: Josef Vrška
Místopředseda: Jaroslav Flajšingr
Tajemnice: Věra Pivoňková
Členové: Hana Bahenská, Josef Hřebec, Ladislav Lieberzeit, Ing. Zdeněk Máca, Lubor Müller, Miloš Ondráček, Ing. Rudolf Staněk, Ing. Jaroslav Strnad.

Občanský výbor č. 4

(Brněnská ul., Za mlýnem)

Předseda: Ing. Jan Ferov
Místopředseda: Ing. František Merta
Tajemník: Ján Vaščák
Členové: Josef Homola, František Klouba, Ing. Petr Navrátil, Jaroslav Pařízek, Zdeněk Sedmera, Marie Toufarová, Ing. Jiří Vejrosta, Vladimír Základník.

Občanský výbor č. 5

(Trnec)

Předseda. Milan Kříž
Místopředsedkyně: Milada Cecavová
Tajemník: Jaroslav Keprt
Členové: Ladislav Klusák, Antonín Kropáček, Kostas Miovský, Miroslav Železný.

Občanský výbor č. 6

(kolem sokolovny)

Předseda: JUDr. František Šťáva
Místopředseda: Milan Katolický
Tajemník: PhMr. Zdeněk Jeřábek
Členové: Jaroslav Bárta, Antonín Havlát, Leopold Klíma, Božena Melkesová, Anna Šudáková, Antonín Vrška.

Občanský výbor č. 7

(pod Klucaninou)

Předseda: Josef Plachetka
Místopředseda: František Buršík
Tajemník: František Mikš
Členové: Jaroslav Doubek, Božena Kasperkovičová, Bruno Krejczy, Růžena Krejčová, Jindra Mutlová, Věra Pešková, Stanislav Randuch, Jiří Skřička, Tomáš Spíchal.

Občanský výbor č. 9

(Hájek – Hajánky)

Předseda: Miloš Vašík
Místopředseda: Jiří Forman
Tajemník: Otakar Klepárník
Členové: Emilián Filipi, Josef Kučera

Občanský výbor č. 10

(Hradčany)

Předseda: Jan Lukas
Místopředseda: František Koláček
Tajemnice: Jana Doušová
Členové: František Doležal. Milan Jůza, Josef Kotek, Alena Svitavská.

Občanský výbor č. 11

(Jamné)

Předseda: Miroslav Musil
Místopředseda: Jan Vlach
Tajemník: Květoslava Mašková
Členové: Oldřich Bednář, Josef Jílek, Jiří Procházka, Věra Svobodová.

Občanský výbor č. 12

(Lomnička)

Předseda: Miroslav Matulka
Místopředseda: František Špaček
Tajemnice: Slavomíra Suchánková
Členové: Jiřina Blablová, Jiří Kvíčala, Antonín Nečesaný, Ilona Prokešová, Marta Valíčková, Miluše Zavřelová.

Občanský výbor č. 13

(Šerkovice)

Předseda: Ing. Lubomír Janšta
Místopředseda: Miroslav Raus
Tajemník: Zdeněk Smolík
Členové: Josef Pavlíček, Marie Procházková.

Občanský výbor č. 14

(Štěpánovice)

Předseda: Jan Kašparec
Místopředsedo: Ing. Ladislav Mach
Tajemník: Jaroslav Ňuksa
Členové: Petr Leščenko, Luboš Mašek, Josef Raus, Milan Zámečník.

Dokončení na straně 225

HOSTÉ Z IVANOVA

Stalo se již tradicí, že v našem městě každoročně v rámci Měsíce československo-sovětského přátelství vítáme turisty ze Sovětského svazu. Tentokrát byli hosty městského výboru SČSP v Tišnově turisté z Ivanova. Po přivítání na radnici místopředsedou MěstNV Karlem Kouřilem a zástupci MěV KSČ, MěV NF a MěV SČSP všichni společně navštívili Modetu. S velkým zájmem si prohlédli provoz a obdivovali práci našich žen, s kterými měli mnoho blízkého. Některé z návštěvnic totiž samy pracují v textilních závodech. O milé dárečky z Modety se postaraly členky BSP ČSP. Kyticí rudých karafiátů turisté uctili památku padlých partyzánů oddílu Jermak v Šerkovicích. Společný večer družby, jehož program příjemně zpestřili pionýři ze ZDŠ Smíškova ul., se pak protáhl do pozdních večerních hodin. Nakonec však nezbylo nic jiného, než si vyměnit adresy a příští rok třeba na shledanou opět v Tišnově. (ula)

ODMÍTÁME N-BOMBU!

Rozhodné „NE!" neutronové bombě vyjádřili i žáci základní školy na Gottwaldově ul. Vyrobili i agitační plakáty, jimiž vyzdobili nástěnky i okna svých tříd ve štěpánovické škole. D. Š.

PŘÍKLAD K NÁSLEDOVÁNÍ

Ušlechtilé heslo „Daruj krev, zachráníš život!" se stalo krédem desítek dobrovolníků, kteří si uvědomují důležitost dárcovství krve pro potřeby našeho zdravotnictví.

Bezplatné dárcovství má v Tišnově již dlouholetou tradici. Ti z dárců, kteří poskytnou tři bezplatné odběry, jsou odměni odznakem Vzorný dárce krve, za šest bezplatných odběrů dostávají odznak Zasloužilý dárce krve a za deset odběrů je jim udělována brnozová Jánského plaketa.

V Tišnově I máme již 13 nositelů odznaku Vzorného dárce krve a 8 občanů, kteří mají odznak Zasloužilý dárce krve.

Nejčastější vyznamenání pro bezplatné dárce krve, bronzovou Jánského plaketu obdrželo již devět našich občanů. Jsou to MUDr. Josef Dobrovolný (nar. 1926), Ing. Jiří Pokorný (1946), Milan Šebenda (1956), Jiří Pivoňka (1950), Jan Harnola (1954), Josef Novotný (1943), Jindřich Stejskal (1947), Vlasta Gajdošeková (1938) a Pavel Jakeš (1957).

Děkujeme všem dobrovolným dárcům krve za vysoce humánní přístup ke svým spoluobčanům, jehož výrazem je bezplatné darování krve, kapaliny pro člověka nenahraditelné a mající cenu větší než zlato.

ÚSPĚCHY POŽÁRNÍKŮ

Členové základní organizace Svazu požární ochrany ČSSR v Tišnově I nejen vysoce překročili svůj závazek na počest XVI. sjezdu KSČ, ale vůbec svou celkovou činností v letošním roce ukázali, že právem patří mezi nejlepší společenské organizace v našem městě.

K sjezdovému jednání KSČ se zavázali odpracovat celkem 400 brigádnických hodin, z toho na údržbě požární techniky 50 hodin, na údržbě požární zbrojnice 250 hodin, na výstavbě objektů občanské vybavenosti 50 hodin a při zvelebování životního prostředí rovněž 50 hodin.

Tyto svoje závazky překročili až několikanásobně. Do konce září t. r. odpracovali 458 hodin na údržbě požární techniky, 398 hodin na údržbě zbrojnice, na výstavbě občanské vybavenosti 313 hodin a při zvelebování životního

prostředí 300 hodin. Svůj závazek sebrat 200 q starého železa překročili o 166 q. Také se jim podařilo získat dva bezplatné dárce krve (v plánu měli jednoho) a v zemědělství odpracovali 123 hodin.

Koncem září měli též splněno již několik bodů ze svého ročního plánu, v některých jeho částech i několikanásobně. Provedli celkem 423 preventivních prohlídek domů (místo plánovaných 200) a 63 provozoven (plán 50).

V tomto roce uspořádali již 3 ideověvýchovné besedy a 16 školení a výcviků, dále 33 praktických nácviků na soutěže a 4 námětová cvičení. Dále požárníci uspořádali 4 soutěže požárních družstev a 8 soutěží jednotlivců. Podle plánu rovněž letos proběhl IV. ročník soutěže o putovní pohár rady MěstNV. O požární ochraně připravili členové ZO pro děti 13 přednášek a též pro dospělé. Úspěšně pracuje také oddíl mladých požárníků při ZDŠ Gottwaldova ulice.

U příležitosti svého životního jubilea obdržel dlouholetý velitel VPÚ npor. Zdeněk Melkes čestný odznak Za zásluhy, který mu udělil OV SPO Brno-venkov, a od berlínských přátel odznak Vzorný požárník NDR.

Družba Tišnov-Modra

Již od roku 1972 trvá družba žáků i učitelů mezi ZDŠ Tišnov, Gottwaldova a ZDŠ Modra, Štúrova ul. Každoročně se setkávají žáci obou škol při sportovních utkáních.

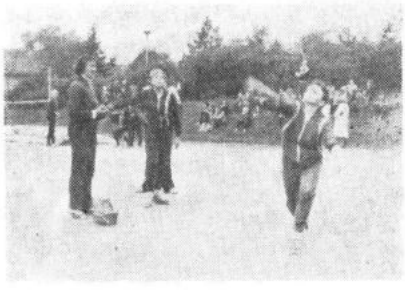
V pátek 2. října 1981 přijely do Tišnova děti z Modry, aby se utkaly v kopané, volejbalu a lehké atletice. Po slavnostním uvítání odešli závodníci na hřiště u ZDŠ Smíškova.

Nejprve proběhla utkání ve volejbalu a kopané.

Potom přišla na řadu lehká atletika. Všichni závodníci bojovali s nadšením, ale nakonec se letos více dařilo přátelům z Modry. Zvítězili nad Tišnováky sice těsně, ale zaslouženě. Není rozhodující, kdo při našich střetnutích zvítězí, ale je důležité, že se žáci setkávají a že neformální družební styky trvají nadále.

—BS—

Pionýři svědomitě bojovali o každý bod.

Podzimní vzpomínka

Je mlhavý podzimní den a rostou houby. Vydali jsme se tedy do lesa jako stovky ostatních a zamířili do lesů k Unínu. Radost z plného košíku hub je spojena s uspokojujícím a uklidňujícím pobytem v podzimním lese, takže se ani nechce domů. Vydáváme se tedy popaměti přes hluboké průrvy a hustý porost směrem k zelené turistické značce spojující Unín se Skaličkou. Zde je již cesta schůdnější, a tak se ocitáme v krátké době u památníku padlých

příslušníků 3. úderné roty, nebo jak říkají místní „u partyzána". Chodívám sem někdy i několikrát za rok. Vždy je zde u pomníku uprostřed lesů čerstvá kytice. Tentokrát upoutává naši pozornost neobvyklá květinová výzdoba. Velký terč umělých květin pečlivě zabalený v celofánu. A hned si vzpomínám, kde jsem viděl podobné. Nápis na stuze potvrzuje domněnku. To se příbuzní jihoslovanského partyzána Stefana Mihailoviče z rodného Čačaku přijeli podívat, kde jejich blízký bojoval a padl. Když jsem již před léty projížděl z Bělehradu přes Čačak na Titograd, ani jsem tyto spojitosti netušil. Pročítám jména na památníku. Některé z nich jsem znal, jiného jsem neznal, ač byl mým příbuzným. Další, kteří přežili, jsem poznal po válce. S Eduardem Danielem z Oslavan, kterému říkali Cigán, jsem jeden čas v Brně bydlel. Tak jsem se také mnoho příhod o této skaličské skupině dověděl. Proto mám ke všem těmto živým i mrtvým jakýsi přátelský vztah. Čas pomalu zahlazuje stopy a přímých účastníků odboje ubývá. 3. září letošního roku zemřel v Opavě ve věku 64 let Josef Sumbal, jeden z příslušníků 3. úderné roty. Starší občané Tišnova ho pamatují zejména z předválečné doby jako nadšeného herce amatéra a hudebníka. Práci v divadle se věnoval s velkým úspěchem i v kolektivu Slezského divadla Z. Nejedlého v Opavě až do své předčasné smrti. —Kr—

Nový patronát

Je sobota 3. října. Hřiště Baníku Tišnov Na Ostrovci je zaplaveno pestrými květy sportovních dresů, které obléklo více než šedesát kluků.

To starší žáci tělocvičných jednot Sokol Dolní Loučky, Sokol Hradčany, Baník Dolní Rožínka a Baník Tišnov spolu s trenéry, vedoucími a funkcionáři se sešli se svými hostiteli — členy kolektivu brigády socialistické práce Československo-sovětského přátelství, který vede Karel Šimek z brněnského úseku tišnovského závodu.

Šimkova brigáda totiž uzavřela nový patronát, a to nad družstvem žáků oddílu kopané TJ Baník Tišnov, a jako první společnou akci zorganizovali I. turnaj v kopané na počest VŘSR.

Po třech besedách, které členové BSP ČSP uspořádali v Černé Hoře pro pionýry našeho koncernového podniku, opět přicházejí členové brigády s činem hodným následování. Dokazují tak, že v mimopracovní činnosti našich kolektivů BSP je nepřeberně možností, že jsou různé cesty, jak podpořit a stmelit naše mladé nástupce a vést je ke společnému cíli a současně jak spolu s nimi oslavit významné výročí VŘSR.

Vidět klukovské oči plné zaujetí v boji o kulatý míč, vidět je pak o poločasu unavené v šatně a poslouchat jejich odborné hodnocení fotbalových bojů — to opravdu stojí za to.

Víte, jak bylo nám, těm dříve narozeným, kteří si přišli v sobotu po práci oddychnout, jaký jsme měli pěkný zážitek, když jsme viděli ty mladé, jak umí na sportovním poli zabojovat, co ze sebe umí vydat a jak jsou ukáznění při sportovním zápolení?

Byla to naše první společná akce, první ročník turnaje. Palmu vítězství si tentokráte odnesli žáci Sokola Dolní Loučky, když na dalších místech se umístili postupně žáci Baníku Tišnov, Sokola Hradčany a Baníku Dolní Rožínka.

Není důležité, že naše družstvo nevyhrálo, i když jsme jim pochopitelně přáli a fandili jim. Důležité je, že jsme otevřeli novou cestu, kterou se náš kolektiv BSP chce ubírat a dokázat tak, že nejen na poli nejčestnějším —

na poli práce umí brigáda odevzdat dobré výsledky, ale že i v oblasti práce s mládeží si našla způsob, jak se mladé generaci přiblížit a pomoci ji zdravě a správně žít.

—Pau, kk—

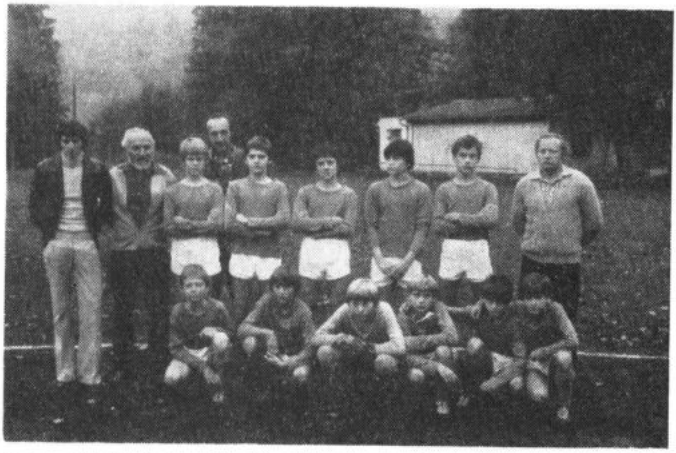

Foto
Milan Loskot

Žákovské družstvo Baníku Tišnov se zástupci patronátní BSP.

SOUTĚŽNÍ VÝSTAVA V KUŘIMI

První sobotu a neděli v měsíci říjnu se konala soutěžní výstava drůbeže, králíků a holubů mezi základními organizace ČSCH Lažánky, Sentice, Tišnov a pořádající Kuřimí. Každá organizace obesílá do soutěže vždy deset zvířat od každého odboru (10 ks drůbeže, 10 králíků a deset holubů) po třech druzích. Přihlášená zvířata musí být sepsána a popis v zalenené obálce předán ještě před posuzováním vedení výstavy. Po posouzení všech vystavených zvířat určená soutěžní komise spočítá dosažené body zvířat. Celková výše bodů pak určí vítěze soutěže. Prvé místo v soutěži a čestnou cenu získali ZO Tišnov, a to se ziskem za drůbež 438 bodů, králíky 939 bodů a holuby 937 bodů — celkem 2314 bodů. Druhá byla ZO Kuřim se 2305 body. Třetí loňský vítěz Lažánky a čtvrtá ZO Sentice se 2009 body.

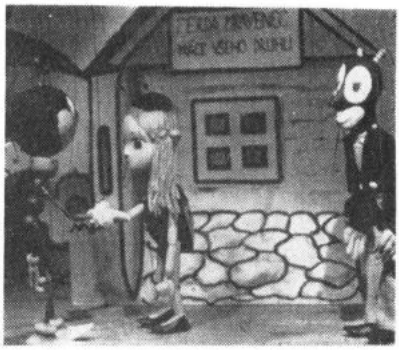
Pořadatele je nutno pochválit za velmi pěkně uspořádanou výstavu, organizačně dobře zvládnutou. Výstavu navštívili členové OV ČSCH v čele s předsedou Janem Hýskem, který se velmi pochvalně vyjádřil o uspořádání výstavy. Výstavu navštívila též delegace ZO chovatelů z Lipska a Döblinu z NDR, které mají družbu s OV Brno-venkov. Výstava se jim velmi líbila a večer při společné družbě v Lažánkách vyzvedli klady výstavy. Byli překvapeni, jak se mládež zapojovala do práce při výstavě. Nosili králíky a drůbež posuzovatelům, vážili zvířata (což u nich nedělají). Starali se o krmení. Na závěr je nutné chovatelům všech čtyř ZO poděkovat za obeslání výstavy, která dobrou organizací a uspořádáním nesloužila jen k propagačním účelům, ale splnila i potřeby chovatelů, pokud jde o zaměření dalších chovatelských plánů.

J. Šnobl

FERDA MRAVENEC

Přes sto dětí navštívilo v neděli 25. října 1981 představení Ferda mravenec od Ondřeje Sekory, které připravilo tišnovské loutkové divadlo Mladost. Početná návštěva svědčí o tom, že si toto divadlo pro nejmenší získává opět mladé přátele. Na prosinec je připravena pohádka od Jana Karafiáta Broučci, kterou sehrají loutkaři v novém nastudování 27. 2. jako premiéru. Do souboru Mladost se přihlásili noví členové, kteří už připravují pro děti další pohádky. V lednu to bude Začarovaný Kašpárek a v únoru připravují soutěžní pohádku, která bude natočena i nastudována členy souboru Mladost; jmenuje se Dřevěný vojáček a jeho přátelé a vystoupí s ní na Dnech loutkařských souborů, které se uskuteční v březnu příštího roku v Tišnově.

(vb)

HUTISKO VLASTĚ ŠANDEROVÉ

Když jsme u nás na Valašsku dostali zprávu, že odešla od všech, kdož ji měli rádi, PhDr. Vlasta Šanderová, nemohli jsme tomu uvěřit.

Velice se nás dotklo, že už nikdy neuslyšíme její milý hlas, že už nikdy nebudeme realizovat její nápady a že už ji ani nepřivítáme na vzpomínkovém večeru u nás na Hutisku-Solanci.

Kolik to bylo dopisů, než se uskutečnil první zájezd členů Karasova divadla na Hutisko-Solanec. Bylo to v roce 1961. Jak se těšila z opětné návštěvy divadla u příležitosti 100. výročí narození tišnovského rodáka, spisovatele, jehož jméno divadlo v Tišnově nese, v roce 1976. To už jsme měli s Karasovým divadlem družbu. Letos se scházíme na Valašsku po třetí. Bohužel už bez ní vzpomínáme padesátého výročí úmrtí spisovatele, který rozdělil své srdce mezi Tišnovem a Hutiskem. Milý je kraj jeho dětství, líbezná jsou místa na Valašsku, kterému i ona věnovala část svého srdce.

Vzpomínkový večer u nás byl i vzpomínkovým večerem na tu, která věnovala studiu díla J. F. Karase tolik času.

Práce Vlasty Šanderové, kterou věnovala Valašsku, nás zavazuje k trvalé vzpomínce.

Vilma Volková
za Osvětovou besedu a SPOZ v Hutisku-Solanci

PODĚKOVÁNÍ PŘEDSEDY MěstNV

Srdečně děkuji zástupcům společenských organizací, závodů a škol, poslancům i zaměstnancům MěstNV a všem občanům, kteří mi blahopřáli k mým narozeninám. Děkuji také za dosavadní spolupráci. Chtěl bych Vás ujistit, že i nadále budu usilovat o úspěšné plnění všech úkolů při budování našeho města.

Karel Souček

Místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v tomto měsíci dožívají význačného životního jubilea, 70., 75., 80. narozenin a více. Přejeme jim hodně zdraví, spokojenosti a osobní pohodu.

70 let se dožívají:

3. 12. **Josef Majzlík,** Jiráskova 905
15. 12. **Štěpánka Brandová,** Alšova 759
16. 12. **Štěpánka Zavřelová,** Havlíčkova 341
17. 12. **Mária Stanková,** Purkyňova 1685
18. 12. **Ladislav Procházka,** Jamné 37
23. 12. **Antonín Procházka,** Šerkovice 26

75 let se dožívají:

3. 12. **Božena Tichá,** Dvořákova 887
6. 12. **Božena Juncová,** Dvořákova 605
10. 12. **Jan Ferdan,** Uhrova 1003
21. 12. **Anežka Hošková,** Za mlýnem 237
25. 12. **František Muzikant,** Palackého 1022
26. 12. **Štěpánka Chládková,** B. Němcové 1196
27. 12. **Marie Jirková,** Za mlýnem 462
27. 12. **Marie Schulzová,** Šafránice 1279
28. 12. **Božena Křenková,** Na rybníčku 772
31. 12. **Julie Benešová,** Švermova 1647

80. a vyšší narozeniny oslaví:

3. 12. **Marie Košíková,** Leninova 1629. Dožívá se 83 roků.
5. 12. **František Bloudek,** Lomnička 19. Dožívá se 91 roků.
6. 12. **Marie Chutná,** Štěpánovice 24. Dožívá se 81 roků.
8. 12. **Marie Palečková,** Štěpánovice 32. Dožívá se 82 roků.
9. 12. **Marie Veselá,** Lomnička 75. Dožívá se 80 roků.
13. 12. **Františka Winterová,** Smetanova 641. Dožívá se 86 roků.
14. 12. **Kristina Strážnická,** náměstí Komenského 145. Dožívá se 87 roků.
14. 12. **Marie Machová,** Štěpánovice 56. Dožívá se 85 roků.
16. 12. **Josef Kočka,** Šerkovice 19. Dožívá se 91 roků.
16. 12. **Marie Dufková,** Brněnská 252. Dožívá se 90 roků.
17. 12. **Augusta Seyfertová,** Rudé armády 284. Dožívá se 85 roků.
20. 12. **Marie Melicharová,** Alšova 382. Dožívá se 83 roků.
20. 12. **Emilie Svobodová,** Jamné 32. Dožívá se 80 roků.
20. 12. **Františka Valíčková,** Lomnička 30. Dožívá se 81 roků.
22. 12. **Emilie Pařízková,** Kurýrna 39. Dožívá se 91 roků.
25. 12. **František Vrchlabský,** nejstarší občan města, Lomnička 25. Dožívá se 95 roků.
25. 12. **Marie Floriánová,** Purkyňova 1685. Dožívá se 87 roků.
25. 12. **Marie Tesařová,** Víska 1135. Dožívá se 86 roků.
27. 12. **Marie Štorková,** Hradčany 34. Dožívá se 80 roků.
28. 12. **Ing. Václav Rezek,** Husova 717. Dožívá se 85 roků.
29. 12. **Josef Valíček,** Lomnička 30. Dožívá se 83 roků.
30. 12. **Marie Slezáková,** Wagnerova 830. Dožívá se 84 roků.
31. 12. **Anastázie Dlapová,** Šerkovice 31. Dožívá se 82 roků.
31. 12. **Jan Brabec,** Mánesova 706. Dožívá se 80 roků.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Jménem celé rodiny děkuji všem spoluobčanům, zaměstnancům ČSSS a požárníkům z Tišnova II za účast při posledním rozloučení s panem **Josefem Ivánkem** i za projevy soustrasti.

Ludmila Veselá, dcera

Děkuji přátelům a známým za účast při posledním rozloučení s panem **Zdeňkem Horákem** z Hradčan.

Edita Horáková, manželka

Narození

v srpnu a září 1981:

4. 8. Miloš Cibulka, Švermova 1647
10. 8 Hana Smětáková, Hřbitovní 673
12. 8. Jan Bradáček, Jamborova 1536
13. 8. Lucie Říhová, Mánesova 1580
13. 8 Jan Procházka, Na stráňově 1209
14. 8. Karel Maixner, Mánesova 1581
17. 8. Jitka Chroncová, Víska 1151
19. 8. Lenka Mašková, Palackého 1114
21. 8. Pavel Brychta, Leninova 1626
21. 8. Michal Boháček, Osvobození 1666
22. 8. Petra Horáková, Jamborova 939
23. 8. Eva Ochrymčuková, Trmačov 130
29. 8. Lukáš Straka, Kurýrna 896
31. 8. Eva Fendrychová, Mánesova 1581
31. 8. Ilona Mihulová, Lomnička 120
3. 9. Iveta Kučerová, Osvobození 1657
3. 9. Pavel Hromčík, Rudé armády 909
4. 9. Jiří Žák, Jamborova 926
8. 9. Ondřej Schneider, Osvobození 1660
8. 9. Michal Vodička, Jiráskova 974
11. 9. Jan Bednář, Dvořákova 887
14. 9. Jan Komárek, Králova 1680
15. 9. Aleš Kladiva, Leninova 1629
16. 9. Iva Imrichová, Hřbitovní 1549
17. 9. Jiří Kyncl, Hradčany 116
20. 9. Jan Motyčka, Železné 4
25. 9. Jana Kratochvílová, Na rybníčku 295

Dodatečně uvádíme:

20. 7. Zuzana Formanová, Hájek 2

Z NAŠEHO STŘEDU ODEŠLI...

Zesnulí ve třetím čtvrtletí 1981

1. 7. Marie Maloňová (1902), Klášterská 249
4. 7. Marie Waldhansová (1896), Šerkovice 39
10. 7. Marie Kovářová (1915), Lomnička 5
10. 7. Jitka Šimková (1948), Horova 946
14. 7. Julie Nováková (1923), Koráb 248
16. 7. Ludvík Nadrchal (1899), Na mlékárně 255
20. 7. Miloš Hejl (1917), Jungmannova 754
20. 7. František Kos (1884), Družstevní 553
2. 8. Antonie Ráčková (1905), Hradčany 28
2. 8. Marie Havlíčková (1910), Králova 1680
3. 8. Františka Školná (1900), Jamborova 924
7. 8. Jan Borek (1897), Janáčkova 769
8. 8. Anna Fialová (1902), Fučíkova 1300
12. 8. Otakar Kučera (1908), Štěpánovice 111
12. 8. Marie Zemánková (1909), Za mlýnem 714
17. 8. Josef Kos (1889), Kurýrna 41
18. 8. Emil Babička (1903), Uhrova 1175
31. 8. Marie Krejčová (1894), Jamborova 939
1. 9. Karel Findejs (1895), Víska 1144
2. 9. Karel Křepský (1905), Cihlářská 812
2. 9. Otakar Pařízek (1925), Dvořákova 887
2. 9. František Pokorný, (1906), Hajánky 21
3. 9. Josef Iványk (1899), Fučíkova 1230
3. 9. Ludmila Romanová (1903), Hybešova 917
6. 9. Marie Poljaková (1894), Leninova 1639
8. 9. Hedvika Bílá (1894), Revoluční 726
11. 9. Marie Kašparcová (1903), Štěpánovice 20
15. 9. Zdeněk Horák (1934), Hradčany 140
18. 9. Karel Mudroch (1908), Koráb 132
19. 9. Josef Procházka (1902), Jamné 1
27. 9. Libor Musil (1951), Trmačov 430
27. 9. Ing. Vladimír Mazáč (1923), Porta coeli 1001
30. 9. Cyril Nárovec (1909), Jamborova 921

Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Josef František Karas:
POPRVĚ ZA TIŠNOVSKÉ OBZORY
(Z rukopisných pamětí Květnice — vybrala dr. Vlasta Šanderová)

Matka jezdila rok co rok přes Brno do Telnice k bratru děkanovi. Nedal jsem jí pokoje, až mě jednou vzala s sebou. Bylo mi tehdy asi šest roků. Ráno mě vzbudili rozespalého, teprv šeřilo , teprv začali kohouti na hřadách kokrhat. A po snídani úprk nahoru k Humpolce, že „štelvógn" nečeká ... (O naší trati se tehdy teprv mluvilo.)

Jitro bylo sychravé, bezmála už podzimní, ačkoli teprv začínal srpen, vál škaredý zimavý vítr ale nad Klucaninou bylo trochu červenavy a mlhy z údolu se vytrácely jedna za druhou.

Čekali jsme u Humpolky asi hodinu, než dostavník přihrčel. Matka zaplatila za půldruhé osoby, vlezli jsme do vozu a kočí práskl do koní. Hřměli jsme okolo Stínadel pěkným lipovým stromořadím k Hradčanům. Dosud jsem nebyl dál než do polou cesty k nim — měli jsme tam pole. Tam už pro mě začínal nový svět. Pole luka, tu a tam nějaký strom.

V staré rozvrzané arše nebylo příjemno. Vyhlížím oknem Hradčany. Pak jsme jeli trochu do konce, k Čebínu. Silnice se tu všelijak kroutí a cestující, dvě babky a nějaký dědek, vypravují o zbojnících, kteří prý tu číhávali na pocestné, obírali je a vraždili.

Mijíme špidlatý kopec bělavý, ostře sjíždíme, kola rachotí, poskakují, diligence se otřásá jako na prudkých vlnách, pohazuje s námi z boku na bok jako páperami, ale babky neustávají mlet o loupežnících a já se trochu bojím.

Čebín. A pak i Kuřim pod černavým kopcem, potom císařská silnice, rovná a nedohledná, vroubená míšenskými štěpy, osypanými ovocem ještě nedozrávajícím. Zinsendorf, dnes na Českou přezvaný, Řečkovice, Královo Pole.

To byla tehdy menší předměstská osada, ne lepší nežli obyčejná ves; policajta měli tam nějakého umouněnce ,který by našemu Kolbábkovi nesměl podat vody. Brzy Ugartov (neboli jak říkali Ogartn), brněnský největší park, a pak „akcíz" — ostrá prohlídka cestujících, především jejich zavazadel. Matka vezla brněnskému strýci několik hrud másla a kopu vajec; musela s akcízákem do kanceláře. Dlouhá procedura, kočí na kozlíku zuřivě klnul, dnes se nějak opozdil a má ještě mnoho komisí ve městě. Konečně hotovo, šraňk zvednut, jedeme dál Novou ulicí.

První dojem ani trochu velkolepý, spíš rozčarování. Domy jsou tu ovšem větší než v Tišnově a hustší, také husy a slepice nevidět, ale den byl pochmurný. V ulicích plno mlhy a čoudu z továren, plno sazí, Chvílemi i drobně mžilo.

Kostel sv. Tomáše a místodržitelství (po brněnsku štotholteraj). Chodí před ním voják sem a tam. Povoz drkoce po dlažbě hrubě nerovné, skáče a zahýbá do Kozí ulice, špinavé a velice úzké uličky; tam v kterési hospůdce je poslední stanice. Vyklopil nás ve dvoře plném děcek a my přesedělí, unavení dlouhou jízdou, ledva lezeme ze dvora, potácíme se jako opilí. Vždyť jsme měli po celý čas nohy skrčené jako luk — ta „Noemova archa" byla po čertech nepohodlná!

Na ulicích plno lidí. „Bázly" s nůšemi na hřbetě, s podivnými šátky na hlavách, červené, v širokých, ale nedlouhých sukních, jichž měla každá aspoň patnáct, už míří domů. Líšenky s „putýnkó" a také s množstvím sukní, policajti s veteránskými chocholy, učni, nějací páni v černém „kajzroku", tu a tam mladá, štíhlá paní nebo slečinka, tu a tam vojáček v červených gatích, s palašem, hlučně řinčícím.

Brno bylo tehdy město německé, aspoň podle vizitky. Kam pohleděls, všude firmy „nur deutsch", nikde jediného slůvka českého. Řeč slyšels divnou, „pisl

tajč, pisl pémiš", čili brněnskou. Nerozumněl jsem jí, koukal jsem jako v Jiříkově vidění.

Maminka mi ukazuje neobyčejnou vysokou, štíhlou věž od sv. Jakuba, do zelenava zahrávající. Ale mě teď víc zajímají výkladní skříně, hračky nikdy neviděné a cizozemské ovoce.

Pak mi maminka ukázala brněnskou radnici, krokodýla, památné kolo, potom Špilberk a Petrov — mohutný kostel, tehdy bez věží, a na jeho vnější zdi kazatelnu, prý Kapistránovu. (Sršatý mnich Kapistrán skutečně kázal v Brně proti Čechům „kacířům", proti husitské víře, proti Jiříkovi z Poděbrad.) Pak jsme šli přes „Francisperk" ke strýci, který bydlel kousek pod Františkovem, na Novosadech.

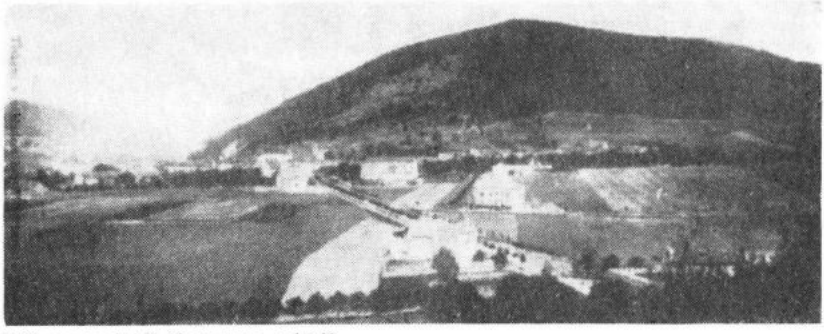
Bylo jasno, když jsme odcházeli od strýce k nádraží. Oteplilo se trochu. Široká ulice, plná vozů a kočárů, plná lidí. Spěchali jsme podél kovového plotu, za nímž ležely haldy uhlí.

Na nádraží hluk, tlačenice. Maminka koupila u pokladny „kartky" a jdeme na perón. (Tehdy ještě nebyla podzemní nástupiště.)

Po chvíli se náš vlak přiloudal na první kolej. Žasnu. O lokomotivě neměl jsem dosud přibližnou představu. Tahle (přerovská) měla ohromná kola a mohutný komín, dýmala jako továrna, supěla jako drak z pohádky.

Nastupujeme. Já s úzkostí dost pochopitelnou. Jsem poprvé ve vozidle, o němž ještě před nemnohými lety venkované mínívali, že je sám čert strká a táhne. Potom začali konduktéři: jeden píská, druhý troubí, třetí zvoní na velký zvonec jako o požáru. Jedeme.

Vytištěno na počest 105. výročí narození J. F. Karase.

Tišnov v době Karasova mládí.

SPORT

JAKÝ BYL TENTO ROK

Letos oslavila naše branná organizace — Svaz pro spolupráci s armádou — 30. výročí svého vzniku. Byl to rok oslav, ale také běžné normální činnosti.

Tišnovský radioklub je mezi našimi radioamatéry velice známý. Pro svoji aktivní a úspěšnou práci při vysílání na krátkých a velmi krátkých vlnách, ale zvláště pro svoji činnost na úseku radiového orientačního běhu, (více známého pod dřívějším názvem hon na lišku).

Vždyť tradice tohoto sportu v našem městě sahá do roku 1960 a je nutno podotknout, že první závod v naší re-

publice byl v červnu 1959. Tišnovští radioamatéři byli průkopníky tohoto sportu u nás, byl to Karel Souček, Antonín Pánek, Karel Krejčí a další. Karel Souček byl prvním, komu byl v tomto sportu udělen titul mistra sportu. V této velice stručné historii je třeba také vzpomenout tišnovského odchovance ing. Zdeňka Jeřábka, který se loni stal světovým vicemistrem a členem zlatého družstva na světovém šampionátu. V současné době je Tišnov v reprezentačním družstvu zastoupen dvěma ženami — Ivanou Jaskulkovou a Ludmilou Kohoutkovou.

Tišnovští radioamatéři si jsou vědomi, že z tradice se žít nedá, a proto se starají o výchovu mladých závodníků v radiovém orientačním běhu. Karel Křivánek se svým pomocníkem Miloslavem Melkesem vedou kroužek, ve kterém je přes dvacet chlapců a děvčat, žáků ZDŠ na Gottwaldově ulici. Scházejí se dvakrát týdně a trénují na Klucanině, někdy i v sobotu nebo v neděli na Veselí.

Členové kroužku se letos zúčastnili několika závodů v rámci našeho kraje. Zvláště velkého úspěchu dosáhli na krajském přeboru, odkud dovezli z kategorie žactva celkem 8 medailí z dvanácti udělených. T. Komprs a I. Vaněk se stali krajskými přeborníky a o suverenitě tišnovských závodníků svědčí to, že v kategorii do 12 roků obsadili v obou závodech prvních pět míst.

V září se v Olomouci konala celostátní branná spartakiáda Svazarmu, která byla součástí oslav letošního výročí nší branné organizace. V rámci této spartakiády se konala soutěž v radiovém orientačním běhu, která byla vypsána pro mládež do 15 roků. Na tuto soutěž nominoval každý kraj osmičlenné družstvo. Mezi osmi závodníky, kteří reprezentovali Jihomoravský kraj, bylo sedm z našeho města. A vedli si zvláště znamenitě. Přivezli tři medaile — Renata Drabíková zlatou, Ivo Vaněk stříbrnou a Antonín Vašíček bronzovou. A vzhledem k tomu, že i další závodníci S. Musil , E. Krátká, I. Sobotková a J. Vráblíková se umístili na předních místech, bylo družstvo Jihomoravského kraje celkově hodnoceno jako druhé nejúspěšnější.

Nyní zimní období nastává v tomto sportu klid, ale jen zdánlivý. Pro tišnovské závodníky byl to rok velice úspěšný, a tak zimní přípravu zaměří na to, aby své výsledky v příštím roce ještě zlepšili a tak úspěšně navázali na ty, kteří šíří dobré jméno tišnovského radioklubu. — ok —

Žákovští reprezentanti Jihomoravského kraje se svým trenérem Karlem Křivánkem.

JEŠTĚ K T 50

Tišnovská padesátka, jak je z tradice nazývána série tišnovských dálkových pochodů, se stala mezi „dálkoplazy" již známým pojmem. Vždyť koncem září se šlo na jejich trasách již po jedenácté. Takový pochod vyžaduje dlouhodobou přípravu, a tak v této době se připravuje další — v pořadí dvanáctý ročník.

Přesto jsme se vrátili ještě k tomu letošnímu a předseda odboru turistiky TJ Baník Tišnov Alois Zeman k němu řekl:

„Letošní ročník byl připravován s mnohem větším předstihem než dříve. Na příklad propozice byly rozeslány už od května, to je čtyři měsíce předem, dříve nejvýše jeden měsíc. Bez větších obtíží se nám podařilo připravit

trasu stovky a u všech tras překontrolovat značení, po případě provést doznačení. Veškeré materiální zabezpečení bylo zajištěno včas a kromě várnic na čaj i v dostatečné míře. Prakticky všichni naši členové byli zapojeni do organizace a přípravy. Termín naší akce byl také výhodnější než v jiných letech — nekonkurovala nám žádná podobná akce v okolí. Ve čtvrtek před padesátkou se dokonce rozplynuly mlhy a ukázalo se pěkné slunečné podzimní počasí. Zato pátek — den startu stovkařů — byl pravý opak. Až do odpoledne pršelo, což odradilo asi 20 přihlášených, kteří se na start nedostavili. V pátek večer a přes noc nepršelo, ale mlha byla vydatná. Neudělala žádnou radost nám organizátorům, ale odradila také mnoho lidí od účasti. Těm, co přece přišli, značně zkomplikovala cestu. Za normální situace dobře značená trať, se pro ty, kteří nemají dostatek zkušeností, změnila téměř v bludiště. Na stovce připravili komplikaci ještě lesáci u Nového Města, kteří nedlouho před pochodem prováděli v těchto místech těžbu a svoz dřeva těžkými mechanismy; při tom bylo poškozeno turistické značení a cesta se podobala nejspíš tankodromu.

Nové trasy se, mimo druhé nejdelší — 75 km, plně osvědčily. Podle názoru zkušených pochodníků je trasa lepší než byla původní přes Nedvědici a Bedřichov. Celkem se zúčastnilo 376 pochodníků, z toho 128 tišnovských občanů a 109 z Brna. Největší zájem byl o pětadvacítku, kde bylo 107 startujících, na potnáctce 85. Tišnováků bylo nejvíce na nejkratší trase 15 km — 57, jen o pět méně na delší v pořadí pětadvacítce. Pro zajímavost, stovku absolvovali všichni startující a bylo jich 36. Nejstarším účastníkem byl Leo Dvořák ze Znojma, rok narození 1903, který absolvoval pětadvacítku, na padesátce byl nejstarším sedmdesátiletý Jan Vymyslický z Černvíru a na stovce padesátisedmiletý M. Kopecký z Brna. A ještě dvě zajímavosti z této trasy: nejmladší Z. Rajnošek z Gottwaldova měl 18 roků a účastnila se také jedna žena M. Ludvová z TJ Vítkovice.

Proti minulým ročníkům byl tedy menší počet účastníků. Relativně malý počet účastníků v posledních dvou letech před nás staví otázku, zda je tento jev důsledkem špatného počasí a zda má tedy význam pořádat akci v takovém rozsahu jako letos."

To jsou slova jednoho z hlavních organizátorů a nezbývá, než se nad tím zamyslet. Pro zájemce uvádíme datum, které si zapíší do kalendáře — 12. ročník tišnovských pochodů bude v sobotu 25. září 1982. —ok—

BIVAK POD HOROU CRODE ROSSA

Mezi Cortinou d'Ampezzo a Toblachem, ještě na území Itálie, ale už blízko Rakouska, nedaleko jezera Lago di Vraies, se většina utábořila na vysokohorské louce pod vrcholky Dolomit. Ale Vendula, Helena, Jarda se svou partnerkou a já stoupáme k posledním řídce roztroušeným smrkům, které tady tvoří horní hranici lesa. Kromě těchto sotva deseti stromů je tu už jenom pár ostrůvků kleče, kamení a suť. Když ještě výš rozbalujeme spacáky na suti, je z toho po vaření ,určování hvězd, horolezeckých i „civilních" historkách bivak, zřejmě můj zatím nejvýše položený nocleh.

Nadšeni a ohromeni pozorujeme nádherný západ slunce nad centrální částí Dolomit (Alpi Dolomiti) nad skupinou Le Tofana. Příkré stěny, zvedající se ze suťových kuželů (úpatí začíná skoro na naší úrovni) jsou typické Dolomity — rozeklané špičaté jehly nebo trojúhelníkovité podélně protažené bloky. Asi potnáct až dvacet minut jsou strmé štíty nádherně zabarveny zapadajícím sluncem do červenohněda úplně jako na všech pohlednicích a knihách o této části italských Alp. Nalevo nad námi je vrchol Crode Rossy, vysoký 3139 metrů. Odhaduji, že jsme asi 350 výškových metrů pod ním. Naproti vytvářejí čtyři další třitisícovky krásnou skalní galérii, napravo je několik výšvihů, oddělených hlubokým sedlem. Dole pod námi je svažující se údolí.

V noci se jednou budím a vidím obrysy galérie a pokračujících výšvihů v už začínající modré barvě, černá ustupuje. Podruhé se probouzím asi o půl osmé ráno a vrcholy s galerií jsou už ozářeny slunečními paprsky. Raní slunce dává suti šedou, štítům a skalním blokům růžovou a fialovou barvu, jenom vrchol Crode Rossy, večer tak úchvatný, zůstává ponuře tmavý a bez života. Nemůžeme dále čekat, než ho navštíví slunce, balíme a sestupujeme.

Naprovo teče ze stěny potok se třemi malými vodopádky, pramen musí být nedaleko. Hukot je silný, bereme odtud vodu. Dívám se nahoru. Nad námi se zvedá skalní práh, z něhož padá dolů nejvyšší z vodopádů. Tento výšvih, asi o sto metrů výše od místa našeho bivaku, je možno zdolat třemi cestami. Levou a prostřední vylučuji už předem pro přílišnou strmost (prostřední je navíc přerušena vodopádem) v úvahu přichází pouze pravá, značnou oklikou obcházející nebezpečná místa a končící nahoře na uzávěru. Jen touto cestou bych mohl posunout svůj výškový rekord asi o sto metrů od vytoužené třítisícimetrové hranice. Ale další čas navíc si bohužel nemůžeme dovolit ztratit a tak jenom smutni a neradi opouštíme tak krásné místo.

Leoš Malec

O KŘIVCE OBECNÉ

Při povrchním pozorování některých živočichů si možná v duchu řekneme, chudáku, na tobě se příroda taky vyřádila. Jenže ouha, v tom je právě ta záludnost povrchnosti, zaviněná neznalostí věcí a příčin. Účel světí prostředky a maximální účelností se příroda ve svém tvoření řídí především. Díváme-li se třeba na křivku obecnou, máme pocit, že s takovým zobákem musí asi často hladovět. Jeho špičky jsou totiž vzájemně vyhnuty a přečnívají. Pozorujeme-li však křivku v jejím prostředí, zjistíme hned, jak moc je tento nástroj důmyslný. Křivka je typickým a skoro výhradním obyvatelem jehličnatých lesů, kde právě semena smrkových a jedlových šišek jsou její nejhlavnější potravou. Leze obratně po větvích, spouští se po šišce hlavou dolů i nahoru, vytáhne se po ní jen za pomoci zobáku, jak to dovedou papoušci, a hlavně — louská, a to tím „deformovaným" zobákem.

Zbarvení samečka je hnědé a karmínově červené, samička má nenápadnější žlutohnědé. Někdy však může být žlutavý i sameček. Původně se soudilo, že takto vybarveni jsou křivčí mladíci, ale bylo zjištěno, že do žlutavé barvy se může křivka přepeřit i později. Pravděpodobně zde hrají roli potravní faktory. Úzká potravní specializace na smrková semena je také příčinou toho, dá se říci, výjimečného křivčího hnízdění. Bývá to totiž v zimě, od prosince do března. Může sice hnízdit i později, ale nejčastěji volí tyto nepříznivé měsíce, protože právě tehdy smrková semena dozrávají. A protože jsou kolem často třeskuté mrazy, musí být proti nim křivčátka nějak zabezpečena. Hnízdo je tedy silnostěnné, zhotovené z větviček, mechu a peří a měkce vystlané. Stavitelem — dovedou je v tomto případě samička. Ta také sedí trpělivě na 4—5 vajíčkách a neopustí je po celou dobu 14 dní, než se z nich vylíhnou mladí, pak je ještě nějaký čas zahřívá a po celou tuto dobu je neopouští. Hlavní tíha výživy v těchto dnech spočívá na samečkovi, který rodinku pilně zásobuje natrávenými semínky. Po 2 týdnech mladí z hnízda vylétnou. Celá rodinka se toulá krajem a často se spojí s jinými v početné hejno, které pátrá po místech, kde se letos urodilo nejvíce šišek. Nejčastěji ji zastihneme ve smrkových lesích vyšších poloh. V době nouze o smrková semínka se s ní však můžeme setkat i jinde.

Tak až půjdete třeba vzdát hold vánočnímu lesu, nebo se jím budete toulat jindy v zimě a uslyšíte takový trochu vrzavý zpěv nebo veselé pokřikování „kip. kip", podívejte se do zasněžených korun, budete se moci potěšit pohledem na život uprostřed spící přírody.

Josef Ptáček

JDE NÁM O ČISTOTU

Rada MěstNV v Tišnově se obrátila formou letáku k občanům města s výzvou, aby dbali o úklid a čistotu veřejných prostranství. Je v zájmu všech, aby v době, kdy se v našem městě ukládá do země potrubí pro plynové vedení, byla vytvořena potřebná součinnost s Technickými službami zejména při úpravě chodníků, aby byla veřejná plocha znovu uvedena do žádoucího stavu.

Rada rovněž připomíná občanům, že skládky různých materiálů před domy bude MěstNV postihovat ve smyslu § 8 vyhl. o čistotě a pořádku ve městě.

Přitom bude brát ohled na:

a) majitele stavebního povolení, kteří nemají prokazatelně dostatek místa pro skládky stavebního materiálu na svém pozemku;
b) občany, kteří chtějí využít plochu veřejného prostranství pro skládku o kterou požádají odbor výstavby MěstNV (ten udělí souhlas na dohodnutou dobu a stanoví výši poplatku).

Městský národní výbor spolu s TS Tišnov a komisí MH bude pravidelně měsíčně kontrolovat dodržování těchto opatření a ve zjištěných případech vyměřovat občanům poplatky podle platné vyhlášky.

V případě nedobytnosti poplatků za užití veřejného prostranství budou jednotlivé případy projednávány v komisi veřejného pořádku MěstNV.

Domovní odpadky jako popel, smetí, saze, pevné kuchyňské odpadky, drobné střepy, plechovky od konzerv a drobné nepotřebné věci patří do popelnic!

Zásadně se nesmí do popelnic odkládat:

žíravé, znečišťující, zápalné, výbušné látky, motorové oleje, zbytky barev, peří, hnůj, kameny, cihly, suť z bouračky, uhynulá zvířata, tráva, klestí a větve, rozměrné předměty. Kovový šrot, balíky papíru a textílie nabídněte výkupně Sběrných surovin.

PRO MILOVNÍKY VÁŽNĚ HUDBY –

připravil KPH při SZKP ROH v Tišnově

VÁNOČNÍ KONCERT

Brněnského komorního souboru

MUSICA CAMERALIS

Marta Pilátová – flétna
Jiří Chlebníček – hoboj
Jiří Doležel – klavír
Vratislav Lukáš – violoncello

Spoluúčinkují:

Magdalena Blahušiaková, sólistka Státní opery v Brně a národní umělec **Vilém Přibyl**

Koncert se uskuteční **v tišnovské sokolovně v úterý 15. prosince 1981 v 19.30 hodin**

Předprodej vstupenek v kanceláři SZKP ROH Tišnov (budova kina).

Vstupné 20 Kčs.

Pro členy KPH platí zakoupené abonentní vstupenky pro sezónu 1981/82.

●

Výbor KPH sděluje, že vystoupení zasl. umělce FELIXE SLOVÁČKA bylo Pragokoncertem přislíbeno na měsíc leden 1982.

Členové KPH budou včas o termínu informováni, veřejnost bude vyrozuměna plakáty.

JAZZ-KLUB V PROSINCI

Úterý 22. 12. v 19 hodin

25 NA HOLOW

Soutěž typu někdejší rohlasové houpačky , v níž bude předvedeno 25 hrávek v oblasti jazzu, rocku a folku. Svými hlasy určí posluchači pět postupujících skladeb do příštího červnového kola.

Obě akce se konají v SZKP na Mlýnské ulici, změna vyhrazena.

TIŠNOV A TIŠNOVÁCI JIŽ PO DEVÁTÉ

Sdružený závodní klub pracujících ROH spolu s fotokroužkem pod záštitou MěNV

uspořádá 9. ročník soutěžní

FOTOVÝSTAVY TIŠNOV A TIŠNOVÁCI

Odborovou porotou vybrané a oceněné snímky ve dvou kategoriích:

a) Tišnov a Tišnováci
b) volný námět

budou vystaveny pro veřejnost v sále SZKP ROH Tišnov v době od

13. prosince do 19. prosince 1981

Slavnostní zahájení výstavy s předáním ocenění a diplomů se uskuteční **v neděli 13. prosince 1981 v 15 hodin**

V kulturním programu vystoupí TIŠNOVSKÉ KVARTETO.

Srdečně zve SZKP ROH

Loutkové divadlo MLADOST SZKP ROH Tišnov

Pro sváteční vánoční dny – 27. 12. 1981 nastuduje další premiéru a to **Karafiátovy „BROUČKY"**

Loutkové divadlo se těší na všechny malé návštěvníky i rodiče, které chce každý měsíc potěšit hezkou pohádkou.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

příjemné posezení v novém prostředí, bohatý výběr jídel, prvotřídní ubytování.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování a uspořádání svatebních hostin.

Dokončení ze strany 211

Občanský výbor č. 15

(Železné)

Předseda: Josef Jílek

Místopředseda: Ludvík Trtílek

Tajemnice: Marie Vacová

Členové: Zdeněk Bárta, Marie Hrbotická, Josef Hrbotický, Ladislav Mach.

Občanský výbor č. 8

(Pod Květnicí)

Předseda: Ing. Jiří Kučera

Místopředseda: Ing. František Bytešník

Tajemnice: Hana Burianová

Členové: Antonín Babák, Frantinšek Dvořák, Vladimír Hvížď, Jaroslav Komárek, Radek Mrázek, Alexandr Pek, Miloš Starý, Bohuslav Vavruška.

SILVESTROVSKÉ ŤYŠNOVSKO

Může být i trochu smutno, jen když je veselo (J. Werich)

UNIKÁTNÍ VÝTVARNÝ VÝKŘIK

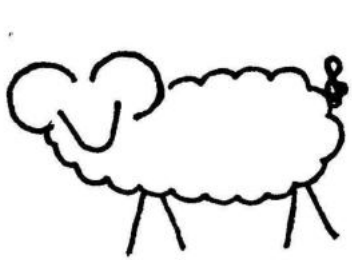
V dnešním pokračování našeho seriálu Ponory do hlubin moderního malířství si všimneme umělce, jehož tvorba v nedávné době způsobila kolaps několika světovým odborníkům. Je jím inženýr Uhnavý, opěrný pilíř tzv. stupidního umění, tedy avatgardního směru povážlivě balancujícího na ostří mezi naivním uměním a neuměním. Z Mistrových motivů, nad nimiž většinou zůstává rozum stát, čiší živelná touha po návratu k přírodě — zřejmý dialektický protiklad k chladnému světu počítačů, jimiž je obklopen ve svém povolání. Jako produkt interního boje rozpolcené duše se z Uhnavého doslova řinou fascinující výplodky v podobě obrysů zvěře. V ranném období představovala jeho díla především beránky, u nichž dokázal pouhou linií vyjádřit i jejich povahové sklony. Nejslavnější jsou především jeho práce Beránek melancholik (akvarel) a Beránek s hudebními sklony (propiska), jehož reprodukci přetiskujeme. Cyklus grafických listů s těmito motivy byl vydán jako Mistrův obrazový almanach s názvem Moje stádečko.

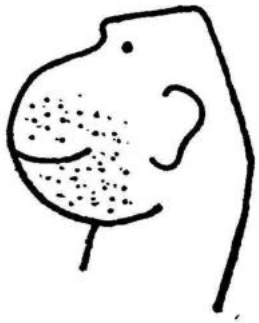
Později se Uhnavý vrhl výhradně na opice, které nejen kreslí, ale i hněte a tesá. Tráví nekonečné hodiny v klecích zoologických zahrad a skicuje zde hrubé rysy šimpanzích těl. Obličeje dohotovuje ve svém ateliéru, kde mu sedí modelem jeden nejmenovaný Tišnovák, ale kterého možná poznáte podle druhé z přetištěných reprodukcí. Vyvrcholením mistrových snah má být monumentální skluptura King Kong z carrarského mramoru, o kterou projevilo zájem Musseum Of Modern Art v New Yorku.

Přes veškeré úspěchy zůstává Mistr natolik skromným člověkem, že se dokonce za své práce stydí. My se však nebojíme otevřeně říci: je to velký umělec (190 cm)!

Mistr (s větví) a jeho model (s náušnicí se v plenéru duševně připravují na další práci. Autorkou fotografie je Dana Klementová. Otištěno s laskavým svolením fy CKK Slatina, která má výhradní právo disponovat s Mistrovými podobiznami.

JAZZ NAD BESÉNKEM

První ročník mezinárodního festivalu Jazz nad Besénkem, organizovaný tišnovským jazzklubem, skončil obrovským úspěchem. Přestože konkurenční Travolta-klub pořádal ve stejném termínu v Hajánkách koncert skupiny Boney M., zúčastnil se jazzového maratónu úctyhodný počet diváků. Před zahájením celé akce se konala zdařilá autogramiáda, na níž mimo jiné Jiří Kostelecký podepisoval svou novou knihu „Význam jazzu pro strojního inženýra", která se stala bestselerem knižního trhu. Sérii koncertů pak přímým přenosem ze sokolovny vysílalo několik eurovizních společností; půlminutový šot přinesly dokonce i naše Televizní noviny.

Většina umělců se s Tišnovem obdivuhodně rychle sžila, Herbie Hancock dokonce odpracoval několik brigádnických hodin na výstavbě víceúšelové haly (vozil maltu). Za všechny nadšené hlasy citujme slova Elly Fitzgeraldové, která na závěrečném jam-session v salónku restaurace Na Pernštýně prohlásila: „O něčem takovém jsme vždy snila! Škoda, že se toho nedožil Lojza (Armstrong)." Závěrem ještě douška pro diskofily: firma ECM vydává z této akce živé desetialbum, z něhož nabídne Supraphon jedno LP i našim sběratelům jako součást Gramofonového klubu v roce 1990.

NÁŠ TEST:
JSTE POUŽITELNÝ(Á) K LOVENÍ MYŠÍ?

Spolek pro likvidaci hrabošů se v nedávné době zabýval katastrofálním rozmnožením myší v okolí našeho města a rozhodl se nasadit na jejich vyhubení speciálně disponované jednotky. Náš zpravodaj se ochotně připojuje k pomoci v této choulostivé záležitosti a vypisuje test, jehož absolvování vám napoví, zda máte naději se osobně podílet na plenění těchto škůdců a v jaké funkci.

1. Které z těchto pohádkových postav byste nejraději zakroutil(a) krkem?
   - Mickey Mouse — 3 body
   - Šípková Růženka — 1 bod
   - Pišta a Fišta — 5 bodů
2. Jakou barvu měl rendlíček, na němž vařila myšička kašičku?
   - khaki — 3 body
   - zelenou — 5 bodů
   - metalíza — 1 bod
3. Co si pomyslíte, když se někdo ve vaší přítomnosti urazí?
   - asi dostal myšky — 5 bodů
   - ach, du meine Güte — 1 bod
   - ten má v hlavě pěknej mišmaš — 3 body

4. Který z těchto zpěváků ve vás vyvolává agresivní pudy?
   Pavel Liška — 3 body
   Vladimír Mišík — 5 bodů
   Beno Blachut — 1 bod

5. Víte, kde potkal potkan potkana?
   pod kamenem, pod kamenem — 5 bodů
   nad kamenem, nad kamenem — 3 body
   nepotkali se — 1 bod

6. Co vidíte po požití většího množství alkoholických nápojů?
   svěrací kazajku — 1 bod
   bílé slony — 3 body
   bílé myšky — 5 bodů

7. Ke kterému ze tří uvedených spisovatelů byste si před lovem zašel(a) pro inspiraci?
   Viktor Dyk — 5 bodů
   John Steinbeck — 3 body
   Jaroslav Dietl — 1 bod

8. Dostal(a) jste už někdy po zobáku?
   ne — 3 body
   nemám zobák — 1 bod
   ano — 5 bodů

9. V jakém terénu se vám nejlépe běhá?
   na tartanu — 1 bod
   v bahně — 5 bodů
   po sídlišti — 3 body

10. Na který z těchto hudebních nástrojů byste byl(a) schopen(a) zahrát?
    zobcová flétna — 5 bodů
    polymoog ARP Omni — 5 bodů
    niněra — 3 body

Nyní si sečtěte získané body a pohleďte na následující vyhodnocení:

50 bodů:

Gratulujeme! Člověče, vy snad ani nejste homo sapiens, ale rozený kocour (kočka)! Pro jakokoliv jinou práci je vás vyslovená škoda — honem do kanálu a lovit! Při této činnosti můžete klidně vystupovat ve všech funkcích, případně byste mohl(a) velet jednotce.

30—49 bodů:

Také vy byste měl(a) nesporně při lovu úspěch, i když sem tam by vám asi nějaká potvůrka unikla. Pokud jste odpověděl(a) ano na otázku č. 8, doporučujeme zařazení do funkce „káně myšilov", běhá-li se vám nejlépe po bahně, hlaste se jako „kanálový náhončí", umíte-li hrát na zobcovou flétnu, budete „krysařem". V případě, že vám poslední tři otázky moc nevyšly, můžete klást pasti nebo vyřizovat písemnou agendu.

11—29 bodů:

Nejste pro tuto práci příliš vhodný, ovšem pokud byste se nemohl(a) uplatnit jinde, nějaké místo by se pro vás našlo. Zmetkovitost by však na vašem úseku byla asi považlivě vysoká.

10 bodů:

V žádném případě se nezapojujte do lovu. Všechno nasvědčuje tomu, že jste s hraboši duševně spřízněn(a) a mohl(a) byste při akci být omylem uloven(a) sám(a). Držte se dosavadní profese a střezte se styku s ostatními honci!

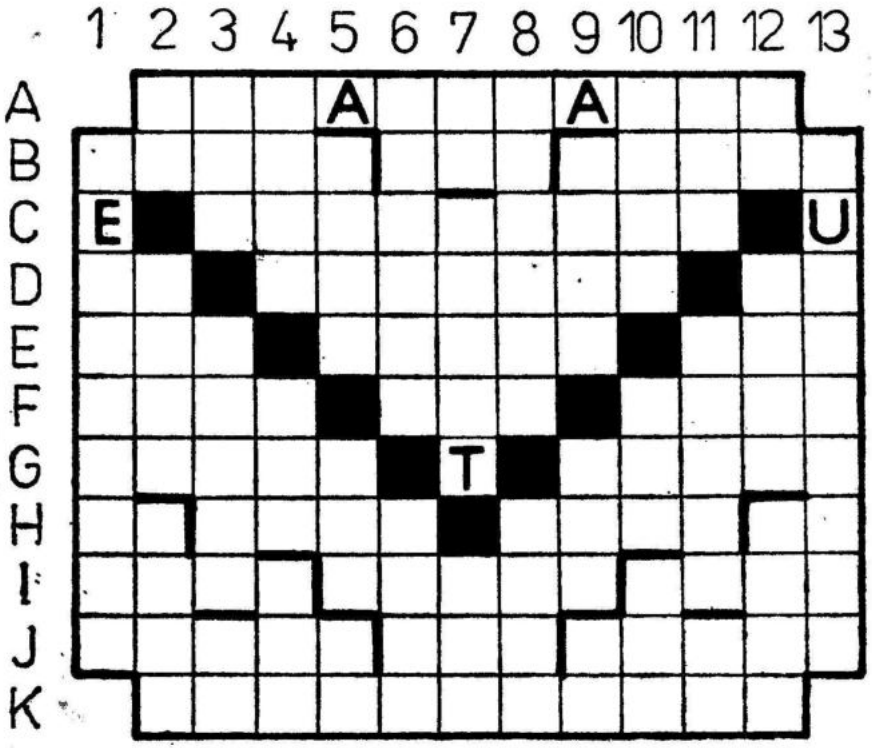
KŘÍŽOVKA S TAJENKOU

V tajemce je skryta nezvratná skutečnost, která našemu časopisu dělá velmi dobrou reklamu.

VODOROVNĚ: A. 3. část tajenky. — B. Legendární finský atlet (Paavo); mužské jméno; čs. juniorský tenisový reprezentant. — **C. 4. část tajenky. — D.** Zkratka polské měny; opilí (slangově); dvě značky litru. — **E.** Ukazovací zájméno; **6. část tajenky;** přemisťovat se dopravním prostředkem. — **F.** Autor Zapadlých vlastenců; sovětský šachový velmistr; provádím setí. — **G.** Přečnívající obytná část budovy; člověk, provádějící neodbornou a odbytou práci (lidově). — **H.** Zkratka technické prohlídky; sportovní trikot; šumivý nápoj; název hlásky N. — **I.** Sloučeniny kyselin s louhy (obráceně); vzácný kov; směňuje. — **J.** Část hlavy; osobní zájméno; rychle. — **K. 1. část tajenky.**

SVISLE: 1. 8. část tajenky. — 2. Zkratka pro zatěžovací účinek; Shakespearův král; taneční a společenská akce. — **3.** Část těla; **7. část tajenky. — 4.** Polní rostlina; mléčný výrobek; lyže. — **5.** Mužské jméno; říznutí; západočeské město. — **6.** Vložit přilepením; chobotnatec. — **7.** Přepis přehlasovaného o; vydávat zvuky při pití; souhlas. — **8.** Dokončil vadnutí; situace. — **9.** Povrchy piva; značky železa a kyslíku; zkratka Horské služby. — **10.** Krácení; český hudební skladatel; nápoj. — **11.** Zkratka elektrárny v Mělníku; **5. část tajenky;** řecké písmeno. — **12.** Zkratka mistrovství Evropy; provádí nalévání; jenom (v nářečí). — **13. 2. část tajenky.**

POMŮCKA: B. Pimek

„Silvestrovské Ťyšnovsko" připravil V. Seyfert.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ 1981

Obsah 12. ročníku

Historie

MUDr. Fr. Kuthan a Tišnov (V. Koželuha) 25
Stará škola a její kantoři v díle J. F. Karase (V. Šanderová) 27
Staré rodové historie z Tišnovska (mt) 48
Dům Šimonův Na Slovanech (J. Hájek) 116
Z údolí pod Pasníkem (mt) 132
Tišnovské Peklo (J. Hájek) 160
Počátky hasičských sborů na Tišnovsku (mt) 161
Zánik rodu z Víckova (mt) 176
Věže u portálu (J. Hájek) 177
U hradu Perštejna (J. Hájek) 200
Poprvé za tišnovské obzory (J. F. Karas) 219

60 let KSČ

(J. Pestr) 92
Zůstali jen ti nejpevnější (J. Pestr) 92
Komunisté měli pravdu (J. Komárek) 95
KSČ na Tišnovsku v době nacistické okupace (J. Hájek) 96
Naše společnost potřebuje práci každého (M. Ondráček) 98

Z historie tišnovské kopané

Silnice bílá přede mnou (J. Kadlec) 14
Hrdina utkání Jindra (J. Kadlec) 117
Dobrodružné cestování Jindry Oplta (J. Kadlec) 135
Hra s Třebíčáky (J. Kadlec) 179

Osobní jubilea, nekrology

Nový místopředseda MěstNV K. Kouřil 2
Životní jubileum Marie Pavlíkové (i) 6
Vzpomínka na Annu Pammrovou (K. Formánek) 10
55 let Lad. Špačka (i) 19
Zemřel Karel Hanuš (i) 20
K jubileu Vlad. Bílého (ok) 24
Nový předseda MěV KSČ s. Košík (ol) 38
Na tváři lehký smích — V. Major (K. Cejnek) 75
Nový předseda MěV NF M. Grmolec 85
Za Jaroslavem Kotasem (vb) 99
Odešel Michal Ranný (vb) 99
Nedožité jubileum O. Rosenbauma 100
Zd. Melkes šedesátiletý 128
Pozdrav krásnému životu — A. Křičková (V. Š.) 129
Za prof. M. Hejlem (i) 156
Zemřel nejstarší občan F. Kos (ok) 156
Mistru Al. Lukáškovi místo kytičky (M. Pavlík) 173
Jubileum Karla Součka (i) 190
Zemřela Vlasta Šanderová (K. Fic) 198

Ze života města

Dětem 3
Počet obyvatel Tišnova vzrostl (i) 18
Městská konference KSČ vytyčila nové úkoly 39
6. pětiletka byla úspěšná (i) 58
Volby do zastupitelských sborů (ol) 83
NF v Tišnově 84
Závazky NF splněny 85
Kandidáti NF představení voličům 106
Ano pro kandidáty NF 126
Nové orgány MěstNV 147
Za další budovatelské úspěchy (Volební program NF na léta 1981—1985) 149
Volíme občanské výbory 171
Nové občanské výbory 210

Závody, společenské organizace

Svazarmovci hodnotili (vb) 3
ZO Svazarmu v kostce 4
Hodnotící člen. schůze ČSČK v Tišnově II (D. Š.) 6
Připraveni k ochraně soc. majetku (M. Sáblík) 20
Zdařilé akce Jednoty ve Štěpánovicích (D. Š.) 22
Chovatelé hodnotili uplynulý rok (J. Šnobl) 46
Tišnovskému VDUP je 10 let (Ku) 65
ZO ČSZ hodnotila r. 1980 (Dl) 71
O požárním sboru v Lomničce (M. Sáblík) 89
Radostná bilance SPO (J. Oharek) 110
Včelařské jubileum (K. Bednář) 111
Chovatelé obohacují trh (J. Šnobl) 112

Opět se hlásili chovatelé (J. Šnobl) 172
Zkvalitňování služeb je aktuální (Z. Juránek) 192
Svátek tišnovských včelařů 194
Úspěchy požárníků 212

Ze škol

Pionýři na počest 60. výročí KSČ (E. Flamichová) 4
Oslavy 60 let gymnázia 7
Z činnosti naší internátní školy (M. Sáblíková) 21
Významné výročí školy (B. Obdržálková) 86
Slovo mají pionýři ZDŠ Smíškova (E. Sáblíková) 87
Pionýrský tábor (Z. Smrkal) 194
Hlásí se pionýrská skupina (E. Sáblíková) 195
Družba Tišnov—Modra 213

Příroda

O hýlovi obecném (J. Ptáček) 12
Co dělají jeskyňáři na Květnici (P. Vašík) 28
O čížkovi (J. Ptáček) 32
O konopce (J. Ptáček) 54
Chraňme přírodu 54
Přírodu je třeba chránit (J. Ptáček) 77
O rákosníkovi (J Ptáček) 102
Objev jeskyně u Heroltic (P. Vašík) 119
O budníčkovi (J. Ptáček) 123
O lindušce (J. Ptáček) 141
Cílem je ochrana přírody (J. Ptáček) 161
K Roku ochrany dravců (J. Ptáček) 184
O dlaskovi tlustozobém (J. Ptáček) 206
O křivce obecné (J. Ptáček) 223

Sport

Vicemistr světa a trenér mistrů světa jsou z Tišnova (ok) 13
Anketa 1980 (vt) 32
Vítězové mají slovo (vt) 51
Lyžařské závody na Klínku (J. Kostelecký) 77
Sportovní miniatury (vt) 101
Hold jednomu nedělnímu odpoledni (V. Seyfert) 138
Překoná Schaller Viktora? (vt) 139
O tišnovských střelcích (ok) 140
Díky vám, turisté (ok) 140
Šachisté Baníku postupují (vt) 163
Tišnovská padesátka (ok) 165
Střelci mají starosti 178
Fotbalistům to vyšlo (vt) 203
I. roč. Běhu Klucaninou (chý) 205
Jaký byl tento rok (ok) 220
Ještě k T 50 (ok) 221

Různé

Máte doma obrázek (vb) 5
Absolutním vítězem Josef Buček (mi) 22
Čtyři za všechny 43
Civilní obrana v jubilejním roce (L. Bednář) 45
Malá slavnost Na provázku (i) 46
Z našeho středu odešli 50, 114, 158, 218
Aby člověk nebyl nikdy sám (SPOZ) 67
VI. zasedání sběratelů nerostů (A. S.) 72
Slibný rozjezd jazz klubu 100
Rodné Moravě 109
Zdařilá exkurze do úpravny vody (D. Š.) 109
Hoří Klucanina! 112
V kvartě se ztratila třídní kniha (BBB) 134
Integrace Deblína (B. Peška) 153
Uranit má 25 let (D. Šikola) 154
Jak zmenšit ztráty při odchovu králíků (J. Šnobl) 155
Natáčení v Tišnově 170
Ali Brahma v Tišnově (D. Š.) 172
Jeskyňáři z ČSR opět v Tišnově (P. Vašík) 174
S tišnovským chlebem do Irska (vt) 181
Doubravnické obrázky (V. Koželuha) 195
Komorní hudba v Tišnově (V. Borek) 196
Vystavují Ranní (vb) 197
Hosté z Ivanova (ula) 211
Nový patronát (ku) 214
Hutisko Vlastě Šanderové (V. Volková) 216
Starý Tišnov ve fotografiích Fr. Wágnera 9, 26, 47, 73, 115, 137, 159, 178, 202

V roce 1981 řídil Tišnovský kulturní zpravodaj redakční kolektiv: PhDr. Karel Fic (odpovědný vedoucí), Jaroslav Brácha, Jan Hájek, Ivo Hobl, Zdeněk Juránek, Miroslav Makovský, Josef Ondroušek, Josef Ptáček, Ing. Václav Seyfert, Jana Vavřinová.

KINO PANORAMA

1. út, 3. čt — 20 hodin
TAJEMSTVÍ HRADU V KARPATECH
Český barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

5. so, 7. po — 17.30 hodin
ZA TRNKOVÝM KEŘEM
Český barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

5. so — 20 hodin, 6. ne — 17.30 a 20 hodin
● **POZDRAV TU PANÍ**
Francouzský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

8. út — 17.30 hodin
● **LÉKAŘI**
Barevný argentiský film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

10. čt — 17.30 a 20 hodin
STAROMÓDNÍ KOMEDIE (širokoúhlý)
Sovětský barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

12. so, 13. ne, 14. po — 17.30 hodin
SUPI NAD ALJAŠKOU
Barevný film NSR.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

12. so, 13. ne — 20 hodin
● **SERPICO**
Americký barevný film.
Vstupné 4, 5 ,6 Kčs

15. út — 17.30 a 20 hodin
JAK SE DĚLÁ SMÍCH
Český barevný film s Vladimírem Menšíkem za úspěšnými českými veselohrami posledních 35 let.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

17. čt — 17.30 hodin
● **TYGR**
Jugoslávský barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

19. so, 20. ne — 17.30 hodin
VELKÉ PŘÁNÍ
Český barevný film.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

19. so, 20. ne — 20 hodin
● **VŮNĚ ŽENY**
Italský barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

22. út. — 17.30 hodin
U RODINNÉHO STOLU (širokoúhlý)
Sovětský barevný film.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs

25. pá, 26. so, 27. ne, 28. po — 17.30
ARABSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ
Anglický barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

25. pá, 26. so 27. ne — 20 hodin
● **STŘÍBRNÝ BLESK**
Americký barevný film.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs

29. út — 17.30 a 20 hodin
● **KDO TADY HOVOŘÍ O LÁSCE**
Maďarský barevný film. Úsměvný příběh o milencích, jejichž vztah se nedočkal happy endu.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs

DĚTSKÝ FILMOVÝ FESTIVAL:

30. po — 17.30 hodin
HURVÍNEK TO ZAŘÍDÍ
Český barevný film.

1. út — 17.30 hodin
POHÁDKA O POPELCE
Sovětský barevný film.

2. st. — 17.30 hodin
POTÍŽE S DOMINIKEM
Polský barevný film.

3. čt — 17.30 hodin
JAK SE ZAJÍČEK CHTĚL KLOUZAT
Český barevný film.

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

6. ne — 9.30 hodin
KULIHRÁŠEK
Sovětský barevný film.

13. ne — 9.30 hodin
PŘERUŠENÁ HRA
Slovenský barevný film.

20. ne — 9.30 hodin
ČIPERA A KUKAČKA
Rumunský barevný film.

27. ne — 9.30 hodin
PAN TAU PŘICHÁZÍ
Český barevný film.

TIŠNOVSKÝ KULTURNÍ ZPRAVODAJ vydává MěstNV a MěV KSČ v Tišnově, řídí redakční kolektiv při kult. škol. komisi MěstNV. Adresa: MěstNV, 666 19 Tišnov. Cena 2 Kčs. Tisk 58 Dolní Kounice — 4478-81 — 456.12/81-Lá 244